

पातञ्जलयोगसूत्रोप

ॐ

॥ व्यासभाष्यस्य
श्रीताराचरण तर्करत्न
परिशोधिता

श्रीयुक्तबाबू अविनाशीलालस्या
ज्ञया

मुम्बई हरिवंश लालेन मुद्रिता

संवत् १९३२ सरे

30/11

Y.M.C.A.

वाराणसी इष्टारम्ब

यन्त्रालये
लक्ष्मीकुण्डे

पातञ्जलयोगसूत्रीय

ॐ

॥ व्यासभाष्यस्य
श्रीताराचरण तर्करत्न
परिशोधिता

श्रीयुक्तबाबू अविनाशीलालस्या
ज्ञया

मुन्शीहरिवंश लालेन मुद्रिता

सम्बत् १९३३ संरे

Scully

Varanasi

वाराणसी इष्टाराख्य

यन्त्रालये

लक्ष्मीकुण्डे

श्री
श्रीगणेशायनमः
पातंजलिसूत्रस्य
व्याख्यालिख्यते

ॐ नमामिजगदुत्पत्तिहेतवेऽषकेतवे ॥ क्लेशकर्मवि
पाकादिरहितायहिताय च १ नत्वापतंजलिमृषिं वे-
दव्यासेनभाषिते ॥ संक्षिप्तस्यष्टवद्वूर्थाभाष्ये व्याख्यावि
धास्यते २ ॥ ॥ इह हि भगवान्मतंजलिः प्रारिप्सितस्य
शास्त्रस्य संक्षेपतस्तात्पर्यार्थप्रैक्षावत्प्रवृत्त्यंगं श्रोतु
श्चसुरवावबोधार्थमाचिरव्यासुरादाविदंसूत्रं रचयं
चकार ॥ अथयोगानुशासनं ॥ तत्र प्रथमावयवम
यशब्दव्याचष्टे ॥ अथेत्ययमधिकारार्थोऽथैषज्यो
तिरिति वत्नत्वानंतर्पर्यार्थः अनुशासनमिति हि शा
स्त्रमाह अनुशिष्यतेनेनेति व्युत्पत्त्या नचास्यशब्द
माद्यनंतरंप्रवृत्तिः अपितु तत्त्वज्ञानचिरव्यापयिषाः

नतरं जिज्ञासाज्ञानयोस्तस्यात् यथास्मायतेतस्मात्
 शांतोदांतउपरतस्तितिक्षुः समाहितोभूत्वालम्बेवात्मा
 नं पश्येदित्यादि शिष्यप्रश्नतपश्चरणरसायनाद्युप-
 योगानंतर्यस्यचसंभवेपिनाभिधानं शिष्यप्रतीतिप्र
 वृत्योरनुपयोगात् प्रामाणिकत्वेयोगानुशासनस्यत
 द्भावेप्युपेयत्वात् अप्रामाणिकत्वेचतद्भावेपिहे
 यत्वात् एतेनतत्त्वज्ञानचिरव्यापयिषयोरानंतर्याभि
 धानंपरास्तं अधिकारार्थत्वेतु ॥ शास्त्रेणाधिक्रिय
 माणस्यप्रस्तूयमानस्ययोगस्याभिधानात् सकल
 शास्त्रतात्पर्यार्थव्याख्यानेनशिष्यः सुखेनैवबोधित
 श्च प्रवर्तितश्चभवतीतिनिःश्रेयसस्यहेतुः समाधि
 रितिहि श्रुतिस्मृतीतिहासपुराणेषुप्रसिद्धम् १॥ ॥
 ननुकिंसर्वसंदर्भगतोऽथशब्दोधिकारार्थः तथास
 त्यथातोब्रह्मजिज्ञासेत्यादावपिप्रसंगद्वयतआह
 अयमिति ननुहिरण्यगर्भेयोगस्यवक्तानान्यःपुरा
 तनद्वितियोगियाज्ञवल्क्यस्मृतेः कथंपतंजलेयोग
 शास्त्रत्वमित्याशंक्यसूत्रकारेणानुशासनमित्युक्तं
 शिष्टस्यशासनमनुशासनमित्यर्थः यदायमथश-
 ब्दोधिकारार्थस्तदैवंवाक्यार्थः संपद्यतेइत्याह यो
 गानुशासनंशास्त्रमधिकृतमिति ननुच्युत्याद्यमा
 नतयायोगोत्राधिकृतोननुशास्त्रमित्यतआह वे
 दितव्यमिति सत्यं ५१

सतुतद्विषयेणशास्त्रेणकरणेनव्युत्पाद्यःकरणगोचर
 श्रव्युत्पादकस्यव्यापारो नकर्मगोचरइतिकर्तृव्यापा
 रविवक्षयायोगविषयस्य शास्त्रस्याधिकृतत्वंवेदि-
 तव्यं शास्त्रव्यापारगोचरतयातुयोगएवाधिकृतइ
 तिभावः अधिकारार्थस्यचाथशब्दस्यान्यार्थनीयमा
 नोदकुंभदर्शनमिवश्रवणमंगलायोपकल्पतइतिमं
 तव्यं शब्दसंदेहनिमित्तमर्थसंदेहमपनयतियोगः
 समाधिः युजसमाधाविलसंसाद्युत्पन्नःसमाध्यर्थोनतु
 युजिरयोगइत्यस्मात्संयोगार्थइत्यर्थः ननुसमाधिर-
 पिवक्ष्यमाणस्यांगिनेयोगस्यांगनचांगमेवांगीत्यत
 आह सचसार्वभौमः चस्त्वर्थोगादंगिनंभिनत्ति भूमयो
 वस्थावक्ष्यमाणामधुमतीमधुप्रतीकाविशोकासंस्का
 रशेषांताश्चित्तस्य तासुसर्वासुविदितःसार्वभौमश्चि
 त्तिनिरोधलक्षणीयोगस्तदंगंतुसमाधिर्नैवंभूतः व्युत्
 त्तिनिमित्तमात्राभिधानंचैतद्योगः समाधिरितिअंगां-
 गिनेरभेदविवक्षामात्रेण प्रवृत्तिनिमित्तंतु योगशब्द
 स्यचित्तवृत्तिनिरोधएवेतिपरमार्थः वृत्तयोत्तानाम्या-
 त्माश्रयाणिअतस्तन्निरोधोप्यात्माश्रयएवेतियेषंश्चं
 ति तन्निरासायाह ॥चित्तस्यधर्मइति चित्तशब्देनांतः
 करणंबुद्धिमुपलक्षयति नहिकूटस्थनित्याचितिश-
 क्तिरपरिणामिनी ज्ञानधर्माभवितुमर्हति बुद्धिस्तुभवे
 दितिभावः सादेतत्सार्वभौमश्चेयोगः हतभोःक्षितम्

द्विविधिता अपि चित्तभूमयोस्ति च परस्परपेक्षया वृत्ति
 निरोधोप्यास्त्विति तत्रापियोगत्वं प्रसंगद्व्याशंक्य हेयो
 पादेयभूमिरूपन्यस्यति क्षिप्तमित्यादि क्षिप्तं सदैव
 रजसा तेषु तेषु विषयेषु क्षिप्यमाणमत्यंतमस्थिरं मू
 ढंतु तमः समुद्रे कान्निद्रावृत्ति मन्त् विक्षिप्तं क्षिप्तादि
 शिष्टं विशेषेण स्थे म बहुलस्य कादाचित्कः स्थे मा सा चा
 स्यास्ये म बहुलतासांसिद्धिकी वा वक्ष्यमाणव्याधि=
 स्थानाद्यनंतरायजनितांवा एकाग्रमेकतानं निरुद्ध
 सकलवृत्तिकं संस्कारमात्रशेषोचितं निरुद्धं तत्र क्षि
 प्तमूढयोः सत्यपि परस्परपेक्षया वृत्तिनिरोधे पारंप
 र्येणापि निःश्रेयसहेतुभावाऽभावात् तदुपघातक=
 त्वाच्च योगपक्षाद्दूरोत्सारित त्वमिति न तयोर्योगत्वं नि
 षिद्धं विक्षिप्तस्य तु कादाचित्कसद्भूतविषयस्थे मशा
 लिनः संभाव्येत योगत्वमिति निषेधति तत्र विक्षिप्ते
 चेतसि समाधिः कादाचित्कः सद्भूतविषयस्य चित्तस्य
 स्थे मानयोगपक्षे वर्त्तते कस्माद्यतस्तद्विषयविक्षेपो
 पसर्जनीभूतः विषयवर्गात्तर्गतस्य हि स्वरूपमेव दुर्ल
 भं प्रागेव कार्यकरणं न खलु दहनात्तर्गतं बीजं त्रिचतु
 रक्षणावस्थितमुत्तमपथं कुराय कल्पतद्वृत्तिभावः ॥ य
 दि विक्षेपोपसर्जनीभूतः समाधिर्न योगः कस्तर्हि वृत्त्य
 तत्राह यस्त्वेकाग्रे चेतसिद्धि मूलमिति समारोपित
 मर्थनिवर्त्तयति निद्रावृत्तिरपि स्वालंबने तमसिभूते=

भवत्येकाग्रेत्यत उक्तम् ॥ सदिति शोभनं नितांता वि
 भूतसत्वं तम्ः समुद्रे कस्त्वशोभनस्तस्य क्लेशहेतुत्वादि
 ति द्योतनं हितत्वज्ञानमागमाद्वाऽनुमानाद्वा भवदपि
 परोक्षरूपतया नसाक्षात्कारवती मविद्यामुच्छिनत्ति
 द्विचंद्रदिङ्मोहादिष्वनुच्छेदकत्वादत आह ॥
 ह प्रेति प्रशब्दो हि प्रकर्षद्योतयन्साक्षात्कारं सूचय
 ति अविद्यामूलत्वात्सितादीनां क्लेशानां विद्यायाश्चावि
 द्योच्छेदरूपत्वात् विद्योदये च विद्यादिक्लेशसमुच्छे
 दो विरोधित्वात् कारणविनाशाच्चेत्याह क्षिणोति चे
 ति अतएव कर्मरूपाणि बंधनानि श्लथयति कर्मचा
 त्रा पूर्वमभिमतं कार्यकारणोपचारात् श्लथयति स्व
 कार्यादवसाद्यति व्यक्ष्यति हि सति मूले तद्विपाक इति
 किंच निरोधमभिमुखं करोत्यभिमुखी करोति स च संप्र
 ज्ञातश्चतुःप्रकार इत्याह सचेति असंप्रज्ञातमाह स
 र्ववृत्तीति रजस्तमोमयी किल प्रमाणादिवृत्तिः सा
 त्विकी वृत्तिमुपादाय संप्रज्ञाते निरुद्धा असंप्रज्ञाते
 तु सर्वासामेव निरोध इत्यर्थः तदिह भूमिद्वये स
 माप्त्या मधुमत्यादयो भूमयस्ताः सर्वास्ता सुवि
 दितः सार्वभौम इति सिद्धम् ॥ द्वितीयं सूत्रमवतार
 यति तस्य लक्षणेति तस्येति पूर्वसूत्रोपात्तं द्विवि
 धं योगं परामृशति योगश्चित्तवृत्तिनिरोधः निरु
 ध्यते यस्मिन्प्रमाणादिवृत्तयोवस्था विशेषे चित्तस्य

सोऽवस्थाविशेषोयोगः २॥ ॥ ननु संप्रज्ञातस्य यो
 गस्याव्यापकत्वादलक्षणमिदमनिरुद्धाहितत्र
 सात्त्विकीचित्तवृत्तिरित्यत आह सर्वशब्दाग्रहणा
 दिति यदि सर्वचित्तवृत्तिनिरोधस्तु चेत्तत्र व्याप-
 कंसंप्रज्ञातस्य क्लेशकर्मविपाकांशयपरिपंथीचित्तवृ-
 त्तिनिरोधस्तु तमपिसंगृह्णाति तत्रापिराजसतामस
 चित्तवृत्तिनिरोधात्तस्य चतद्वादादित्यर्थः कुतः पुनरेक
 स्यचित्तस्य क्षिप्तादिभूमिसंबन्धः किमर्थं चैवमवस्थस्य
 चित्तस्य वृत्तयोनिरोद्धव्या इत्याशंक्य प्रथमं तावद्व्य-
 स्थासंबन्धे हेतुमुपन्यस्यति चित्तं हीति प्रख्याशीलत्वा
 त्त्वगुणं प्रवृत्तिशीलत्वाद्भ्रजो गुणं स्थितिशीलत्वात्त
 भ्रोगुणं प्रख्याग्रहणमुपलक्षणार्थं तेनान्येपिसात्त्विक-
 काः प्रसादलाघवप्रीत्यादयः सूच्यन्ते प्रवृत्त्या च परित्ता
 पशोकादयो राजसाः प्रवृत्तिविरोधी तमोवृत्तिधर्मः ॥
 स्थितिः स्थितिग्रहणाद्दौरवावराणादैत्यादय उपलभ्यं
 ते एतदुक्तं भवति एकमपि चित्तं त्रिगुण निर्मिततया
 गुणानां च वैषम्येण परस्परविमर्दवैचित्र्याद्विचित्र
 परिणामं सद्नेकावस्थमुपपद्यत इति क्षिप्ताद्या एव
 चित्तस्य भूमिर्यथा संभवमवांतरावस्थाभेदवती राद
 र्शयति प्रख्यारूपं हीति चित्तरूपेण परिणतं सत्त्वं चि-
 त्तसत्त्वं तदेवं प्रख्यारूपतया सत्त्वप्राधान्यं चित्तस्य द
 र्शितं तत्रचित्ते सत्त्वात्किंचिदूने रजस्तमसीयदामियः

समेच भवतः तदैश्वर्यं च विषयाश्च शब्दाद्यस्तान्येव
 प्रियाणियस्यतत्तथोक्तं सत्त्वप्राधान्यात् खलु चित्तं त
 ले प्रणिधित्सदपितत्वस्य तमसापिहितत्वाद्गणिमा
 दिक्मेव तत्वमभिमन्यमानं तत्प्रणिधित्सतिप्रणि
 धत्ते चक्षुषं अथ रजसासिष्यमाणं तत्राप्यलब्ध-
 स्थितितस्त्रियमात्रं भवति शब्दादिषु पुनरस्यस्वर
 सबाही प्रेमानिरूढ एव तदनेन विक्षिप्तं चित्तमुक्तम्
 क्षिप्तं चित्तं दर्शयन् मूढमपि सूचयति तदेव तमसेति
 यदाहितमोक्षो विजित्य प्रसूतं तदा चित्तसत्त्वावर
 कतमः समुत्सारेणऽशक्तत्वाद् रजसस्तमः स्थितिं चि
 त्तमधर्माद्युपगच्छति अज्ञानं च विपर्ययज्ञानं अभा
 वप्रत्ययालंबनं च निद्राज्ञानमुक्तं ततश्च मूढावस्था
 पिसूचितेति अनेश्वर्यं सर्वत्रेच्छाप्रतीघातः अधर्मा
 दिव्यासं चित्तं भवतीत्यर्थः यदा तु तदेव चित्तसत्त्वमा
 विभूतसत्त्वमपगततमः पटलं सरजस्क भवति तदा
 धर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्याण्युपगच्छतीत्याह प्रक्षीणेत्या
 दिमोहस्तमस्तदेव चावरणं प्रकर्षेण क्षीणं यस्य तत्त
 थोक्तं अतएव सर्वतोविशेषाविशेषलिङ्गमात्रालिं
 गपुरुषेषु प्रद्योतमानं तथापि न धर्माद्यैश्वर्याय च क
 ल्पते प्रवृत्त्यभावादित्यत आह अनुविद्धं रजोमात्रया
 रजसः प्रवर्त्तकत्वाद् अस्ति धर्मादिरित्यर्थः तदनेन सं-
 प्रज्ञातसमाधिसंपन्नयोर्मधुभूमिकप्रज्ञाज्योतिषो

मध्यमयोर्योगिनोश्चित्तसत्त्वंसंगृहीतंसंप्रत्यतिक्रातः
 भावनीयस्यध्यायिनश्चतुर्थस्यचित्तावस्थामाह तदे
 वचित्तंरजोलेशान्मलादपेतमतएवस्वरूपप्रतिष्ठम
 भ्यासवैराग्यपुटपाकप्रबंधविधूतजस्तमोमलस्य=
 हि बुद्धिसत्त्वतपनीयस्यस्वरूपप्रतिष्ठस्यविषयेन्द्रि
 यप्रत्याहृतस्यावसिताधिकारतयान्वकार्यकारिणो
 विवेकरख्यातिःपरंकार्यमवशिष्यतइत्याह सत्वपु
 रुषान्यतारख्यातिमात्रंचित्तंधर्ममेघध्यानोपगंभव
 ति धर्ममेघश्चवक्ष्यते ॥ अत्रैवयोगिजनप्रसिद्धिमा
 ह तदिति सत्वपुरुषान्यतारख्यातिमात्रंचित्तंधर्ममेघ
 पर्यंतं प्रसंख्यानमित्याचक्षते ध्यायिनः चित्तसामा
 नाधिकरायंचधर्मधर्मिणोरभेदविवेक्षयाद्रष्टव्यं
 विवेकरख्यातेर्हानहेतुं चित्तिशक्तेश्चोपादानहेतुं नि
 रोधसमाधिमतारयितुंचित्तिशक्तेः साधुतामसा
 धुतांचविवेकरख्यातेर्दर्शयति चित्तिशक्तिरित्यादि
 सुखदुःखमोहांसकत्वमशुद्धिः सुखमोहांपिविवे
 किनंदुःखाकुरुतः अतोदुःखबद्धेयौ तथाचातिसुंद
 रमप्यंतवद्दुनोति तेनतदपि हेयमेवविवेकिनः से
 यमशुद्धेरंतश्च चित्तिशक्तौपुरुषेनस्तइत्युक्तं शुद्धा
 चानंताचेति ननुसुखदुःखमोहांसकशब्दादीनि यं
 चेतयमानान्तदाकारपला कथंविशुद्धतदाकारप
 रिग्रहपरिवर्जनेच कुर्वती कथमनंतेत्यतउक्तं दर्शि

जात्यायुर्भोगबीजं तस्मान्निर्गतवृत्तिनिर्वजः अस्यैव
 योगिजनप्रसिद्धामन्वर्थसंज्ञामादर्शयति नतत्रेति
 उपसंहरति द्विविधः सयोगश्चित्तवृत्तिनिरोधवृत्ति
 संप्रत्युत्तरसूत्रमवतारयश्चोदयति तदवस्थेचेत-
 सीति किमाक्षेपेतत्तदाकारपरिणतबुद्धिवोधात्मा
 खल्वयंपुरुषः सदानुभूयते नतुबुद्धिवोधरहितोतो
 स्य पुरुषस्य बुद्धिवोधः स्वभावः सवितुरिव प्रकाशः
 नचसंस्कारशेषेचेतसिसोस्ति नचस्वभावमपहाय
 भावोवर्तितुमर्हतीति भावः स्यादेतत्संस्कारशेषाम
 पिबुद्धिकस्मात्पुरुषेनबुध्यतेइत्यतआह विषया-
 भावादिति नबुद्धिमात्रंपुरुषस्यविषयोपितुपुरुषा
 र्थवतीबुद्धिः विवेकस्यातिविषयभोगोचपुरुषार्थी
 तौचनिरुद्धावस्थायां नस्तद्वृत्तिसिद्धोविषयाभावइ
 त्यर्थः ॥ सूत्रेणपरिहरति तदाइष्टुः स्वरूपेवस्थानंस्व
 रूपइत्यारोपितंशांतघोरमूढस्वरूपंनिवर्त्तयति पु
 रुषस्यहिचेतन्यं स्वरूपमनौपाधिकं नतुबुद्धिवोधः
 शांतादिरूपत्रौपाधिकोहिसः स्फटिकस्येवस्वभाव
 स्वच्छवलस्यजपाकुसुमसन्निधानोपाधिररुणिमा
 नंचोपाधिनिवृत्तावुपहितनिवृत्तिरतिप्रसंगादिति
 भावः स्वरूपस्यचाभेदेपिभेदं विकल्प्य ॥ अधि
 करणभावउक्तइतिअयमेतार्थोभाष्यकृताद्योत्यते
 स्वरूपप्रतिष्ठेति तदानींनिरोधावस्थायां नव्युत्थानाव

स्थायामितिभावः स्यादेतत् व्युत्थानावस्थायामप्रति-
 ष्ठितास्वरूपे चितिशक्तिर्निरोधावस्थायामप्रतितिष्ठं-
 तीपरिणामिनीस्याद्युत्थानेवास्वरूपप्रतिष्ठानेव्यु-
 थाननिरोधयोरविशेषद्वयतत्राह व्युत्थानचित्ते
 त्विति नजातुकूटस्थ नित्याचितिशक्तिः स्वरूपात्
 च्यवतेतेनयथानिरोधेतथैवव्युत्थानेपिनखलुशु-
 क्तिकायाःप्रमाणविपर्ययज्ञानगोचरत्वेपिस्वरू-
 पोदयव्ययौभवतःप्रतिपत्तातुयाभूतमय्यतथात्वे
 नाभिमन्यते निरोधसमाधिमपेक्ष्य संप्रज्ञातोपि
 व्युत्थानमेवेति सूत्रांतरमवतारयितुंष्टच्छति कथं
 हीति यदितथाभवंती नतथाकेनतर्हिप्रकारेण प्र-
 काशतद्व्यर्थः हेतुपदमध्याहृत्यसूत्रंपठतिदर्शि-
 तविषयत्वात् वृत्तिसारूप्यमितरत्र इतरत्रव्युत्था-
 नेयाश्चित्तवृत्तयः शांतघोरमूढास्ताएवाविशिष्टा
 अभिन्नावृत्तयो यस्यपुरुषस्य सतथोक्तः सारूप्य-
 मित्यत्र सशब्दएकपर्यायः एतदुक्तंभवति॥जपा-
 ऊसुमस्फटिकयोरिवबुद्धिपुरुषयोः सन्निधानादभे-
 दग्रहेबुद्धिवृत्तीः पुरुषेसमारोप्य शांतोस्मिदुःखि-
 तोस्मिमूढोस्मीत्यध्यवस्यति यथामलिने दर्पण-
 तलेप्रतिविंवितं मुखंमलिनमारोप्य शोचत्यात्मा
 नंमलिनोस्मोति यद्यपि पुरुषसमारोपोपि शब्दा-
 दिविज्ञानवत् बुद्धिवृत्तिर्यद्यपिचप्राकृतत्वेनचि-

द्रूपतयानुभाव्यस्तथापि बुद्धेः पुरुषत्वमापाद्यन्
 पुरुषवृत्तिरिवानुभवइतावभासते तथाचायम-
 विपर्ययोप्यात्माविपर्ययवानिवाभोक्तापिभोक्ते
 वविवेकख्यातिरहितोपि तत्सहितइव विवेकख्या
 त्यांप्रकाशते एतच्च चितेरप्रतिसंक्रमायास्तदाका
 रापत्तौ स्वबुद्धिसंवेदनमित्यत्र सत्त्वपुरुषयोरत्यंता
 संकीर्णयोः प्रत्ययाविशेषो भोगइत्यत्रचोपपाद्यि-
 ष्यते एतच्च मतांतरेपिसिद्धमित्याह तथाचेतिपंच
 शिखाचार्यस्यसूत्रं एकमेवदर्शनं ख्यातिरेवदर्श-
 नमिति ननुकथमेकंदर्शनं यावताबुद्धेःशब्दादि
 विषयाविवेकविषयाचवृत्तिः प्राकृततयाजडत्वे
 नानुभाव्यादर्शनं ततो न्यस्य पुरुषस्यचैतन्यमनुभवो
 दर्शनमित्यत्राह ख्यातिरेवदर्शनमिति उदयव्य
 यधर्मिणीं वृत्तिं ख्यातिलौकिकीमभिप्रेत्यैतदुक्तमे
 कमेवेति चैतन्यंतुपुरुषस्यस्वभावो नख्यातिः तनु
 नलोकप्रत्यक्षगोचरोपित्वागमानुमानगोचरइत्य
 र्थः तदनेनव्युत्थानावस्थायांमूलकारणमविद्यां द
 र्शयता तद्धेतुकः संयोगो भोगहेतुः स्वस्वामिभावो
 पिसूचितइति तमुपपाद्यन्नाह चित्तंस्वंभवतिपु
 रुषस्यस्वामिनइतिसंबंधः ॥ ननुचित्तजनितमुप-
 कारंभजमानो हि चैतनश्चित्तस्येशितानचास्यतज्ज
 नितोपकारसंभवस्तदसंबंधादनुपकार्यत्वान्तस्तं

योगंतदुपकारभागित्वे परिणामप्रसंगादित्यत्र
 ह अयसंस्कातमणिकल्पं सन्निधिमात्रोपकारिदृ
 श्यत्वेनेति नपुरुषसंयुक्तंचित्तमपितु तत्सन्निहितं स
 न्निधिश्चपुरुषस्य नदेशतःकालतोवा तदसंयोगात्
 किंतुयोग्यतालक्षणोस्तिच पुरुषस्यभोक्तृशक्तिश्चि
 त्तस्यभोग्यशक्तिः तदुक्तं दृश्यत्वेनेति शब्दाद्याकार
 परिणतस्यभोग्यत्वेनेत्यर्थः भोगश्चयद्यपिशब्दाद्या
 कारावृत्तिश्चित्तस्य धर्मस्तथापिचित्तंचैतन्ययोरभे
 दसमारोपावृत्ति सारूप्यात्पुरुषस्येत्युक्तं तस्माच्चि
 ते नासंयोगेपितज्जनितोपकारभागितापुरुषस्या
 परिणामिताचेतिसिद्धं ननु स्वस्वामिसंबंधोभोगहे
 तुरविद्यानिमित्तोऽविद्यातु किंनिमित्तानखलु निर्नि
 मित्तंकार्यमुत्पद्यते यथाहुः स्वप्नादिवदविद्यायाःप्र
 वृत्तिस्तस्य किंकृतेतिशंकासुपसंहारव्याजेनोद्भूति
 तस्माच्चित्तवृत्तिशांतघोरमूढाकारचित्तवृत्त्युपभो
 गेअनाद्यविद्यानिमित्तत्वाद्नादिःसंयोगोहेतुः अ
 विद्यावासनयोश्च संतानोर्वीजांकुरसंतानवदना
 दिरितिभावः स्यादेतत्पुरुषोद्दिशके उपदिश्यते न
 चवृत्तिनिरोधोवृत्तीरविज्ञायशक्योनचसहस्रेणा
 पिपुरुषायुपैरलमिमाःकश्चित्परिगणयितुमसं
 ख्याताश्च कथंनिरोद्धव्या इत्याशंक्य तासामियत्ता
 स्वरूपप्रतिपादनपरस्त्रमवतारयति ताःपुनर्नि

रोद्भव्या बहुत्वे सति चित्तस्य वृत्तयः पञ्चतयः क्लिष्टा
 क्लिष्टाः वृत्तिरूपो वयव्येकः तस्य प्रमाणाद्यो वयवाः
 पञ्च ततस्तद्वयवापञ्चतपीपञ्चावयवावृत्तिर्भव
 तिताश्च वृत्तयश्चैत्रमैत्रादिचित्तभेदात् बह्वद्विति
 बहुवचनमुपपन्नं एतदुक्तं भवति चैत्रोवामैत्रो =
 वाऽन्योवा कश्चिस्सर्वेषामेवतेषां वृत्तयः पञ्चतय ए
 वनाधिका इति चित्तस्येति चैकवचनं जात्यभिप्रायं
 चित्तानामिति तु द्रष्टव्यं तासामवांतरविशेषमनु
 षानोपयोगिनं दर्शयति क्लिष्टाक्लिष्टा इति अक्लिष्टा
 उपादाय क्लिष्टानि रोद्भव्यास्ता अपि परेण वैराग्येणेति
 अस्य व्याख्यानं क्लेशहेतुकां इति क्लेशा अस्मितादयो
 हेतवः प्रवृत्तिकारणयांसां वृत्तीनां स्तथोक्ताः यद्वा
 पुरुषार्थप्रधानस्य रजस्तमोमयीनां हिवृत्तीनां क्लेश =
 कारित्वेन क्लेशैव प्रवृत्तिः क्लेशः क्लिष्टं तदा सामंस्तो
 ति क्लिष्टा इति यतएव क्लेशोपार्जनार्थममूषां प्रवृत्तिर
 तएव कर्माशयप्रचये क्षेत्रीभूताः प्रमाणादिना खल्व
 यंप्रतिपत्तार्थमवसायतत्र सक्तोद्दिष्टेवाकर्माशय =
 माचिनोतीति भवन्ति ॥ धर्मो धर्म ॥ प्रसवभूमयो वृ
 त्तयः क्लिष्टा इति अक्लिष्टा व्याचष्टे ख्यातिविषया इति
 विधूतरजस्तमसो बुद्धिसत्वस्य प्रशांतवाहिनः प्रज्ञाप्र
 सादः ख्यातिस्तया विषयिण्यां तद्विषयं सत्त्वं पुरुषवि
 वेकमुपलक्षयति तेन सत्त्वपुरुषविवेकविषयाः यतो

अतएवगुणाधिकारविरोधिन्यःकार्यैरंभणंदिगु
 णानामधिकारोविवेकख्यातिपर्यवसानंच तदिति
 चरिताधिकाराणांगुणानामधिकारंविरोधतीति
 अतस्ताअक्लिष्टाःप्रमाण प्रभृतयोवृत्तयःस्यादेत
 त्बीतरागजन्मादर्शनात्क्लिष्टवृत्तयएवसर्वेप्रा
 णभृतोनचक्लिष्टवृत्तिप्रवाहे भवितुमर्हत्यक्लिष्टावृ
 त्तयो नवामूर्षाभावेपिकार्यकारिताविरोधिमध्येपा
 तित्वात्तस्मात्क्लिष्टानामक्लिष्टाभिर्निरोधस्तासांच
 वैराग्येणपरेणेतिमनोरथमात्रमित्यतआहक्लिष्ट
 प्रवाहेति आगमानुमानाचार्योपदेशपरिशीलनल
 ध्वजन्मनी अभ्यासवैराग्येक्लिष्टच्छिद्रमंतरात्तत्रपति
 ताःस्वयमक्लिष्टाएवयद्यपिक्लिष्टप्रवाहपतिताःनख
 लुशालग्रामेकिरातशतसंकीर्णेप्रतिवसन्पिब्राह्म-
 णःकिरातोभवति अक्लिष्टच्छिद्रेष्वितिनिर्दर्शनंक्लिष्टां
 तरवर्त्तितयाचक्लिष्टाभिरनभिभूताअक्लिष्टाःस्वसं
 स्कारपरिपाकक्रमेणक्लिष्टाएवतावदभिभवन्तीत्या
 ह तथाजातीयकाइति अक्लिष्टाभिर्वृत्तिभिरक्लिष्टाःसं
 स्कारादत्यर्थः तदिदं वृत्तिसंस्कारचक्रमनिश्भाव
 र्त्तते चानिरोधसमाधेः तदेवंभूतंचित्तंनिरोधाव-
 स्थंसंस्कारशेषंभूत्वाऽऽत्मकत्वेनावतिष्ठतइत्यापा
 ततःप्रलयंवागच्छतीतिपरमार्थतःपिंडोकृत्यसूत्रा
 र्थमाह ताइति पंचधेत्यर्थकथनमात्रंनतुशब्दवृ

त्ति व्याख्यातं ॥ तपथः प्रकारे स्मरणात् ताः स्वसंज्ञा
 भिरुद्दिशति प्रमाणविपर्ययविकल्पनिद्रा स्मृतयः
 निर्देशे यथावचनं विग्रहश्चार्थे द्वंद्वः समासदूतरेतर
 योगः यथा नित्याशुचिदुःखानात्मसुनित्यशुचिसु-
 खात्सख्यातिरविद्येत्युक्तेपिनदिग्गमोहालातचक्रा
 दिविभ्रमाव्युद्स्यंते एवमिहापि प्रमाणाद्यभिधाने
 पिवत्स्यंतरसद्भावशंका न व्युद्स्येतेति तन्निरासाय
 वक्तव्यं पंचतप्यद्विति एतावत्येववृत्तयोनापराः
 संतीति दर्शितं भवति तत्र प्रमाणवृत्तिं विभजन्तामा
 न्यलक्षणमाह प्रत्यक्षानुमानागमाः प्रमाणानि अन
 धिगततत्त्वबोधः पौरुषेयो व्यवहारहेतुः प्रमातृत्क
 रणं प्रमाणं विभागं च न च न्यूनाधिकसंख्या व्यव
 हारार्थं तत्र सकलप्रमाणमूलत्वात् प्रथमतः प्रत्यक्षं
 लक्षयति इंद्रियेति अर्थस्येति समारोपितत्वं निषेध
 तितद्विषयेति बाह्यगोचरतया ज्ञानाकारगोचरत्वं
 निवारयति चित्तवर्तिनो ज्ञानाकारस्य बाह्यज्ञेयसंब
 धं दर्शयति बाह्यवस्तुपरागादिति व्यवहितस्य तदु
 परागे हेतुमाह इंद्रियप्रणालिकथेति सामान्यमात्र
 मर्थद्वयेके विशेषाएवेत्यन्ये सामान्यविशेषतद्द्वत्ता
 इत्यपरेवादिनः प्रतिपन्नास्तन्निरासायाह सामान्य
 विशेषात्मन इति नतद्दत्ता किंतु तादात्म्यमर्थस्य एत-
 च्चैकांतानभ्युपगमद्वत्यत्र प्रतिपादयिष्यते अनुमा

नागमविषयात्प्रत्यक्षविषयव्यवच्छिनत्ति विशेषा
 वधारण प्रधानेति यद्यपि सामान्यमपि प्र-
 त्यक्षे प्रतिभासते तथापि विशेषं प्रत्युपसर्जनीभूत
 मित्यर्थः एतच्च साक्षात्कारोपलक्षणपरं तथाच वि-
 वेकरव्यातिरपिलक्षिता भवति फलविप्रतिपत्तिं नि-
 राकरोति फलंपौरुषेयश्चित्तवृत्तिबोध इति ननु
 पुरुषवर्त्ती बोधः कथंचित्तगताया वृत्तेः फलं न हि
 खदिरगोचरव्यापारेण परशुनापलाशेच्छिदाक्रिय
 ते इत्यत आह अविशिष्ट इति न हि पुरुषगतो बोधो
 जन्यते अपितु चैतन्यमेव बुद्धिर्द्रूपेण प्रतिबिंबितं
 बुद्धिवत्स्या अर्थाकारया तदाकारतामापद्यमानं फ-
 लंतच्च तथा भूतं बुद्धेरविशिष्टं बुद्ध्यात्मकं वृत्तिश्च बु-
 ध्यात्मिकेति सामान्याधिकरण्याद्युक्तः प्रमाणफल
 भाव इत्यर्थः एतच्चोपपादयिष्याम इत्याह प्रतिसंवे-
 दीति प्रत्यक्षानंतरं प्रवृत्त्यादिलिङ्गकश्रोतबुद्ध्यनुमा-
 नप्रभवसंबंधदर्शनसमुत्थतयागमस्यानुमानजत्वा-
 दनुमितस्य चागमेनान्वाख्यानादागमात् प्रागनुमा-
 नं लक्षयति अनुमेयस्येति जिज्ञासितधर्मविशिष्टो
 धर्मानुमेयस्तस्य तुल्यजातीयाः साध्यधर्मसामान्ये-
 न समानार्थाः सपक्षास्तेषु नुवृत्त इत्यनेन विरुद्ध-
 त्वमसाधारणत्वं च साधनधर्मस्य निराकरोति मि-
 न्नजातीयाश्च सपक्षास्ते च सपक्षादन्ये तद्विरुद्धा

स्तद्भाववतश्च तेभ्यो व्यावृत्तस्तद्नेनसाधारणा
 नैकांतिकत्वमपाकरोति संबध्यतद्वृत्तिसंबंधो लि
 गमनेन पक्षधर्मतां दर्शयन्तसिद्धतां निवारयति त
 द्विष्यात्तन्निबंधनापि ज्निबंधनद्वयस्माद्विषयप
 दव्युत्पत्तेः सामान्यावधारणेति प्रत्यक्षविषयाद्व्य
 वच्छिनत्ति संबधसंवेदनाधीनजन्मानुमानं विशेष
 षुसंबधग्रहणाभावेन सामान्यमेव सुकरसंबधग्र
 हणंगोचरयतीति उदाहरणमाह यथेति चोहेत्व
 र्थो विध्योऽगतिर्यतस्तस्मात्तस्मात्प्राप्तिरतोगतिनिवृ
 त्तौ प्राप्तेर्निवृत्तिर्देशान्तरप्राप्तेर्गतिमञ्चद्रतारकंचैत्र
 वदितिसिद्धं आगमस्य वृत्तेर्लक्षणमाह प्राप्तेनेति त
 त्वदर्शनकारुण्यकरणपाटवाभिसंबधप्राप्तिस्तया
 वर्त्ततद्व्याप्तस्तेन दृष्टोनुमितोवार्थः श्रुतस्य पृथगनु
 पादानं तस्य दृष्टानुमितमूलत्वेन ताभ्यामेव चरिताः
 र्थत्वात् प्राप्तिचित्तवर्त्तिज्ञानसदृशस्य ज्ञानस्य श्रोत
 चित्ते समुत्साहः स्वबोधसंक्रांतिस्तस्यैव अर्थ उपदिश्य
 ते श्रोतद्विहाहितप्राप्तिपरिहारोपायतया प्रज्ञाप्यते
 शेषंसुगमभूयस्यागमस्याश्रद्धेयार्थोक्त्या यथाप्यान्येव
 दृशदाडिमानितानि षड्भूयाभविथंतीति नदृष्टानु-
 मितार्थो यथावैत्यं वदेत स्वर्गकामद्विति स आगमः पू
 वते नहितेपि दृष्टानुमितार्थो यथाहुः यः कश्चित्कस्य
 चिद्धर्ममनुनापरिकीर्तितः स सर्वोभिहितो वेदे सर्वज्ञा

ति अस्य कुत्सितत्वं हानाय दर्शयति सेयंपंचेति ॥ अत्र
 विद्यासामान्यमविद्यास्मितादिषु पंचसुपर्वस्वित्य
 र्थः अव्यक्तमहदहंकारपंचतन्मात्रेण षष्ठस्वनात्मसा
 त्तबुद्धिरविद्यातमः एवं योगिनामष्टस्वणिमादिकेष्वै
 श्वर्येष्वप्रेयः सुप्रेयो बुद्धिरष्टविधो मोहः पूर्वस्माज्ज
 घन्यः स चास्मितोच्यते तथा योगेनाष्टविधमैश्वर्यमु
 पादाय सिद्धे भूत्वा दृष्टानुश्रविकान् शब्दादीन् दश
 विषयान् मोक्ष्य इत्येवमात्मिका प्रतिपत्तिर्महामो
 हो रागः एवमेतेनैवाभिसंधिना प्रवर्तमानस्य केन
 चित्प्रतिबद्धत्वाद्गणिमाहीनामनुत्पत्तौ तन्निबंधन
 स्य दृष्टानुश्रविकविषयोपभोगस्यासिद्धेः प्रतिबंधक
 विषयः क्रोधः सतामिस्रारव्योद्वेष एवमणिमादिगु
 णसंपत्तौ दृष्टानुश्रविकविषयप्रत्युपस्थाने च क
 ल्यांते सर्वमेतन्नश्यतीति यस्मात्सोभिनिवेशोऽथ
 तामिश्रः तदुक्तं भेदस्तमसो षष्टविधो मोहस्य च दश
 विधो महामोहः तमिस्रो षट्दशधा तथा भवत्यंधता
 मिस्र इति शब्दज्ञानानुपाती वस्तुशून्यो विक
 ल्पः ॥ ननु शब्दज्ञानानुपाती चेदागमप्रमा
 णांतर्गतो विकल्पः प्रसज्येत निर्वस्तुकत्वे वा
 विपर्ययः स्यादित्यत आह सनेति न प्र
 नप्रमाणविपर्ययांतर्गतः कस्माद्यतो वस्तुशून्य
 त्वेपीति प्रमाणांतर्गतिनिषेधति शब्दज्ञानमाहा

ल्यनिबंधनइतिविपर्ययांतर्गतं एतदुक्तंभवति
 क्वचिद्भेदेभेदमारोपयति .क्वचित्सुनभिन्नाना
 मभेदंततोभेदस्याभेदस्यचवस्तुतोभावात्तदाभा
 सोविकल्पोनप्रमाणं नापिविपर्ययोव्यवहारावि
 संवादादिति शास्त्रप्रसिद्धमुदाहरणमाह तद्यथे
 ति किंविशेष्यंकेनव्यपदिश्यते विशेष्यतेनाभेदे
 विशेष्य विशेषणभावो नहि गवागौर्विशेष्यते किं
 तु भिन्नेन चेत्रेण तदिदमाह भवति च व्यपदेशो वृ
 त्तिः व्यपदेश्य व्यपदेशकयोर्भावो व्यपदेशः विशे
 षणविशेष्यभावइतियावत् तस्मिन्वृत्तिर्वाक्यस्य
 यथा चैत्रस्य गौरिति शास्त्रीयमेवोदाहरणांतरं स
 मुच्चिनोति तथेति प्रतिषिद्धो वस्तुनः पृथिव्या देर्ध-
 र्मः परिस्पंदो यस्य स तथोक्तः कोसौ निष्क्रियः पुरुषः
 न खलु सांख्यीयेराहुंतेऽभावो नाम कश्चिदस्ति व
 स्तुधर्मो येन पुरुषो विशेष्यते त्पर्यः क्वचित्साठः प्र
 तिषिद्धा वस्तुधर्मा इति तस्यार्थः प्रतिषेधव्याप्ताः
 प्रतिषिद्धानवस्तुधर्माणां तद्व्याप्यताभावाभावयो
 रसंबंधादथ च तथा प्रतीतिरिति लौकिकमुदाहर
 णमाह तिष्ठति वाणइति यथा हि पचति भिनत्तीत्य
 त्रपूर्वापरीभूतः कर्मक्षणं प्रत्यय एकफलावच्छिन्नः प्रती
 यते इत्येवं तिष्ठतीत्यत्रापि पूर्वापरीभावमेवाह स्या
 स्यति स्थितइति ननु भवतु पाकवत् पूर्वापरीभूतया

वस्थानक्रियया वाणादिन्नयावाणस्यव्यपदेशद्वय
 तत्राह गतिनिवृत्तौ धाल्त्वर्थमात्रं गम्यते गतिनिवृ
 त्तिरेव तावत्कल्पिता तस्या अपि भावरूपत्वं तत्रापि
 पूर्वापरीभाव इत्यहो कल्पनापरंपरेत्यर्थः ॥ अभावः
 कल्पितो भाव इव चानुगत इव च सर्वपुरुषेषु गम्यते
 न पुरुषव्यतिरिक्तो धर्मः कश्चिदित्युदाहरणांतरमा
 ह तथानुत्पत्तिधर्मेति प्रमाणविपर्ययाभ्यामन्यान-
 विकल्पवृत्तिरिति वादिनो बहवः प्रतिपेदिरेतत्सति
 बोधनायोदाहरणप्रपञ्च इति मंतव्यं अभावप्रत्यया
 लंबनावृत्तिर्निद्रा अतिकृतं हि वृत्तिपदमनुवादकं प्र
 माणविपर्ययविकल्पस्मृतीनां वृत्तित्वं प्रतिपरीक्ष-
 काणामेविप्रतिपत्तेरतस्तदनुद्यते विशेषविधानाय नि
 द्रायास्तु वृत्तित्वे परीक्षकाणामस्ति विप्रतिपत्तिरिति
 वृत्तित्वं विधेयं न च प्रकृतमनुवादकं विधानाय क
 ल्पत इति पुनर्वृत्तिग्रहणं जाग्रत्स्वप्नवृत्तीनामभा-
 वस्तस्य प्रत्ययः कारणं बुद्धिसत्त्वाच्चादकतमस्तदे
 व लंबनं विषयो यस्याः सा तथोक्ता वृत्तिर्निद्रा बुद्धि
 सत्त्वे हि त्रिगुणे यद् सत्त्वरजसी अभिभूय समस्तक
 रणावरकमाविरस्ति तमस्तदा बुद्धेर्विषयाकारप
 रिणामाभावाद्बुद्धूततमो मयी बुद्धिर्भववुध्यमानः
 पुरुषः सुप्रसोतः संज्ञ इत्युच्यते कस्मात्पुनर्निरुद्धकै
 वल्ययोरिव वृत्त्यभाव एव न निद्रेत्यत आह सा च सं

स्मात्संप्रमोषपदव्युत्पत्तेः एतदुक्तं भवति सर्वे प्रमा
 णाद्योनधिगतमर्थसामान्यतः प्रकारतो वाधिगमयं
 ति स्मृतिः पुनर्नपूर्वानुभवमर्यादाभतिक्रामति तद्वि
 षयात्तद्वनविषयावाननु तदधिकविषयासोयं वृत्त्यं
 तराद्विशेषः स्मृतेरिति विमृशति किंप्रत्ययस्येति ग्रा
 ह्य प्रवणत्वात् अनुभवस्य स्वानुभवाभवात्तज्जःससं
 स्कारोग्राह्यमेव स्मारयतीति प्रतिभाति अनुभवमा
 क्रजनितत्वाच्चानुभवमेवेति विमृश्योपपत्तितुभ
 यस्मरणमवधारयति ग्राह्यप्रवणतया ग्राह्योपरक्त
 परमार्थतस्तु ग्राह्यग्रहणे एव तुभयंतयो एकारं स्वरू
 पं निर्भासयति प्रकाशयति स्वव्यंजकं कारणमंजन
 माकारो यस्य स तथोक्तः स्वकारणाकार इत्यर्थः व्यं
 जकमुद्बोधकं तेनांजनं फलाभिमुखीकरणं यस्ये
 तिवेत्यर्थः ननु यदि कारणविचारेण बुद्धिस्मरणयोः
 सारूप्यं कस्तर्हि भेद इत्यत आह तत्र ग्रहणेति ग्र
 हणमुपादानं न च गृहीतस्योपादानं संभवति तद
 नेनानधिगतबोधनं बुद्धिरित्युक्तं ग्रहणाकारेण ग्रह
 णरूपं पूर्वप्रधानं यस्याः सा तथोक्ता विकल्पितश्चा
 यमभेदेऽपि गुणप्रधानभाववृत्ति ग्राह्याकारः पूर्वः प्र
 थमोयस्याः सा तथोक्ता इदमेव च ग्राह्याकारस्य ग्रा
 ह्यस्य पूर्वत्वयद्वृत्त्यंतरविषयीकृतत्वमर्थस्य तदनेन
 वृत्त्यंतरविषयीकृतगोचरास्मृतिरित्युक्तं भवति सो

यमसंप्रमोषइति ननुअस्तिस्मृतेरपि संप्रमोषःदर्शय
 तिहि पित्र्यादेरतीतस्य देशकालांतरानुभूतस्याननु
 भूतत्वर देशकालांतर संबंधस्वप्नइत्यतआह साच ह
 यीतिभावितःकल्पितः स्मर्तव्योययासातथोक्ताअमा
 वितोऽकल्पितःपारमार्थिकइतियावत् नेयंस्मृतिरपि
 तु विपर्ययस्तल्लक्षणोपपन्नत्वास्मृत्याभासतयातु
 स्मृतिरुक्ताप्रमाणाभासमिवप्रमाणमितिभावः क
 स्मात्सुनरंतेस्मृतेरूपन्यासइत्यतआह सर्वाःस्मृतय
 इति अनुभवःप्राप्तिः प्राप्तिपूर्वावृत्तिः स्मृतिस्ततः स्म
 र्तीनामुपजनइत्यर्थःननुयेषुरुषं क्लिश्यंतितेनिरोद्ध
 व्याःप्रेक्षावताक्लेशश्चतथानचवृत्तयःतत्किमर्थमा
 सांनिरोधइत्यतआह सर्वाश्चेताइतिसुगमम् निरो
 धोपायंपृच्छति अथेति सूत्रेणोत्तरमाह अभ्यासवै
 राग्याभ्यांतनिरोधः अभ्यासवैराग्ययोर्निरोधेजनयि
 तव्येअवांतरव्यापारभेदेन समुच्चयोनतुविकल्प
 इत्याह चित्तनदीति प्राग्भारः प्रबंधः निम्नतागंभीर
 ताऽगाधतेतियावत् तत्राभ्यासस्यस्वरूपप्रयोज
 नाभ्यांलक्षणमाह तत्रस्थितौपत्नोभ्यासः तद्वाच
 ष्टे चित्तस्यावृत्तिकस्यराजसतामसवृत्तिरहितस्य
 प्रशांतवाहिताविमलतासात्विकवृत्तिवाहितैका
 ग्रता स्थितिःतदर्थइति स्थितावितिनिमित्तसप्तमी
 व्याख्यातां यथान्वर्तणि द्वीपिनहंतीति प्रयत्नमेवप

र्थाभ्यां विशदयति वीर्यमुत्साह इति तस्यैवायो-
 नितान्नाह तत्संपिपाद्यविषया तदिति स्थितिं पर-
 मृशति प्रयत्नस्य विषयमाह तत्साधनेति स्थिति
 साधनान्यंतरंगबहिरंगाणियमनियमादीनि सा-
 धनगोचरः कर्तव्यापारो न फलगोचर इति ननु
 व्युत्थानसंस्कारेणानादिपरिपंथिना प्रतिबद्धेभ्यां
 सः कथं स्थित्यैकल्यत इत्यत आह स तु दीर्घकालतै-
 रंतर्यसत्कारासेवितो दृढभूमिः सोयमभ्यासे विशेष
 णत्रयसंपन्नः स नू दृढावस्थो न सहसा व्युत्थानसंस्का-
 रैरभिभूतस्थितिरूपविषयो भवति यदि पुनरेवंभूत
 मप्यभ्यासरुलोपरमेतततः कालपरिवासेनाभिभ-
 वेत् तस्मान्नोपरंतव्यमिति भावः वैराग्यमाह दृष्टं
 नुश्रविकविषयवितृष्णस्यवशीकारसंज्ञावैराग्यं
 चेतनचितनेषु दृष्टविषयेषु वितृष्णतामाह स्त्रिय इति
 ऐश्वर्यमाधिपत्यं अनुश्रवो वेदस्ततोधिगता अनुश्र-
 विकाः स्वर्गाद्यस्तत्रापि वैतृष्ण्यमाह स्वर्गति देह
 रहिता विदेहाः करणेषु लीनाः तेषां भावे वैदेह्यं अन्य-
 तुं प्रकृतिमेवात्मानमभिमन्यमानाः प्रकृत्युपासकाः
 प्रकृतौ साधिकारायामेव लीनास्तेषां भावः प्रकृतिल-
 यं त्वं तस्मात्प्रतिविषये वितृष्णस्य अनुश्रविकविषये
 वितृष्णो हि स्वर्गादिप्राप्तिविषये वितृष्णा उच्यते ननु
 यदि वैतृष्ण्यमात्रं वैराग्यं हंत विषयाप्राप्तावपि तद-

स्तीतिवैराग्यंस्यादित्यतः आह दिव्यादिव्येति नचै
 त्दृण्यमात्रं वैराग्यं अपितु दिव्यादिव्यविषयसंप्र-
 योगेपि चिन्तस्य अनाभोगात्मिकातामेव स्पष्टयति
 हेयोपादेयशून्यासंगद्वेषरहितायोपेक्षाबुद्धिर्वशी
 कारसंज्ञाकुतः पुनरियमित्यतः आह प्रसंख्या नब-
 लादिति तापत्रयपरीतताविषयाणां दोषस्तसरिभाज
 नयातत्साक्षात्कारः प्रसंख्यानंतदूलादित्यर्थः यतमानसं
 ज्ञाव्यतिरेकसंज्ञाएकेंद्रियसंज्ञावशीकारसंज्ञाचेति
 चतस्रः संज्ञा इत्यागमिनः रागादयः खलुकषायाश्चि-
 त्तवर्तिनस्तैरिन्द्रियाणियथास्वविषयेषु प्रवर्ततेतन्मा
 प्रवर्तिषतेन्द्रियाणि तत्तद्विषयेष्विति तसरिपाचना
 यारंभः प्रयत्नः सायतमानसंज्ञा तदारंभे सत्तिकेचित्त
 षायाः पक्वाः पच्यंते पश्यंते च केचित्तत्र पक्षमाणेभ्यः
 पक्वानां व्यतिरेकेणावधारणं व्यतिरेकसंज्ञा इन्द्रिय
 प्रवर्तना समर्थतया पक्वानामौत्सुक्यमात्रेण मन-
 सि व्यवस्थानमेकेंद्रियसंज्ञा औत्सुक्यमात्रस्यापि
 निवृत्तिरूपस्थितेष्वपि दिव्यादिव्यविषयेषूपेक्षा-
 बुद्धिः संज्ञा त्रयात् परावशीकारसंज्ञा एतयैव च पू-
 र्वासांचरितार्थत्वात् ताः पृथगुक्ता इति सर्वमवदा-
 तं अपरं वैराग्यमुक्त्वा परमाह तत्परंपुरुषख्यातेर्गु-
 णवैतृण्यं अपरं वैराग्यस्य परं वैराग्यं प्रतिकारणत्वं
 तत्र च द्वारमादर्शयति दृष्टानुश्रविकविषयदोषद

शीविरक्तइति अनेनापरवैराग्यं दर्शितं पुरुषदर्श
 नाभ्यासादागमानुमानाचार्योपदेश समधिगतस्यपु
 रुषस्यदर्शनं तस्याभ्यासः पौनः पुन्येन निषेवणं तस्मा
 न्तस्यदर्शनस्य शुद्धी रजस्तमः परिहाराया सत्त्वैक-
 तानतातयायोगुणपुरुषयोः प्रकर्षेण विवेकः पुरुषः शु
 द्धो नतः तद्विपरीता गुणा इति ते नाप्यायिता बुद्धिर्यस्य
 योगिनः सतथोक्तस्तदनेन धर्ममेघारव्यः समाधिरु
 क्तः स तथाभूतो योगी गुणेभ्यो व्यक्ता व्यक्तधर्मकेभ्यः
 सर्वथा विरक्तः सत्त्वपुरुषान्यताख्यातावपि गुणास्मि
 कायायावद्विरक्तइति तत्तस्मात् ह्यं वैराग्यं पूर्वहि
 वैराग्यं सत्त्वसमुद्रैकविधूततमसि रजः कणकलंक
 संपृक्ते चित्तसत्त्वे तच्च तौष्टिकानामपि समानं ते हि
 तेनैव प्रकृतिलया बभूवुः तथोक्तं वैराग्यात्प्रकृति-
 लयइति तत्र तयोर्द्वयोर्मध्ये यदुत्तरं तत् ज्ञानप्रसा
 द्मात्रं मात्रग्रहणेन निर्विषयतां सूचयति तदेवं हि
 तादृशं चित्तसत्त्वं रजो लेशमतेनापि अपरामृष्टम-
 स्यात्प्रयोत एव ज्ञानप्रसाद इत्युच्यते चित्तसत्त्वं हि
 प्रसादस्वभावमपि रजस्तमः संपर्कात् मलिनता म
 नु भवति वैराग्याभ्यासविमलवारिधारा यौत समस्त
 रजस्तमो मलं त्वति प्रसन्नं ज्ञानप्रसादमात्रपरिशेषं भ
 वति तस्य गुणानुपादेयत्वाय दर्शयति यस्योदये स-
 त्तियोगी प्रत्युदितख्यातिः ख्यातिविशेषे सति वर्तमा

नख्यातिमानित्यर्थः प्रापणीयं कैवल्यं प्राप्तं यथाव
 क्ष्यति जीवन्नेव विद्वान्मुक्तो भवति संस्कारमात्रस्य छि
 न्नमूलस्य सिद्धत्वादिति भावः कुतः प्राप्तं यतः क्षीणाः क्षे
 तव्याः क्लेशाः अविद्यादयः सवासनाः न च स्ति धर्मो ध
 र्मे समूहो भवस्य जन्ममरणप्रबंधस्य संक्रमः प्राणि
 नांतत्कुतः कैवल्यमित्यत आह छिन्न इति श्लिष्टा
 निनिःसंधीनिपर्वाणियस्य सतथोक्तः धर्मो धर्मसमू
 हस्य समूहिनः पर्वाणितानि श्लिष्टानि न हि जातु जंतु
 र्मरणजन्मप्रबंधेन वियुज्यते सोऽयं भवसंक्रमः क्लेश
 क्षये छिन्नः यथावक्ष्यति क्लेशमूलः कर्मो शयः सति
 मूले तद्विपाक इति ननु प्रसंख्यानपरिपाकं धर्ममेघं
 च निरोधं अंतरा किंतु दस्ति यज्ज्ञानप्रसादमात्रमि
 त्यत आह ज्ञानस्यैवेति धर्ममेघभेदावपरं वैराग्यं
 नान्यत् यथावक्ष्यति प्रसंख्यानेप्यं कुंसीदस्य सर्वथा
 विवेकरव्याते धर्ममेघः समाधिः तदा सर्वावरणमला
 पेतस्य ज्ञानस्यानंत्यात् ज्ञेयमल्पमिति च तस्मादेत
 स्य हिनांतरीयकमविना भाविकैवल्यमिति उपाय
 मभिधाय सप्रकारोपेयकथनाय पृच्छति अथोपाय
 द्वयेनेति वितर्कविचारानंदास्मितारूपानुगमात्सं
 प्रज्ञातः संप्रज्ञातपूर्वकत्वात् संप्रज्ञातस्य प्रथमं संप्र
 ज्ञातोपवर्णनं संप्रज्ञातः सामान्यं वितर्कविचारानं
 दास्मितानां रूपैः स्वरूपैरनुगमात् प्रतिपत्तव्यं वित

किं विवृणोति चित्तस्येति स्वरूपसाक्षात्कारवती प्रज्ञा-
 आभोगः स च स्थूलविषयत्वात्स्थूलः यथाहि प्राथमि-
 को धानुक्ः स्थूलमेवलक्ष्यं विध्यत्यथ सूक्ष्मं एवं प्राथ-
 मिको योगी स्थूलमेव पांचभौतिकं चतुर्भुजादिध्येयं-
 साक्षात्करोत्यथ सूक्ष्ममिति एवं चित्तस्यालंबने सूक्ष्मं
 आभोगः स्थूलकारणभूतं सूक्ष्मपंचतन्मान्त्रलिंगालिं-
 गविषयो विचारः तदेवं ग्राह्यविषयं दर्शयित्वा ग्रहण-
 विषयं दर्शयति आनंद इति इन्द्रिये स्थूल आलंबने चि-
 त्तस्याभोगः आह्लाद आनंदः प्रकाशशीलतया खलु सत्त्व-
 प्रधानादहंकारादिन्द्रियाण्युत्पन्नानि सत्त्वं सुखमिति
 तान्यपि सुखानीति तस्मिन्नाभोग आह्लाद इति ग्रहीत्
 विषयसंप्रज्ञातमाह एकात्मिकासंविदिति अस्मिता-
 प्रभवानीन्द्रियाणि तेनैषामस्मितासूक्ष्मरूपं सान्वात्म-
 नाग्रहीनासहबुद्धिरेकात्मिकासंविदिति तस्यांचग्र-
 हीतुरंतर्भावाद्भवति ग्रहीत् विषयः संप्रज्ञात इति चतु-
 र्णामपरमपदांतरविशेषमाह तत्र प्रथम इति कार्य-
 कारणानुप्रविष्टं नकारणं कार्येण तदयं स्थूल आभो-
 गः स्थूलसूक्ष्मेन्द्रियास्मिताकारणचतुष्टयानुगतो भव-
 ति उत्तरे तु त्रिद्वेककारणकास्त्रिद्वेकरूपा भवति असं-
 प्रज्ञाताद्भिन्नति सर्व एत इति क्रमप्राप्तमसंप्रज्ञातम-
 वतारयितुं पृच्छति अथेति विरामप्रत्ययाभ्यासपूर्वः सं-
 स्कारशेषो न्यः पूर्वपदेनोपायकथनमुत्तराभ्यांचस्वरू-

ग्यसपन्नानां सर्वत्वयभवःप्रत्ययः कारणयस्यनिरो
 धसमाधेःसभवप्रत्ययः तत्र तयोर्मध्यउपायप्रत्ययो
 योगिनां मोक्ष्यमाणानां भवतिविशेषविधानेनशेषस्य
 मुमुक्षुसंबंधंनिषेधति केषांतीर्हिभवप्रत्ययइत्यत्रसू
 त्रेणोत्तरमाह भवप्रत्ययोविदेहप्रकृतिलयानां वि-
 देहाश्चप्रकृतिलयाश्चतेषामित्यर्थः तद्याचष्टेविदे
 हानां देवानांभवप्रत्ययोभूतेंद्रियाणामन्यतमदात्म
 त्वेनप्रतिपन्नास्तदुपासनया तद्वासनावासितांतःक
 रणाःपिंडपातानंतरमिंद्रियेषुतत्त्वेषुवालीनाःसंस्कार
 मात्रावशेषमनसःषाट्कौशिकशरीररहिताविदेहाः ते
 हिंसंस्कारमात्रोपयोगेनचित्तेनकैवल्यपदमिवानु
 भवंतःप्राप्नुवंतःविदेहश्चावृत्तिकत्वंचकैवल्येनसा
 र्वस्य साधिकारसंस्कारशेषताचवैरूप्यं संस्कारमा
 त्रोपभोगेनेतिक्वचित्साठः तस्यार्थः संस्कारमात्रमेवो-
 पभोगोयस्यननुचित्तवृत्तिरित्यर्थः प्राप्तावधयःस्वसं
 स्कारविपाकं तथाजातीयकमतिवाह्यं त्यतिक्रामं-
 तिपुनरपिसंसारेविशंति तथाच्रवायुप्रोक्तं दशमन्वं
 तराणीहतिष्ठंतौद्रियचिंतकाःभौतिकास्तुशतपूर्णा
 मिति तथाप्रकृतिलयाश्चअव्यक्तमहदहंकारपंच
 तन्मात्रेष्वन्यतमदात्मत्वेनप्रतिपन्नास्तदुपासनया
 तद्वासनावासितांतःकरणाःपिंडपातानंतरमव्यक्ता
 दीनामन्यतमस्मिन्लीनाःसाधिकारेऽचरिताद्येएवं

चरितार्थचेतःस्याद्यद्विवेकरव्यातिमपिजनयेद्दज-
 नितसत्त्वपुरुषान्यतारव्यातेस्तुचेतसोऽचरितार्थस्या
 स्तिसाधिकारतेतिसाधिकारे चेतसिप्रकृतौलीने
 कैवल्यपदमिवानुभवन्ति यावन्नपुनरावर्ततेअधि-
 कारवशाच्चित्तमिति प्रकृतिसाम्यमुपगतमप्यव-
 धिंप्राप्यपुनरपिप्रादुर्भवतिततोविविच्यतेयथा
 वर्षातिपातेमृद्भावंमुपगतोमंडूकदेहः पुनरंभोद-
 वारिधारावसेकान्मंडूकदेहभावमनुभवतीति त-
 थाचवायुप्रोक्तंसहस्रंत्वाभिमानिकाःबौद्धादशस-
 हस्राणितिष्ठन्तिविगतज्वराः पूर्णशतसहस्रंतुतिष्ठं-
 त्यव्यक्तचिंतकाः पुरुषंनिर्गुणंप्राप्यकालसंख्यान-
 विद्यतेइति तदस्यपुनर्भवप्राप्तिहेतुतयाहेयत्वंसि-
 द्ध्योगिनांतुसमाधेरुपायक्रममाह श्रद्धावीर्यस्मृ-
 तिसमाधिप्रज्ञापूर्वकदूतरेषांनन्विंद्रियादिचिंत-
 काअपिश्रद्धावंतएवेत्यतआह श्रद्धाचेतसःसंप्रसा-
 दःसचागमानुमानाचार्योपदेशसम धिगततत्वविष-
 योभवतिहिचेतसःसंप्रसादोऽभिरुचिरतीक्षाश्रद्धा-
 नेंद्रियादिष्वात्माभिमानिनामभिरुचिरसंप्रसादोहि-
 सःव्यामोहमूलत्वादित्यर्थः कुतोसावेवश्रद्धेत्यतआ-
 ह साहिजननीवकलाणीयोगिनंपातिविमार्गपात-
 जन्मनेर्यात्सोयमिच्छाविशेषदू घ्यमाणविषयंप्रय-
 लंप्रसूत इत्याह तस्यहि श्रद्धंधानस्यतस्यविवरणं-

सूत्रांतरपातयितुं विमृशति किमस्मादेवेति न वा श
 ब्दः संशयनिर्वर्तकः ईश्वरप्रणिधानाद्वा व्याचष्टे प्र
 णिधानाद्भक्तिविशेषान्मानसाद्वा चिकात्कायिकाद्वा
 आवर्जितो भिमुखीकृतस्तमनुगृह्णाति अभिध्यान
 मनागतेर्थे इच्छाद्दमस्याभिमतमस्त्वितितन्मात्रे
 ण न व्यापारांतरेण शेषं सुगमम् ॥ ननु चेतनचेतनाभ्या
 मेव मूढं नान्येन विश्वं ईश्वरश्चेद्चेतनस्तर्हि प्रधानं
 प्रधानविकाराणामपि प्रधानमध्यपातान्तथा च न त
 स्या वर्जनमचेतनत्वाद्यचेतनस्तथापि चितिशक्ते
 रौदासीन्यादसंसारितयान्वास्मितादिविरहाकुतः
 आवर्जने कुतश्चाभिध्यानमित्याशयवानाह अथ प्र
 धानेति अत्र सूत्रेणोत्तरमाह क्लेशकर्मविपाकाशयैर
 परामृष्टः पुरुषविशेष ईश्वरः अविद्यादयः क्लेशाः किं
 श्रंति खत्वमी पुरुषं सांसारिकं विविधदुःखप्रहारे
 णेति कुशलाकुशलानीति धर्माधर्मास्तेषां च कर्मज
 त्वादुपचारात्कर्मत्वं विपाको जात्यायुर्भोगाः विपाका
 नुगुणावासनास्ताश्चित्तभूमौ आशेरतद्वृत्ति आशयाः
 नहि करभजातिनिर्वर्तकं कर्मप्राग्भवीय करभभोः
 गभावितं भावनां नयावदभिव्यनक्ति तावत्करभोचि
 नायभोगाय कल्पते तस्माद्भवति करभजात्यनुभवज
 न्माभावना करभविपाकानुगुणेति नन्वमी क्लेशाद्यो
 बुद्धिधर्मानकथंचिदपि पुरुषंपरामृशति तस्मात्पुरु

भग्रहणादेव तदपरामर्शासिद्धेः कृतं क्लेशकर्मैत्यादिने
 त्यतं ब्राह्म ते च मनसि वर्तमानाः सांसारिके पुरुषे व्यप
 दिश्यंते कस्मात्सहितफलस्य भोक्ता चैतयितेति तस्मा
 त्पुरुषत्वादीश्वरस्यापितत्संबंधः प्राप्त इति तत्प्रतिषेध
 उपपद्यते इत्याह यो ह्यनेन बुद्धिस्थिनापि पुरुषमात्रसा
 धारणेन भोगेनापरामृष्टः स पुरुषविशेष ईश्वरः विशि
 ष्यते इति विशेषः पुरुषांतराद्यवाच्छेद्यते विशेषपद
 व्यावर्त्य दर्शयितुं कामः परिचोदनापूर्वपरिहरति कै
 वल्यं प्राप्तास्तर्हीति प्रकृतिलयानां प्राकृतो बंधवैका
 रिको विदेहानां दक्षिणादिबंधो दिव्या दिव्यविषयभो
 गभाजां तान्यभूनित्रीणि बंधनानि प्रकृतिभावनासं
 स्कृतमनसो हि देहपातानंतरमेव प्रकृतिलयतामा
 पन्ना इतीतरेषां पूर्वाबंधकोटिः प्रज्ञायते तेनोत्तरको
 टिविधानमात्रमिह तु पूर्वापरकोटिनिषेध इति संक्षिप्य
 विशेषं दर्शयति स तु सदैव मुक्तः सदैवेश्वर इति ज्ञान
 क्रियाशक्तिसंपदैश्वर्यं अत्र पृच्छति यो साविति ज्ञान
 क्रिये हि चिच्छक्तेरपरिणामिन्याः संभवत इति एजस्त
 मोरहितः ३५ . . . . .
 दामुक्तस्याविद्याप्रभवः चित्तसत्त्वसमुत्कर्षेण सह स्व
 स्वामिभावसंबंधः संभवतीत्यत उक्तं प्रकृष्टसत्त्वोपा-
 दाने . . . . .
 चित्तसत्त्वेन स्वस्वामिभावः किंतु तापत्रयपरीतानुप्रेत्य

भावमहार्णवान्जंतूनुद्धरिष्यामिज्ञानधर्मोपदेशेन
 नचज्ञानक्रियासामर्थ्यातिशयसंपत्तिमंतरेणतदुपदे
 शेनचेयमपहतरजस्तमोमलविशुद्धसत्वोपादानंवि
 नेत्यालोच्यसत्वप्रकर्षमुपादत्तेभगवान्परामृष्टोप्य
 विद्ययाऽविद्याभिमानिनीवाविद्यायास्तत्त्वमविद्वान्
 भवतिनपुनरविद्यां ह्यविद्यात्वेनसेवमानःनखलुशै
 ल्लपोरामत्वमारोप्यतास्ताश्चेष्टादर्शयन्भ्रांतोभवति
 तदिद्माहार्यमस्यरूपंनतात्विकमितिस्यादेतदुदि
 धीर्षयाभगवतासत्वमुपादेयंतदुपादानेनचतदुद्दिधी
 र्षीन्प्रस्यान्प्रपिप्राकृतत्वान्तथान्यान्यसंश्रयइत्य
 तउक्तंशाश्वतिकइतिभवेदेतदेवंयदीदंप्रथमत्ता=
 सर्गस्यनवेदनादौतुसर्गसंहारप्रबंधेसर्गांतरसमुत्प
 न्नसंजिहीर्षाबधिसमयेपूर्णेभयासत्वप्रकर्षउपादे
 यइतिप्रणिधानं कृत्वा भगवान् जगत्संजहार
 तदाचेश्वरचित्तसत्वप्रणिधानवासितंप्रधानसाम्यमु
 पगतमपिपरिपूर्णेमहाप्रलयावधौप्रणिधानवासना
 वशान्तथैवेश्वरचित्तसत्वभावेनपरिणमतेयथाचै=
 त्रःश्वःप्रातरेवोयातव्यंमयेतिप्रणिधायसुप्तस्तदैवो
 तिष्ठतिप्रणिधानसंस्कारात् तस्मादनादित्वादीश्व
 रप्रणिधानसत्वोपादानयोःशाश्वतिकत्वेननान्यो
 न्यसंश्रयःनचेश्वरस्यचित्तसत्वंमहाप्रलयेपिनप्र
 कृतिसाम्यमुपैतीतिवाच्यं यस्यदिनकदाचिदपिप्र

धानसाम्यं न तत्राधानिकं नापि चित्तिशक्तिः अज्ञत्वा
 त् इत्यर्थांतरमप्रमाणिकमापद्येत तच्चायुक्तं प्रकृति
 पुरुषव्यतिरेकेणार्थांतराभावात् सोयमोदृशद्दश्वर
 स्यशाश्वतिकउत्कर्षः किंसनिमित्तः सप्रमाणिकः आ
 होस्विन्निर्निमित्तो निष्प्रमाणक इति उत्तरंतस्यशा
 स्त्रनिमित्तं श्रुतिस्मृतीतिहासपुराणानि शास्त्रं चोदय
 ति शास्त्रं पुनः किं निमित्तं प्रत्यक्षानुमानपूर्वहिशा
 स्त्रं न चेश्वरस्य सत्व प्रकर्षे कस्यचित्प्रत्यक्षमनुमा
 नं वास्ति न चेश्वरप्रत्यक्षप्रभवं शास्त्रमिति युक्तं क
 ल्पयित्वापि ह्ययं स्वयंब्रूयादात्तैश्वर्यप्रकाशनार्थे
 ति भावः परिहरति प्रकृष्टसत्वनिमित्तं अयस्यभि
 संधिः मंत्रायुर्वेदेषु तावदीश्वरप्रणीतेषु प्रवृत्तिसा
 मर्थ्यादर्थ्यावभिचारविनिश्चयात्प्रामाण्यंसिद्धं न
 चोषधिभेदानांतत्संयोगविशेषाणांच मंत्राणांच
 तत्तद्गुणावापोद्वारेण सहस्रेणापि पुरुषायुषैर्लौकि
 कप्रमाणव्यवहारीशक्तः कर्तुमन्वयव्यतिरेकौ न
 चागमव्यतिरेकौ ताभ्यां चागमस्तत्संतानयोरनादि
 त्वादित्वादिति प्रतिपादयितुं युक्तं महाप्रलये तत्सं
 तानयोर्विच्छेदात् न च तद्वावेप्रमाणाभावः अभिन्नं
 प्रधानविकारोजगदिति हि प्रतिपादयिष्यते सदृ
 शपरिमाणस्य विसदृशपरिणामतादृष्टायथा क्षी
 रेक्षुरसादेर्दधिगुडादिरूपं विसदृशपरिणामस्य=

साम्यविनिर्मुक्तिमाह नचतत्समानमिति प्राकाम्य-
 मविहितेच्छता तद्विघातादूनत्वं अनूनत्वेवाद्योरपि
 प्राकाम्यविघातः कार्यानुत्पत्तिरुत्पत्तौ वा विरुद्धधर्म
 समालिंगितमेकदा कार्यमुपलभ्येतेत्याशयवाना
 ह द्योश्चेति अविरुद्धंभिप्रायत्वेवा प्रत्येकमीश्वर
 त्वेकतमन्यैरेकेनेवेशनायाः कृतत्वात् संभूयकारि
 त्वेवानकश्चिदीश्वरः परिषद्वत् नित्येशनायोगिनां
 चपर्यायायोगात् कल्पनागौरवप्रसंगाच्चेति द्रष्टव्यं
 तस्मात्सर्वमवदातं एवमस्य क्रिया ज्ञानशक्तौ शा-
 स्त्रप्रमाणमभिधाय ज्ञानशक्तावनुमानं प्रमाणयति
 किंच तन्निरतिशयं सर्वज्ञबीजं व्याचष्टेयदिदमि-
 ति बुद्धिसत्त्वावरकतमोपगमतारतम्येनयदिदम-
 तौतानागतप्रत्युपपन्नानां प्रत्येकंच समुच्चयेनच
 वर्तमानानामतीन्द्रियाणां ग्रहणं तस्य विशेषणम-
 ल्पं बद्धितिसर्वज्ञबीजकारणं कश्चिक्लिचिदेवाती-
 तादिगृह्णाति कश्चिद्बहु कश्चिद्बहुतरं कश्चिद्बहुत-
 ममिति ग्राह्यापेक्षया ग्रहणस्याल्पत्वं बहुत्वं कृतं ए-
 तद्विवर्धमानं यत्र निःक्रांतमतिशयात्सर्वज्ञ इ-
 ति तदनेन प्रमेयमात्रं कथितं अत्र प्रमाणयति अ-
 स्तिकाष्टा प्राप्तिः सर्वज्ञबीजस्येति साध्यनिर्देशः
 निरतिशयत्वं काष्ठायतः परमतिशयवत्तानास्ती-
 तितेन नावधिमात्रेण सिद्धसाधनं सातिशयत्वा-

दिति हेतुर्यत्सातिशयं तत्तत्सर्वे निरतिशयं यथा कु
 वलामलकविल्वेषु सातिशयं सहत्वमात्मनि निरति
 शयमिति व्याप्तिं दर्शयति परिमाणवत् न च गरिमा
 दिभिर्गुणैर्व्यभिचार इति सांप्रतम् न खल्ववयव गरिमा
 ति शयी गरिमावयविनः किंत्वा परमाणुभ्य आंत्यावय
 विभ्यो यावंतः केचन तेषां प्रत्येकवर्तिनो गरिम्णः समा
 हृत्य गरिमवद्भ्रमानाभिमानः ज्ञानं तु न प्रतिज्ञेयं समा
 प्यत इत्येकद्विवहुविषयतया युक्तं सातिशयमिति न
 व्यभिचारः उपसंहरति यत्र काष्ठेति ननु संतिबहव
 स्तीर्थकरा बुद्धार्हतकपिलर्षिप्रभृतयस्तत्कस्मान्त एव
 सर्वज्ञानभवंत्यस्मादनुमानादित्यत आह सामान्ये
 तिकुतस्तर्हि तद्विशेषप्रतिपत्तिरित्यत आह तस्येति
 बुद्धादिप्रणीत आगमाभासो नत्वागमः सर्वप्रमाणवा
 धितक्षणिकनैरात्म्यादिमार्गोपदेशकत्वेन विप्रलम्भक
 त्वादिति भावः तेन श्रुतिस्मृतीतिहासपुराणलक्षणा
 दागमतः अगच्छन्ति बुद्धिमारोहन्ति अस्माद्भ्युदयनिः
 श्रेयसोपायाद्त्यागमः तस्मात्संज्ञादिविशेषप्रतिप
 त्तिः संज्ञाविशेषः शिवेश्वरादिः श्रुत्यादिषु प्रसिद्धः आ
 दिपदेन पडंगता दशाव्ययतेसंगृहीते तथोक्तं वायुपु
 राणे सर्वज्ञतात्सिरनादिवोधः स्वतंत्रतानित्यमलुप्त
 शक्तिः अनंतशक्तिश्च विभोर्विधिज्ञाः षडाहुरंगानि
 महेश्वरस्य तथा ज्ञानवैराग्यमैश्वर्यं तपःसत्यं क्षमाद्यु

तिस्त्रष्ट्वमात्मसंवेधोद्दधिषात्त्वमेवचअव्ययानिद
 शैतानिनित्यंतिष्ठतिशंकरइति स्यादेन्नित्यत्तस्यभग
 वतोवैराग्पातिशयसंपन्नस्य स्वार्थेत्स्मासंभवात्का
 रुणिकस्यच सुखैकतानजनसर्जनपरस्पदुःखवदुलजी
 वलोकजननानुपपत्तेरप्रयोजनस्यचप्रेक्षावतःप्रवृत्त्य
 नुपपत्तेःक्रियाशक्तिशालिनोपिनजगत्क्रियेत्यतत्रा
 हतस्यात्मानुग्रहाभावेपीति भूतानांप्राणिनामनुग्र
 हःप्रयोजनंशब्दाद्युपभोगविवेकरव्यातिरूपकार्यक
 रणात्किलचरितार्थचित्तनिवर्ततेततःपुरुषःकेवलो
 भवति अतस्तस्ययोजनायकारुणिकोविवेकरव्यात्यु
 पायंकथयति तेनचारितार्थत्वात्चित्तस्यजंतुनीश्वरः
 पुण्यापुण्यसहायःसुखदुःखेभावयन्नपिनाकारुणि
 कःविवेकरव्यात्युपायकथनाय भूतानुग्रहं हारमाह
 ज्ञानधर्मोपदेशेनेति ज्ञानंच धर्म व ज्ञानधर्मोतयो
 रूपदेशेनज्ञानधर्मसमुच्चयाल्लब्धविवेकरव्यातिप
 रिपाकात्कल्पप्रलयेब्रह्मणोदिनाचसानेयत्र सत्य
 लोकवर्जजगदस्तमेतिमहाप्रलयेससत्यलोकस्यब्र
 ह्मणोपिनिधने संसारिणः कारणगामिनोऽतस्तदामर
 णदुःखभाजः कल्पेत्युपलक्षणं अन्यदापि स्वार्जितक
 र्मेपाकवशेनजन्ममरणादिभाजःपुरुषानुद्धरिष्यामीति
 कैवल्यंप्राप्यपुरुषाउद्धृताभवंतीत्यर्थःएतच्चकरुणाप्र
 युक्तस्पर्ज्ञानधर्मोपदेशनंकापिलानामपिसिद्धमित्याह

तथाचोक्तंपंचशिखाचार्येण आदिविद्वान्कपिल इति
 आदिविद्वानिति पंचशिखाचार्यवचनं आदिमुक्तं स्व
 संतानादिगुरुं विषयनखनादिमुक्तपरमगुरुविषयं
 आदिमुक्तेषुकदाचिन्मुक्तेषु विद्वत्सुकपिलोस्माकमा
 दिविद्वान्मुक्तः स एव च गुरुरिति कपिलस्यापि जायमा
 नस्य मद्देश्वरानुग्रहादेवज्ञानप्राप्तिः श्रूयते इति कपि
 लोनामविस्मोरवतारविशेषः प्रसिद्धः स्वयंभूर्हिरण्यग-
 र्भः तस्यापि सांख्ययोगप्राप्तिर्वेदेश्वर इति स एवेश्व
 रः आदिविद्वान्कपिलो विस्मूर्ने स्वयंभूरिति भावः स्वायं
 भुवानां त्वीश्वर इति भावः संप्रति भगवतो ब्रह्मादिभ्यो
 विशेषमाह स एष इति पातनिका स एष इति सूत्रं पूर्वं
 पामपि गुरुः कालेनानवच्छेदात् व्याचष्टे पूर्वं हीति का
 लस्तु शतवर्षादिः अवच्छेदार्थेन अवच्छेदेन प्रयोजनेन
 नोपावर्तते न वर्तते प्रकर्षस्य गतिः प्राप्तिः प्रत्येतव्य आ
 गमात् तदनेन प्रबंधेन भगवानीश्वरो दर्शितः संप्रति
 तत्प्रणिधानं दर्शयितुं तस्य वाचकमाह तस्य वाचकः
 प्रणवः व्याचष्टे वाच्य इति तत्र परेषां मतं विमर्शद्वारेणो
 पन्यस्यति किमस्येति वाचकत्वं प्रतिपादकत्वं मित्यर्थः
 परे हि पश्यंति यदि स्वाभाविकः शब्दार्थयोः संबन्धः सं
 केतेनास्मान्च्छब्दादयमर्थः प्रत्येतव्य इत्येवमात्मके
 नाभिव्यज्येत ततो यत्र नास्ति संबन्धस्तत्र संकेतशते
 नापि न व्यज्येत न हि प्रदीपव्यंग्यो घटो यत्र नास्ति तत्र

नास्ति तत्र प्रदीपसहस्रेणापिशक्यो व्यंक्तुं कृतसंकेत
 स्तु करभशब्दे वारणे वारणप्रतिपादको दृष्टः ततः सं
 केतकृतमेव वाचकत्वमिति विमृश्यामि मतमवधार
 यति स्थितोस्येति अयमभिप्रायः सर्वेष्वशब्दा सर्वा
 कारणार्थाभिधान समर्था इति स्थित एवैषां सर्वाकारै
 रर्थैः स्वाभाविकः संबंध ईश्वरसंकेतस्तु प्रकाशकश्च
 नियामकश्च तस्य ईश्वरसंकेतासंकेत कृतश्चास्य वा
 चकापभ्रंशविभागः तदिदमाह संकेतस्त्वैश्वरस्येति
 निदर्शनमाह यथेति ननु शब्दस्य प्राधानिकस्य महाप्र
 लयसमये प्रधानभावमुपगतस्य शक्तिरपि प्रतीनात
 तो महदादि क्रमेणोत्पन्नस्यावाचकस्यैव माहेश्वरेण सं
 केतेन न शक्यावाचकशक्तिरभिज्वलयितुं विनष्टशु
 क्तित्वादित्यत आह सर्गातरेष्वपीति यद्यपि सहशक्त्या
 प्रधानसाम्यमुपगतः शब्दस्तथापि पुनराविर्भवस्तच्छ
 क्तियुक्त एव विर्भवति वर्षातिपातसमधिगतमृद्भावं
 द्वोद्भिज्जोर्मेघविस्तृष्टवारिधारासारावसेकात् तेन पू
 र्वसंबंधसंकेतानुसारेण संकेतः क्रियते भगवता इ
 तितस्मात्सं प्रतिपत्तेः सदृशव्यवहारपरंपरायानित्य
 तथा नित्यः शब्दार्थयोः संबन्धो न कूटस्थनित्यद्वयाग
 भिक्ताः प्रतिजानते न पुनरागमनिरपेक्षाः सर्गातरेषु
 पितादृश एव संकेत इति प्रतिपत्तुमीशत इति भावः वा
 चकमारव्यायप्रणिधानमाह तज्जपस्तदर्थभाव नं व्या

चष्टे प्रणवस्येति भावनं पुनः पुनश्चेत्सिनिवेशनं ततः
 किंसिध्यतीत्यत आह प्रणवमिति एकस्मिन् भगव-
 ति आरमतिचित्तं अत्रैव वैयाशिकी गायामुदाहरति
 तथाचेति ततर्द्देश्वरं समाधितत्कललाभेन तमनुगृ-
 ण्हाति किंचापरमस्मात् ततः प्रत्यक्चेतनाधिगमोप्यं
 तरायाभावश्च प्रतीपं विपरीतमंचति किजानातीति प्र-
 त्यक्सचासौचेतनश्चेति प्रत्यक्चेतनोऽविद्यावान्पु-
 रुषः तदनेनेश्वरात्शाश्वतिकसत्त्वोत्कर्षसंपन्नात्
 विद्यावतो निवर्तयति प्रतीचश्चेतनस्याधिगमो ज्ञानं
 स्वरूपतोस्य भवति अतरायावक्ष्यमाणास्तद्भा-
 वश्च ॥ अस्य विवरणं एतावदिति स्वमात्मा तस्य रूपरू-
 पग्रहणेनाविद्यासमारोपितान् धर्मान्निषेधति न-
 नन्वीश्वरप्रणिधानमीश्वर विषयं कथमिव प्रत्यक्चे-
 तनं साक्षात्करोत्यतिप्रसंगादित्यत आह यथैवेश्वर
 इति शुद्धः कूटस्थनित्यतयोद्यम्यपरहितः प्रसन्नः कुश-
 वर्त्तितः केवलः धर्माधमोपेतः अतश्चानुपसर्गः उप-
 सर्गजात्यायुर्भोगाः सादृश्यस्य किंचिद्देहाधिष्ठानत्वा-
 दीश्वरात् भिनत्ति बुद्धेः प्रति संवेदीतितदनेन प्रत्यग्रहणं
 व्याख्यातं अत्यंतविधर्मिणोरत्यतरार्थानुचितं न तदि-
 तरस्य साक्षात्काराय कल्पते सदृशार्थानुचितं न तु सदृ-
 शांतरसाक्षात्कारोपयोगिता मनुभवति एकशास्त्राभ्या-
 सद्वचतत्सदृशार्थशास्त्रांतरज्ञानोपयोगितां प्रत्यासत्ति

स्तुस्वात्मनिसाक्षात्कारहेतुर्नपरात्मनीतिसर्वमवदातं
 पृच्छतिअथकइति सामान्येनोत्तरं यइति विशेष संख्येष्ट
 कृत्तिकइतिउत्तरं व्याधीत्यादिसूत्रंअंतरायानवएतश्चि
 त्तयोयोगांतरायायोगविरोधिनश्चित्तस्यविक्षेपकाःचित्तं
 खल्वमीव्याध्याद्योगाद्विद्विषंतिअपनयंतीतिविक्षेपाःयो
 गप्रतिपक्षत्वे हेतुमाह सहेतइति संशयभ्रंतिदर्शने
 तावद्वृत्तितया वृत्तिनिरोधप्रतिपक्षौ येपि नवृत्तयो
 व्याधि प्रभृतय स्तेपि वृत्तिसाहचर्यान्तत्प्रतिपक्षाइत्य
 र्यःपदार्थान् व्याचष्टे व्याधिरिति धातवोवातपित्तश्लेष्मा
 णःशरीरधारणात् अशितपीताहारपरिणामविशेषेण
 सःकरणानोद्भूयणितेषांविषम्यन्यूनधिकभावइति
 अकर्मण्यताकर्मानर्हता संशयउभयकोटिसृष्टिग्विज्ञा
 नं सत्यथतद्रूपप्रतिष्ठत्वेनसंशयविषयीसयोरभेदे
 उभयकोटिस्यर्शास्पर्शरूपाःवांतरविशेषविवक्षयाप्र
 भेदेनोपन्यासःअभावनभकरणंतत्राप्रयत्न इतियां
 वत्कायस्यगुरुत्वं कफादिना चित्तस्यगुरुत्वतमंसा
 गर्धसूक्ष्माधुमत्यादयःसमाधिभूमयःतद्व्यभूमिर्ये
 दितावतैवसुस्थितंमन्यस्य समाधिभ्रेषःस्यात्ततस्त
 स्यात्प्रपिभूमेरपायःस्यात्तस्मात्समाधिप्रतिलंभतद
 वस्थितंस्यात्तस्मात्तत्रप्रतिपत्तव्यमिति ॥ नकेवलंन
 वांतरायादुःखाद्योप्यस्यतत्सहभुवोभवंतीत्याहदुः
 खेत्यादिप्रतिकूलवेदनीयंदुःखं आध्यात्मिकंशारीर

व्याधिवशात्मानसकामादिवशात् आधिभौतिकव्या
 प्रादिजनितं आधिदैविकंग्रहपीडादिजनितम् तच्चे
 द्दुःखंप्राणिमात्रस्यप्रतिकूलवेदनीयतयाहेयमित्या
 ह येनाभिहताइतिअनिच्छतःप्राणोयद्वायुमात्रा
 मतिपिबतिप्रवेशयतीतियावत्सश्वासःसमाध्यंगरे
 चकविरोधीअनिच्छतोपिप्राणोयत्कौष्ठ्यंवायुंनिश्चार
 यतिनिःसारयति सप्रश्वासःसमाध्यंगपूर्वकविरोधीउ
 क्तार्थोपसंहारस्तत्रमवतारयति अथैतइति उक्तार्था
 र्थानंतरमुपसंहरन्निदंस्तत्रमाहेतिसंबंधः निरोद्धव्यत्वे
 हेतुस्तःसमाधिप्रतिपक्षाइति यद्यपीश्वरप्राणिधा-
 नाहित्यभ्यासमात्रमुक्तं तथापिवैराग्यमिहतसहका
 रितयाग्राह्यमित्याह ताभ्यामुक्तलक्षणाभ्यामेवा या
 सवैराग्याभ्यां निरोद्धव्याः तत्रतयोरभ्यासवैराग्ययो-
 र्मध्येअभ्यासस्यनंतरोक्तं स्येति तद्वतिषेधार्थमित्या
 दि एकंतत्वमीश्वरप्रकृत्वादितिवैनाशिकानांतसर्व
 सेकाग्रमेवचित्तनास्तिकिंचिद्विक्षिप्तमितितदुपदे-
 शानांतदर्थानांत्वप्रवृत्तीनांवैयर्थ्यमित्याह यस्येत्वि
 त्तियस्यमतेप्रत्यर्थेअर्प्यमाणेएकस्मिन्ननेकस्मिन्वानि
 यतंयावदर्थोभासमुत्पन्नंतत्रैवसमात्मनन्यगामि-
 अर्थीतरंतावद्वयमंगहीत्वार्थीतरमपिपश्चात्कस्मान्न
 गृह्णतीत्यत्राह क्षणिकंच क्षणस्याभेदत्वेनपूर्वप
 श्चाद्भावस्याप्यभावःअस्मन्नभेदक्षणिकंचित्तस्ववि

पथे एकस्मिन्नेकस्मिन्वानवस्थितं प्रतिक्षणं तत्तद्वि
 पथे पादानं परित्यागाभ्यां विषयानि यंतं विस्मितमतो
 विक्षपपरिणाममपनीयशक्यैकाग्रताधातुमिति तदुप
 देशप्रवृत्त्योर्नानर्थक्यमित्याह्यदिपुनरिदमिति उपसं
 हरति अतोनेति वैनाशिकमुथापयति योपीति माभूदे
 कस्मिन्क्षणिके चित्त एकाग्रताधानप्रयत्नः चित्तसंत
 नित्वनादावक्षणिके विक्षेपमपनीय एकाग्रताधास्य
 वदप्यर्थः तदेतद्विकल्पं दूषयति तस्य दर्शने एकाग्रता
 यदि प्रवाहचित्तस्य चित्तसंतानस्य बाधर्मः तत्रैकक्रम
 वदुत्पादेषु प्रत्ययेषु अनुगतं नास्ति प्रवाहचित्तं कुतो य
 द्यावदस्ति तस्य सर्वस्य क्षणिकत्वादाक्षणिकस्य चा
 सत्त्वाद्भवतां दर्शन इति भावः द्वितीयं कल्पं गृह्णाति अ
 थैति सां वृत्तस्य प्रवाहस्यांशः प्रत्ययः परमार्थसन्त
 स्य प्रत्ययस्यैकाग्रताप्रयत्नसाध्यो धर्मः दूषयति सस
 र्वैः सां वृत्तप्रवाहापेक्षया सदृशप्रवाही वा अतः परमा
 र्थसत्त्वरूपेण प्रत्यर्थनियतत्वात् यदथाभास उत्सन्न
 स्तत्र समाप्तत्वादेकाग्र एवेति विक्षिप्तचित्तानपपत्ति
 यदप्यनयेनेकाग्रताधीयते इति ७ उपसंहरति तस्मा
 दिति दूतोपि चित्तमेकमनेकार्थमवस्थितं चेत्याह य
 दिचेति यथाहि मैत्रेणाधीतस्य शास्त्रस्य नचैत्रः स्मर
 तियथा मैत्रेणोपचित्तस्य पुण्यस्य पापस्य वा कर्मांश
 रस्य फलं तदसंबन्धी चैत्रो न भुंक्ते एवं प्रत्ययांतरदृष्ट

स्यप्रत्ययांतरं न स्मरेत् प्रत्ययांतरोपचितस्य वा कर्मा
 श्यस्य फलं न प्रत्ययांतरमुपभुंजीतेत्यर्थः ननु नातिप्र
 सज्यते कार्याकारणभावे सतीति विशेषणात् आद्वै
 श्वानरीयेष्यादावकर्तृमातृपितृपुत्रादिगामिफलद
 र्शनात् मधुररसभावितानां वा आम्रबीजादीनां परंप
 रया फलमाधुर्यमित्यमादित्यत आह समाधीयमान
 मप्येतदिति अयमभिसंधिः कः खल्वेकसंतानवर्ति
 नां प्रत्ययानां संतानांतरं वर्तिभ्यः प्रत्ययेभ्यो विशेषीये
 नैकसंतानवर्तिना प्रत्ययेनानुभूतस्योपचितस्य क
 र्माश्यस्य तत्संतानवर्त्येव प्रत्ययः स्मर्ता भोक्ता च
 स्यात् नान्यसंतानवर्ती न हि संतानो नाम कश्चिद्
 स्तिवस्तु सन् य एनं संतानिनं संतानांतरवर्तिभ्योभि
 द्यात् न च काल्पनिको भेदः क्रियायामुपपद्यते न ख
 लुकल्पिताग्निभावो माणवकः पचति न च कार्ये
 कारणसंबंधोपि वास्तवः सहभुवोः सव्येतरविषाण
 योरिवाभावात् असहभुवोरपि प्रत्युत्पन्नाश्रयत्वा
 योगात् न ह्यतीतानागतौ व्यासज्यप्रत्युत्पन्नं वर्तितु
 मर्हतः तस्मात्संतानेन वा कार्यकारणभावेन वा स्वा
 भाविकेनानुपहिताः परमार्थसंतः प्रत्ययाः परस्पर
 संस्पर्शित्वेन खल्वसंतानवर्तिभ्यः परसंतानवर्तिभ्यो वा
 प्रत्ययांतरेभ्यो न भिद्यंते सोऽयं गोमयं च पायसं चाधि
 कृत्य प्रवृत्तो न्यायो गोमयं पायसं गव्यत्वाद्गुभयसि

दुपायसवदिति तमाक्षिपतिन्यायाभासत्वनततो-
 प्यधिकत्वादिति नचात्रकृतनाशाकृताभ्यागमंचोद्य-
 यतश्चित्तमेवकर्मणांकर्तृतदेवतज्जनिताभ्यांसुख-
 दुःखाभ्यांयुज्यते सुखदुःखेच्चचित्तिच्छायापन्नंचित्तं-
 भुंक्तद्विपुरुषेभोगाभिमानःचित्तिचित्तयोरभेदग्र-
 हादिति स्वप्रत्ययंप्रतीत्यसमुत्पन्नानांस्वभावएवै-
 षांतादृशोयत्तएवस्मरंतिफलंचोपभुंजतेनत्वत्येन-
 चस्वभावाभियोगपर्यनुयोगावर्हति एवंभवतुमैवं
 भूतेतिवा कस्मानैवमितिचेति अःपूर्वोक्तेनपरितुष्य-
 तितंप्रत्याह किंचस्वात्मेति उद्यम्ययधर्माणामनुभ-
 वानामनुभवस्मृतीनांचनानात्वेपितदाश्रयमभिन-
 चित्तमहमितिप्रत्ययःप्रतिसंद्धानःकथमत्यंतभि-
 न्नानुप्रत्ययानालंबेत ननुग्रहणास्मरणरूपकारण-
 भेदात्पारोक्ष्यापारोक्ष्यरूपविरुद्धसंसर्गाद्वा नप्रत्यभि-
 ज्ञानंनमैकःप्रत्ययःयतःप्रत्ययिनश्चित्तस्यैकतास्या-
 दित्यतआहस्वानुभवेति ननुकारणभेदविरुद्धधर्म-
 संसर्गावत्रवाधकावुक्तवित्यतआह नचप्रत्यक्षस्ये-
 तिप्रत्यक्षानुसारतएवसामग्र्यभेदःपारोक्ष्यापारोक्ष्य-
 धर्माविरुद्धश्चोपपादितोन्यायकर्णिकायां अक्षणि-
 कस्पचार्थक्रियान्यायकर्णिकाब्रह्मतत्वसमीक्षाभ्या-
 मुपपादितेति सर्वमवदातंअपरिकर्मितमनसोस्स-
 यादिमतःसमाधितदुपायसंपत्त्यनुत्पादाच्चित्तप्र-

सादनोपायानस्यैविविरोधिनः प्रतिपादयितुमुप
क्रमते यस्यचित्तस्यावस्थितस्येदमिति मैत्रीकरणे
त्यादिप्रसादनांतं सुखितेषु मैत्रीं सौहांदभावयता
ईर्ष्याकालुष्यनिवर्तते चित्तस्य दुःखितेषु च कस्या
मासनीवपरस्मिन्दुःखप्रहाणेकाभावयतः पराप
कारचिकीर्वाकालुष्यचेतसो निवर्तते पुण्यशीलेषु प्रा
णेषु मुदिताहर्षभावयतः अस्यैव कालुष्यचेतसो निवर्त
ते अपुण्यशीलेषु चोपेक्षां माध्यस्थ्यं भावयतोऽभर्ष
कालुष्यनिवर्तते ततश्चास्य राजसतामसधर्मनिवृत्तौ
सात्विकः शुक्लो धर्म उपजायते सत्त्वोत्कर्षसंपन्नः संभ
वति वृत्तिनिरोधपक्षे तस्य प्रसादस्वाभाव्याच्चित्तं प्रसी
दति प्रसन्नं च वक्ष्यमाणेषु उपायेभ्यः एकाग्रं स्थिति
पदं लभते असत्यां पुनर्मैत्र्यादेर्भविनायां न ते उपा
याः स्थित्यैकत्वं ते तानि दानीं स्थित्युपायानाह प्र
वृद्धेन विधारणाभ्यां वा प्राणस्य वा शब्दो वक्ष्यमाणो पाः
यांतरापेक्षा विकल्पार्थः नैत्र्यादिभावनापेक्षया त
यासंहसमुच्चयात् प्रवृद्धेन विवृणोति कोष्ठस्येति
प्रयत्नविशेषात् योगशास्त्रविहितात् येन कोष्ठो वायुः
नीसिकापुटाभ्यां शनैरेच्यते विधारणं विवृणोति वि
धारणं प्राणायामः रेचितस्य प्राणस्य कोष्ठस्य वायोर्य
दायामो बहिरेव स्थापनं न तु सहसा प्रवेशनं तदेताः
भ्यां प्रवृद्धेन विधारणाभ्यां वायोर्लघुकृतशरीरस्य मः

नःस्थितिपदं लभते अत्रचोत्तरसूत्रगतस्थितिनि
 बंधनीतिपदास्थितिग्रहणमाकृष्यसंपादयेदित्यर्थ
 प्राप्तेन संबन्धनीयं स्थित्युपायांतरमाह विषयवती
 चाप्रवृत्तिरुसन्नामनसःस्थितिनिबंधनी व्याचष्टेना
 सिकाग्रेधारयतइति धारणाध्यानसमाधीन्कुर्वतस्त
 ज्जयाद्यादिव्यगंधसंबित्तसाक्षात्कारः एवमन्यास्व
 पिप्रवृत्तिषु योज्यं एतच्चागमात्प्रत्येतव्यं नोपपत्ति
 नःस्यदेतत् किमेतादृग्भिर्वृत्तिभिः कैवल्यं प्रत्यनुप
 येगिनीभिरित्यत आह एतावन्तयोल्पेनैवकालेनोत्प
 न्नाश्रित्तमीश्वरविषयायां वाविवेकरव्यातिविष
 यायां वा स्थितौ निबध्नंति न च न्यविषयावृत्तिः कथम
 न्यत्रस्थितिनिबध्नातीत्यत आह संशयविधमंति अप
 सारयंति अतएव समाधिप्रज्ञायां इति क्लृप्तराणाम
 प्यागमसिद्धानां विषयवत्त्वमिति दिशति एतेनेति नन्वा
 गमादिभिरवगते धर्तृषु कृतः संशय इत्यत आह यद्य
 पिहीति अद्भामूलो ह्योग उपदिष्टार्थैकदेशप्रत्यक्षी
 करणे च अद्भुति श्यो जायते तन्मूलाश्रद्ध्यानाद्योस्या
 प्रत्यहं भवंतीत्यर्थः विशोकावाज्योतिष्मती विगतशी
 कादुःखरहिता ज्योतिष्मती ज्योतिरस्या अस्तीति ज्यो
 तिष्मती प्रकाशरूपा हृदयपुंडरीक इति उदारोरसोर्म
 ध्येयसदमधोमुखं तिष्ठति अष्टदलं रेचकप्राणायामे
 न तद्दूर्ध्वमुखं कृत्वा तत्रचित्तं धारयेत् तन्मध्ये सूर्यं मं

डलं अकारो जागरितस्थानं तस्योपरि चंद्रमंडलं उका
 रः स्वप्नस्थानं तस्योपरि वह्निमंडलं मकारः सुषुप्तिस्थानं
 तस्योपरि परंबोमात्मकं ब्रह्मनादंतुरीयस्थानमर्द्धमात्र
 मुदा हरति ब्रह्मवादिनः तत्कर्णिकायामूर्धमुखी सूर्यादि
 मंडलमध्यगा ब्रह्मनडी ततोप्यूर्ध्वप्रवृत्ता सुषुम्नानाम
 नाडी तथा खलुवाद्यान्यपि सूर्यादीनि मंडलानि प्रोक्तानि
 साहित्यस्थानं तस्यांधारयतो योगिनश्चित्तसंविदुप-
 जायते उपपत्तिपूर्वकं बुद्धिसंविद्ः आकारमादर्शयति बु
 द्धिसत्त्वं हीति आकाशकल्पमिति व्यापितामाह सूर्यादीनां
 प्रभास्तासां रूपं तदाकारेण विकल्पते नानारूपा भवति
 मनश्चात्र बुद्धिर्भिमंतं न तु महत्तत्वं तस्य च सुषुम्नास्थ
 स्य वैकारिकाहंकासज्जन्मनःसत्त्वबहुलतया ज्योतीरूप
 ताविवक्षिता तत्तद्विषयगोचरतया च व्यापित्वमपि सि
 द्धं अस्मिताकार्ये मनसि समापत्तिं दर्शयित्वा अस्मितास
 मापत्तेः स्वरूपमाह तथेति शांतमपगत रजस्तमस्तरंगं
 अनंतं व्यापि अस्मितामात्रं न पुनर्नानाप्रभारूपं आगमां
 तरेण स्वमतं समीकरोति यत्रेदमुक्तं पंचशिखेन तमणुं
 दुरधिगमत्वादात्मानमहंकारास्पदमनुविद्यानुचिंत्या =
 स्मीत्येवं तावज्जानीत इति स्यादेतत् नानाप्रभारूपा भव
 तु ज्योतिष्मती कथं अस्मितामात्ररूपा ज्योतिष्मती त्यत
 आह एषा ह्येति विधत्तस्जस्तमोमलासितैव सत्त्वम
 योज्येति रिति भावः विविधाया अपि ज्योतिष्मत्याः फलं

हमाह यथेति वीतरागविषयवाचित्तं वीतरागाः कृष्ण
 द्वेषायनप्रभृतयः तेषांचित्तं तद्देवावलंबनं तेनोपस्त
 मिति स्वप्ननिद्राज्ञानालंबनं वा यदाखल्वयं स्वप्ने विवि
 क्तवनसन्निवेशवर्तिनीमुक्तीर्णामिव चंद्रमंडलात्
 कोमलमृणालशकलानुकारिभिरंगप्रत्यंगैरुपेतामभि
 चंद्रकांतमणिमयीतिसुरभिमालतीमल्लिकामाला=
 हारिणीं मनोहरां भगवतो महेश्वरस्य प्रतिमापाराध्य
 नेव प्रबुद्धः प्रसन्नमनास्तदातामेव स्वप्नज्ञावावलंब
 नीभूतामनुचिंतयतस्तस्य तदेकाकारमनसस्तत्रैव
 चित्तं स्थितिपदं लभते निद्राचेह सास्विकीग्रहीतव्या
 यस्यां प्रबुद्धस्य सुखमहमस्वाप्समिति प्रत्यवमर्शा
 भवति एकाग्रं हितस्यां मनो भवति तावन्मात्रेण चो
 क्तं एतदेव ब्रह्मविदो ब्रह्मणोरूपमुदाहरंति सुप्ता
 वस्थेति ज्ञानंच ज्ञेय रहितं न शक्यं गोचरयितुमि=
 ति ज्ञेयमपि गोचरीक्रियते यथाभिमतध्यानाद्वा किं
 बहुनायद्देवाभिमनं तत्तद्देवतारूपमिति कथं पु
 नः स्थितिपदमात्मीभावो वंगतव्य इत्यत आह पर
 माणुपरममहत्त्वांतोस्य वशीकारः व्याचष्टे सूक्ष्म
 इति उक्तमर्थं पिंडीकृत्य वशीकारपदार्थमाह ए
 वंतामुभयीमिति वशीकारस्यावांतरफलमाह तद्वशी
 कारादिति तदेवं चित्तस्थितेरुपायादर्शिताः लब्धस्थि
 तिकस्य वशीकारोपि दर्शितः संप्रति लब्धस्थितिकस्य

चेतसः किंविषयः किंरूपश्चसप्राज्ञातो भवतीति पृच्छ
 ति अथेति अत्रोत्तरं सूत्रमवतारयति तदुच्यते इति सू
 त्रं पठति क्षीणवृत्तेरित्यादिसमापत्यंतं तद्वाचष्टे क्षी
 णोति अभ्यासवैराग्याभ्यां क्षीणराजसतामसप्रमाणा
 दिवृत्तेश्चित्तस्य तस्य व्याख्यानं प्रत्यस्तमितप्रत्ययस्येति
 तदनेन चित्तसत्त्वस्य स्वभावस्वच्छस्य सजस्तमोभ्यामन
 भिमवउक्तः दृष्टान्तं स्पष्टयति यथेति उपाश्रय उपाधि
 र्जपाकुसुमादिः उपरक्तस्तच्छायापन्नः उपाश्रयस्य य
 दासीयं रूपं लोहितनीलादित देवाकारस्तेन लक्षितो
 निर्भासते दाष्टीति के योजयति तथा ग्राह्येति ग्राह्यं च त
 दालंबनं च तेनोपरक्तं तदनुविद्धं तदनेन ग्रहीतृग्रह
 णाभ्यां व्यवहिनति आसीयमंतःकरणरूपमपि धाय
 ग्राह्यसमापन्नं ग्राह्यतामिव प्राप्तमितियावत् अतो ग्रा
 ह्यस्वरूपाकारेण निर्भासते ग्राह्योपरागमेव सूक्ष्मस्थ
 लताभ्यां विभजते भूतसूक्ष्मेति विश्वमेदं श्रेतनाचेत
 नस्वभावो गवां दिर्घटादिश्च द्रष्टव्यः तदनेन वितर्क
 विचारानुगतौ समाधीर्दर्शितौ तथा ग्रहणेषु पीन्द्रिये
 ष्विति गृह्यंते एभिरर्थादिति ग्रहणातीन्द्रियणि एत
 देवस्पष्टयति ग्रहणालंबनेति ग्रहणं चालंबनं च तदि
 ति ग्रहणालंबनं तेनोपरक्तमनुविद्धमासीयमंतःक
 रणरूपमपि धाय ग्रहणमिव वहिःकारणमिवापन्न
 मिति तदनेनानंदात्तुगतमुक्त्वा सितानुगतमाहव

याग्रहीत्वपुरुषेति अस्मितास्पदं हि ग्रहीतापुरुष-
 इति भावः पुरुषत्वाविशेषादनेनैव मुक्तोऽपि पुरुषः षु
 कप्रह्लादादिः समाधिविषयतया संग्रहीतव्य इत्या-
 ह तथा मुक्तिरुपसंहरन् तत्स्थतद्गजनतापदं व्या-
 चष्टे तदेवमिति तेषु ग्रहीत्वग्रहणग्राह्येषु स्थितस्य
 धारितस्य ध्यानपरिपाकवशाद्दपहतस्जस्तमोमल-
 स्थचित्तसत्त्वस्यया तद्गजनता तदाकारता सा समाप-
 त्तिः संप्रज्ञातलक्षणो योग उच्यते तत्र च ग्रहीत्वग्रह-
 णग्राह्ये धितिसौत्रपाठ क्रमोर्थक्रमविरोधान्नादत्त-
 व्यः एवं भाष्येऽपि प्रथमं भूतसूक्ष्मोपन्यासोपन्यासो-
 णीय इति सर्वे रमणीयं सामान्यतः समापतिरुक्ता
 सेयमवांतरभेदाच्चतुर्विधा भवति तद्यथा सवित-
 र्का निर्वितर्का सविचारानिर्विचाराचेति तत्र सवि-
 तर्कायाः समापतेर्लक्षणमाह तत्रेत्यादि तासु समा-
 पतिषु मध्ये सवितर्का समापतिः प्रतिपत्तव्या कीदृ-
 शो शब्दश्च अर्थश्च ज्ञानं च तेषां विकल्पावस्तुतोभि-
 न्नानामपि शब्दादीनामिदरेतराध्यासाद्विकल्पोपे-
 कस्मिन्भेदमादर्शयति भिन्नेषु चाभेदं तेन शब्दार्थ-
 ज्ञानविकल्पैः संकीर्णाव्यामिश्रेत्यर्थः तद्यथा गौरिति
 शब्द इति गौरित्युपात्तयोरर्थज्ञानयोः शब्दाभेदवि-
 कल्पो दर्शितः गौरित्यर्थ इति गौरित्युपात्तयोः शब्द-
 ज्ञानयोरर्थानेदविकल्पाः गौरिति ज्ञाननिति गौरिय

पान्तयोः शब्दार्थयोर्ज्ञानाभेदविकल्पस्तदेवमविनि
 र्भागेनविभक्तानामपिशब्दार्थज्ञानानांग्रहणंलोक
 दृष्टंद्रष्टव्यं यद्यविभागेनग्रहणंकुलस्तर्हि विभागइत्य
 तत्राह विभज्यमानाश्चान्वयव्यतिरेकाभ्यांपरीक्षकै
 रन्येशब्दधर्माच्चनिपरिणाममात्रस्यशब्दस्योदात्ता
 द्योधर्माः अन्येअर्थस्यजडत्वमूर्त्यादयः अन्येप्रका
 शमूर्त्तिविरहाद्योज्ञानस्यधर्माइति तस्मादेतेषां
 विभक्तःपंथाःस्वरूपभेदोन्नयनमार्गःतत्रविकल्पेग
 यर्थेसमापन्नस्येति तदनेनयोगिनोपरंप्रत्यक्षमुक्त
 शेषंसुगमम्॥ सूत्रयेज्यितुंप्रथमतस्तावन्निर्वि
 तर्काव्याचष्टे यदापुनरिति परिशुद्धिरपनयःशब्द
 संकेतस्मरणपूर्वखल्वागमानुमानेप्रवर्त्ततेसं-
 केतश्चायंगोरिति शब्दार्थज्ञानानामितरेतराध्या
 सात्माततश्चागमानुमानज्ञानविकल्पौभवतः ॥
 तेनतत्पूर्वासमाधिप्रज्ञासन्नितर्कायदापुनरर्थमात्र
 प्रवणेनचेतसार्थमात्राऽऽहतेनतद्भ्यासान्नांतरी
 यकतामुपगतासंकेतस्मृतिस्त्यक्ता तस्यागेचश्रुता
 नुमानज्ञानविकल्पौतन्मूलौत्यक्तौतदातद्धून्यायांस
 माधिप्रज्ञायांस्वरूपमात्रेणावस्थितोर्थस्तत्स्वरूप
 मात्रतयैवननुविकल्पितेनाकारेणपरिच्छिद्यतेसा-
 निर्वितर्कासमापत्तिरिति तद्योगिनांपरंप्रत्यक्षंअस
 दारोपगंधस्याप्यभावात् स्यादेतत्सरेणप्रत्यक्षेणाः

नः परमाणुभ्यो व्यावृत्तरूपमादर्शयति स एष इति प
 रमाणुसाध्यायाः क्रियाया अन्या क्रियामधूदकादि
 धारणलक्षणात् इर्मक इति न केवलमनुभवात् अ
 पितु व्यवहारतो पितु निबंधनत्वात् लोकायात्रायाद्
 त्याह तेनेति स्यादेतत् असति बाधके अनुभवो अ
 वयविनं व्यवस्थापयेत् अस्ति च बाधकं यत्सत्तत्सर्व
 मनं वयं वयथा विज्ञानं सच्च गोघटादीति स्वभावहे
 तुः सत्त्वादि विरुद्धधर्मसंसर्गरहितत्वेन व्यासंतद्वि
 रुद्धश्च विरुद्धधर्मसंसर्गः सावयवे उपलभ्यमानो व्या
 पकविरुद्धोपलब्ध्या सत्वमपि निवर्तयति अस्ति चावयवि
 निवदेशत्वात्तद्देशत्वात्तत्त्वानावृत्तत्वात्कारत्त्वचलाचलत्वं
 लक्षणो विरुद्धधर्मसंसर्ग इत्यत आह यस्य पुनरिति आ
 यमभिप्रायः अनुभवसिद्धसत्त्वं हेतुः क्रियते यत्कि
 लपांशुलपादुकोहालिकोपि प्रतिपद्यते अन्यद्वा अनु
 भवसिद्धात् तत्रान्यदसिद्धत्वाद् हेतुः अनुभवसिद्ध
 तु घटादीनां सत्त्वं मर्थक्रियाकारित्त्वरूपं न स्थूलादन्यः
 तसोयं हेतुः स्थूलत्वमुपाकुर्वन्नात्मानमेव व्याहृतिन
 नुस्थूलत्वमेव सत्त्वं अपित्वसतो व्यावृत्तिः अस्यौत्पत्या
 वृत्तिश्च स्थौल्यं व्यावर्त्यभेदाच्च व्यावृत्तयोः भिद्यंते अतः
 स्थौल्याभावेऽपि न सत्वव्यावृत्तिः अन्यत्वाद्भवतु वा व्याव
 र्त्तिभेदादवसायविषयभेदः यत्पूर्वकारत्ववसायास्त
 स्यानुभवस्याविकल्पस्य प्रमाणस्यैकीविषय इति निरू

पयतुभवान् रूपपरमाणवो निरंतरोत्यादाऽऽमृहीतप
 रमसूक्ष्मतत्वाद् इतिचेतहूँतैतेगंधरसस्पर्शपरमाणुमि
 रंतरिताननिरंतराः तस्मादंतरालाग्रहे एकघनवनप्र
 त्यवस्परमाणवालम्बनस्सन्नयं विकल्पो मिथ्येति त
 त्प्रभवाविकल्पानपारंपर्येणापि वस्तुप्रतिबद्धा इति
 कुतस्तदवसितस्य सत्वस्य नवयवत्वसाधकत्वं त
 स्मादविकल्पस्य प्रत्यक्षस्य प्रामाण्यमिच्छता तदनुभू
 यमानस्थौल्यस्यैव सत्वमविकल्पावसेयमकाशयता
 प्यभ्युपेयं तथा च तद्वाधमानं सत्वमात्माननेवापवाधे
 तपरमसूक्ष्माः परमाणवो विजातीयपरमाणवतंतरिता
 अनुभवविषया इति व्याहृतमंगीकरणं तदिदमुक्तं
 यस्य पुनरवस्तुकः सप्रचयविशेषो निर्विकल्पविषयः
 संतुं तर्हि सूक्ष्माः परमाणवो निर्विकल्पविषया इ
 त्यत्राह सूक्ष्मं च कारणमनुपलभ्य विकल्पस्येति
 तस्यावयव्यभावाद्देतोरतद्रूपप्रतिष्ठं मिथ्याज्ञानमि
 तिलक्षणेन सर्वमेव प्राप्तं मिथ्याज्ञानं यत्स्थौल्यालंब
 नं यच्च तदधिष्ठानसत्त्वालंबनमित्यर्थः नन्वेतावता
 पि न ज्ञानमात्मनि मिथ्या भवति तस्यावयवित्वेनाप्र
 काशादित्यत्राह प्रायेणेति ननु किमेतावतापीत्य
 तत्राह तदाचेति सत्त्वादिज्ञानं चेन्मिथ्या तदा सत्त्वा
 दिहेतुकमनवयवित्वादिज्ञानमपि मिथ्यैव तस्यापि
 हि निर्विकल्पगोचरस्थूलमेवावसेयतया विषयः सच

नुमानाभ्यां तस्माद्दुपपन्नमस्याः संकीर्णत्वमिति
 निर्विचारमाह यापुनरिति सर्वथा सर्वेण नीलपीता
 दिना प्रकारेण सर्वत इति सार्वविभक्तिकस्तसिः सर्वे
 देशकालनिमित्तानुभवैरित्यर्थः तदनेन स्वरूपेण का
 लानवच्छेदः परमाणुमिति दर्शितं नापि तदारब्धधर्म
 हारेणेत्याह शांताञ्जतीता उदितावर्तमाना अव्यपदेश
 श्या भविष्यं तो धर्मास्तैरनवच्छिन्नेषु अनवच्छिन्ना धर्मैः
 परमाणवः किमसंबन्धा एव तैरित्यत आह सर्वधर्मानु
 पातिष्ठिति कतमेन संबन्धेन धर्माननुपतंति परमाण
 व इत्यत आह सर्वधर्मात्मकेषु कथंचिद्देहः कथंचिद्
 भेदः धर्माणां परमाणुभ्य इत्यर्थः कस्मात्पुनरियं समाप
 तिरेतद्विषयेत्यत आह एवं स्वरूपं हीति वस्तु तत्त्वग्रा
 हिणीनात्तत्त्वे प्रवर्तते इत्यर्थः विषयमभिधायास्याः स्वरू
 पमाह इज्ञाचेति संकलय्य स्वरूपभेदोपयोगिविष
 यमाह तत्रेति उपसंहरति एवमिति उभयोरात्मनश्च
 निर्विचारायोश्चेति किंभूतसूक्ष्म एव ग्राह्यविषयास्त
 मापत्तिः समाप्यते न किंतु सूक्ष्मविषयत्वं चालिङ्गपर्य
 वसानं पार्थिवस्य परमाणोः संबन्धिनीत्यागंधतन्मात्रता
 सा समापत्तेः सूक्ष्मो विषयः एवमुत्तरत्रापियोज्यं लिङ्ग
 मात्रं महत्त्वं तद्विलयंग ह्यति प्रधान इति अलिङ्गं प्रधा
 नं तद्विन क्वचिल्लयंग ह्यतीत्यर्थः अलिङ्गपर्यवसानत्वमा
 ह न चालिङ्गात्परमिति चो दयति ननु पुरुषोपि सूक्ष्मो ना

लिंगमेवेत्यर्थः परिहरति सत्समिति उपादानतयासौ-
 क्ष्यमलिंगे . न. न्यत्रेत्यर्थः तत्रपुरुषार्थनिमित्तत्वा-
 न्महदहं . रादेःपुरुषोपिकारणमलिंगवदितिकृतए
 वलक्षणमलिंगस्यैवसौक्ष्यमित्याशयवान्पृच्छति किं
 त्विति उतरमाहलिंगस्येति सत्यंकारणंनतूपादानंयथा
 हिप्रधानंमहदादिभावेनपरिणमतेनंतयापुरुषःत
 देतुरपीत्यर्थ उपसंहरतिअतत्रप्रधानएवसौक्ष्यंनिर
 तिशयंव्या . . . तं चतसृणामपिसमापत्तीनांग्राह्यविष
 याणांसंप्रज्ञातत्वमाहताएवसबीजःसमाधिःएवका
 रोमित्रत्रामःराबीजइत्यस्यानंतरंद्रष्टव्यःतंतश्चतस्रः
 समापत्तयोग्राह्यविषयास्सबीजतयानियम्यंतेसवी
 जतात्व नयता ग्रहीत्ग्रहणगोचरायामपिसमाप-
 त्तौबिब ल्याविकल्पभेदेनानिषिद्धाव्यवतिष्ठतेतेन
 ग्राह्येचतस्रःसमात्तयोयोग्रहीत्ग्रहणयोश्चचत-
 स्रइत्यष्टौतेभवन्तिइति निगद्व्याख्यातंमाथंचतसृषु
 समापत्तिषुग्राह्यविषयासुनिर्विचारायाःशोभनत्वमाह
 निर्विचारवैशारद्येध्यात्मप्रसादःवैशारद्यपदार्थमाह
 अशुद्धो विरजस्तमसो रूपचयो = बुद्धिःसैव वर
 णलक्षणोमलस्तस्मादपेतस्य प्रकाशात्मनःप्रकाश-
 स्वभावस्यबुद्धिसत्वस्यत्रतएवानभिभूतइति स्यादे
 तत्ग्राह्यविषयान्चेतसमापत्तिःकथमात्मविषयःप्र
 सादइत्यतआह भूतार्थविषयइतिनात्मविषयःकिं

तुतदाधारइत्यर्थः क्रमानुसारीधीयुगपदित्यर्थः अ
 त्रैवपारमर्षीगाथांमुदाहरिततथावेतिज्ञातलोकप्रकर्षे
 णात्मानं सर्वेषामुपरिपश्यन्दुःखत्रयपरीतान् शोचतो
 जनान्जानाति अत्रैवयोगिजनप्रसिद्धान्वर्थसंज्ञाकथ
 नेनयोगिसंमतिमाहकृतंभरातत्रप्रज्ञा सुगमभाष्यम्
 आगमेनेति वेदविहितंश्रवणमुक्तं अनुमानेति मननं
 ध्यानं चिंतातत्राभ्यासः पौनःअन्येनानुष्ठानं तस्मिन्स
 आदरः तदनेननिदिध्यासनमुक्तं स्यादेतत् आगमानु
 मानगृहीतार्थविषयभावनाप्रकर्षलब्धजन्मानिर्वि
 चाराआगमानुमीनविषयमेवगोचरयेत् नखत्वन्यवि
 षयानुभवजन्मासंस्कारःशक्तोन्यत्रज्ञानंजनयितुंअ
 तिप्रसंगात् तस्मान्निर्विचाराचेर्दंतभराआगमानुमा
 नयोरपितस्यसंगइत्यतआह श्रुतानुमानेत्यादिबुद्धिस
 त्वं हि प्रकाशस्वभावसर्वार्थदर्शनसमर्थमपितमसा
 वृत्तंयत्रैवजसोद्भाद्येते तत्रैवगृह्णातियदात्वभ्यास
 वैराग्याभ्यामपास्तरजस्तमोमलमनवद्भवैशारद्वमुद्यो
 ततेतदास्यातिपतितसमस्तमानमेयसीम्नःप्रकाशानं
 त्येसतिकिं नामयन्नगोचरइतिभावः व्याचष्टे श्रुतमाग
 मज्ञानंतत्सामान्यविषयंकस्मात् नद्यागमेनशक्योवि
 शेषोभिधातुंकृतः यस्मादानंत्याह्यभिचाराच्चनविशेषे
 णकृतसंकेतःशब्दः यस्मादस्यविशेषेणसहवाच्यवाच
 कसंबंधःप्रतीयेतनचवाक्यार्थोपीदृशोविशेषःसंभव

ति अनुमानेपिलिंगलिंगिसंबंधग्रहणाधीनजन्मनि
 गतिरेषैवेत्याह तथानुमानमिति यन्नाप्राप्तिरित्यत्र
 यत्रतत्रशब्दयोःस्थानपरिवर्त्तनेन व्याप्यव्यापकभा
 वो गमयितव्यः अतोत्रानुमानेन सामान्येनोपसंहारः
 उपसंहरतितस्मादिति अस्तुतर्हि संबंधग्रहानपेक्षं
 लोकप्रत्यक्षं न तत्सामान्यविषयमित्यत आह नचा-
 स्येत्यादि माभूत्संबंधग्रहाधीनं लोकप्रत्यक्षमिन्द्रिया
 धीनंतु स्यात् न चेंद्रियाणामस्मिन्नस्ति योग्यतेत्यर्थः न
 नु यद्योगमानप्रत्यक्ष गोचरो विशेषस्तर्हि नास्ति प्रमा
 णविरहादित्यत आह नचेति न हि प्रमाणं व्यापकं कार
 णं वा प्रमेयस्य येन तन्निवृत्तौ निवर्त्तत नो खलुकलाव
 तः चंद्रस्य परभागवर्त्ति हरिणसद्भावप्रतिनसंदिहते प्रा
 माणिकादित्यर्थ इति तस्मात्समाधिप्रज्ञानिर्ग्राह्य एवेति
 अत्र च विवादाध्यासिताः परमाणव आत्मानश्च प्रा-
 त्तिस्विकविशेषशालिनः द्रव्यत्वे सति परस्परं व्यावर्त
 मानत्वात् ये द्रव्ये सति परस्परं व्यावर्त्तते ते प्रातिस्वि
 कविशेषशालिनः यथा खंडमुंडादय इत्यनुमानेनाग
 मेन च ऋतं भ्रं प्रज्ञोपदेशपेरेण यद्यपि विशेषे निरूप
 यते तद निरूपणे संशयः स्यात् न्यायप्राप्तत्वात्तथाप्य
 दूरविप्रकर्षेण तत्सत्त्वं कथंचिद्गोचरयतः श्रुतानुमाने-
 न तु साक्षाच्चार्थमिव समुच्चयादिपदानिलिंगसंख्या
 योगितया तस्मात्सिद्धं श्रुतानुमानप्रज्ञाभ्यामन्यवि

षयेति स्यादेतद्भवतु परमार्थविषयः संप्रज्ञातो यथोक्ता
 पायाभ्यासात् अनादिना तु व्युत्थानसंस्कारेण निगूढ-
 निविडतया प्रतिबंधनीया समाधिप्रज्ञासावात्याव-
 र्त्तमध्यवर्तिप्रदोपपरमाणुरिवेति शंका मपनेतुं सूत्र-
 मवतारयति समाधिप्रज्ञेति सूत्रं पठति तज्जः संस्कारो-
 न्यसंस्कारप्रतिबंधी तदिति निर्विचारां समापत्तिं परा-
 मृशति अन्येति व्युत्थानमाह भूतार्थपक्षपातो हि धिया
 स्वभावः तावदेवेयमनवस्थिताभ्राम्यति नयावत्तत्त्वं
 प्रतिलभते तत्प्रतिलंभेतत्र स्थितपदासती संस्कारबु-
 द्विः संस्कारचक्रक्रमेणावर्तमानानादिमप्यतत्त्वसंस्का-
 रबुद्धिक्रमं वाधत एवेति तथा च वाद्या अप्याहुः निरूप-
 द्रवभूतार्थस्वभावस्य विपर्ययैः न बाधो नादिमत्वेपि
 बुद्धेस्तत्पक्षपातइति स्यादेतत्समाधिप्रज्ञातोस्तु व्यु-
 त्थान्जस्य संस्कारस्य निरोधः समाधिजस्तु संस्कारा इति
 शयः समाधिप्रज्ञाप्रसवे हेतुरस्त्यविकल्प इति तदव-
 स्थैव चित्तस्य साधिकारतेति चोदयति कथमसावि-
 ति परिहरति नत इति चित्तस्य हि कार्यद्वयं शब्दाद्युप-
 भोगो विवेकरख्यातिश्चेति तत्र क्लेष कर्माशयसहितं
 शब्दाद्युपभोगे वर्तते प्रज्ञाप्रभवसंस्कारोन्मूलितनि-
 र्विलक्लेश कर्माशयस्य तु चेतसो वसितप्रायाधिकार-
 भावस्य विवेकरख्यातिमान्त्रमवशिष्यते कार्यतस्मात्स-
 माधिसंस्काराश्चित्तस्य नभोगाधिकारहेतवः प्रत्युतत

स्वरिपथिन इति स्वकार्याद्भोगलक्षणादवसाद्यति अ
 समर्थं कुर्वति इत्यर्थः कस्मात्ख्यातिपर्यवसानं हि चित्त
 चेष्टितं तावद्भिभोगाय चित्तं चेष्टते न यावद्दिवे कख्याति
 मनु भवति संजातविवेकख्यातिस्तु क्लेशनिवृत्तौ न
 भोगाधिकार इत्यर्थः तदत्र भोगाधिकारप्रशांतिः प्रयो
 जनं प्रज्ञासंस्काराणामित्युक्तं पृच्छति किंचेति किंचास्य
 भवति प्रज्ञासंस्कारवच्चित्तसंस्कारप्रवाहजनकतः
 यातथैवसाधिकारमित्यधिकारानुत्तये अन्यदपि
 किंचिदपेक्षणीयमस्तीत्यर्थः सूत्रेणोत्तरमाह तस्यपि
 निरोधेऽस सर्वनिरोधान्निर्बीजः समाधिः परेण वैराग्ये
 ण ज्ञानप्रसादमात्रलक्षणेन संस्कारोपजनद्वारा तस्या
 पि प्रज्ञाकृतस्य संस्कारस्य निरोधो न केवलं प्रज्ञायाद्
 त्यपिशब्दार्थः सर्वस्योत्सद्यमानस्य संस्कारप्रवाहस्य नि
 रोधात्कारणाभावे कार्यानुत्पादनात् सोयं निर्बीजः समा
 धिः समाधिप्रज्ञाविरोधिनः परस्माद्द्वैराग्यादुपजायमानः
 स्वकारणद्वारेण न केवलं समाधिप्रज्ञाविरोधी प्रज्ञाकृ
 तानामप्यसौ संस्काराणां परिपंथी भवति ननु वैराग्यं
 विज्ञानं सत् विज्ञानं प्रज्ञामात्रं बाधतां संस्कारं त्वविज्ञा
 नरूपं कथं बाधते दृष्टाद्दिजाग्रतोपि स्वमदृष्टार्थं स्मृति
 रित्याशयवान् पृच्छति कस्मादिति उत्तरं निरोधज इति नि
 रुध्यतेनेन प्रज्ञेति निरोधः परं वैराग्यं ततो जातो निरोध
 जः संस्कारः संस्कारादेव दीर्घकालनैरंतर्यसत्कारासे

वितपरवैराग्यजन्मनः प्रज्ञासंस्कारवाधोनतुविज्ञाना
 दित्यर्थः स्यादेतन्निरोधजसंस्कारसद्भावेकिंप्रमाणंसहि
 प्रत्यक्षेणवानुभूयेतस्मृत्यावाकार्येणानुमीयेतनचस
 र्ववृत्तिनिरोधेप्रत्यक्षमस्तियोगिनः नापिस्मृतिः तस्य
 वृत्तिमात्रनिरोधतयास्मृतिजनकत्वासंभवादित्यतः
 आहनिरोधेतिनिरोधेस्थितिः चित्तस्यनिरेह्यवस्थेत्य
 र्थः तस्याः कालक्रमोमुहूर्ताद्द्वयामयामाहोरात्रादिस्तद
 नुभवेनएतदुक्तं भवतिवैराग्याभ्यासप्रकर्षानुरोधीनि
 रोधप्रकर्षोमुहूर्ताद्द्वयामादिव्यापितयानुभूयतेयेगि
 नानचवैराग्यक्षणाः क्रमनियततयापरस्परमसंभवं
 तस्तत्कालव्यापितयासातिशयनिरोधंकतुमीशत
 इतितत्तद्वैराग्यलक्षणप्रचयजन्यः स्थायी प्रचयएषि
 तंव्यइतिभावः ननु द्विद्यंतांप्रज्ञासंस्काराः निरोधसं
 स्कारस्तुकृतः समुद्धियतेअनुस्येदेवा साधिकारत्वमे
 वेत्यतआह व्युत्थानेति व्युत्थानंचतस्यनिरोधसमाधि
 श्र्वसंप्रज्ञातः तस्यभवाः संस्काराः कैवल्यभागीयानिरो
 धजाः संस्कारा इत्यर्थः व्युत्थानप्रज्ञासंस्काराश्चित्तेप्र
 लीनाइतिभवतिचित्तं व्युत्थानप्रज्ञासंस्कारवत्निरो
 धसंस्कारस्तुप्रसुदितएवास्तेचित्तेनिरोधसंस्कारेस
 त्यपिचित्तमनधिकारवत् पुरुषार्थजनकंहिचित्तं
 साधिकारंशब्दाद्युपभोगविवेकख्यातीन्वतथापुरु
 षार्थोसंस्कारशेषतायांतुनबुद्धेः प्रतिसंवेदीपुरुषइ

तिनासौपुरुषार्थः विदेहप्रकृतिलयानाननिरोधभा-
 गितयासाधिकारं चित्तं अपितुक्लेशवासिततयेत्याशय-
 वानाह यस्मादिति शेषं सुगमं योगस्योद्देशनिर्दिशेत
 दर्शयति लक्षणं योगोपायाः प्रभेदाश्च पादेस्मिन्नुपव-
 र्णिताः श्रीवाचस्पतिमिश्रविरचितायां पातंजलभाष्य-
 व्याख्यायां प्रथमः समाधिपादः समाप्तः १॥ ॥ ननु प्रथ-
 म पादेनैव सोपायः सावांतरप्रभेदः सफलो योगोक्त-
 स्तत्किमपरमवशिष्यते यदर्थं द्वितीयः पादः प्रारभ्येते-
 त्यत आह उद्दिष्ट इति अभ्यासवैराग्ये हि योगोपायौ प्रथ-
 मे पादे उक्तौ न च तौ व्युत्थितस्य द्वागित्येव संभवत इ-
 ति द्वितीयपादे पदेष्वनुपायानपेक्षते सत्त्वशुद्धयर्थततो-
 द्विविशुद्धसत्त्वः कृत्तरक्षासंविधानोभ्यासवैराग्ये प्रत्य-
 हंभावयति समाहितत्वमविक्षिप्तत्वं कथं व्युत्थानचि-
 तोप्युपदेक्ष्यमाणैरुपायैर्युक्तः स न योगी स्यादित्यर्थः
 तत्र वक्ष्यमाणेषु नियमेषु आकृष्य प्राथमिकं प्रत्युपयु-
 क्तरतया प्रथमतः क्रियायोगमुपदिशति सूत्रकारः
 तपःस्वाध्यायेत्यादिक्रियैव योगः क्रियायोगो योगसाध-
 नत्वात् अतएव विल्लुपुराणे खांडिक्यकेशिध्वजसंवा-
 दे योगसुकूप्रथमं योगी सुंजमानो भिधीयत इत्युपक्र-
 म्य तपःस्वाध्यायादयो दर्शिताः व्यतिरेकमुखेन तपस-
 उपायत्वं माहना तपस्विन इति तपसोवांतरव्यापारमु-
 पायतोपयोगिनं दर्शयति अनादीति अनादिभ्यां कर्म

क्लेषवासनाभ्यां चित्रा अतएव प्रत्युपस्थितमुपनतवि
 षकजालंयस्यासातथोक्ताअशुद्धोरजस्तमः समुद्रेको
 नांतरेणतपःसंभेदनापद्यतेसांद्रस्यनितांतविरलता
 संभेदः ननूपादीयमाननपितपोधातुवैषम्यहेतुतया
 योगप्रतिपक्षइतिकथंतदुपायइतिअतआहतञ्चे
 तितावन्मात्रएवतपश्चारणीयंतयावताधातुवैषम्य
 मापद्यतइत्यर्थः प्रणवादयः पुरुषसूक्तं रुद्रमंडलब्राह्म
 ह्मणाद्येवैदिकाः पौराणिकाश्च ब्रह्मपारादयः ब्रह्मपा
 रायणाद्यइत्यपिपाठः परगुरुर्भगवानीश्वरस्तस्मिन्
 त्रेदमुक्तंकामतो कामतो वापियत्करोमिशुभाशुभं त
 त्सर्वत्वयिसन्यस्तंत्वत्प्रयुक्तः करोम्यहमिति तत्कालसं
 न्यासोवाफलानभिसंधानेनकार्यकरणंयत्रेदमुक्तं क
 र्माद्येवाधिकारस्तेमाफलेषुकदाचन॥ माकर्मफलहे

लवद्विरोधिग्रस्तासत्वपुरुषान्यतारव्यातिरुदेतुमेवतो-
 स्सहतेप्रागेवतद्व्यभंवांकर्तुं प्रविरलीकृतेषु क्लेषेषु
 दुर्बलेषु तद्विरोधिन्पि वैराग्याभ्यासाभ्यामुपजायतेऽ
 पजाताच्चतैरपरामृष्टाअनभिभूतानैवयावत्परामृश्यते
 सत्वपुरुषान्यतामात्रव्यातिःसूक्ष्माप्रज्ञातींद्रियत-
 यासूक्ष्मोस्याविषयइति सूक्ष्माप्रज्ञाप्रतिप्रसवायप्र
 विलयाय कल्पिष्यते कुतः समासोधिकाः कार्यारंभ
 णंगुणानां यथा हेतुभूतयासातथोक्तेति पृच्छति अथे
 ति अविद्येति सूत्रेण परिहारः अविद्याः क्लेषाः व्याचष्टे
 पंचविपर्ययाइति अविद्यातावद्विपर्ययाएव अस्मि
 ताद्योष्यविद्योपादानास्तद्विनिर्भागवर्तिनइति वि
 पर्ययाः ततश्चाविद्यासमुच्छेदेतेषामपिसमुच्छेदोयुक्त
 इति भावः तेषामुच्छेत्तव्यताहेतुं संसारकारणत्वमाह ते
 स्पंदमानाः समुदाचरंतौ गुणानामधिकारं दृढयंति ब
 लवंतं कुर्वन्ति अतएव परिणाममवस्थापयंति अव्य
 क्तमहदहंकारपरंपरयाहिकार्यकारणस्रोतउन्नम
 यति उद्गानयंति यदर्थं सर्वमेतत्कुर्वन्ति तदर्शयति पर
 स्परेतिकर्मणां विपाकोजात्यायुर्भोगलक्षणः पुरुषार्थः
 तममीक्लेशाअभिनिर्हरंति निष्पादयंति किंप्रत्येकं
 नेत्याह परस्परानुग्रहेतिकर्मभिः क्लेषाः क्लेषैश्च क
 र्माणीति हेयानां क्लेषाणामविद्यामूलत्वं दर्शयति अ
 विद्याक्षेत्रमुत्तरेषांप्रसुप्ततनुविच्छिन्नोदाराणां तत्र-

काप्रसुप्तिरिति स्वोचितामर्थक्रियामकुर्वतां क्लेशानां स
 द्भावेन प्रमाणमस्तीत्यभिप्रायः पृच्छतः उत्तरं चेतसीति
 मानामार्थक्रियांकार्थुः क्लेशाः विदेहप्रकृतिलयानां बीज
 भावप्राप्तास्तु तेशक्तिमात्रेण संतिक्षीरद्वदधिनहिवि
 वेकरव्यातेरन्यदस्ति कारणं तद्वृद्ध्यतायां अतो विदेहप्र
 कृतिलयाविवेकरव्यातिविरहिणः प्रसुप्तक्लेशानयाव
 त्तद्वधिकालं प्राप्नुवंति तस्यात्तौ तु पुनरावृताः संतः क्ले
 शास्तेषु तेषु निषयेषु संमुखी भवन्ति शक्तिभात्रेण प्र
 तिष्ठायेषां तैतयोक्ताः तदनेनोत्पत्तिशक्तिरुक्ता बीज
 भावोपगमइति च कार्यशक्तिरिति ननु विवेकरव्याति
 मतोपि क्लेशाः कस्मान्न प्रसुप्ता इत्यत आह प्रसंख्यान
 वतइति चरमदेहेन तस्य देहांतरमुत्पत्त्यतेयदप्ये
 क्षयास्य देहः पूर्व इत्यर्थः नान्यत्र विदेहादिष्वित्यर्थः
 ननु सतो नान्यत विनाश इति किमिति तदीयैर्गर्द्धिब
 लेन विषयसंमुखीभावेन क्लेशाः प्रबुध्यन्ते इत्यत आह
 सतामिति संतुक्लेशाः दग्धस्तेषां प्रसंख्याग्निना बीज-
 भाव इत्यर्थः क्लेशप्रतिपक्षः क्रियायोगस्तस्य भावनम
 नुष्ठानं तेनोपहतास्तनवः अथवा सम्यक्ज्ञानमवि
 द्यायाः प्रतिपक्षः भेददर्शननस्मितायामाध्यस्थ्यं राग
 द्विषयोरनुबंधबुद्धिनिवृत्तिरभिनिवेशस्येति विच्छित्ति
 तमाह तयेति क्लेशानामन्यतमेन समुदाचरताभिभ
 वाद्वाऽत्यंतविषयसेवया वा विच्छिद्यविच्छिद्यतेन तेना

त्मनासमुदाचरन्ति आविर्भवन्ति बीजीकरणाद्युपयोगेन
 वाभिभावकदौर्बल्येन वेति बीषया विच्छेदसमुदाचा
 रयोः पौनःपुन्यं दर्शयता यथोक्तात् प्रसुप्ताद्देदुक्तः
 रागेण वा समुदाचरन्ति विजानीयः क्रोधो भिभूयत सजा-
 तीयेन वा विषयोत्तरवर्तिना रागेणैव विषयांतरवर्ती र
 गोभिभूयत इत्याह रागेति भविष्य हृत्तेस्त्रयी गतिः यथायो
 गं वेदितव्येत्याह सहीति भविष्य हृत्ति क्लेशमात्र परामर्शि
 सर्वनामन चैत्रराग परामर्शितस्य विच्छिन्नत्वादेवेति उदा
 रमाह विषय इति नन्दार एव पुरुषान् क्लिश्नातीति भवतु
 क्लेशो न्येत् क्लिश्मन्तः कथं क्लेशादस्य तत्राह सर्व एवैते इति
 क्लेशविषयत्वं क्लेशपदवाच्यत्वं नातिक्रामति उदारतामा
 पद्यमाना अतएव तेपि हेया इति भावः क्लेशत्वेनैकतांम-
 न्यमानश्चोदयति कस्तर्हीति क्लेशत्वेन समानत्वेपियथो
 क्तावस्थां भेदादिशेष इति परिहरति उच्यते सत्यमिति स्या
 देतद्विधातो भवंतु क्लेशाः तथाप्यविद्यानिवृत्तौ कस्मा-
 न्निवर्तते नखलुपटः कुर्वन्निवृत्तौ निवर्तते इत्यत्रा
 ह सर्व एवेति भेदाद्भेदास्तद्विनिर्भागवर्तिन इति या
 वत् कस्मात् उत्तरं सर्वमिति वदेव स्फुटयति यदिति आ
 कार्यते समारोप्यते शेषं सुगमं प्रसुप्तस्तत्त्वलीनानां तन्व
 वस्थाश्च योगिनां विच्छिन्नोदाररूपाश्च क्लेशाविषयसंगि
 नामिति संग्रहः अनित्याश्चिरविद्या अनित्यत्वोपयोगि
 विशेषणं कार्य इति केचित् किल भूतानित्यत्वेनाभिमन्य

नानास्तद्रूपमभीष्णस्तान्येवोपासते एवधूमादिमा
 र्गानुपासते चंद्रसूर्यतारकाद्युलोकान्नित्यानभिमन्यमा
 नास्तन्प्राप्तये एवं दिवोकसो देवानमृतानभिमन्यमानास्त
 द्रूपमभीष्णवस्तात्येवोपासते आम्रायते हि अपामसोम
 ममृतां अभूमेति सेयमनित्येषु नित्यरव्यातिरविद्या तथा
 अशुचौ परमवीभत्से काये र्धोक्त एव कायवीभत्सता
 यां चैयाशिकी गाथां पठति स्थानादिति मातुरुदरं मूत्राद्यु
 पहतस्थानं पित्रोर्लोहितरेतसी बीजं असितपीताहार
 सादिभाव उपष्टंभस्तेन शरीरं धार्यते निस्पंदः प्रस्वेदः निध
 नं च श्रोत्रियशरीरमप्यपवित्रयति तस्पर्शस्नानविधा
 नात् ननु यदि शरीरमशुचिकृतं तर्हि मृज्जलादि क्षालनेने
 त्यत आह आधेयशौचत्वादिति स्वभावेनाशुचेरपिशरी
 रस्य शौचमाधेयं सुगंधितेव कामिनीनामंगरागादिति
 अर्द्धोक्तं पूरयति इत्युक्तेभ्यो हेतुभ्यो अशुचौ शरीर इति शु
 चिरख्यातिमाह नवेति हावः शृंगारजालीलाकस्य स्त्रीका
 यस्य परमवीभत्स्यस्य केन मंदतमसा दृश्येन शशांकलेखा
 दिनासंबंधः एतेनाशुचौ स्त्रीकाये शुचिरख्यातिप्रदर्शनेन
 अपुण्ये हिंसादौ संसारमोचकादीनां पुण्यप्रत्ययः एव
 मर्जनरक्षणादि दुःखबहुलतयानर्थे धनादावर्थप्रत्ययो
 व्याख्यातः सर्षेपांजुगुप्सितत्वेनाशुचित्वात् तथा दुःख
 इति सुगमं तथा अनात्मनीति सुगमं तथैतद्द्रोक्तं पंच
 शिखेन व्यक्तं चेतनं पुत्रदारपश्चादि अव्यक्तमचेतनं

शय्यासनांशनादिससर्वोऽप्रतिबद्धोमूढः चत्वारिपदानिस्था
 नान्यस्यादितिचतुष्पदानन्वन्याअपिदिडेभाहालातच=
 कादिविषयाअनंतपदाअविद्यातत्किमुच्यतेचतुष्पदे
 त्यतआह संतुनामान्याअप्यविद्याः संसारबीजं चतुष्प
 दैवेति नन्वविद्येतिनञ्समासः पूर्वपदार्थप्रधानोवास्या
 यथामक्षिकमिति उत्तरपदार्थप्रधानोवायथाअराजप्र
 रुपइति अन्यपदार्थप्रधानोवायथामक्षिकोदेशइति
 तत्रपूर्वपदार्थप्रधानत्वेविद्यायाःप्रसज्यप्रतिषेधोगम्ये
 तनचास्य क्लेशादिकारणत्वं उत्तरपदार्थप्रधानत्वेवावि
 द्येवकस्यचिद्भावेनविशिष्टागम्यत साचक्लेशादिपरि
 पंथिनीनतुतद्बीजंनहिप्रधानोपघातीप्रधानगुणोयुक्त
 स्तदनुपघातायगुणे लन्याय्यकल्पनातस्माद्विद्यास्वरू
 पानुपघातायनत्रोन्यथाकरणमध्याहारोवानिषेधस्ये
 ति अन्यपदार्थप्राधान्येत्वविद्यमानविद्याबुद्धिर्वक्त=
 व्या नचासौविद्यायाअभावमात्रेणक्लेशादिबीजंनिवे
 कख्यातिपूर्वकनिरोधसंपन्नायाअपितथात्वप्रसंगा
 त्तस्मात्सर्वथैवाविधायानक्लेशादिमूलतेत्यतआ
 ह तस्याश्चेतिवस्तुनोभावोवस्तुसत्त्वंवस्तुत्वमि
 तियावत्तदनेननप्रसज्यप्रतिषेधः नापिविद्येवा
 विद्यानापितदभावविशिष्टाबुद्धिरपितुविद्याविरू
 ढंविपर्ययज्ञानमविद्येत्युक्तलोकाधीनावधारणे
 हिशब्दार्थसंबंधःलोकेचोत्तरपदार्थप्रधानस्यापि

नञउत्तरपदाभिधेयोपमर्दकस्यतल्लक्षिततद्विरुद्धप
 रतयातत्रतत्रोपलब्धेरिहापितद्विरुद्धेष्टतिरितिभावः
 दृष्टांतंविभजते यथानामित्रइति नमित्राभावःनापि=
 मित्रमात्रमित्यस्यानंतरं वस्त्वंतरं किंतु तद्विरुद्धः सपत्न
 इतिवक्तव्यं तथागोष्पदमिति नगोष्पदाभावो नगोष्प
 दमात्रं किंतु देशएवविपुलोगोष्पदविरुद्धस्ताभ्याम=
 भावगोष्पदाभ्यामन्यद्व्यर्थाद्वस्त्वंतरं दार्ष्टान्तिकेयोज
 यति एवमिति अविद्यामुक्त्वा तस्याः कार्यमस्मितां रागा
 दिवर्षिष्णामाह दृग्दर्शनेत्यादिस्त्वज्ञं दृक्च दर्शनं चते ए
 वशक्तौतयोरात्मानात्मनोरनात्मन्यात्मज्ञानलक्षणाऽ
 विद्याआपादितायाएकार्थतेवनतुपरनार्थतएकास्ता
 तासाअस्मितादृग्दर्शनयोरितिवक्तव्येतयोर्भोक्तृभोग्य
 योर्योग्यतालक्षणंसंबंधं दर्शयितुं शक्तिग्रहणंस्त्रं विव
 णोति पुरुषइति नन्वनयोरभेदप्रतीतेरभेदएवकस्मा=
 न्नभवति कुतश्चैकत्वं किंश्चाति पुरुषमित्यत आह भो=
 कृभोग्येति भोग्यशक्तिर्बुद्धिर्भोक्तृशक्तिः पुरुषस्तयोर
 संतविभक्तयोः कुतोत्यंतविभक्तत्वमित्यत्राह अत्यंता
 संकीर्णयोरपरिणामित्वादिधर्मकः पुरुषः परिणामित्वा
 दिधर्मिकाबुद्धिरित्यसंकीर्णता तदनेन प्रतीयमानोप्यभे
 दोनपारमार्थिकद्व्युक्तं अविभागेति क्लेशत्वमुक्तं अ
 न्वयं दर्शयित्वा व्यतिरेकमाह स्वरूपेति प्रतिलंभोविवे
 करव्यातिः परस्याप्येतत्संमतमित्याह तदुक्तं पंचशि

खेन बुद्धितद्वृत्ति अकारःस्वरूपंसदाविशुद्धिःशीलमौ-
 दासीन्यं विद्याचैतन्यं बुद्धिरविशुद्धा अनुदासीनाज
 डाचेंति तत्रात्मबुद्धिरविद्या मोहःपूर्वाऽविद्याजनितः
 संस्कारः तमोवाविद्यायास्तामसत्वादिति विवेकदर्श
 नेरागादीनांचितिरुक्ते रविद्यापादितास्मितारागादी-
 नांनिदानमित्यस्मितानंतरं रागादीन्लक्षयति सुखा
 नुशयीरागःअनभिज्ञस्यस्मृतेरभावात्सुखाभिज्ञस्येत्यु
 क्तं स्मर्यमाणेसुखेरागःसुखानुस्मृतिपूर्वकःअनुभूय
 मानेतुसुखेनानुस्मृतिमपेक्षते तत्साधनेनुस्मर्यमाणेदृ
 श्यमानेवा सुखानुस्मृतिपूर्वएवरागः दृश्यमानमपि-
 हि सुखंसाधनं तज्जातीयस्यसुखहेतुतांस्मृत्वातज्जा-
 तीयतेया चास्यसुखहेतुतामनुमायेच्छति अनुशयीति
 पदार्थमाह यद्वृत्ति दुःखानुशयीद्वेषः दुःखाभिज्ञस्येति
 पूर्ववद्व्याख्यंअनुशयिपदार्थमाह यःप्रतिघंरति प्र-
 तिहंतीतिप्रतिघःएतदेवपर्यायैर्विचुणोति मन्युरिति
 स्वरसःअभिनिवेशपदार्थं व्याचष्टे सर्वस्यप्राणिनइति
 इयमाशीरात्मनिप्रार्थना मानभूवं माअभावीभूवंम्
 मूयासंजीव्यासमिति नचाननुभूतमरणधर्मकस्य अ
 ननुभूतोमरणधर्मोयेनजंतुनानतस्यैवंभवत्यात्माशी
 रभिनिवेशोमरणभयं प्रसंगतोजन्मांतरं प्रत्याचक्षाणं
 नास्तिकंनिराकरोति एतयाचेति प्रत्युदितस्यशरीरस्य
 ध्रियमाणत्वात् पूर्वजन्मानुभवप्रतीयते निकायविशि-

षाभिरपूर्वाभिर्देहेन्द्रियबुद्धिवेदनाभिरभिसंबंधो जन्मत-
 स्यानुभवःप्राप्तिःसाप्रतीयतेकथमित्यतआह सचायम-
 भिनिवेशःअर्द्धोक्तावेवास्यक्लेशत्वमाह क्लेशइति अय-
 महितकर्मादिनाजंतून्क्लिश्नातिदुःखाकरोतीतिक्लेशः
 वक्तुमुपक्रांतंपरिसभापयति स्वरसवाहीतिस्वभावेन
 वासनारूपेणवहनशीलोनपुनरागंतुकःकुमेरपिजात
 मात्रस्यदुःखबहुलस्पनिकृष्टतमचैतन्यस्य अनारागंतु-
 कत्वेहेतुमाह प्रत्यक्षानुमानागमैःप्रत्युदितेजन्मन्यासंभा-
 वितोसंपादितोमरणत्रासउद्धेददृष्ट्यात्मकःपूर्वजन्मा-
 नुभूतंमरणदुःखमनुमापयति अयमभिसंधिर्जातमात्र
 एवहि बालकोमारकवस्तुदर्शनात् वेपमानःकंपविशे-
 पादनुमितमरणप्रत्यासत्तिस्ततोविभ्यदुपलभ्यते दुःखा-
 त्दुःखहेतोश्चभयंदृष्टंनचास्मिन्जन्मन्यनेनमरणम-
 नुभूतमनुमितंश्रुतंवाप्रागेवास्यदुःखत्वंलद्धेतुत्वंवाव-
 गम्येततस्मात्तस्य तथाभूतस्यसृष्टिःपरिशिष्यतेनचेयं
 संस्कारादृतेनचायंसंस्कारेनुभवंबिनानचास्मिज्जत्म-
 न्यनुभवइति प्राग्मवीयःपरिशिष्यतइत्यासीत्पूर्वजन्म-
 संबन्धइति तथापद्यथापदमाकांक्षतीत्यर्थप्राप्तेयथाप-
 देसतियादृशोवाक्यार्थोभवतितादृशंदर्शयतियथाचा-
 यमितिअत्यंतमूढेषुमंदंतमचैतन्येषुविद्वतांदर्शयति वि-
 ज्ञातपूर्वापरांतस्यांतःकोटिःपुरुषस्यहिपूर्वाकोटिःसं-
 सारउत्तराकैवल्यंसैवविज्ञाताश्रुतानुमानाभ्यांयेनसत

योक्तःसोयंमरणत्रासत्राकृमेष्पविदुषोरूढःप्रसिद्धइ-
 ति नन्वविदुषोभवतुमरणत्रासोविदुषस्तुनसंभवति
 विद्ययोन्मूलितत्वात् अनुमूलनेवामरणत्रासस्यस्या
 दस्यंतसत्वमित्याशयवान्पृच्छति कस्मादिति उत्तरं समा-
 नाहीति नसंप्रज्ञातवान् विद्वानपितु श्रुतानुमितविवे-
 कइति भावः तदेवं क्लेशालक्षितास्तेषांच हेयानां प्रसुप्त
 तनुविच्छिन्नोदाररूपतया च तस्योवस्था दर्शिताः कस्मा
 तुनः पंचमी क्लेशावस्था दग्धबीजभावतया सूक्ष्मानसू-
 त्रकारेण कथितेत्यत आह ते सूक्ष्माः यत्किल पुरुषप्रय-
 त्नगोचरस्तदुपदिश्यते न च सूक्ष्मावस्था हानं प्रयत्नगो-
 चरः किंतु प्रसवविरुद्धः प्रतिप्रसवः प्रलय इत्यर्थः प्रतिप्र-
 सवेन कार्यस्य चित्तस्यास्मितालक्षणकारणभावापत्या-
 हातव्येति व्याचष्टे तइति सुगमं अथ क्रियायोगतनूकृता-
 नां क्लेशानां किं विषयात् पुरुषप्रयत्ना ह्यनमित्यत आह
 स्थितानां तु बीजभावोपगतानामिति वंध्येभ्यो व्यवच्छिन्-
 न्ति सूत्रं पठति ध्यानेति व्याचष्टे क्लेशानामिति क्रियायो-
 गतनूकृता अपि हि प्रतिप्रसवहेतुभावेन कार्यतः स्व-
 रूपतश्च शक्या उच्छेत्तुमिति स्थूला उक्ताः पुरुषप्रयत्न-
 स्य प्रसंख्यानगोचरस्यावधिमाह यावदिति सूक्ष्मीरू-
 ता इति विवृणोति दग्धेति अत्रैव दृष्टांतमाह यथा च व-
 स्त्राणामिति यत्नेन तक्षालनादिनोपायेन क्षारसंयोगादिना
 स्थूलसूक्ष्मतामात्रतया दृष्टांतदार्ष्टान्तिकयोः साम्यं न पुनः

प्रयत्नापनेयतया प्रतिप्रसवहेयेषु तदसंभवात् स्वल्पः प्र
 तिपक्षउच्छेदहेतुर्यासांतास्तथोक्ताः महान्प्रतिपक्षउच्छे
 दहेतुर्यासांतास्तथोक्ताः प्रतिप्रसवस्या धस्तात् प्रसंख्यान
 मित्यवरतया स्वल्पत्वमुक्तं स्यादेतज्जात्यायुर्भोगहेतवः
 क्लृप्तः क्लेशः कर्माशयश्च तथा नत्वविद्याद्यस्तत्कथमवि
 द्याद्यः क्लेशादित्यत आह क्लेशमूलः कर्माशय इत्या-
 दिक्लेशमूलं यस्यात्पादे च कार्यकारणे च सतथोक्तः एतदुक्तं
 भवति अविद्यादिमूलः कर्माशयोजात्यायुर्भोगहेतु-
 रिति अविद्याद्यापि तद्धेतवोतः क्लेशादिति व्याचष्टे तत्रे
 ति आशेरते सांसारिकाः पुरुषा अस्मिन्नित्याशयः कर्मणा
 माशयो धर्मो धर्मो कामात्काम्यकर्मप्रवृत्तौ स्वर्गादिहेतु
 र्धर्मो भवति एवं लोभात्परद्रव्यापहाराद्वा बधर्मः मो
 हादधर्मो हिंसादौ धर्मबुद्धेः प्रवर्तमानस्याधर्म एव नत्वस्ति
 मोहजोधर्मोस्ति क्रोधजोधर्मः तद्यथा भ्रुवस्य जनकावमा
 नजननः क्रोधात्तज्जिगीषयाहितेन कर्माशयेन पुण्येनांत
 रिष्णलोकवासिनामुरिस्थानं अधर्मस्तु क्रोधजो ब्रह्मवधा
 दिजन्माप्रसिद्ध एव भूतानां तस्य द्वैविध्यमाह सदृष्टजन्मे-
 ति दृष्टजन्मवेदनीयमाह तीव्रसंवेगेनेति यथा संख्येन
 दृष्टांतावाह यथानंदीश्वर इति तत्र नारकाणामितियेन
 कर्माशयेन कुंभीपाकाद्येन रकमेदाः प्राप्यंते तत्कारिणो
 नारकास्तेषां नास्ति दृष्टजन्मवेदनीयः कर्माशयेन हि म
 नुष्यशरीरेण तत्परिणामभेदेन वासा तादृशी वत्सरसह

शप्रथमाविचारणाद्वितीयातुकर्मानेकत्वंध्रुवकृत्वा ज
 न्मैकत्वानेकत्वगोचरान्तदेवंचत्वरो विकल्पाः तत्रप्रथ
 मं विकल्पमपाकरोति नतावदेकं कर्मैकस्य जन्मनः का
 रणं पृच्छति कस्मादिति उत्तरं अनादिकाले एकैकजन्म
 प्रचित्तस्य अतएवासंख्येयस्य एकैकजन्मस्य पितादेकै
 कस्मात्कर्मणो वशिष्टस्य कर्मणः सांप्रतिकस्य च फलक्र
 मानियमादनाश्वासोलोकस्य प्रसक्तः स चा निष्ट इति
 एतदुक्तं भवति कर्मक्षयस्य विरलत्वात् तदुत्पत्तिबाहु
 ल्याच्चा न्योन्यसंपीडिताश्च कर्माशया निरंतरोत्पत्तयो
 निरुच्छ्वासाः स्वविपाकं प्रतीति न फलक्रमः शक्यो वधा
 रयितुं प्रेक्षावतेत्यनाश्वासः पुण्यानुष्ठानं प्रति प्रसक्त इ
 ति द्वितीयं विकल्पं निराकरोति नचैकं कर्मानेकस्य ज
 न्मनः कारणं पृच्छति कस्मादिति उत्तरं अनेकस्मिन् जन्म
 न्याहितमेकैकमेव कर्मानेकस्य जन्मलक्षणस्य विपा
 कस्य निमित्तमित्यवशिष्टस्य विपाककालाभावः प्रसक्तः
 स चाप्यनिष्ट इति कर्मवैफल्येन तदननुष्ठानप्रसंगात्
 दैकजन्मसमुद्धेद्ये कर्माण्येकस्मिन् फलक्रमानियमाद्
 नाश्वासस्तदाकैव कथावद्दुजन्मसमुद्धेद्यो कर्माण्येक =
 स्मिन् तत्र ह्यवसराभावात् विपाककालाभावएव सांप्र-
 तिकस्येति भावः तृतीयं विकल्पं निराकरोति नचानेकं
 कर्मानेकस्य जन्मनः ॥ कारणमत्र हेतुमाह तदनेक
 जन्मद्युगपन्नसंभवत्ययोगिन इति क्रमेण वाच्यं यदि

छिनत्ति दृष्टेति नदीश्वरस्य खल्वष्टवर्षावच्छिन्नायुषोम
 नुष्यजन्मनस्तीव्रसंवेगाधिमात्रोपायजन्मापुण्यभेदत्रा
 युर्भोगहेतुत्वात् द्विविपाको नहुषस्य तु पार्श्विप्रहा वि
 रोधिनागस्यस्येन्द्रपदप्राप्तिहेतुनैवकर्मणाऽऽयुषोवि
 हितत्वादेः पुण्यभेदो भोगमाद् हेतुः ननु यथैकभवि-
 कः कर्माशयस्तथा किं क्लेशवासनाभोगानुकूलाश्रवक-
 र्मविपाकानुभववासनास्तथान्वमनुष्यस्तिर्यग्यो निसा
 पन्नो न तज्जातीयो चित्तं भुंजीतेत्यत आह क्लेशेति संमूर्च्छि
 तमेकलोलीभावमापन्नं धर्माधर्माभ्यां व्यवच्छेत्तु वासा
 नायाः स्वरूपमाह ये संस्कारा इति औत्सर्गिकमेकभवि
 कत्वं क्वचिदपवदितुं भूमिकाभारचयति यस्त्वसाविति
 तु शब्देन वासनातो व्यवच्छिनत्ति दृष्टजन्मवेदनीयस्य
 नियतविपाकस्यैवायमेकभविकत्वनियमः न खल्वदृष्ट
 जन्मवेदनीयस्य किंभूतस्यानियतविपाकस्येति हेतुं दृ
 ष्टि कस्मादिति हेतुमाह यो हीति एकांतावदिति माह
 कृतस्येति द्वितीयामाह प्रधानेति तृतीयामाह नियतेति
 तत्र प्रथमां विभजते तत्र कृतस्येति सन्यासिकर्मभ्यो शु
 क्लाकृष्णभ्यो न्यानित्रीण्येव कर्माणि कृष्णशुक्लकृष्णशुक्ला
 नितदिह तपः स्वाध्यायादिसाध्यः शुक्लकर्माशय उदित
 एवात्तफलस्य कृष्णस्य नाशकः अविशेषाच्च शबलस्या
 पिकृष्णभागयोगादिति मंतव्यं तत्रैव भगवानाम्नायमु
 दाहरति यत्रेदमिति द्वे द्वे ह वै कर्मणी कृष्णकृष्णशुक्ले अ

पंहतीतिसंबंधः वीषयाभूयिष्ठतासूचिता कस्येत्यत आ-
 हपा पकस्यपुंसः कोसावपहंतीत्यत आह एकोराशिः
 पुण्य समूहस्य समूहिसाध्यत्वात् तदनेन शुकुः कर्माशय
 त्त्वतीय उक्तः एतदुक्तं भवति ईदृशो नामायं परपीडादि
 रहितसाधनसाध्यः शुकुः कर्माशयोपदेकोपिसन् कृष्ण
 नृकृष्णशुकुं श्वात्यंत विरोधिनः कर्माशयान्भूयसोप्य
 पंहति तत्तस्मादिद्वस्वेति छांदसत्वादात्मनेपदं शेषं सु
 गमं अत्र च शुकु कर्मापादेयस्यैव सकोपिमहिमायतद्
 तरेषामभावो न तु स्वाध्यायादिजन्मनो दुःखात् न हि दुः
 खमात्रविरोध्यधर्मोपितुस्वकार्यं दुःखविरोधीन च स्वा-
 ध्यायादिजन्यदुःखंतस्य कार्यं तत्कार्यत्वेन स्वाध्यायादि
 विधानानर्थक्यात्तद्गुणादेव तदुत्पत्तेः अनुत्पत्तौ वा कुं-
 भीपाकाद्यपि विधीयेत अविधाने तदनुत्पत्तेरितिसर्वं
 च नुरस्त्रं द्वितीयंगतिं विभजते प्रधाने कर्मणि ज्योतिष्टो-
 मादिके तदंगस्य पशुहिंसादेरावापगमनं द्वे खलु हिंसा
 देः कार्ये प्रधानां त्वेन विधानात्तदुपकारः। न हिंस्यात्सर्वा
 भूतानीति हिंसायानिषिद्धत्वादनर्थश्च तत्र प्रधानांगत्वे
 नानुष्ठानाद् प्रधानतैवेत्यतो न द्रागित्येव प्रधाननिरपे-
 क्षासती स्वफलमनर्थप्रसो तुमर्हति किं त्वारध्यविपाके प्र-
 धाने साहाय्यकमाचरंती व्यवतिष्ठते प्रधानसाहाय्यकमा
 चरंत्याश्च स्वकार्ये वीजमात्रतयावस्थानं प्रधाने कर्माया
 वापगमनं यवेदमुक्तं पंचशिखेन स्वल्पः संकरो ज्योति-

शोमादिजन्मनः प्रधानापूर्वस्यपशुहिंसादिजन्मनानर्थ
 हेतुना पूर्वेण सपरिहारः शक्योहि कियताप्रायश्चित्तेन
 परिहर्तुं अथप्रमादतः प्रायश्चित्तमपिनाचरितं प्रधान-
 कर्मविपाकसमयेचविपच्येत तथापियावंतमसावन
 र्थप्रसूते तावा त्सप्रत्यवमर्शः मृश्यंतेहि पुण्यसंभारोप
 नीतसुखसुधामहाह्रदावगाहिनः कुशलाः पापमात्रोप
 पादितांदुःखवन्हिकणिकां अतः कुशलस्यमहतः पुण्य
 स्य नापकर्षाय प्रलयायपर्याप्तः पृच्छति कस्मात् पुण्यव
 त उत्तरं कुशलं हि मेव हून्यदस्ति प्रधानकर्मविपाकत
 या व्यवस्थितं दाक्षणीयादिदक्षिणांतं यत्रायं संकरः स्व
 ल्यः स्वर्मेप्यस्य फले संकीर्णं पुण्यलब्धजन्मनः स्वर्गा-
 त्सर्वथा दुःखेनापराभृष्टादपकर्षमल्पमल्पदुःखसंभेदं
 करिष्यतीति तृतीयां गतिं विभजते नियतेति बलीय-
 स्त्वेनेह प्राधान्यमभिमतं न त्वंगितया बलीयस्त्वं च नि
 यतविपाकत्वेनान्यदानवकाशत्वादनियतविपाक
 स्यतुदुर्वलत्वमन्यदासावकाशत्वात् चिरमवस्थानंबी
 जभावमात्रेण न पुनः प्रधानोपकारितया तस्य स्वतंत्र
 त्वात् ननु प्रायणेनैकदैवकर्माशयो भिव्यज्यत इत्यु
 क्तमिदीनींच चिरावस्थानमुच्यते तत्कथं परंपूर्वेण न-
 विरुध्यत इत्याशयवान् पृच्छति कथमिति उत्तरं अदृष्टेति
 जात्याभिप्रायमेकवचनं तदितरस्य गतिमुक्तामवधार
 पति यत्तदृष्टेति शेषं सुगमं उक्तं क्लेशमूलत्वकर्मणः कर्म

भूतत्वं च विपाकानां अथ विपाकाः कस्य भूलं येनामी-
 त्यक्तव्यादृत्यत आह ते ह्यादहेतुत्वात् व्याचष्टे तेजन्मा
 युर्भोगा इति यद्यपि जन्मायुषोरेव ह्यादपरितापपूर्वभा-
 वितया तत्फलत्वं न तु भोगस्य ह्यादपरितापौ द्यानंत-
 रभाविनस्तदनुभवात्सनस्तथाप्यनुभाव्यतया भो-
 ग्यतया भोगकर्मता मात्रेण भोगफलत्वमिति मंतव्यम्
 नन्वपुण्यहेतुका जात्यायुर्भोगाः परितापफला भवंतु
 हेयाः प्रतिकूलवेदनीयत्वात्कस्मात्पुनः पुण्यहेतवस्त्य-
 ज्यंते सुखफलाः अनुकूलवेदनीयत्वात् न चैषां प्रत्यास-
 वेदनीयानुकूलताशक्या सहस्रेणाप्यनुमानागमैरपा-
 कर्तुं न च ह्यादपरितापौ परस्परविना भूतौ यतो ह्यादउ-
 पादीयमाने परितापौ व्यवर्जनीयतया पतेत् तयोर्भिन्न-
 हेतुकत्वाद्भिन्नरूपत्वाच्चेत्यत आह यथा चेदमिति यद्य-
 पिनष्टयग्जनैः प्रतिकूलात्मतया विषयसुखकाले संवेद्य-
 ते दुःखं तथापि योगिभिरिति प्रश्नपूर्वकं तदुपपादनाय स-
 त्रमवतारयति कथं तदुपपद्यत इति परिणामेत्यादिसूत्रं
 परिणामश्च तापश्च संस्कारश्चात्तान्येव दुःखानितैरिति
 परिणामदुःखतया विषयसुखदुःखतामाह सर्वस्याय-
 मिति न खलु सुखं रागानुबेधमंतरेण संभवति न ह्यस्ति
 संभवेन तत्र तुष्यति तच्च तस्य सुखमिति रागस्य च प्र-
 वृत्तिहेतुत्वात् प्रवृत्तेश्च पुण्यापुण्योपचयकारित्वान्त-
 रास्ति रागजः कर्माशयो सतो नुपजनात् तदा च सुखं

भुजानस्तत्रसक्तोविच्छिन्नावस्थेनद्वेषेणद्वेषिदुःखसाध
 नानिपरिहर्तुमशक्तोमुद्यतिचेतिद्वेषमोहकृतोप्यस्ति
 कर्माशयःद्वेषवन्मोहस्यापि विपर्ययापरनाम्नःकर्मा
 शयहेतुत्वमविरुद्धंननुकथंरक्तोद्वेषिमुद्यतिवाराग
 कालेद्वेषमोहयोरदर्शनादित्यतआह तथाचोक्तं
 विच्छिन्नावस्थान्केशानुपपादयद्विरस्माभिस्तदने
 नवाङ्मनसप्रवृत्तिजन्मनीपुण्यापुण्येदशितेइतिरा
 गादिजन्मनःकर्तव्यमिदमितिमानसस्यसंकल्पस्य
 साभिलाषत्वेनवाचनिकत्वस्याप्यविशेषात् यथाहुः
 साभिलाषश्चसंकल्पोवाच्यार्थान्नातिरिच्यतइतिशारी
 रमपिकर्माशयंदर्शयति नानुपहृत्येतिअतएवधर्म
 शास्त्रकाराःपंचसूनागृहस्यस्येत्याहुःस्यादेतन्नप्रत्या
 त्मवेदनीयस्यविषयसुखस्यप्रत्याख्यानमुचितंयोगि-
 नान्मनुभवविरोधादित्यतआहविषयसुखंचाविद्ये
 त्युक्तंचतुर्विधविपर्यासलक्षणामविद्यांदर्शयद्विरिति
 नापातमात्रमाद्रियंतेवद्वाअस्तिखल्वाशाततो मधुवि
 षसंपृक्तान्नोपभोगोपिसुखानुभवःप्रत्यात्मवेदनीयः
 किंत्वायत्यामसुखमियंचदर्शिताभगवतैवेतिविषये
 द्वियसंयोगाद्यत्तद्रेमृतोपमं परिणामेविषनिवतसुखं
 राजसंसृष्टमितिचोदयति याभोगेष्ठिति नवयंविष-
 याह्लादंसुखमातिष्ठामहे किंतु तप्यतांपुंसांतत्तद्विषय-
 प्रार्थनापरिक्रुष्टचेतसांतस्मैवमहद्दुःखंनचेयमुपभो

पत्यादौवाहकारमकारानुपातनमितिनसम्पदंशनाह-
 न्यत्परित्राणमस्तीत्याह तदेवमिति तदेवमौपाधिकं
 विषयसुखस्यपरिणामतःसंस्कारतस्तापसंयोगाच्च दुः-
 खत्वमभिधायस्वाभाविकमादर्शयति गुणवृत्तिविरो-
 धाच्चेतिव्याचष्टे प्रख्याप्रवृत्तिस्थितिरूपाः बुद्धिरूपेण
 परिणतागुणाः सत्त्वस्वस्तमांसिपरस्परानुग्रहंतत्राःशां-
 तंसुखात्मकं घोरंदुःखात्मकंमूढं विषादात्मकमेवप्रत्य-
 यंसुखोपभोगरूपमपित्रिगुणमारभंतेनचसोपिताह
 शरूपोस्यपरिणामः स्थिरइत्याहचलंचगुणवृत्तमिति
 क्षिप्रपरिणामिचित्तमुक्तं नचैकःप्रत्ययःकथंपरस्पर
 विरुद्धशांतघोरमूढत्वान्येकदाप्रतिपद्यतइत्यतत्रा-
 ह रूपातिशयावृत्त्यतिशयाश्चपरस्परेणविरुध्यंते रू-
 पाण्यष्टौभावाधर्माद्यो वृत्तयःसुखाद्यास्तदिहधर्मे-
 णविपच्यमानेनाधर्मस्तादृशोविरुध्यते एवञ्ज्ञानवैरा-
 रण्यैश्वर्यैःसुखादिभिश्चतादृशान्येवतद्विपरीतानिवि-
 रुध्यंते सामान्यानित्वसमुदाचरद्रूपाणिअतिशयैः स-
 मुदाचरद्भिःसहाविरोधात्प्रवर्ततेइति ननुगृणहीम-
 मृततथापि विषयसुखस्यकृतःस्वामाविकीदुःखतेत्य-
 तत्राह एवमेतइति उपादानाभेदाद्दुपादानात्मकत्वा-
 च्छोपादेयस्याप्यभेदइत्यर्थः तत्किमिदानीमात्यंतिकमे-
 वतादात्म्यं तथाचबुद्धिव्यपदेशभेदौनकल्पेतेइत्यतत्रा-
 ह गुणप्रधानेति सामान्यात्मनागुणभावोतिशयात्मना

पादेयमित्यत आह उपादाने च हेतुवादः उपादाने हि
 कार्यत्वेनानित्यत्वे सति मोक्षत्वादेव च्यवेत् अमृतत्वं हि
 मोक्षः नापि विश्रुद्धो विज्ञाने संतानो भवत्यमृतः संतानि
 भ्यो व्यतिरिक्तस्य संतानस्य वस्तुसतोऽत्रभावात् संतानिनां
 चानित्यत्वात्तस्मात्तथाप्यतितव्यं यथा शाश्वतवादी भव
 ति तथा च पुरुषार्थत्वात् अपवर्गस्येत्याह उभयप्रख्यान इ
 तितस्मात्स्वरूपावस्थानमेवात्मनो मोक्ष इति एतदेव स
 म्यग्दर्शनं तदेतच्छस्त्रं चतुर्व्यूहमभिधीयते हेयं दुःखं
 मनागतं अनागतमित्यतीतवर्तमाने व्यवच्छिन्ने तत्रो
 पपत्तिमाह दुःखमतीतमिति ननु वर्तमानमुपभुज्यमानं
 न भोगेनातिवाहितमिति कस्मान्न हेयमित्यत आह
 वर्तमानं चेति सुगमं हेयमुक्तं तस्य निदानमुच्यते द्रष्ट
 दृश्ययोः संयोगो हेयहेतुः द्रष्टृस्वरूपमाह द्रष्टेति चि
 तिच्छायापत्तिरेव बुद्धेर्बुद्धिं प्रति संवेदित्वमुदासीन
 स्यापि पुंसः नन्वेतावतापि बुद्धिरेवानेन दृश्येत् तद्दृश्येत्
 शब्दादयोऽत्यंतव्यवहित इत्यत आह दृश्या बुद्धिस्तत्त्वे
 ति इन्द्रियप्रणालिकया बुद्धौ शब्दाद्याकारेण परिणतायां
 दृश्यायां भवंति शब्दादयोऽपि धर्मादृश्या इत्यर्थः ननु तदा
 कारापत्त्या बुद्धिः शब्दाद्याकारभवतु पुंसस्तु बुद्धिसंब
 धेभ्युपगम्यमानं परिणामित्वं असंबंधे वा कथं तेषां बु
 द्धिसत्त्वापारूढानानपिशब्दादीनां दृश्यत्वं न हि दृशिना
 संस्पृष्टं दृश्यं दृष्टमित्यत आह तदेतद्दृश्यमिति प्रपञ्चि

तमिदमस्माभिः प्रथमपादावयथाचित्यात्प्रसङ्गतम-
 पिबुद्धिसत्त्वमत्यंतस्वच्छतयाचितिविंबोद्वाहितयासमा-
 पन्नचैतन्यमिवशब्दाद्यनुभवतीति अतएवचशब्दा-
 द्याकारपरिणतबुद्धिसत्त्वोपनीतानसुरवादीन्भुंजानः
 स्वामीभवति द्रष्टा तादृशंचास्य बुद्धिसत्त्वमवति तदेतद्बु-
 द्धिसत्त्वशब्दाद्याकारवद्दृश्यमयस्कांतमणिकल्पंपुरुष
 स्यस्वमवति दृशिरूपस्यस्वामिनः कस्मात्अनुभवकर्म
 विषयतामापन्नंयतः अनुभवोभोगः पुरुषस्य कर्मक्रिया
 तद्विषतां भुज्यमानतामापन्नं यस्मादतः स्वमवति ननुस्व
 यंप्रकाशंबुद्धिसत्त्वंकथमनुभवविषयइत्यतआह अन्य
 स्वरूपेणेति यदिहिचैतन्यरूपंवस्तुतोबुद्धिसत्त्वस्यात्
 भवेत्स्वयंप्रकाशं किंतुस्वचैतन्यादन्फज्जडरूपंतेनप्र-
 तिलब्धात्मकंतस्मात्तदनुभवविषयः ननुयस्यहियत्र
 किंचिदायततेतत्तदधीनंनचबुद्धिसत्त्वस्यपुरुषमुदा-
 सीनंप्रतिकिंचिदायततइति कथंचतत्तंत्रं तथाचनतस्य
 कर्मैत्यतआह स्वतंत्रमपिपरार्थत्वात्पुरुषार्थत्वात्पर-
 तंत्रंपुरुषतंत्रंनन्वयंदृग्दर्शनशक्तयोः संबंधः स्वाभावि-
 कोवास्यानैमित्तिकोवा स्वाभाविकत्वेसंबंधिनोर्नित्यत्वा-
 दशक्योच्छेदः संबंधः तथाचसंसारनित्यत्वं नैमित्तिकत्वे
 तुक्लेशकर्मतद्वासनानामंतःकरणवृत्तितयासत्यंतःक-
 रणेभावादंतःकरणस्यचतन्निमित्तत्वेपरस्पराश्रयप्रसं-
 गादनादित्यस्यचसर्गाद्यावसंभवादनुत्पादावसंसार

सस्यात् यथोक्तं पुमानकर्त्तयेषां तु तेषामपि गुणैः क्रिया-
 कथमादौ भवेत्तत्र कर्मतावनविद्यते मिथ्याज्ञानं तत्रा-
 स्ति रागद्वेषादयोपि वा मनोवृत्तिर्हि सर्वेषां न चोत्पन्नं म-
 नस्तदेति शंका मपनयति तयोर्दृग्दर्शनशक्त्योरनादिर्यकृत-
 संयोगो हेयहेतुः सत्यं न स्वाभाविकसंबंधो नैमित्तिकस्तु
 न चैवमादिमानूअनादिनिमित्तप्रभवतया तस्याप्यनादि-
 त्वात् क्लेशकर्मतद्गुणसनासंतानश्चायमनादिः प्रतिसर्गाव-
 स्थायां च सहांतुः करणेन प्रधानसाम्यमुपगंतोपि सर्गादौ
 पुनस्तादृगेव प्रादुर्भवति वर्षापायभवोद्भिज्जभेदो मृदा-
 वमुपगतोपि पुनर्वर्षासु पूर्वरूपइत्यसकृदवेदितं प्राग्-
 भावितया संयोगस्याविद्याकारणस्थितिहेतुतया पुरुषार्थः
 कारणं तद्दूरेण तस्य स्थितेस्तदिदमुक्तमर्थकृतइति त-
 था चोक्तं पंचशिखेन तत्संयोगः बुद्धिसंयोगः स एव हेतु-
 दुःखस्य तस्य विवर्जनात् स्यादियमात्यंतिको दुःखप्रती-
 कारः अर्थात्तदपरिवर्जने दुःखमित्युक्तं भवति तत्रैवा-
 त्यंतप्रसिद्धं निदर्शनमाह तद्यथेति यादत्राण मुपान-
 त्स्यादेतद्गुणसंयोगस्तापहेतुरित्युच्यमाने गुणानां ता-
 पकत्वमभ्युपेतं न च तपि क्रियाया अस्सादेरिव कर्त्तव्यो
 भावो येन तप्यमन्यन्नापेहेत न चास्यास्तप्यतया पुरु-
 षः कर्मतस्या परिणामितया क्रियाजनितफलशालित्वा-
 योगात्तपेस्तप्यव्याप्तस्य तन्निवृत्तौ निवृत्तिमवगच्छा-
 मः ज्वलनविरहेणेव धूमाभावमित्यत आह अत्रापि-

तापकस्येतिगुणानामिवतप्यतापकभावस्तत्रमृदुत्वात्
 पादतलवस्तत्त्वंतप्यंरजस्तुतीव्रतयातापकंपृच्छति क
 स्मात्सत्त्वमेवसप्यंननुपुरुषःउत्तरंतपिक्रियायाद्वतित
 क्तिमिदानींपुरुषोनतप्यतेतथाचचेतनस्यास्तुसत्त्वस्यतापः
 किंनःस्त्रिभित्यतआह दर्शितविषयत्वात् सत्त्वेनुतप्यमा
 नेतदाकारानुरोधीपुरुषोप्यनुतप्यतद्वतिदर्शितविषय
 त्वमनुतापहेतुस्तच्चप्राग्व्याख्यातं दृश्यंव्याचष्टेप्रकाशे
 तिसत्त्वस्यहिभागःप्रकाशस्तामसेनभागेनदैन्येनवारज
 सेनवादुःखेनानुरज्यतेएवंराजसांदिष्वपिद्रष्टव्यं तदिद
 मुक्तंपरस्परोपरक्तप्रविभागाद्वतिपुरुषेणसहसंयोग
 विभागधर्माणःयथान्नायतेअजामेकां लोहितकृष्ण
 श्रुक्लांबन्हीःप्रजाःसृजमानांसंरूपाःअजोह्येकोजुषमा
 णोनुशेतेजहात्येनांभुक्तभोगांभजोन्यद्वतीतरो पाश्रयो
 णोपार्जितामूर्तिःपृथिव्यांदिरूपायैस्तेतथोक्ताःस्यादेत
 त्सत्त्वेनशांतप्रत्ययेजनयितव्येरजस्तमसोरपिसत्त्वांग
 त्वेनतंत्रहेतुभावाद्वस्तिसामर्थ्यमिति यदापिन्वरजस्त
 मसोरंगित्वं तदापिशान्तएवप्रत्ययउदीयेत नघोरोमू
 ढेवासत्त्वप्राधान्यद्वेत्यतआह परस्यरांगित्वेप्यसं
 भिन्नशक्तिप्रविभागाःभवतुशांतेप्रत्ययेजनयितव्येरं
 जस्तमसोरंगभावस्तथापिनैषांशक्तयःसंकीर्येतेका
 र्यासंकरोन्नेयोहिशक्तीनामसंकरःअसंकीर्णेनचसमु
 दाचरनारूपेणशांतघोरमूढरूपाणिकार्याणिदृश्यंते

दृत्तिसिद्धं शक्तीनामसंभेददृत्तिस्यादेतदसंभेदश्चेत्शक्ती
 नां नसंभूयकारित्वंगुणानां नजातुभिन्नशक्तीनांसंभूय-
 कारित्वं दृष्टं ननु तंतुमृत्सिं ड वीरणादीनि घटादीन्संभूय
 कुर्वत इत्यत आह तुल्यजातीया तुल्यजातीयशक्ति
 भेदानुपातिनो यद्यपि तुल्यजातीये उपादानशक्तिर्ना
 न्यत्र सहकारिशक्तिस्त्वतुल्यजातीये घटे तु जनयित-
 व्येन वीरणानामस्ति सहकारिशक्तिरपीति न तैस्तं त-
 नांसंभूयकारितेति भावः तुल्यजातीया तुल्यजातीयेषु
 शक्येषु ये शक्तिभेदास्ताननुपतितुंशीलं येषां ते तथोक्ताः
 प्रधानवेलायामिति दिव्यशरीरे जनयितव्ये सत्त्वगुणः
 प्रधानमंगेरजस्तमसी एवं मनुष्यशरीरे जनयितव्ये र-
 जः प्रधानमंगे सत्त्वतमसी एवं तिर्यक्शरीरे जनयितव्ये
 तमः प्रधानमंगे सत्त्वरजसी तैर्नैते गुणाः प्रधानत्ववेला
 यामुपदर्शितसन्निधानाः कार्योपजननं प्रत्युद्भूत इत्य-
 र्थः प्रधानशब्दश्च भावप्रधानः यथा द्वे कयोर्द्विवचनैक
 वचन इत्यत्र द्विल्लैकत्वयोरिति अन्यथा द्वे केष्विति स्या-
 त् ननु तदा प्रधानमुद्भूततया शक्यमस्तीति वक्तुमनुद्भू-
 तानां तु तद्गानां सद्भावे किंप्रमाणमित्यत आह गुणत्व-
 पिचेति यद्यपि नोद्भूतास्तथापि गुणानामविवेकित्वा
 संभूयकारित्वाच्च व्यापारमात्रेण सहकारितया प्रधाने
 अंतर्नीतं सद्भुमितमस्ति त्वं येषां ते तथोक्ताः ननु संतु
 गुणाः संभूयकारिणः समर्थाः कस्मान्नत्पुन कुर्वति नहि-

समर्थमित्येवकार्यजनयतिमाभूत्स्यकार्योपजनं प्रति
 विराम इत्यत आह पुरुषार्थकर्तव्यतयेति ततो निर्व-
 र्त्तितनिखिलपुरुषार्थानां गुणानामुपरमः कार्या नारं-
 भणं इत्युक्तं भवति ननु पुरुषस्यानुपकुर्वतः कथं पुरु-
 षार्थे न प्रयुज्यत इत्यत आह सन्निधिमात्रेति ननु ध-
 र्माधर्मलक्षणमेव निमित्तं प्रयोजकं गुणानां किमुच्य-
 ते तत्पुरुषार्थं प्रयुक्ता इत्यत आह प्रत्ययमंतरेणेति ए-
 कतमस्य सत्वस्य रजसस्तमसो वा प्रधानस्य स्वकार्ये प्र-
 वृत्तस्य वृत्तिमितरे प्रत्ययं निमित्तं धर्मादिकं विनैवानु-
 वर्तमानायथाच वक्ष्यति निमित्तमप्रयोजकं प्रकृती-
 नां वरणभेदस्तु ततः क्षेत्रिकवदिति एते गुणाः प्रधान-
 शब्दवाच्या भवतीति संबंधः प्रधीयते आधीयते वि-
 श्वं कार्यमेभिरिति व्युत्पत्त्या एतदृश्यमुच्यते तदेवं गुण-
 नां शीलमभिधाय तस्य कार्यमाह तदेतदिति सत्कार्य-
 वादसिद्धौ यद्यदात्मकं तत्तेन रूपेण परिणमत इति भू-
 तेंद्रियात्मकत्वं दीपयति भूतं भवेनेत्यादिना भोगापव-
 र्गार्थमिति सूत्रावयवमवतारयति तच्चुना प्रयोजनम-
 पितु प्रयोजनमुररीकृत्य प्रवर्तते भोगं विवृणोति तत्रे-
 ति सुखदुःखे हि त्रिगुणाय बुद्धेः स्वरूपे तस्यास्तथात्वे-
 न परिणामात्तथापि गुणगततया अवधारणेन भोग इ-
 त्यत आह अविभागापन्नमिति एतच्चासकृद्विचेचितं
 अपवर्गं विवृणोति मोक्षरिति अपवृज्यतेनेनेत्यपव-

गेःप्रयोजनंतरस्याभावमाह ह्योरिति तथाचोक्तंपंचशि
 खेन अयंतुखल्विति ननु वस्तुतोभोगापवर्गो बुद्धिवा-
 ती बुद्धिवर्तिनौचकथं तदकारणे तदनधिकरणेचपुरु
 षोऽपदिश्येते इत्यत आह तावेताविति भोक्तृत्वं चपुरु
 षस्योपपादितमग्रे च वक्ष्यते परमार्थतस्तु बुद्धेरेवंपु
 रुषार्थापरिसमाप्तिरिति एतेन भोगापवर्गयोः पुरुषसंबं
 धित्वकथनमार्गेण ग्रहणादयोपि पुरुषसंबंधिनो वे-
 दितव्याः तत्रस्वरूपमात्रेणार्थज्ञानं ग्रहणं तत्रस्मृतिर्घो
 रणं तद् तानां विशेषाणामूहनमूहः समारोपितानां च यु
 क्त्यापनयोऽप्योहः ताम्यामेवोहायोहाभ्यां तद्वधारणं
 तत्त्वज्ञानं तत्र वधारणपूर्वहानोपादानमभिनिवेशः
 दृश्यानां गुणानां स्वरूपभेदावधारणार्थमिदं भारभ्यते
 त्रिणियेषामविशेषाणां शांतघोरमूढलक्षणविशेषरहि
 तानां ये विशेषाविकारा एव ननु तत्त्वांतरप्रकृतयस्तेषां
 तानाह तत्राकाशेति उत्पादक्रमानुरूप एवोपन्यास
 क्रमः अस्मितालक्षणस्याविशेषस्य सत्त्वप्रधानस्य बु
 द्धीन्द्रियाणिविशेषाः राजसस्य कर्मेन्द्रियाणि मनस्तूभयात्म
 कमुभयप्रधानस्येति मंतव्यं अत्रच पंचतन्मात्राणि बु-
 द्धिकारणकान्यविशेषत्वाद् अस्मितावदिति विकारहेतु
 त्वंचाविशेषत्वं तन्मात्रेषु चास्मितायांच अविशिष्टं सं
 कल्प्यविशेषान् परिगणयति गुणानामेषद्विति अवि-
 शेषानपि गणयति षडिति संकलय्योदाहरति तद्यथेति

विशिष्टपरंपरेणेतिगंधात्मनापचलक्षणःरसःआत्मना
 चतुर्लक्षणःरूपमात्मनात्रिलक्षणंस्पर्शआत्मनाद्विल-
 क्षणःशब्दःशब्दलक्षणएवेतिकस्यपुनरमीषडविशेषाः
 कार्यमित्यतआह एते सत्तामात्रस्यात्मनइतिपुरुषार्थः
 क्रियाक्षमंसत्तस्यभावःसत्तातन्मात्रंतन्महत्तत्त्वंयावती
 काचित्सुरुषार्थक्रियाशब्दादिभोगलक्षणासत्वपुरुषान्यता
 स्वातिलक्षणावाअस्ति सासर्वामहतिबुद्धौसमाप्यतद्व्यर्थः
 आत्मनइतिस्वरूपोपदर्शनेनतुच्छत्वंनिषेधति प्रकृतेर
 यमाद्यःपरिणामोवास्तवोनतुतद्विवर्ततइतियावत्एत
 तरंविप्रकृष्टकालमविशेषेभ्यस्तदपेक्षयासान्निहृष्टका
 लेभ्योलिंगमात्रंमहत्तत्त्वंतस्मिन्नेतेषडविशेषाःसत्तामा
 त्रेमहत्यात्मन्यवस्थायसत्कार्यवादसिद्धेर्विवृद्धिकाष्ठा
 मनुभवन्ति प्राप्नुवन्ति येपुनरविशेषाणांविशेषपरिणा-
 मास्तेषांचधर्मलक्षणावस्थाःपरिणामाइति सेयमेषां
 विवृद्धिकाष्ठापरिणामकाष्ठेति तदेवमुत्पत्तिक्रममभिं
 धायप्रलयक्रममाह प्रतिसंस्त्रज्यमानाःप्रलीयमानाः
 स्वात्मनि लीनविशेषाअविशेषास्तस्मिन्नेवसत्तामा-
 त्रेमहत्यात्मन्यवस्थायनिलीयसंद्देवमहतातिशविशेषाः
 षाःअव्यक्तमन्यत्रलयनगच्छतीत्यलिंगं प्रतिपत्ति त-
 स्यैवविशेषणंनिःसत्ताऽसत्तंसत्तापुरुषार्थक्रियाक्षमं
 असत्तातुच्छतानिश्रान्तंसत्तायाअसत्तायाअव्यक्ततयोक्तं
 एतदुक्तंभवति सत्वरजस्तमसांसाम्यावस्थानक्वचित्सुरु

धार्थ्य उपयुज्यते इति न सतीनापि गगनकमलिनीव तुल्यस्व
 भावात्तेन नासत्यपीति स्यादेतद्व्यक्तावस्थायामप्यस्ति
 महदादितदात्मनानहिसतोविनाशो विनाशेवानपुनरु
 त्यादौ न ह्यसतउत्पादइति महदादिसद्भावात्पुरुषार्थक्रि
 याप्रवर्त्तततत्कथंनिःसत्वमव्यक्तमित्यत आह निःसद
 सदिति निश्क्रांतं कारणं सतः कार्यात् यद्यपि कारणाव-
 स्थायां सदेव शक्त्यात्मना कार्यं तथापि सत्त्वाच्चितामर्थक्रि
 यामकुर्वदसदित्युक्तं न चैतत्कारणं शशविषाणायमान
 कार्यमित्याह निरसदिति निश्क्रांतं असतस्तुल्यरूपात् का
 र्यात्तथासति हि व्योमारविंदमिवास्मात् न कार्यमुत्पद्येते
 तिभावः प्रतिसर्गमुक्तमुपसहरति एषतेषामिति एष
 इत्यनंतरोक्तात्पूर्वस्य परामर्शः लिंगमात्राद्यवस्था पुरु
 धार्थ्यकृतत्वादनित्या अलिंगावस्था तु पुरुषार्थेनाकृत-
 त्वान्नित्येत्यत्र हेतुमाह अलिंगावस्थायामिति कस्मा
 त्सुनर्नपुरुषार्थो हेतुरित्यत आह नालिंगावस्थायामिति
 भवति नाविषयेण विषयिज्ञानमुपलक्ष्यति एतदुक्तं
 भवति एवं हि पुरुषार्थताकारणमलिंगावस्थायां ज्ञाये
 तयद्यलिंगावस्था शब्दाद्युपभोगं वा सत्त्वपुरुषान्यथा
 रव्यातिं वा पुरुषार्थनिर्वर्त्तयेत्तन्निर्वर्त्तने हि न साम्याव
 स्थास्यात् तस्मात्पुरुषार्थकारणत्वमस्यानज्ञायत इति
 नास्याः पुरुषार्थता हेतु उपसंहरति नासाविति इति स्त
 स्मादर्थे अनित्यानवस्थामाह त्रयाणां लिंगमात्राविशेष

विशेषाणामिति पर्वस्वरूपं दर्शयित्वा गुणस्वरूपमाह
 गुणस्त्विति निदर्शनमाह यथा देवदत्त इति यत्रात्यंतभि
 न्नानांगवामुपचयापचयौ देवदत्तोपचयापचयहेतू
 तत्रकैव कथागुणेभ्योभिन्नाभिन्नानां व्यक्तीनामुपजना
 पाययोरित्यर्थः ननु सर्गक्रमः किमनियतेनेत्याह लिंगमा
 त्रमिति नखलन्यग्रोधधानाअन्हायैवन्यग्रोधधानाशा
 खिनंसां द्रुम् शाडूलदलजटिलशारवाकांडनिपीत
 मांतडचंडातपमंडलमारभंतैकिंतुक्षितिसलिलतेजःसं
 पर्कात्परंपरोपजायमानांकुरपत्रकांडतालादिक्रमे
 णएवममिहापियुक्त्यागमसिद्धक्रमश्चास्थेयइति
 कथंभूतेंद्रियाण्यपितथाचोक्तंपुरस्तादिदमेवसूत्रंप्रथ
 मंव्याचक्षाणैःअथविशेषाणांकस्मान्नतत्वांतरपरिणा
 मउक्तइत्यतआह नविशेषेभ्यइति तस्मिन्निदानीम
 परिणामिनएवविशेषास्तथाचनित्याःप्रसज्येरन्नित्यत
 आह तेषांत्विति व्याख्यातं दृश्यं द्रष्टुःस्वरूपावधारणा
 र्थमिदमारभ्यतै दृश्यःव्याचष्टेदृशिमात्रइतिविशेषणा
 निधर्मस्तैरपरामृष्टातदनेनमात्रग्रहणस्यतात्पर्यदर्शितं
 स्यादेतत्प्रदिसर्वविशेषणरहितादृक्शक्तिर्नतर्हि
 शब्दादयोदृश्येरन्निहिदृशिनाअसंसृष्टं दृश्यंभवतीत्य
 तआहसपुरुषइति बुद्धिदर्पणेपुरुषप्रतिबिंबसंक्रां
 तिरेवबुद्धिप्रतिसंवेदित्वंपुंसस्तथाचदृशिच्छायापन्न
 याद्युध्यासंसृष्टाःशब्दादयोभवन्तिदृश्याइत्यर्थःस्यादेत

त्वारमार्थिकमेव बुद्धिचैतन्ययोः कस्मादैक्यं नोपेयते
 किमनया तच्छायापत्येत्यत आह स बुद्धेर्नसरूप इति
 तथा सरूपस्य तच्छायापत्तिरपि दुर्घटेत्यत आह नात्यं
 तं विरूप इति तथा सारूप्यं निषेधति निवावदिति हेतुं घ
 छति कस्मात्स हेतुकं वै रूप्ये हेतुमाह ज्ञानेति परिणा-
 मिनी बुद्धिर्यस्मात् तस्माद्विरूपायदाखल्वियं शब्दाद्या
 कारा भवति तदा ज्ञातोऽस्याः शब्दादिलक्षणो भवति
 विषयस्तदनाकारत्वे त्वज्ञातस्तथा च कदाः

चिदेव तदाकारतां दधती परिणामिनीति प्रयोगश्च
 भवति बुद्धिः परिणामिनी ज्ञाता ज्ञातविषयत्वाच्छ्रोत्रा
 दिवदिति तद्वैधर्म्यं पुरुषस्य तद्विपरीतत्वाद्देतोः सि
 द्धतीत्याह सदेति स्यादेतत्सदा ज्ञातविषयश्चेत्सु रु
 षो न तर्हि केवली स्यादित्याशयवान् पृच्छति कस्मादि
 ति उत्तरं न हि बुद्धिश्च नामेति बुद्ध्याग्रहणयोरस्ति स-
 हसंभवो निरोधावस्थायामत उक्तविरोधसूचनाय पु
 रुषविषयश्चेति तेनाद्यश्चकारो बुद्धिं विषयत्वेन समु-
 च्चिनोति परिशिष्टौ तु विरोधयोतकौ चकारविति प्रयो
 गस्तु पुरुषोऽपरिणामी सदा संप्रज्ञातव्युत्थानावस्थयोर्ज्ञा
 तविषयत्वात्त्यः परिणामी नासौ सदा ज्ञातविषयो य-
 याश्चोत्रादिरिति व्यतिरेकी हेतुः अपरमपि वैधर्म्यमाह
 किं त्वपरा र्थेति बुद्धिः खलु क्लेशकर्मेवासनादिभिर्विषयेन्द्रि
 यादिभिश्च संहत्य पुरुषार्थमभिनिर्वर्तयंती परार्था प्रयो

गश्चपरार्थावुद्धिःसंहत्यकारित्वात्शयनासनाभ्यंगव
 दितिपुरुषस्तु नंतथेत्याह स्वार्थःपुरुषइति सर्वपुरुषाय
 कल्पते पुरुषस्तुनकस्मैचिदित्यर्थः वैधर्म्यांतरमाह
 सर्वेति सर्वानर्थानंशांतघोरमूढांस्तदाकारपरिणता
 बुद्धिरध्यवस्यति सत्त्वस्मस्तमसंचैते परिणामादितिसि
 द्धात्रिगुणा बुद्धिरिति नचैवंपुरुषइत्याह गुणानामि-
 ति तत्प्रतिबिंबितः पश्यतिननु तदाकारपरिणतइत्य-
 र्थः उपसंहरतिअतइति अस्तुतर्हि विरूपइतिनात्मं
 तंनिरूपः तस्माद्यतःशुद्धोपिप्रत्यमानुपश्यः यथाचैतत्त
 थोक्तंवृत्तिसारूप्यमितरत्रेत्यत्रतथाचोक्तं पंचशिखेन
 अपरिणामिनीहिभोक्तशक्तिरात्माअतएवबुद्धावप्रति-
 संक्रमाच्चपरिणामिनिबुद्धिरूपेथेसंक्रांतेवतद्वृत्तिंबुद्धि
 वृत्तिमनुपतति नचसंक्रांताकथंसंक्रांतेवकथंवा वृ
 त्तिंबिनाअनुपततीत्यतआह तस्योश्चेति प्राप्तश्चैतन्यो
 पग्रहउपरागोयेनरूपेणतत्तथाप्राप्तचैतन्योपग्रहरू
 पंयस्याःसातथोक्ता एतदुक्तंभवतितथानिर्मलेजलेअसं
 क्रांतोपिचंद्रमाःसंक्रांतप्रतिबिंबतयासंक्रांतइव ए
 वमत्राप्यसंक्रांतापि संक्रांतप्रतिबिंबाच्चितिशक्तिःसं
 क्रांतेवतेन बुद्ध्यात्मत्वमापन्नांबुद्धिवृत्तिमनुपत-
 तीति तदनेनानुपश्यइति व्याख्यातंतामनुकारेण प
 श्यतीत्यनुपश्यइति द्रष्टृदृश्ययोस्वरूपमुक्त्वा स्वस्वा
 मिलक्षसंबंधांगदृश्यस्यद्रष्टृत्वमाह तस्माव्याचष्टे

दृशिरूपस्य पुरुषस्य भोक्तुः कर्मरूपतां भोग्यतामापन्नं
 दृश्यमितितस्मान्तदर्थ एव दृष्ट्यर्थ एव दृश्यस्यात्मा भव
 तिननुदृश्यार्थः ननु नात्मा आत्मार्थ इत्यत आह स्वरू
 पं भवतीति एतदुक्तं भवति सुखदुःखात्मकं दृश्यं भोग्यं
 सुखदुःखे चानुकूलयित्प्रतिकूलयित्प्रतीतत्वेन तद
 र्थ एव भवति षेते विषया अपि हि शब्दादयस्तांदास्या
 देवं चानुकूलयितारु प्रतिकूलयितारश्च न चात्मैवै
 षामनुकूलनीयः प्रतिकूलनीयश्च स्वात्मनि चित्तिविरो
 धादतः पारिशेष्याच्चित्तिशक्तिरेवानुकूलनीया च प्रति
 कूलनीया च तस्मान्तदर्थमेव दृश्यं ननु दृश्यार्थं अतश्च
 तदर्थ एव दृश्यस्यात्मानदृश्यार्थोयत्स्वरूपमस्य यावत्सु
 र्धार्थमनुवर्तते निर्वर्तिते च पुरुषार्थेति वर्तत इत्या
 ह स्वरूपं तु दृश्यस्य जडं पररूपेणात्मरूपेण चैतन्येन
 प्रतिलब्धात्मकमनुभूतस्वरूपं भोगापवर्गार्थतायां कृता
 यां पुरुषेण न दृश्यते भोगः सुखाद्याकारः शब्दाद्यनुभवो
 पवर्गः सत्त्वपुरुषान्यतानुभवस्तच्चैतदुभयमप्याजा
 नतो जडायाः बुद्धेः पुरुषक्यापत्त्यातिपुरुषस्यैव तया
 च पुरुषभोगापवर्गयोः कृतयोः दृश्यस्य भोगापवर्गार्थ
 तासमाप्यतद्वृत्तिभोगापवर्गार्थतायां कृतायामित्यु
 क्तं अत्रांतरे चोदयति स्वरूपहानादिति परिहरति ननु
 विनश्यति न च तं तानुपलभ्यं कथं न विनश्यतीत्याशय
 वान् पृच्छति कस्मादिति सूत्रेणोत्तरमाह कृतार्थत्वात् कृ

तोर्थोयस्यपुरुषस्यसतथातंप्रतिनष्टमप्यनष्टं तद्दृशं कु
 तः सर्वान्पुरुषान्कुशलान् कुशलान् प्रति साधारणा
 त्वात् व्याचष्टे कृतार्थमेकमिति नाशोऽदर्शनं अनष्टं
 तु दृश्यमन्यपुरुषसाधारणत्वात् तस्माद्दृश्यात्पर-
 स्यात्मनः चैतन्यरूपं तेन तद्दिद्दृश्रुतिस्मृतीतिहास
 पुराणप्रसिद्धमव्यक्तमनवयवमेकमनाश्रयं व्यापि
 नित्यं विश्वकार्यशक्तिमत् यद्यपिकुशलेन तंप्रति
 कृतकार्येन दृश्यते तथाप्यकुशलेन दृश्यमानं न ना
 स्ति न हिरूपमंधेन न दृश्यत इति चक्षुष्मतापि दृश्य-
 मानमभावप्राप्तं भवति न च प्रधानवदेक एव पुरुष
 स्तन्नानात्वस्य जन्ममरण सुखदुःखोपभोगमुक्तिसं
 सारव्यवस्थया सिद्धेः एकत्वश्रुतीनां च प्रमाणांतर
 विरोधात्कथंचिद्देशकालविभागाभावेन भक्त्याप्युप-
 पत्तेः प्रकृत्येकत्वपुरुषनानात्वयोश्च श्रुत्यैव साक्षात्
 तिपादनात् अजामेकालोहितशुक्लकृष्णं बद्धीः प्रजाः
 सृजमानानां सरूपाः अजो ह्येको जुषमाणो नुशेते जहा
 लेनां भुक्तभोगामजोन्य इति श्रुतिः अस्या एव श्रुतेश्चा
 नेन सूत्रेणार्थो नोदित इति यतो दृश्यं नष्टमप्यनष्टं पुरु
 पांतरंप्रत्यस्ति अतो दृग्दर्शनशक्त्योर्नित्यत्वादिनादिः
 संयोगो व्याख्यातः अत्रैवागमिनामनुमतिमाह तथा
 चाक्तमिति धर्मिणां गुणानामात्मभिरनादिसंयोगाद्
 र्ममात्राणां महदादीनामप्यनादिः संयोग इति एकै

कस्यमहदादेःसंयोगोअनादिरप्पनित्यएव यद्यपित
 थापिसर्वेषामहदादीनां नित्यःपुरुषांतराणांसाधार
 णत्वाद्दत्तउक्तंधर्ममात्राणामिति मात्रग्रहणेनव्याप्तिं
 गमयतिअतएतद्वृत्तियद्यप्येकस्यमहतः संयोगो
 वीततामापन्नस्तथापिमहदंतरस्यपुरुषेणसंयोगोना
 वीतइतिनित्यउक्तःतदेवंतादर्थ्यंसंयोगकारणेउक्तेप्रा
 संगिकेप्रधाननित्यत्वे संयोगसामान्यनित्यत्वेहेतौचे
 क्तसंयोगस्ययत्स्वरूपमसाधारणोविशेषइतियावत्
 तदभित्तयेदंस्त्रं प्रववते स्वगःयतोदृश्यंतदर्थमत=
 स्तज्जनितमुपकारंभजमानःपुरुषस्तस्यस्वामीभव-
 तिभवतिचदृश्यमस्यस्वंचानयोःसंयोगःशक्तिमा
 त्रेणव्यवस्थितस्तत्स्वरूपोपलब्धिहेतुःतदेतद्द्रष्टव्यम-
 वद्योतयतिपुरुषःस्वामीयोग्यतामात्रेणदृश्येनखेनयो
 ग्यतपैवदर्शनार्थं संयुक्तःशेषंसुगमं स्यादेतद्द्रष्टुःस्व-
 रूपोपलब्धिरपव्यज्यतेअनेनेत्यपर्वउक्तःनचमोक्षः
 सांधनवांस्तथासत्ययंमोक्षत्वादेवच्यवेतेत्यतआहदर्श
 नकार्यावसानो बुद्धिविशेषेणसहपुरुषविशेषस्यसं
 योगइतिदर्शनं वियोगकारणमुक्तं कथंपुनर्दर्शनका
 र्यावसानत्वं संयोगस्येत्यतआह दर्शनमिति ततःकि
 मित्यतआह अदर्शनमविद्यासंयोगनिमित्तमित्युक्तं
 उक्तमर्थं स्पष्टयति नात्रेति ननुदर्शनमदर्शनंविरो-
 धिनंविनिवर्त्तयतु बंधस्यकुतोनिवृत्तिरित्यतआह

दर्शनस्येति बुध्यादिविविक्तस्यात्मनः स्वरूपावस्थान
 मोक्षउक्तोनतस्यसाधनं दर्शनमपितु अदर्शननिवृ
 त्तेरित्यर्थः असाधारणं संयोगे हेतुमदर्शनविशेषं
 ग्रहीतुमदर्शनमात्रं विकल्पयति किंचेदमिति पर्यु
 दासंगृहीत्वाह किंगुणानामधिकारः कार्यारंभणसा
 मर्थ्यं ततो हि संयोगः संसारहेतुरुपजायते प्रसज्यप्र
 तिषेधंगृहीत्वा द्वितीयं विकल्पमाह अहोस्त्रिदिति
 दर्शितो विषयः शब्दादिः सत्वपुरुषान्यता च येन चि
 त्तेन तस्य तद्विषयस्यानुत्पादः एतदेव स्फोरयति स्व
 स्मिन् दृश्ये शब्दादौ सत्वपुरुषान्यतायांचेति तावदेव
 प्रधानं विचेष्टते न यावत् द्विविधदर्शनमभिनिर्वर्तय
 ति निष्पादितो भयदर्शनं तु विनिवर्तत इति पर्युदास
 एव तृतीये विकल्पमाह किमर्थवत्ता गुणानां संत्का
 र्थे वा दसिद्धौ हि भाविनावपि भोगापवर्गावव्यपदे
 श्यनयास्त इत्यर्थः पर्युदास एव चतुर्थं विकल्पमाह अ
 थाविद्याप्रतिसर्गकाले स्वचित्तेन सह निरुद्धा प्रधान
 ताम्यमागता वासनारूपेण स्वचित्तोत्पत्तिबीजं तेन
 दर्शनादन्याविद्यावासनैवादर्शनं मुक्तापर्युदास एव
 पंचमं विकल्पमाह किं स्थिति संस्कारस्य प्रधानवर्त्ति
 नः साम्यपरिणामपरंपरावाहिनः क्षये गतिर्महदादि
 विकारारंभस्तद्हेतुः संस्कारः प्रधानस्य गति संस्का
 रस्तस्याभिव्यक्तिः कार्योन्मुखत्वं तदुभयसंस्कारसद्भा

वेमत्तांतरानुमतिमाह यत्रेदमुक्तमैकांतिकत्वं व्यासे ध
 द्विः प्रधीयते जन्यते विकारजातमनेनेति प्रधानं तच्चेतस्थि
 त्वैव वर्तेत न कदाचिद्भूत्याततो विकाराकरणान्न प्रधीय
 तेनेन किंचिद् प्रधानं स्यात् अथ गत्यैव वर्तेत न कदाचि
 दपि स्थित्या तत्राह तथा गत्यैवेति क्वचित्पाठः स्थित्यै ग
 त्यै इति तादर्थ्ये चतुर्थी एवकारश्च द्रष्टव्यः स्थित्यै च न व
 र्तेत न क्वचिद् द्विकारो विनश्ये त तथा च भावस्य सतोऽविना
 शिनो नोत्पत्तिरपीति विकारत्वादेव च्यवेत एवं च न प्रधी
 यते अत्र किंचिदित्य प्रधानं स्यात् तदुभयथा स्थित्या ग
 त्याचास्य वृत्तिः प्रधानव्यवहारं लभते नान्यथा एकांता
 भ्युपगमेन केवलं प्रधाने कारणांतरेष्वपि परब्रह्म तन्मा
 या परमाण्वादिषु कल्पितेषु समानश्चर्चो विचारः तान्यपि
 हि स्थित्यै वर्तमानानि विकाराकरणादकारणानि स्युः
 गत्यै वर्तमानानि विकारानित्यत्वादकारणानि स्युरि
 ति च पर्युदास एव षष्ठं कल्पमाह दर्शनशक्तिरेवेति यथा
 प्रजापतिव्रतेनेक्षेतोद्यं तमादित्यमिति अनीक्षणप्रत्या
 सन्नः संकल्पो गृह्यते एवमिहापि दर्शननिषेधे तत्प्र
 त्यासन्नात्तन्मूलाशक्तिरुच्यते सा च दर्शनं भोगादिल
 क्षणं प्रस्तोतुं दृष्टारं दृश्येन योजयतीति अत्रैव श्रुतिमा
 ह प्रधानस्येति स्यादेतत्प्रधानं आत्मख्यापनार्थं प्रवर्त
 ते इति श्रुतिराह ननु आत्मदर्शनशक्तिः प्रवर्तत इत्यत
 आह सर्वबोध्यबोधसमर्थ इति प्राक् प्रवर्ततेः प्रधानस्य

नात्मद्रव्यापनमात्रं प्रवृत्तौ प्रयोजकमसामर्थ्ये तद्योगात्त
 स्मात्सामर्थ्यं प्रवृत्तेः प्रयोजकमिति श्रुत्यार्थादुक्तमित्यर्थः
 दर्शनशक्तिः प्रधानाश्रयेत्यंगीकृत्यषष्ठः कल्पः इमामि
 बोभयाश्रयामास्थायसप्तमकल्पमाह उभयस्यंपुरुष
 स्यचदृश्यस्यचादर्शनं दर्शनशक्तिर्धर्मद्रव्येके स्यादेत
 न्मृष्यामहे दृश्यस्येति तस्यसर्वशक्त्याश्रयत्वान्नद्रष्टुरिति
 पुनर्मृष्यामः नहितदाधाराज्ञानशक्तिस्तत्रज्ञानस्यास
 मवायादन्यथापरिणामावतिरित्यत आह नत्रेदमिति
 भवतुदृश्यात्मकं तथापितस्यजडत्वेन तद्रूपशक्तिका
 र्यदर्शनमपिजडमिति न शक्यतद्धर्मत्वेन विज्ञातुंजडः
 स्य स्वयमप्रकाशत्वात्तोदशेरात्मनः प्रत्ययंचैतन्यत्वा
 यापत्तिमपेक्ष्यदर्शनं तद्धर्मत्वेन भवति विज्ञायतेविष
 येणविषयिणोलक्षणात् नन्वेतावतापिदृश्यधर्मत्वम
 स्यभवति नतुपुरुषधर्मत्वमपीत्यत आह तथापुरुषः
 स्येति सत्यंपुरुषस्यानात्मभूतैव तथापि दृश्यबुद्धिस
 त्वस्ययत्नत्वमवतन्यत्वायापत्तिस्तमपेक्ष्यपुरुषधर्म
 त्वेनच नतुपुरुषधर्मत्वेन एतदुक्तं भवतिचैतन्यवि
 बोद्धाहितयावद्विचैतन्ययोरभेदाद्विद्विधर्माश्चैत
 न्यधर्माद्वचकासतीति अष्टमंकल्पमाह दर्शनंज्ञ
 नमेवशब्दादीनामदर्शनं नतुस्त्वपुरुषान्यताया
 द्रतिकेचिद्यथान्वक्षुरूपेप्रमाणमपिरसादावप्रमा
 णमुच्यते एतदुक्तं भवति सुखाद्याकारशब्दादिज्ञा

नसाम्यमापाद्यति नथेदंविद्यमानं गुणपुरुषान्यता=
 ख्यातिज्ञानं चित्तनिवृत्तिं न करोति परवैराग्येण ज्ञान
 प्रसादमात्रेण ससंस्कारं निरुद्धं विनष्टं करिष्यतीति का
 प्रत्याशायस्मिन् सत्येव यद्ववति तत्तस्य कार्यं न तु य
 स्मिन्नसतीति भावः अत्रैकदेशिमतं न परिहारमाह त
 त्रिति ईषदपरिसमाप्त आचार्य आचार्यदेशीयः आवा
 र्यस्तु वायुप्रोक्तेरुत्तलक्षणः आचिनोति च शास्त्रार्थ
 मान्त्रास्थापयत्यपि स्वयमाचरते यस्मादाचार्यस्तेन
 चोच्यत इति भोगविवेकख्यातिरूपपरिणतबुद्धिनि
 वृत्तिरेव मोक्षः न च बुद्धिस्वरूपनिवृत्तिः सा च धर्ममे
 षां तविवेकख्यातिप्रतिष्ठाया अनंतरमेव भवति स
 त्यपि बुद्धिस्वरूपमात्रावस्थान इत्यर्थः एतदेव स्फोर
 यति अदर्शनस्य बंधकारणस्याभावाद्बुद्धिनिवृत्तिः
 स्तच्चादर्शनं बंधकारणं दर्शनान्निवर्तते दर्शननिवृ
 त्तिस्तु परवैराग्यसाध्यासत्यपि बुद्धिस्वरूपावस्थाने
 मोक्ष इति भावः एकदेशिमतमुपन्यस्य स्वमतमाह त
 त्रचित्तनिवृत्तिरेव मोक्षः न नूक्तं दर्शने निवृत्तेऽचिरा
 त्चित्तस्वरूपनिवृत्तिर्भवतीति कथं दर्शनकार्ये त्यत आ
 ह किमर्थमस्थाने मतिविभ्रम इति अयमभिप्रायः यदि
 दर्शनस्य साक्षाच्चित्तनिवृत्तौ कारणभावमंगीकुर्वीमि
 हितत एव मुपालभ्ये महि किंतु विवेकदर्शनं प्रकर्ष=
 काष्ठां प्राप्तं निरोधसमाधिभावनाप्रकर्षक्रमेण चित्त

निवृत्तिमसुरूपस्वरूपावस्थानोपयोगीत्यातिष्ठामहे-
 तत्कथमुपालभ्येमहीति तदेवं व्यूहद्वयमुक्त्वा तृतीय
 व्यूहाभिधानाय सूत्रमवतारयति हेयंदुःखमुक्तमि-
 तितुल्यं व्याचष्टे तस्येति अस्ति हि महाप्रलयेपिसंयो-
 गाभावो न उक्त मात्यंति कइति दुःखोपरमो हानमिति पु-
 रुषार्थनादर्शितशेषमतिरोहितार्थं हानोपायलक्षणंचतुर्थं
 व्यूहमाख्यातुं सूत्रमवतारयति विषः आगमानुमानाभ्या-
 मपि विवेकख्यातिरस्ति न चासौ व्युत्थानं तत्संस्कारवानिव-
 र्त्तयति तद्वतोपितदनुवृत्तेरितितनिवृत्त्यर्थमविफूवेति
 विस्रवो मिथ्याज्ञानं तद् हिता एतदुक्तं भवति श्रुतमये-
 नज्ञानेन विवेकं गृहीत्वा युक्तिमयेन च व्यवस्थाप्य दीर्घ-
 कालनैरंतर्यं सकारासेविताया भावनायाः प्रकर्षपर्यंतं
 समधिगता साक्षात्कारवती विवेकख्यातिर्निवर्त्तितसवा-
 सन मिथ्याज्ञानानिर्विस्रवाहानोपायइति शेषं सुगमं वि-
 वेकख्यातिनिष्ठायाः स्वरूपमाह सूत्रेण तस्य प्रज्ञाव्याच-
 ष्टे तस्येति प्रत्युदितख्यातेर्वर्तमान ख्यातेर्योगिनः प्रत्या-
 म्नायः परामर्शः अश्रुद्धिरेवावरणं चित्तसत्त्वस्य तदेवमलं
 तस्यापममात् चित्तस्य प्रत्ययांतरानुत्पादेतामसराजस-
 व्युत्थानप्रत्ययानुत्पादेनिर्विस्रव विवेकख्यातिनिष्ठामा-
 पन्नस्य सप्त प्रकारैव प्रज्ञाविवेकिनो भवति विषयभेदा-
 त्प्रज्ञाभेदः प्रकृष्टे तौ पासां भूमीनामवस्थानां तास्तयो-
 क्ता यतः परं नास्ति सप्रकर्षः प्रांताभूमयोयस्या प्रज्ञाया

विवेकरख्यातेः सातथोक्ता ताएवसप्तप्रकाराः प्रज्ञाभूमि
 रुदाहरति तद्यथेति तत्रपुरुषप्रयत्ननिष्पाद्यासुचत
 सप्तभूमिषुप्रथमामुदाहरति परिज्ञातं हेयं यावत् कि
 ल प्राधानिकं तत्सर्वं परिणामतापसंस्कारैर्गुणवृत्तिवि
 रोधात् दुःखमेवेति हेयं तस्य परिज्ञातं प्रांततां दर्शयति
 नास्यपुनः किंचिद् परिज्ञातं परिज्ञेयमस्ति द्वितीयामा
 ह क्षीणा इति प्रांततामाह नपुनरिति तृतीयामाह सा
 क्षात्कृतं प्रत्यक्षेण निश्चितं मया संप्रज्ञातावस्थायामे
 व निरोधसमाधिसाध्यं हानं नपुनरस्मात्परं निश्चेतव्यम
 स्तीति शेषः चतुर्थीमाह भावितो निष्पादितो विवेकरख्या
 तिरूपो हानोपायो नास्याः परं भावनीयमस्तीति शेषः ए
 षाचतुष्टयीकार्याविमुक्तिः समाप्तिः कार्यतया प्रलयव्या
 प्यतादर्शिता क्वचित्पाठः कार्यविमुक्तिरिति कार्योत्तरेण
 विमुक्तिः प्रज्ञाया इत्यर्थः प्रयत्ननिष्पाद्यानुनिष्पादनीया
 मप्रयत्नसाध्यां चित्तविमुक्तिमाह चित्तविमुक्तिस्तु त्रयी
 प्रथमामाह चरिंताधिकारा बुद्धिः कृतभोगापवर्गकार्ये
 स्यर्थः द्वितीयामाह गुणा इति प्रांततामाह नचैषामिति
 तृतीयामाह एतस्यामवस्थायामिति एतस्यामवस्थायां
 जीवनेव पुरुषः कुशलो मुक्त इत्युच्यते चरमेव हत्वादि साह
 एतामिति अनौपचारिकं मुक्तमाह प्रतिप्रसवे प्रधान
 लयेपि चित्तस्य मुक्तः कुशल इत्येव भवति गुणातीत
 त्वादिति तदेवं चतुरोव्यूहानुक्ता तन्मध्यपतितस्य हा

नोपायस्य विवेकरव्यातिर्गोदोहनादिवत् प्रांगसिद्धेरसि
 द्धस्य चोपायत्वाभावात् सिध्युपायान् वक्तुमारभत इ-
 त्याह सिद्धेति तत्राभिधास्यमानानां साधनानां येन प्रका-
 रेण विवेकरव्यात्सुपायत्वं तद्दर्शयति सूत्रेण येतेः योगांगा-
 निहि यथायोगं दृष्टादृष्टद्वारेणाशुद्धिं सिष्वति पंचपर्व-
 णो विपर्ययस्येत्युपलक्षणं पुण्यापुण्ययोरपि जात्यायुं-
 र्भोगहेतुत्वेनाशुद्धिरूपत्वादिति शेषं सुगमं नानाविध-
 स्कारणभावस्य दर्शनाद्योगांगानुष्ठानस्य कीदृशं का-
 रण मित्यत्र आह योगांगानुष्ठानमिति अशुद्ध्यावियो-
 जयति बुद्धिसत्त्वमिति अशुद्धेर्वियोगकारणं दृष्टं तमा-
 ह यथा परशुरिति परशुः छेद्यं वृक्षं मूलेन वियोजयति
 अशुद्ध्यावियोजयद्बुद्धिसत्त्वं विवेकरव्यातिं प्रापयति य-
 था धर्मसुखं तथा योगांगानुष्ठानं विवेकरव्यातेः प्राप्ति-
 कारणं नान्येन प्रकारेणेत्याह विवेकरव्यातेस्त्विति ना-
 न्यथेति प्रतिषेधश्रवणात् पृच्छति कति चैतानीति उ-
 त्तरं नैवेति तानि दर्शयति कारिकया तद्यथा उत्पत्ती-
 ति अत्रोदाहरणान्याह तत्रोत्पत्तिकारणमिति मनो-
 विज्ञानमव्यपदेश्यानस्थातोपनीयवर्तमानावस्थामा-
 पाद्यदुत्पत्तिकारणं विज्ञानस्य स्थितिकारणं मनसः पु-
 रुषार्थता अस्मिताया उत्पन्नं मनस्तावदवतिष्ठतेनया-
 वद्विबिधं पुरुषार्थमभिनिर्वर्तयति अथनिर्वर्तितपुरु-
 षार्थं ह्यं स्थितेरपेति तस्मात्स्वकारणादुत्पन्नस्य मनसो

नांगतपुरुषार्थतास्थितिकारणं दृष्टान्तमाह शरीरस्येवे
 ति प्रत्यक्षज्ञाननिमित्तमिन्द्रियद्वारास्वतोवाविषयस्य
 संस्क्रियाभिव्यक्तिः तस्याः कारणं यथारूपस्यालोकः वि
 कारकारणं मनसो विषयांतरं यथा हि मृकंडोः समा
 हितमनसो बल्लकी विपंच्यमानपंचमस्वरश्रवणस
 मनंतरमुन्मीलिताक्षस्य स्वरूपलावण्य यौवन स
 म्पन्ना मप्सरसंम् प्रम्लोच्चा भीक्षमाणस्य स
 माधिमपहाय तस्यांसक्तं मनो बभूवेति अत्रैव निदर्श
 नमाह यथाग्निः पाकस्य तंडुलादेः कठिनावयवसं
 निवेशस्य प्रशिथिलावयवसंयोगलक्षणस्य विकार
 स्य कारणं सतएव विषयस्य प्रत्ययकारणं धूमज्ञानम
 ग्निज्ञानस्येति ज्ञायत इति ज्ञानं अग्निश्चासौ ज्ञानं चे
 ति अग्निज्ञानं तस्य एतदुक्तं भवति वर्तमानस्यैवाग्ने
 र्ज्ञेयस्य प्रत्ययकारणतया कारणमिति औत्सर्गिकी निर
 पेक्षाणां कारणानां कार्यक्रियाप्राप्तिस्तस्याः कुतश्चिदप
 वादोऽप्राप्तिः यथानिम्नोपसर्पणस्वभावानामपांप्रति
 बंधः सेतुना तथिहापि बुद्धिसत्वस्य सुखप्रकाशशील
 स्य स्वाभाविकी सुखविवेकरख्यातिजनकता प्राप्तिः
 सा कुतश्चिदधर्मात्तमसो वा प्रतिबंधान्भवति धर्मा
 त्तयो गांगानुष्ठानाद्वा तदपनयेत्तदप्रतिबद्धवृत्तिस्व
 भावतएव तज्जनकतया तदाप्रोति यथावस्यति नि
 मित्तमप्रयोजकं प्रकृतीनां वरणभेदस्तु ततः क्षेत्रिक

षट्ति तदेवविवेकख्यातिलक्षणकार्यापेक्षयाप्राप्ति
 कारणमुक्तं अवांतरकार्यापेक्षयानुतदेववियोगकार
 ण मित्याह वियोगकारणमिति अन्यत्व कारणमाह
 अन्यत्व कारणं यथा सुवर्णकारः सुवर्णस्य कटककुं
 डल केयूरादिभ्यो भिन्नाभिन्न भेद विवक्षया कटका
 दि भिन्नस्य सुवर्ण कुंडलादन्यत्वं तथाच कटककारी
 सुवर्णकारः कुंडलादभिन्नात्सुवर्णा दन्मत् कुर्वन्न-
 न्यत्व कारणं अग्निरपि पाकस्यान्यत्व कारणं यद्यपि
 तथापि धर्मिणो धर्मयोः पुलाक तंडुलत्वयो भेद
 विवक्षया धर्मयो रूपजनापायेपि धर्म्यनुवर्तत इ
 ति न तस्यान्यत्वं शक्यं वक्तुमिति विकारमात्र का
 रणत्व मुक्तमिति नसंकरः नच संस्थानभेदो धर्मि-
 णो न्यत्वकारणमिति व्याख्येयं सुवर्णकारइत्यस्यासंग
 तिः वाद्यमन्यत्वकारणमुपन्यस्याध्यात्मिकमुदाहर
 ति एवमेकस्येति अविद्याकमनीयेयंकन्यकेत्यादित्त
 नंसंभोहयोगात् स एव स्त्रीप्रत्ययो मूढो विषण्णे भवति चै
 त्रस्यमैत्रस्य पुण्यवतो कलत्ररत्नमेतन्न तु मम भागमही-
 नस्येति एवं सपत्नीजनस्य तस्यां द्वेषः स्त्रीप्रत्ययस्य दुःख
 त्वे एवं मैत्रस्य तस्याः भर्तुः रागस्तस्यैव स्त्रीप्रत्ययस्य सु
 खत्वे तत्त्वज्ञानं त्वङ्गासमेदो स्थिमज्जासमूहः स्त्रीकायः
 स्थानबीजादिभिरशुचिरिति विवेकिनां मध्यस्थैवैराग्ये
 कारणमिति धृतिकारणं शरीरमिन्द्रियाणां विधास्त्विति

याणिचशरीरस्वसामान्याकरणवृत्तिर्हि प्राणाद्यावायवः
 पंचतद्भावेशरीरपातादेवंमांसादिकायांगानामपि प
 रस्परविधायविधारकत्वं एवमहाभूतानि पृथिव्यादी=
 निमनुष्यवरूणसूर्यगंधवहशशिलोकनिवासिनां श
 रीराणांतानिच परस्परं पृथिव्यांहि गंधरसरूपस्पर्शश=
 ब्दगुणायां पंचमहाभूतानि परस्परं विधायविधारक=
 भावेनावस्थितान्यप्युच्यन्ते जसित्रीणि द्वेषमातरि
 श्वनीति तैर्यग्यै नमानुष्यदैवादीनिच विधायविधारक
 भावेनावस्थितानि नन्वाधाराधेयभावरहितानांकुत
 स्तत्त्वमित्यत आह परस्परार्थत्वादिति मनुष्यशरीरं हि
 पशुपक्षिमृगसरीसृपस्थावरशरीरोपयोगेन ध्रियते
 एवं व्याघ्रादिशरीरमपि मनुष्यपशुमृगादिशरीरोपयो
 गेन एवं पशुपक्षिमृगादिशरीरमपि स्यावराद्युपयोगे
 न एवं देवशरीरमपि मनुष्योपहृतच्छागमृगकपिंजल=
 मांसाज्यपुरोडाशसहकारिशालाप्रस्तरादिभिस्त्रिज्यमा
 नंतदुपयोगेन एवं देवतापि वरदानवृष्ट्यादिभिर्मनु=
 ष्यादीनि धारयतीत्यस्ति परस्परार्थत्वमित्यर्थः शेषं सुगमं
 संप्रति न्यूनाधिकसंख्याव्यवच्छेदार्थयोगांगान्यवधार
 यति तत्र योगांगान्यवधार्यत इति यतिवैराग्याभ्यास=
 वैराग्यश्रद्धावीर्यादयोपियथायोगमेतेष्वेव स्वरूपतेनां
 तरीयकतया चांतर्भावयितव्याः यमनियमान्यंगान्युद्दि
 श्य यमनिर्देशकं सूत्रमवतारयति तत्रेति अमाः योगांग

महिसामाह सर्वथेति ईदृशीमहिंसांस्तौति उत्तरेचेति
 तन्मूलादत्यहिंसामपरिपाल्यकृताअप्यकृतकल्पाःनि
 प्फलत्वादित्यर्थः तत्सिद्धिपरतयैवानुष्ठानमहिंसाचे
 न्मूलमुत्तरेषां कथंतेअहिंसासिद्धिपराइत्यत्रआह तत्त्व
 तिपादनायेति सिद्धिज्ञाननोत्पत्तिरित्यर्थः स्यादेतदहि
 साज्ञानार्थायद्युत्तरेकं कृतैरन्यतएवतदवगमादित्यत
 आह तदवदातेयद्युत्तरेनानुषीयेरन् अहिंसामलिना
 स्यादसत्यादिभिरित्यर्थः अत्रैवागमिकानांसंमतिमाह
 तथाचेति सुगमं सत्यलक्षणमाह यथार्थैवाङ्गनसेइति
 यथाशब्दंसाकांक्षं पूरयति यथादृष्टमिति प्रतिसंबंधि
 नंतथाशब्दंप्रतिक्षिपति तथा वाङ्मनश्च विवक्षायां
 कर्तव्यायामिति अन्यथातु नसत्यंएतसोपपत्तिकमा
 ह परत्रपुरुषे स्वबोधसंक्रांतयेस्वबोधसदृशबोधज
 ननायवागुक्तौच्चरिता अतःसापदिनचंचितावंचिका
 यथाद्रोणाचार्येण स्वतनायाश्वथाममरणमायुष्मन्स-
 त्यथनाश्वथामाहतइतिष्टस्ययुधिष्ठिरस्यप्रतिवच-
 नंहस्तिनमभिसंधायसत्यंहतोअश्वथामेतितदिदमु-
 क्तस्योत्तरंनयुधिष्ठिरस्यस्वबोधंसंक्रामयतिस्वबोधो
 ह्यस्यहस्तिहननविषयइंद्रियजन्मानचासौसंक्रांतः
 किंत्वन्यएवतस्यतनयवधबोधोजातइतिभ्रांतावाभ्रां
 तिजाभ्रांतिश्चविवक्षासमयेवाज्ञेयार्थावधारणसमयेवा
 प्रतिपत्त्वावंध्याप्रतिपत्तिवंध्यायथानार्थाप्रतिभेदभाषा

प्रतिपत्तिबंध्यानिष्प्रयोजनावास्यादितियथाऽनपेक्षिता
 भिधानावाक्यत्राहिपरत्रस्वबोधस्यसंक्रांतिरप्यसंक्रां
 तिरेवनिष्प्रयोजनत्वादिति एवंलक्षणमपिसत्यंपरांप
 कारफलंसत्याभासं नतुसत्यमित्याह एषेति तद्यथास
 त्यतपसस्तस्करैः सार्थगमनं पृष्टस्यसार्थगमनाभि-
 धानमिति अभिधीयमानोच्चार्यमाणाशेषंसुगमं अभा
 वस्यभावाधीननिरूपणतयास्तेयलक्षणमाहस्तेयम
 शास्त्रपूर्वकमिति विशेषेणसामान्यंलक्ष्यत इत्यर्थः
 मानसव्यापारपूर्वकत्वाद्वाचनिककायिकव्यापारयोः
 प्राधान्यात्मनोव्यापारउक्तोऽष्टहारूपमिति ब्रह्मचर्यस्व
 रूपमाह गुप्तेति संयतोपस्थेपिहि स्त्रीप्रेक्षणतदालापकं
 दर्पायतनतदंगस्पर्शनसक्तोनब्रह्मचर्यवानितितन्निं
 रासायोक्तं गुप्तेन्द्रियस्येति इन्द्रियांतराप्यपितत्रलोलुपा
 निरक्षणीयानीति अपरिग्रहस्वरूपमाह विषयाणामि
 ति तत्रसंगदोषउक्तोभोगाभ्यासमनुविवर्द्धते रागाःकौ
 शलानिचेंद्रियाणामिति हिंसालक्षणश्चदोषेनानुपह
 त्यभूतान्युपभोगःसंभवतीति अशास्त्रीयाणामयत्नोप
 नतानामपिविषयाणांनिदितप्रतिग्रहादिरूषार्जनदोष
 दर्शनात् शास्त्रीयाणामप्युपार्जितानांचरक्षणादिदोषद
 र्शनादस्त्रीकरणमपरिग्रहःसानान्यतउक्तायादृशाःपुन
 र्योगिनामुपादेयास्तादृशान्वक्तुंसत्त्वमवतारयति तेलि
 तिजातंसर्वासुजात्यादिलक्षणासुभूमिषुविदिताःसार्व

भौमाः अहिंसाद्यद्व्यन्यत्राप्यवच्छेदऊहनीयः सुगमं
 भाष्यं शौचादिनियममाचष्टे व्याचष्टे शौचमिति आदिश
 ब्देन गोमयादयो गृह्यन्ते गोमूत्रयावकादिभेद्यंतस्याभ्य
 वहरणादि आदिशब्दाद्भासपरिमाणसंख्यानियमादयो
 ग्राह्याः मेध्याभ्यवहरणादिजनितमिति वक्तव्ये मेध्याभ्य
 वहरणादिवेत्युक्तं कार्ये कारणोपचायत् वित्तमलाः मद
 माना सूपदयस्तदपनयो मनः शौचंप्राणयात्रामात्रहेतोर
 भ्यधिकस्यानुपादित्सा संतोषः प्रागेव स्वीकरणपरित्यागादि
 तिविशेषः काष्ठमौनमिं गेतेनापित्वाभिप्रायाप्रकाशनं अ
 वचनमाकारमौनं परिक्षीणवितर्कजालइति वितर्को
 वक्ष्यमाणसंशयविपर्यये वेति एतावता श्रुद्धौ भिसंचित्त
 क्तः एते च यमनियमाः विष्णुपुराणे उक्ताः ब्रह्मचर्यमहिं
 सान्धसत्यास्तेयापरिग्रहान् सेवेतयोगीनिष्कामोयो
 ग्यतां स्वमनोनयन् स्वाध्यायशौचसंतोषतपांसिनिय
 तात्मवान् कुर्वीत ब्रह्मणितथापरस्मिन् प्रवर्णमनः ए
 ते यमाः सनियमाः पंचपंचप्रकीर्त्तिताः विशिष्टफलदाः
 काम्यानि कामानां विमुक्तिदा इति श्रेयांसि बहुविधा
 नीत्येषामपवादसंभवे तत्त्वतीकारोपदेशपरं सूत्रम
 वतारयति एतेषां यमनियमानामिति सूत्रं विनं वितर्का
 णामाद्येनास्तितिरीहित निवकिंचनतत्र वितर्काणां
 स्वरूपप्रकारकारणपरमफलभेदान् प्रतिपक्षभावमा
 विषयान् प्रतिपक्षभावनास्वरूपाभिधित्तया सूत्रेणा

ह विनं व्याचष्टे तत्र हिंसेति प्राणभृद्देहस्यापरिसंख्ये
 यत्त्वान्नियमविकल्पसमुच्चयाः संभविनः हिंसादिपुत
 त्राधर्मतः तमः समुद्रेके सति चतुर्विधविपर्ययलक्षण
 स्यात्ज्ञानस्याप्युदयवृत्त्यज्ञानफलत्वमप्येतेषामिति दुः
 खान्नानानंतफलत्वमेव हि प्रतिपक्षभावनं तद्दशादे
 भ्यो निवृत्तिरिति तदेव प्रतिपक्षभावनं स्फोरयति वध्य-
 स्य पश्चादेवीर्यं प्रयत्नं कायव्यापारहेतुं प्रथममाक्षिप
 तियूपनियोजनेन तेन हि पशोरप्रागल्भ्यं भवति शेषम
 तिस्फुटं उक्ताय मनियमास्तदपवादकानां च वितर्का
 णां प्रतिपक्षभावनातो हानिरुक्तासंप्रत्यप्रत्यूहं यम
 नियमाभ्यां सान्तस्तिद्धिपरीक्षास्त्वकानिचिन्हान्युप-
 न्यस्यतियत्परिज्ञानायोगीतत्र तत्र कृतकृत्यः कर्तव्ये
 पुप्रवर्तते इत्याह मंदेति तगः शाश्वतिकविरोधात्त्र-
 प्यश्वमहिषमूषकमार्जाराहिनकुलादयोपि भगव
 तः प्रतिष्ठिता हिंसस्य सन्निधानात्तच्चित्तानुकारिणो
 वैरं परित्यजंतीति सत्त्वक्रियासाध्यो धर्माधर्मौ क्रि-
 यातत्फलं च स्वर्गनरकादिते एव आश्रयतीत्याश्रयं
 स्तस्य भावस्तत्त्वंतदस्य भगवतो वाचो भवतीति क्रि
 याश्रयत्वमाह धार्मिक इति फलाश्रयत्वमाह स्वर्ग
 मिति अमोघात्प्रतिहता अस्तेयप्रतिष्ठायां सर्वरत्नो
 पस्थानं सुबोधं ब्रह्मचर्यप्रतिष्ठायां वीर्यलाभः वीर्यसा
 मर्थ्यस्य लाभादप्रतिधान् अप्रतिधातानुरुणान् अ

णिमादीन् उक्त्वा यत्पुपचिनोति सिद्धश्चतारादिभिर
 ष्टाभिः सिद्धिभिरूहा परनामभिरुपेतो विनेयेषु शिष्ये
 षु ज्ञानं योगतदंगविषयमाधातुं समर्थो भवतीति अप
 रिग्रहस्थैर्ये जन्मकथंता संबोधः निकायविशिष्टैर्देहेन्द्रि
 यादिभिरभिसंबंधोजन्मतस्य कथंता किं प्रकारता त
 स्याः संबोधः साक्षात्कारः सप्रकारातीन्द्रियशांतोदिता
 व्यपदेश्यजन्मपरिज्ञानमिति यावत् अतीतं जिज्ञासते
 को ह्यमासमिति तस्यैव प्रकारभेदमुत्पादे स्थितौ च जि
 ज्ञासते कथमहमासमिति वर्तमानस्य जन्मनः स्वरूपं
 जिज्ञासते किं खिदिति शरीरं भौतिकं किं भूतानां समूह
 मात्रमाहो खित्ते योन्यदिति अत्रापि कथं खिदनुषंजनी
 यं क्वचित्तु यद्यत् एव अनागतं जिज्ञासते के भविष्यामइ
 ति अत्रापि कथं खिदित्यनुषंग एव मस्येति पूर्वातोती
 तः कालः परंतो भविष्यन्मध्ये वर्तमानस्तेषां आत्मनो भाव
 शरीरादिसंबंधस्तस्मिं जिज्ञासाततश्च ज्ञानं यो ह्यदि
 छतिसतत्करोतीति न्यायात् शौर्गः अनेन वाद्वा शौचसिद्धि
 सूचकं कथितं आंतरं शौचसिद्धिसूचकमाह किंचेति सत्र
 चित्तमलानामाक्षालने चित्तसत्त्वममलं प्रादुर्भवति वैम
 ल्यात्तस्यौ मनस्यं स्वच्छता स्वच्छतदेकाग्रततो मनस्तत्रा
 णामिन्द्रियाणां तज्जयाज्जयस्तत आत्मदर्शनयोग्यत्वं लु
 ङ्घिसत्वस्य भवतीति संभवः न विद्यते स्मादुत्तमदूत्यनुत्तमः
 यथा चोक्तं यथातिनापुरीयौवनमर्षयतायाद्दुस्त्यजादु

मतिभिर्यनजीर्यति जीर्यतांतां तस्मात्सन्त्यजन् प्राज्ञः सु-
 खेनैवाभिपूर्यते तदेतद्दर्शयति यच्च कामसुखं लोक-
 द्यादिना तपःसिद्धिसूत्रकमाह कासः अशुद्धिलक्षण-
 मावरणं तानसमधर्मादि अपिमाद्यामहिमालघिमा-
 प्राप्तिश्च सुगमं स्वाध्यायसिद्धिसूत्रकमाह स्वागः सुगमं
 सनात् न च वाच्यमीश्वरप्रणिधानादेव चेत् संप्रज्ञात-
 स्य समाधेरंगिनः सिद्धिः कृतं सप्तभिरंगैरिति ईश्वरप्र-
 णिधानसिद्धौ दृष्टा दृष्टावांतरव्यापारेण तेषामुपयो-
 गात् संप्रज्ञातसिद्धौ च संयोगपथत्वेन दध्रुवक्र-
 ऋत्वर्थतापुरुषार्थताच्च न चैवमनंतरंगताधारणा-
 ध्यानसमाधीनां संप्रज्ञातसिद्धौ संप्रज्ञातसमानगोच-
 रतयाऽङ्गांतरेभ्योऽतद्गोचरेभ्यो स्यांतरंगत्वप्रतीतेरिश्च
 रप्रणिधानमपि हीश्वरगोचरं न संप्रज्ञेयगोचरमिति
 बहिरंगमिति सर्वमवदातं प्रजानातीति प्रज्ञापदव्यु-
 त्यक्तिर्दर्शिता उत्तरसूत्रमवतारयति उक्ताः सहसिद्धि-
 भिर्यमनियमाः आसनादीनि वक्ष्यामः तन्न स्थिरं निश्च-
 लं यत्सुखं सुखावहं तदासनमिति सूत्रार्थः आस्यते अ-
 त्त्र आस्तेवानेनेत्यासनं तस्य प्रभेदानाह तद्यथेति य-
 यासनं प्रसिद्धं स्थितस्यैकतरः पादो भूयस्तः एकतर-
 श्चाकुंचितजानोरुपरिन्यस्तइत्येतद्वीरासनं पादतले
 वृषणसमीपे संपुटीकृत्य तस्योपरि पाणिकच्छपिकां
 कुर्यात्तद्द्रासनं सव्यमाकुंचितं चरणं दक्षिणजं ह्येवं

तरेदक्षिणं चाकुञ्चितं वामजं घोर्वीरं तरेनिक्षिपेदेतत्त्व-
 स्तिकं उपविश्य श्लिष्टांगुलिकौ श्लिष्टगुल्फौ भूमि श्लिष्टजं
 घोरुपादौ प्रसार्य दंडासनमभ्यसेत् योगपट्टकयोगात्सो-
 पाश्रयं जानुप्रसारितबाहोः शयनं पर्यकः क्रौञ्चनिषद-
 नादीनि क्रौञ्चादीनां निषण्णानां संस्थानदर्शनात्प्रत्ये-
 तव्यानि पात्त्रिपादाग्राभ्यां द्वयोराकुञ्चितयोरन्योन्यसं-
 पीडनं समसंस्थानं येन संस्थानेनावस्थितस्य स्थैर्यसु-
 खं सिध्यति तदासनं स्थिरसुखं तत् तत्र भगवतः सूत्रका-
 रस्य संमतं तस्य विवरणं यथासुखं वेति आसनत्वरूप-
 मुक्त्वा तत्साधनमाह प्रभ्यां सांसिद्धिको हि प्रयत्नः शरी-
 रधारको न योगांगस्योपदेष्टव्यासनस्य कारणं तस्य तत्-
 कारणत्वे उपदेशवैयर्थ्यात् स्वरसतं एव तस्मिन्नेतस्मा-
 दुपदेष्टव्यस्यासनस्यायमसाधको विरोधी च स्वाभा-
 विकः प्रयत्नः तस्य च मादृच्छिकासनहेतुतयासननिय-
 मोयं हन्तृत्वात् तस्मादुपदिष्टनियमासनमभ्यस्यतास्वा-
 भाविकप्रयत्नशैथिल्यात्माप्रयत्न आस्थेयो नान्यथोप-
 दिष्टमासनं सिध्यतीति स्वाभाविकप्रयत्नशैथिल्यमास-
 नसिद्धिहेतुः अनन्तेवानागनायके स्थिरतरफणांसहस्र-
 विधुतविश्वंभरामंडले समापन्नं चित्तमासनं निर्वर्तय-
 तोति ५३॥ आसनविजयसूचकमाह ततः निगद्व्याख्या-
 नं भाष्यं आसनमप्युक्तं विष्णुपुराणे एवं भद्रासनादीनां
 समास्थाय गुणैर्युतमिति आसनानं नरं तस्य पूर्वकानां

प्राणायामस्य दर्शयन्तलक्षणमाह तमः रेचकपूरककुं
 भकेष्वस्ति श्वासप्रश्वासयोर्गतिविच्छेद इति प्राणायाम-
 यसामान्यलक्षणमेतदिति तत्राहियत्रबाह्योवायुराच-
 म्यांतर्धार्यते पूरकेतत्रास्ति श्वासप्रश्वासयोर्गतिविच्छेदः
 एवं कुंभकेपीति तदेतद्वाच्येणोच्यते सत्यासनेति प्राणा-
 यामविशेषत्रयलक्षणपरं सूत्रमवतारयति सत्विति वा-
 क्षः वृत्तिशब्दः प्रत्येकं संबध्यते रेचकमाह यत्र प्रश्वासे-
 ति पूरकमाह यत्र श्वासेति कुंभकनाह तृतीय इति तदे-
 व स्फुटयति यत्रोभयोः श्वासप्रश्वासयोः सकृद्देवविधा-
 रकात्प्रयत्नाद्भावो भवति न पुनः पूर्ववदापूरणप्रय-
 त्तौघप्रविधारकप्रयत्नेनापि रेचकप्रयत्तौघविधारणप्र-
 यत्तौघेऽप्येते किंतु यथा तमे उपलेनिहितं जलं परिशुष्यत्स-
 र्वतः संकोचमापद्यते एवमयमपि मारुतो वह्नशीलो व-
 तवद्विधारकप्रयत्ननिरुद्धक्रियः शरीर एव सूक्ष्मभूतो
 वनिष्ठते न तु पूरयति येन पूरकः नतुरेचयति येन रेच-
 क इति इयानस्य देशो विषयः प्रादेशवितस्तिहस्तादि-
 परिमितो निवाते प्रदेशे ईषीकाह्लादिक्रियानुमितो वा-
 क्ष एवमांतरोप्या पाहृतलनामस्तकंपिपीलिकास्पर्शस-
 दशेनानुमितः स्पर्शेन निमेषक्रियावच्छिन्नस्य कालस्य
 चतुर्थीभागः क्षणस्तेषामियत्तावधारणेनावच्छिन्नः स्वजा-
 तुमंडलं पाणिनात्रिः परामृश्य छोटिकावच्छिन्नः कालो मा-
 त्राताभिप्यद्विंशन्नात्राभिः परिमितः प्रथम उद्घातोमं-

दः सएवद्विगुणीकृतोद्वितीयोमध्यमः सएवत्रिगुणीकृत-
 तस्तृतीयस्तौत्रस्तमिमं संख्यापरिदृष्टं प्राणायाममाह
 संख्याभिरिति स्वस्थस्यपुंसः श्वासप्रश्वासक्रियावह्नि-
 नेन कालेन यथांक्तच्छोटिकाकालः समानः प्रथमोघात-
 कर्मतां नीतः उद्धृतो विजितो वशीकृतो निगृहीतः क्ष-
 णानामियत्ताकालो विवक्षितः श्वासप्रश्वासेयत्ता संख्येति
 कथां चिद्वेदः सरवत्वयं प्रत्यहमभ्यस्तोद्वि वसपक्षमासा
 दिक्रमेण देशकालप्रचयव्यापितया दीर्घः परमनैपुण-
 संमधिगमनीयतया च सूक्ष्मो न तु मंदतया एवं त्रयो वि-
 शेषालक्षिताः चतुर्थलक्षयतिवार्थः व्याचष्टे देशकालसं-
 ख्याभिरिति आक्षिप्तोऽभ्यासवशीकृताद्रूपाद्वरोपितः
 सोपि दीर्घसूक्ष्म एव न सर्वकोवाद्याभ्यंतरविषयप्रा-
 णायामो देशकालसंख्यादर्शनपूर्वकः न चासौ चतुर्थस्त-
 तीय इव सकृत्प्रयत्नादन्हाय जायते किं लभ्यस्यमानस्तां-
 तामवस्थामापन्नः तत्तदवस्थाविजयानुक्रमेण भवती-
 त्याह भूमिजयादिति ननु भयोगैत्यभावस्तं भवतावप्य-
 स्तीतिकोस्मादस्य विशेष इत्यत आह तृतीय इति श्रुनालो-
 चनपूर्वः सकृत्प्रयत्ननिवर्तितस्तृतीयः चतुर्थस्त्वालोच-
 नपूर्वो बहुप्रयत्ननिवर्तनीय इति शेषः तयोः पूरकरे च क-
 थैर्विषयोनालोचितोयं तु देशकालसंख्याभिरालोचित इ-
 त्यर्थः प्राणायामस्यावांतरप्रयोजनमाह तणं आत्रियतेने-
 न बुद्धिसत्त्वप्रकाश इत्यावरणं क्लेशः पाप्मा च व्याचष्टे प्रा

णायामानिति ज्ञायतेनेनेतिज्ञानंबुद्धिसत्वप्रकाशः विवेक
 स्यज्ञानंबिवेकज्ञानं विवेकज्ञानमावृणोतीतिविवेकज्ञा
 नावरणीयंभव्यगेयप्रवचनीयादीनांकर्तारिनिपातनस्य
 प्रदर्शनार्थत्वात् कोपनीयरंजनीयवत् अत्रापिकर्तारि-
 कृत्यप्रत्ययः कर्मशब्देनतज्जन्यमपुण्यं तत्कारणं क्लेशं
 क्षयति अत्रैवागमिनामनुमतिमाह यत्तदाचक्षतइ
 तिमहादेवोरागः तद्विनिर्भागवर्तिन्यविद्यापिनङ्ग-
 हणेनगृह्यते अकार्यमधर्मः ननुप्राणायामएवचेत
 पाप्मानंसिणोति कृतंतर्हितपसेत्यतआह दुर्बलंभ
 वतीति नतु सर्वथाक्षीयते अतस्तत्प्रक्षयायतपोपे-
 स्यतइति अत्राप्यागमिनामनुमतिमाह तथाचोक्त-
 मिति मनुरप्याह प्राणायामैर्दहेद्दोषानिति प्राणायाम
 मस्ययोगांगता विष्णुपुराणोक्ता प्राणारव्यमनिलं वश्य
 मभ्यासाकुरुतेतुयः प्राणायामः सविज्ञेयः सबीजोवी
 जएवच परस्परेणाभिभवं प्राणापानौयदानितौ कु
 रूतस्तद्विधानेन तृतीयंसंयमात्तयोरिति किंचधासः
 प्राणायामो हिमनः स्थिरी कुर्वन्धारणासुयोग्यं करो
 तितदेवंयमादिभिः संस्कृतः सयमायप्रत्याहारमारुं
 भंत तस्यलक्षणसूत्रमवतारयितुं पृच्छति अथेतिस्वरः
 चित्तमपिमोहनीयरंजनीयकोपनीयैः शब्दादिभिः वि
 षयैर्नसंप्रयुज्यते तदसंप्रयोगाच्चक्षुरादीन्यपिनसंप्रयु
 ज्यंतइति सोयमिन्द्रियाणांचित्तस्वरूपानुकारः यत्पुन

स्तत्त्वचित्तमभिनिविशतेन तत्रेन्द्रियाणां बाह्यविषया
 णां मनुकारोऽपि अत उक्तमनुकार इति स्वविषयासंप्र
 योगस्य साधारणस्य धर्मस्य चित्तानुकारनिमित्तत्वं स
 सम्यादर्शयति स्वेति अनुकारं विवृणोति चित्तनिरोध इ
 ति द्वयोर्निरोधहेतुश्च प्रयत्नस्तुल्य इति सादृश्यं अत्रैव ह
 धांतमाह यथामधुकरराजमिति दार्ष्टान्तिके योजयति
 तथैति अत्रापि विस्तुपुराणवाक्यं शब्दादिष्वनुपक्तानि
 निगृह्याक्षाणियोगवित् कुर्याच्चित्तानुकारिणि प्रत्याहा
 रपरायणः तस्य प्रयोजनं तत्रैव दर्शितं वश्यतापरमातेन
 जायते निश्चलात्मनां इंद्रियाणामवश्यैस्तैर्न योगी योग
 साधक इति अस्यानुवादकं सूत्रं तणां ननु संति किम
 न्या अपरमा इंद्रियाणां वश्यताया अपेक्ष्य परमेयमुच्य
 ते अद्वातादर्शयति शब्दादिष्विति एतदेव विवृणोति
 सक्तीरागो व्यसनं कया व्युत्पत्त्या व्यस्यति क्षिपति निर
 स्यत्येनं श्रेयस इति तद्भावोऽव्यसनं वश्यता अपराम
 पिवश्यतामाह अवि रुद्धाश्रुत्याद्यविरुद्धशब्दादिसेवनं
 तद्विरुद्धेष्वप्रवृत्तिः सैव न्याय्या न्यायाद्नपेतायतः अ
 परामपिवश्यतामाह शब्दादिसंप्रयोग इति शब्दादि
 ष्विन्द्रियाणां संप्रयोगः स्वच्छयाभोग्येषु खल्वयं स्वतंत्रेन
 भोग्यतंत्र इत्यर्थः अपरामपिवश्यतामाह रागद्वेषाभावे
 सुखदुःखशून्यं माध्यस्थ्येन शब्दादिज्ञानं इत्येके सूत्र
 काराभिमतं वश्यतां परमर्षिसंभवात्माह चित्तस्यैका

ग्यात्सहेन्द्रियैरप्रवृत्तिरेवशब्दादिष्विति जैगीषव्यः अ
 स्याः परमतामाह परमात्विति तु शब्दे वश्यतां तरेभ्यो
 विशिनष्टि वश्यतां तराणि हि विषयाशी विषसंप्रयोगः
 शालितया क्लेशविषसंपर्कशंकांनापक्रामंति नहिवि
 षविद्यावित् प्रकृष्टेषुपिवशीकृतभुजंगमोभुजंगममं
 केनिधायस्वपिति विस्रब्धः इयंतु वश्यताविदूरीकृ
 तनिखिलविषयव्यतिषंगानिराशंकतया परमेत्युच्यते
 नेतरेन्द्रियजयवदिति यथायतमानसंज्ञायामेकेन्द्रिय
 जयेपीन्द्रियम् जयाय प्रयत्नांतरमपेक्षंतेन चैवं चित्तनि
 रोधे बाह्येन्द्रियनिरोधाय प्रयत्नांतरापेक्षेत्यर्थः क्रियायो
 गंजगौक्लेशान् विपाकान् कर्मणामिहतत् दुःखत्वं तथा
 ब्रह्महान्पादे योगस्य पंचकमिति वाचस्पतिमिश्रविरचि
 तायां पातंजलभाष्यव्याख्यायां साधननिर्देशो नाम द्विती
 यः पादः २॥ ॥ प्रथमद्वितीयपादाभ्यां समाधिस्तत्साध
 नंचोक्तं तृतीयपादे तत्प्रवृत्त्यनुगुणाः श्रद्धोत्पादहेतवो
 विभूतयो वक्तव्याः ताश्च संयमसाध्याः संयमश्च धारणा
 ध्यानसमाधिसमुदाय इति विभूतिसाधनतया पंचम्य
 श्चयोगांगेभ्यो बहिरंगेभ्यो स्यांगत्रयस्यांतरंगतया विशे
 षज्ञापनार्थमत्रत्रयस्योपन्यासः तत्रापि च धारणा ध्यान
 समाधीनां कार्यकारणभावेन नियतपौर्वापर्यत्वात्तदनुरो
 धेनोपन्यासे क्रम इति प्रथमधारणालक्षणीयेत्याह उक्ता
 नीतिदेश्रणा ध्यात्मिकदेशमाह नाभिचक्र इति आदि

शब्देन तास्वाद्योग्याः बंधः संबंधः बाह्यदेशमाह बाह्ये
 इति बाह्ये च नस्वरूपेण चित्तस्य संबंधः संभवतीत्युक्तं वृ
 त्तिमात्रेण ज्ञानमात्रेणेति अत्रापि पुराणं प्राणायामेन पव
 नंप्रसाहारेण चेन्द्रियं वशीकृत्य ततः कुर्याच्चित्तस्थानं शु
 भाश्रये शुभाश्रया बाह्याहिरण्यगर्भवासप्रजापतिप्र
 भृतयः इदं च तंत्रोक्तं मूर्ते भगवतो रूपं सर्वोपाश्रयनि
 स्थं एषा वै धारणा ज्ञेया यच्चित्तं तत्र धार्यते तच्च मूर्ते ह
 रिरूपं यद्विचिंत्यं न राधिप तत्श्रूयतामना धारा धारणा
 नोपपद्यते प्रसन्नवदनं चारुपद्मपत्रनिभेक्षणं सुकपो
 लंसुविस्तीर्णं ललाटफलकोज्वलं समकर्णो तविन्यस्त
 चारुकुंडलभूषणं कंबुग्रीवं सुविस्तीर्णं श्रीवत्सांकितव
 क्षसं वलीविभंगिनामग्रनाभिनाचोदरेण च प्रलंबाष्ट
 भुजं विष्णुमयं वापि चतुर्भुजं समस्थितोरुजं घं च स्व
 स्तिकांप्रिकरांबुजं चिंतयेद्ब्रह्मभूतं तपीतनिर्मलवाससं
 किरीटचारुकेयूरकटकादिविभूषितं शार्ङ्गचक्रगदारख
 ङ्गशंखाक्षवलयंचितं चिंतयेत्स्मयोयोगी समाधाय त्म
 मानसं तावत्त्यावत्दृढीभूता तत्रैव नृपधारणा एतदा
 तिष्ठतो न्यद्वास्वेच्छा कर्म कुर्वतः नापयाति यद्वा चित्तं सि
 द्धान्त्ये ततां तदेति धारणा साध्यं ध्यानं लक्षयति तनं एक
 तानता एकाग्रता सुगमं भाष्यं अत्रापि पुराणम् तद्रूपप्रव्य
 यै काग्र्यसंततिश्चान्यनिस्थहा तद्धानं प्रयत्नैरंगैः पङ्क्तिर्नि
 ष्याद्यते नृपेति ध्यानसाध्यं समाधिं लक्षयति तधिः व्याच

चष्टे ध्यानमेवेति ध्येयाकारनिर्भासमिति ध्येयाकारस्य
 निर्भासो न ध्यानाकारस्येति अतएवाह शून्यमिति ननु
 शून्यं चेत्कथं ध्येयं प्रकाशेतेत्याह इवेति अत्रैव हेतुः
 माह ध्येयस्वभाववेशादिति अत्रापि पुराणं तस्यैव क
 ल्पनाहीनं स्वरूपग्रहणं हियत् मनसा ध्याननिष्पाद्यं स
 माधिः सोभिधीयत इति ध्येयात् ध्यानस्य भेदः कल्पना
 तद्हीनं इत्यर्थः अष्टांगयोगमुक्त्वा खाण्डिक्याय केशिध्वज
 उपसंज्ञहारक्षेत्रज्ञः करणीज्ञानंकरणं तद्वचेतनं निष्पा
 द्यमुक्तिकार्यवैकृतकृत्यं निवर्तते इति धारणा ध्यान स
 माधिरित्येतत् त्रयस्य तत्र तत्र नियुज्यमानस्य प्रातिस्वि
 कसंज्ञोच्चारणे गौरवं स्यादितिलाघवार्थपरिभावात् तत्र म
 वतारयति त्रमः व्याचष्टे एकविषयाणीति वाचकत्वशं
 कामपनयति तदस्येति तत्र्यदेव्युत्साद्यते योगो येन =
 पशास्त्रेण तत्तत्रं तद्वातांत्रिकी संयमप्रदेशाः परिणा
 मत्रयसंयमादित्येवमादयः संयमं विजयय्याभ्याससा
 धनं सफलमाह तत्कः प्रसयांतरानभिभूतस्य निर्मले प्र
 वाहेव स्थानमालोकः प्रज्ञायः सुगमं भाष्यम् क्वपुनर्वि
 नियुक्तस्य संयमस्य फलमेतदित्यत आह तगः भूमिं =
 विशेषयति भाष्यकारः तस्येति जिताया भूमेः आनंतरा
 भूमिरवस्था अजिता तत्र विनियोगः स्थूलविषये सवि =
 तर्के समाधौ वशीकृते संयमेन संयमस्या विजिते निर्वि
 तर्के विनियोगः तस्मिन् अपि वशीकृते सविचारे विनियो

गः एवनिर्निचरो विनियोग इत्यर्थः अतएव स्थूलविषय
 समापत्तिसिद्धौ सत्यां पुराणे तदा युधभूषणापनयेन सू
 क्ष्मविषयः समाधिरवतारितः ततः शंखगदाचक्रशा
 र्ङ्गादि रहितं बुधः चिंतयेद्भूगवद्रूपं प्रशांतसाक्षरूत्रकं
 यदा च धारणां तस्मिन् नवस्थानवती ततः किरीटकेयूरमु
 खैर्भूषणैरहितं स्मरेत् तदैकावयवंदैवं सोहं चेति पुन
 र्बुधः कुर्यात्ततो ह्यहमिति प्रणिधानपरो भवेदिति ॥ क
 स्मात्पुनरधरां भूमिं विजित्योत्तरां विजयते विपर्ययः क =
 स्मान्न भवतीत्यत आह न ह्यजिता धरभूमिरिति न हि शि
 लाद्रदात्गंगां प्रति प्रस्थितो प्राप्य मेघवनं गंगां प्राप्नोति
 ईश्वरप्रसादाज्जितोत्तरभूमिकस्येति कस्मादेतदा गमतः
 सामान्यतो वगतानामप्यवांतरभूमिभेदानां कुलः पौर्वाप
 र्यावगतिरित्यत आह भूमेरस्या इति जितः पूर्वीयोग उत्त
 रस्ययोगस्य ज्ञानप्रवृत्त्यधिगमहेतुः अवस्थैवावस्थावा
 नित्यभिप्रेत्यैतत्द्रष्टव्यम् कस्मात्पुनर्योगांगत्वाविशेषे
 पिसंयमस्य तत्र तत्र विनियोगीनेतरेषां पंचानामित्यत =
 आह त्रभ्यः तदिदं साधनत्रयं साध्यसमानविषयत्वेनांतरं
 गंतत्वेवं यमादयस्तस्मान्ने वहिरंगा इत्यर्थः साधनत्रय =
 स्यसंप्रज्ञातएवांतरंगत्वं नत्वसंप्रज्ञाते तस्य निर्बीजतया
 तेः सहसमानविषयत्वाभावात् तेषु चिरनिरुद्धेषु संप्र =
 ज्ञात परमकाष्ठापरनामज्ञानप्रसादरूपपरवैराग्यानं
 तरमुसादाच्चेत्याह तदिति तस्य समानविषयत्वमंतरंगत्व

प्रयोजकत्वमिह ननु तदन्तरभावस्तस्य वैहिरंगेभ्यः प्रणि
 धानवर्तितया सव्यभिचारत्वादिति स्थिते सव्यभिचारम
 प्यन्तरंगलक्षणतदन्तरभावित्वमस्य नास्ति तस्माद्दूरापेतां
 तरंगतासंयमस्यासंप्रज्ञात इति दर्शयितुं तदभावेभावाः
 दित्युक्तं परिणामत्रयसंयमादित्यत्रोपयोक्ष्यमाणपरिणा
 मत्रयंप्रतिपि पादपिषु निर्वाजप्रसंगेन पृच्छति अथेति व्यु
 ख्यानसंप्रज्ञातयोश्चित्तस्य स्फुटतरपरिणामभेदप्रचयानु
 भवान्न प्रश्नावतारो निरोधेतु नानुभूयते परिवामौ न चान
 नुभूयमानानास्ति चित्तस्य त्रिगुणतया च लत्वेन गुणानां क्ष
 णमपि अपरिणामस्यासंभवादित्यर्थः प्रश्नोत्तरं सूत्रं व्यु
 ख्याननिरोधपरिणामः असंप्रज्ञातं समाधि मपेक्ष्य संप्र
 ज्ञातो व्युख्यानं निरुध्यते नेनेति निरोधो ज्ञानप्रसादः परं वै
 राग्यंतयोर्व्युख्याननिरोधसंस्कारयोरभिभवप्रादुर्भावो तत्र
 व्युख्यानसंस्कारस्याभिभवो निरोधसंस्कारस्याविर्भावश्चि
 त्तस्य धर्मिणो निरोधक्षणस्य निरोधावसरस्य द्वयोरवस्था
 योरन्वयः न हि चित्तं धर्मिसंप्रज्ञातावस्थायामसंप्रज्ञाता
 वस्थायाम् च संस्काराभिभवप्रादुर्भावयोः स्वरूपेण भिद्यते
 इति ननु यद्योत्तरे क्लेशाः अविद्या मूलाः अविद्या निवृत्तौ
 निवर्तते इति तन्निवृत्तौ न पृथक् प्रयत्नांतरमास्थायते एवं
 व्युख्यानप्रलयमूलाः संस्काराव्युख्याननिवृत्तावेव निवर्तते
 इति तन्निवृत्तौ निरोधसंस्कारोपेक्षितव्यदस्य तत्राह व्यु
 ख्यानसंस्कारा इति नकारणमात्रनिवृत्तिः कार्यनिवृत्तिहेतु

तुर्माभूत् कुविन्दनिवृत्तावपिपठस्यनिवृत्तिरपितुयत्कार-
 णात्मकंयत्कार्यं तत्कारणनिवृत्तौ तत्कार्यनिवृत्तिः उक्त-
 रेचक्लेशाअविद्यात्मानइत्युक्तंअतस्तन्निवृत्तौतेषांनि-
 वृत्तिरुपपन्नाइत्येवंप्रत्ययात्मानःसंस्काराश्चिरनिरु-
 द्धेप्रत्ययेसंप्रतिस्मरणादर्शनात्तस्मात्प्रत्ययनिवृत्तावपि-
 तन्निवृत्तौनिरोधसंस्कारप्रचयाएवोपासनीयइत्यर्थः
 सुगममन्यत् सर्वथाव्युत्थानसंस्काराभिभवेतु बलव-
 तानिरोधसंस्कारेणचित्तस्यकीदृशःपरिणामइत्यत्राह
 तयात् व्युत्थानसंस्कारमलरहितनिरोधसंस्कारपरंपरा-
 मात्रवाहिताप्रशांतवाहिता तस्मात्पुनःसंस्कारपाठव-
 मपेक्षतेननुसंस्कारमात्रमित्यत्राह तत्संस्कारमाद्यइ-
 तितदिति निरोधंपरामृशति येतु नाभिभूयइतिपठति ते-
 तदाव्युत्थानंपरामृशति संप्रज्ञातसमाधिपरिणामाव-
 स्थाचित्तस्यदर्शयति समः विक्षिप्तता सर्वार्थता सन्नवि-
 नश्यतीतिक्षयस्तिरोभावः नासदुत्पद्यतइति उद्यत्त्रावि-
 र्भावःआत्मभूतयोः सर्वार्थतैकाग्रतयोर्धर्मयोः यौत्र या-
 योःपजनौ सर्वार्थतायाअपयः एकाग्रतायाउपजनस्त-
 योरनुगतंचित्तंसमाधीयते पूर्वापरीभूतसाध्यमानसमा-
 धिविशेषणंभवतीति तमःपुनस्तमाधेः पूर्वापरीभूताया-
 अवस्थायास्तमाधिनिष्पत्तौसत्यांशांतोदितावतीतवर्त्तमा-
 नौ तुल्यौचतौ प्रत्ययौचेति तुल्यप्रत्ययौएकाग्रतायांतु द्व-
 योःसादृश्यं समाहितचित्तस्येति समाधिनिष्पत्तिर्दर्शिता

तथैवैकाग्रमेव अवधिमाह आसमाधिभेषात् भ्रंशादिति
 प्रासंगिकं च वक्ष्यमाणौपयिकं च भूतेंद्रिय परिणामं विभ
 जते एताः व्याचष्टे एतेनेति ननु चित्त परिणतिमात्रमुक्तं
 ननु तत्रकारा धर्मलक्षणानवस्थापरिणामास्तत्कथं तेषा
 मतिदेश इत्यत आह तत्र व्युत्थाननिरोधयोरिति धर्मलक्ष
 णानवस्थाशब्दाः परं नोच्चारिताः ननु धर्मलक्षणानवस्थाप
 रिणामानोक्ता इति संक्षेपार्थः तथा हि व्युत्थाननिरोध सं-
 स्कारयोरित्यत्रैव सूत्रे धर्मपरिणाम उक्तः इमं च धर्मपरि
 णामं दर्शयताते नैव धर्माधिकरणो लक्षणपरिणामोपि
 सूचित एवेत्याह लक्षणपरिणाम इति लक्ष्यते अनेनेति
 लक्षणं कालभेदः तेन हिलक्षितं वस्तु वस्त्वन्तरेभ्यः काला
 तरयुक्तेभ्यो व्यवच्छिद्यत इति निरोधस्त्रिलक्षणः अस्यैव
 व्याख्यानं त्रिभिरध्वभिर्युक्तः अध्वशब्दः कालवचनस
 खत्वनागतलक्षणमध्वानं प्रथमहित्वा तकिमध्ववत् ध
 र्मत्वमप्यतिपततिनेत्याह धर्मत्वमनतिक्रान्तौ वर्तमानं
 लक्षणं प्रतिपन्नः यएव निरोधोऽनागत आसीत् स एव
 सप्रतिवर्तमानो ननु निरोधोऽनिरोध इत्यर्थः वर्तमानता
 स्वरूपव्याख्यानं यत्रास्य स्वरूपेण स्वोचितार्थक्रियाका
 रिणास्वरूपेणाभिव्यक्तः समुदाचारः एषोस्य प्रथममनाग
 तमध्वानमपेक्ष्य द्वितीयोऽध्वास्यादेतत् अनागतमध्वानं
 हित्वाचेद्वर्तमानतामापन्नस्ताच्च हित्वा अतीततामापस्य
 तिहतमोरध्वनामुत्सादविनाशोऽस्यातां चेष्यते न ह्यसत् उ

सादोनापिसतोविनाशइत्यतआह नचातीतानागताभ्या
 सामान्यात्मनावस्थिताभ्यांविभुंक्तइति अनागतस्यनिः
 रोधस्यवर्तमानतालक्षणं दर्शयित्वावर्तमानव्युत्थान
 स्यातीततांतृतीयमध्वानमाह तथाव्युत्थानमिति तत्किंनि
 रोधएवानागतोनव्युत्थाननेत्याह एवं पुनर्व्युत्थानमिति
 व्युत्थानजात्यपेक्षयापुनर्भावः नव्यक्त्यपेक्षया नह्यतीतं
 पुनर्भवतीति स्वरूपाभिव्यक्तिरर्थक्रियाक्षमस्याविर्भा
 वः सचैवंलक्षणपरिणामउक्त-तज्जातीयेषु पौनःपुन्ये
 नवर्ततइत्यतआह एवंपुनरिति धर्मपरिणामसूचित
 मेवावस्थापरिणाममाह तथेति धर्माणांवर्तमानाध्वनां
 बलवत्त्वाबलवत्त्वेवस्यातस्याःप्रतिक्षणंतारतम्यंपरिणा
 मः उपसंहरति एषइति परिणामभेदानां संबन्धिभेदाः
 निर्धारयति तत्रानुभवानुसारात् धर्मिणइति तत्किमेष
 परिणामोगुणानांकादाचित्कोनेत्याह एवमिति कस्मा
 तुन रयंपरिणामःसदातनइत्यतआह चलंचेति चोहे
 त्वर्थः कृतंप्रचारः एतदेवकृतइत्यतआह गुणस्वाभाव्य
 मिति उक्तमत्रैव पुरस्तात् सोयंत्रिविधोपि चित्तपरिणा
 मोभूतेंद्रियेषुसूत्रकारेणनिर्दिष्टइत्याह एतेनेति एषध
 र्मधर्मिभेदोधर्मधर्मिणोर्भेदमालक्ष्य तत्रभूतानांपृथिव्या
 दीनांधर्मिणांगवादिर्घटादिर्वाधर्मपरिणामःधर्माणां
 चातीतानागतवर्तमानरूपतालक्षणपरिणामःवर्तमा
 नलक्षणापन्नस्यगवादेर्वात्यकौमारयौवनवार्धक्यमः

वस्थापरिणामो घटादीनामपि नवपुरातनतावस्थाप-
 रिणामः स्वमिन्द्रियाणामपि धर्मिणां तत्तन्नीलाद्यालोच-
 नंधर्मपरिणामो धर्मस्य वर्तमानतादिलक्षणपरिणामो वर्त-
 नानलक्षणस्य रत्नाद्यालोचनस्य स्फुटत्वास्फुटत्वादि र-
 वस्थापरिणामः सोयमेवंविधो भूतेन्द्रिय परिणामो धर्मि-
 णो धर्मलक्षणावस्थानां भेदमाश्रित्य वेदितव्यः अभेदमा-
 श्रित्याह परमार्थतत्त्विति तु शब्दो भेदपक्षाद्दिशि नष्टि-
 पारमार्थिकत्वमस्य ज्ञाप्यते न त्वन्यस्य परिणामस्य निषि-
 द्यते कस्माद् धर्मिस्वरूपमात्रो हीति ननु युद्धि धर्मि विक्रि-
 यैव धर्मः कथमसंकरप्रत्ययो लोके परिणामेष्वित्यत आ-
 ह धर्मद्वारेति धर्मिशब्देन धर्मलक्षणावस्थाः परिगृह्यंते
 तद्द्वारेण धर्मिण एव विक्रियेत्येकाचासंकीर्णा च तद्द्वार-
 णामभेदेपि धर्मिणः परस्परासंकरात् ननु धर्माणां ध-
 र्मिणामभिन्नत्वे धर्मिणो ध्वनां च भेदे धर्मिणो नान्यत्वेन
 धर्मिणापीत्यत आह धर्मिवद्भवितव्यमित्यत आह तत्र धर्मस्ये-
 ति भावः संस्थानभेदः सुवर्णादेर्यथा भाजनस्य रूपकस्व-
 स्तिकव्यपदेशभेदो भवति तन्मात्रमन्यथा भवति न तु द्र-
 व्यं सुवर्णमसुवर्णतामुपैति अत्यंतभेदाभावादिति व-
 क्ष्यमाणो भिसंधिः एकांवादिनंबौद्धमुत्थापयति अपर-
 आहेति धर्मा एव हि रुचकाद्यस्तथासन्नाः परमार्थसं-
 तो न पुनः सुवर्णनाम किंचिदेकमनेके ध्वनुगतं द्रव्यमि-
 ति यदि पुनर्निवर्तमानेषु धर्मेषु द्रव्यमनुगतं भवेत्

तोनचितिशक्तिवत्परिणमेत अपितु कौटस्थेनैव परि
 वर्त्तेत परिणामात्मकरूपं परिहायरूपांतरेण कौटस्थे
 न परिवर्त्तनं परिवृत्तिः यथाचितिशक्तिरन्यथान्यथाभावं
 भजमानेष्वपि गुणेषु स्वरूपाद्प्रच्युता कूटस्थनिस्तैवं सु
 वर्णाद्यपि स्यान्न चेष्यते तस्मान्नद्रव्यमतिरिक्तं धर्मेभ्य
 इति परिहरति अयमदोष इति कस्मादेकांतानभ्युपग
 मात् यदि चितिशक्तिरिवद्रव्यस्यैकांतिकी नित्यतामभ्यु
 पगच्छेम ततएवमुपालभ्येम हितत्वेकांतिकी नित्यता
 मातिष्ठामहे किंतु तदेतन्नैलोक्यं नतुद्रव्यमात्रं व्यक्ते
 र्थक्रियाकारिणोरूपादपैति कस्मान्नित्यत्वप्रतिषेधा
 त्प्रमाणेन यदि हि घटो व्यक्तेर्भाषेयात् कपालशर्करा-
 न्पूर्णादिष्ववस्थास्वपि व्यक्तो घट इति पूर्ववदुपलब्ध्य
 र्थक्रिये कुर्यात्तस्मादनित्यं त्रैलोक्यं अस्तु तर्ह्यनित्यमेवो
 पलब्ध्यर्थक्रियारहितत्वेन गगनारविंदवदति तुच्छत्वादि
 त्यत आह अपेतमप्यस्ति नात्यंततुच्छतायेनैकांततोऽनि
 त्यं स्यादित्यर्थः तस्माद्दिनाशप्रतिषेधात् प्रमाणेन तथा हि
 यत्तुच्छं न तत्कदाचिदप्युपलब्ध्यर्थक्रिये करोति यथा
 गगनारविंदं करोति चैतत्त्रैलोक्यं कदाचिदुपलब्ध्य
 र्थक्रिये इति तथोत्पत्तिमद्रव्यत्वधर्मलक्षणावस्थायो
 गित्वाद्योप्यत्यंततुच्छगगननलिनरविषाणादि-
 व्याख्याः सत्वहेतव उदाहार्याः तथा च नात्यंतनित्यो
 पेन चितिशक्तिवत् कूटस्थनित्यः स्यात् किंतु कथंचि

नित्या तथाच परिणामीतिसिद्धं एतेनमृत्सिंडाद्यवस्था-
 सु कार्याणां घटादीनामनागतानां सत्त्वं वेदितव्यं स्यादे-
 तदपे तमपि चेदस्ति कस्मात्पूर्वं नोपलभ्यत इत्यत आ-
 ह संसर्गात्त्वकारणत्वात् सौक्ष्म्यं दर्शनानं हत्वं ततश्च
 अनुपलब्धि रिति तदेवं धर्म परिणामं समर्थं लक्षणं परि-
 णाममपि लक्षणानां परस्परानुगमनेन समर्थयते लक्षण
 परिणाम इति एकैकं लक्षणं लक्षणांतराभ्यां समनुगतमि-
 त्यर्थः नन्वेकलक्षणयोगे लक्षणांतरेनानुभूयेते तत्कथं त-
 द्योग इत्यत आह यथा पुरुष इति न ह्यनुभवाभावः प्रमा-
 णसिद्धमपलपति तदुत्पाद एव तत्र तत्सद्भावे प्रमाण
 मसत्तत्त्वादासंभवात्तरनिषाणवदिति परोक्तदोषमु-
 द्यापयति अत्र लक्षणपरिणाम इति यदा धर्मो वर्त्तमानस्त-
 दैव प्रयतीतो नागतश्च तदा त्रयोप्यध्वानः संकीर्यन् अ-
 नुक्रमेण च अध्वनाभावे असदुसात्प्रसंग इति भावः परिह-
 रति तस्य परिहार इति वर्त्तमानतैव हि धर्माणामनुभवसि-
 द्धात्ततः प्राक्पश्चात्कालसंबंधमवगमयति न खल्वसदुत्प-
 यतेन च सिद्धिनश्यति तदिदमाह एवं हि न चित्तमिति क्रो-
 धोत्तरकालं हि चित्तरागधर्मकमनुभूयते यदा च रागः क्रो-
 धसमयेऽनागतत्वेन नासीत्तत्कथमसावुत्पद्येत अनुत्प-
 न्नाश्च कथमनुभूयेतेति भवत्वेवं तथापि कुतो ध्वनामसं-
 कर इति पृच्छति किंचेति किं कारणमसंकरे च पुनरर्थे उ-
 त्तरमाह त्रयाणां लक्षणानां युगपन्नास्ति संभवः कस्मिन्ने-

कस्यांचित्तवृत्तौ क्रमेण तु लक्षणानां एकतमस्य स्वव्यजकांज
 नस्यभावो भवेत्संभवेत् लक्ष्याधीननिरूपणतया लक्ष
 णानां लक्ष्याकारेण तद्वृत्ता अत्रैव पञ्चशिखाचार्यसंमतिः
 माह उक्तंचेति एतच्च प्रागेव व्याख्यातं उपसंहरति तस्मा
 दिति आविर्भावतिरोभावरूपविरुद्धधर्मसंसर्गोद्संकरो
 ध्वनामिति दृष्टान्तमाह यथारागस्येति पूर्वक्रोधस्य रागसं
 बंधावगमो दृष्टिर्न इति इदानीं तु विषयांतरवर्तिनो रागस्य
 विषयांतरवर्तिना रागांतरेण संबंधावगम इति दार्ष्टां
 तिकमाह तथालक्षणस्येति ननु सत्यप्यनैकांताभ्युप
 गमे भेदो स्तीति धर्मलक्षणावस्थान्यत्वे तदभिन्नस्य ध
 र्मिणोऽप्यन्यत्वप्रसंगः स एव च नेष्यते तदनुगमानुभव
 विरोधादित्यत आह न धर्मी अध्वायतस्तदभिन्ना धर्मा
 र्थधानः धर्माणामध्वत्रययोगमेव स्फोरयति तेलक्षि
 ता अभिव्यक्तावर्तमाना इति यावत् अलक्षिता अन
 भिव्यक्ता अनागता अतीता इति यावत् तत्र लक्षिता
 स्तांतामवस्थां बलवत्त्वं दुर्बलत्वादि कांप्राप्नुवंसऽन्य
 त्वेन निर्दिश्यंते अवस्थांतरतो नद्रव्यांतरतः अवस्थाण
 त्वेन धर्मलक्षणावस्था उच्यंते एतदुक्तं भवत्यनुभव ए
 वहि धर्मिणो धर्मादीनां भेदाभेदौ व्यवस्थापयति न द्वै
 कांतिकेऽभेदे धर्मादीनां धर्मिणो धर्मिरूपवद्दूर्मादित्वं
 नाथैकांतिके भेदे गजाश्ववद्दूर्मादित्वं सवानुभवो नैकां
 तिकत्वमवस्थापयन्नपि धर्मादिद्रूपजनापायधर्मके

पि धर्मिणमेकमनुगमयन् धर्माश्च परस्परतो व्यावर्त्तय
 न् प्रत्यात्म मनुभूयतइति तदनुसारिणोवयंनतम
 तिवर्त्यस्वेच्छयाधर्मानुभवान् व्यवस्थापयितुमीशमहद्
 ति अत्रैव लौकिकं दृष्टांतमाह यथेकारेखेति यथात
 देवरेखास्वरूपं तत्तस्थानापेक्षयाशतादित्वेनव्यप
 दिश्यते एवैतदेवधर्मिरूपं तत्तद्धर्मलक्षणावस्था
 भेदेनान्यत्वेनप्रतिनिर्दिश्यतेइत्यर्थः दार्ष्टान्तिकार्थे
 दृष्टांतांतरमाह यथात्रैकत्वेपीति अत्रांतरेपरोक्तं
 दोषमुद्यापयति अवस्थेति अवस्थापरिणामे धर्म
 लक्षणावस्थापरिणामे कौटस्थ्यदोषप्रसंगउक्तो
 धर्मिधर्मलक्षणावस्थानां पृच्छति कथमिति उत्तरं
 अध्वनोव्यापारेणेति दध्नः किलयऽनागताध्वा ॥ त
 स्यव्यापारः क्षीरस्यवर्त्तमानत्वं तेनव्यवहितत्वाद्दे
 तोः यदाधर्मोदधिलक्षणः स्वव्यापारंदाधिकाधारभं
 क्षीरे सन्नपिनकरोति तदानागतः यदाकरोति तदा
 नागतः यदाकरोति तदावर्त्तमानः यदाकृत्वानिवृत्तः
 सन्नेव स्वव्यापारंत्त दाधिकाधारभात्तदातीतइति
 एवंत्रैकाल्येपिसत्त्वाद्धर्मधर्मिणोर्लक्षणानामवस्था
 नां चकौटस्थ्यंप्राप्नोति सर्वदासत्ताहिनित्यत्वं चतुर्णा
 मपि च सर्वदासत्त्वे असत्त्वेवा नोत्सादः तावन्मात्रं च लक्ष
 णंकूटस्थनित्यतायाः नहिचितिशक्तेरपि कूटस्थनि
 सायाः कश्चिदन्यो विशेषइतिभावः परिहरति नासौ

दोषः कस्मात् गुणित्यत्वेपि गुणानां विमर्दो अन्योन्या
 भिभाव्याभिभावकत्वं तस्य वैचित्र्यात् एतदुक्तं भवति
 यद्यपि सर्वदासत्वं चतुर्णामपि गुणिगुणानां तथापि गु
 णविमर्दवैचित्र्येण तदात्मभूततद्विकाराविर्भावति-
 रोभावभेदेन परिणामशालित्यानकौटस्थ्यञ्चितिश
 क्तेस्तु न स्वात्मभूतविकाराविर्भावतिरोभावइतिक
 कौटस्थ्यं यथाहुः नित्यं तमाहुर्विद्वांसो यस्त्वभावो न
 नश्यतीति विमर्दवैचित्र्यमेव विकारवैचित्र्ये हेतुं प्र-
 कृतौ विकृतौ च दर्शयति यथा संस्थानं पृथिव्यादि परि
 णामलक्षणमादिमद्धर्ममात्रं विनाशित्तिरोभाविशब्दा
 दीनां शब्दस्पर्शरूपरसगंधतन्मात्राणां स्वकार्ये मये-
 ष्याविनाशिनामतित्तिरोभाविनाम् प्रकृतौ दर्शयति ए
 वंलिंगमिति तस्मिन्विकारसंज्ञा नत्वेवं विकारवती
 च्चितिशक्तिरिति भावः तदेवं परीक्षकसिद्धां विकृतिं-
 प्रकृतिंचोदाहृत्य विकृतावेव लोकसिद्ध्यां गुणवि
 मर्दवैचित्र्यं धर्मलक्षणावस्थापरिणामवैचित्र्यहेतु
 मुदाहरति तत्रेदमुदाहरणमिति नचायं नियमोल-
 क्षणानामेवोवस्थापरिणामइति सर्वेषामेव धर्मल
 क्षणावस्थाभेदानामवस्थाशब्दवाच्यत्वादेकएवा
 वस्थापरिणामस्सर्वसाधारणइत्याह धर्मिणोपी-
 ति व्यापकं परिणामलक्षणमाह अवस्थितस्येति-
 धर्मशब्दः अश्रितत्वेन धर्मलक्षणावस्थावाचकः

यस्यैषत्रिविधः परिणामस्तंधर्मिणं सूत्रेण लक्षयति तं
 त्रशांतोदिताव्यपदेश्य धर्मानुपाती धर्मो धर्मो स्यात्सी
 ति धर्मोति नात्रिज्ञाते धर्मे सशक्यो ज्ञानुमिति धर्मं दं
 श्यति योग्यतेति धर्मिणो द्रव्यस्य मृदादेः शक्तिरेव
 चूर्णपिंडघटाद्युत्तिशक्तिरेव धर्माः तेषां तत्रा व्यक्त
 त्वेन भाव इति यावत् ॥ नन्वेवमव्यक्ततया संतस्ते प्रादु-
 र्भवन्तु उदकाहरणाद्यस्तुतैः स्वकारणादनासादिताः कु
 तः प्राप्ता इत्यत उक्तं योग्यतावच्छिन्नेति यासौ घटादीनां
 मुत्तिशक्तिः सोदकाहरणादियोग्यतावच्छिन्नात्तेनोद
 काहरणाद्यो घटादिभिः स्वकारणादेव प्राप्ता इति नाक
 सिक्ता इति भावः अथवा के धर्मिण इत्यत्रोत्तरं योग्यताव
 छिन्ना धर्मिण इति को धर्म इत्यत्रोत्तरं शक्तिरेव धर्मस्तेषां
 योग्यतैव धर्म इत्यर्थः अतस्तद्वान् धर्मोति सिद्धं भवति
 तत्सद्भावे प्रमाणमाह सच फलप्रसवभेदानुमित एक-
 स्य धर्मिणो न्यश्चान्यश्च चूर्णपिंडघटादिरूप इत्यर्थः का
 र्यभेददर्शनाच्च मिन्न इति यावत् परिदृष्ट उपलब्धः न
 त्रानुभवारोहिणो वर्तमानस्य मृत्पिंडस्य शांताव्यपदे
 श्याभ्यां मृच्चूर्णमृद्घटाभ्यां भेदमाह तत्र वर्तमान इति
 यदि न भिद्येत पिंडवच्चूर्णघटयोरपि तद्वदेव स्वव्यापा
 रव्याप्तिप्रसंग इति भावः अव्यक्तस्य तु पिंडस्य नोक्तं भे
 दसाधनं संभवति इत्याह यदा त्विति कोसौ केन भेद सा
 धनेन भिद्येत तदेवं धर्मोणां भेदसाधनमभिधाय तं भे

द्विभजते तत्रयेखत्विति उदिताइतिवर्त्तमानाइत्यर्थः
 अध्वनांपौर्वापर्यनिगमयति तेचेतिचोदयति किमर्थ
 मिति किंनिमित्तमतीतस्यानंतरानंभवंतिवर्त्तमानाः हेसु
 माह पूर्वपश्चिमतायाअभावात् विषयेण विषयिणी
 मनुपलब्धिं सूचयति उपलंभमेवोपलंभवैधर्म्येणद्
 श्यतियथावर्त्तमानाऽनागतयोरिति उपसंहरति तत्त
 स्मादनागतएवसमनंतरः पूर्वत्वेनभवतिवर्त्तमान
 स्यातीतः अतीतस्यवर्त्तमानः पूर्वत्वेनसमनंतरो ना
 व्यपदेश्यः तस्मादध्वनायविष्टोतीतइतिसिद्धं स्यादेत
 दनुभूयमानावनुभूततया उदितातीतौशक्यादुन्नेतु
 मव्यपदेश्यास्तुपुनर्थमाअव्यपदेश्यतयेवशक्यानो
 नेतुमित्याशयवान्दृच्छति अथाव्यपदेश्याः केकेषु-
 समीक्ष्यामहे अत्रोत्तरमाह सर्वसर्वात्मकमिति यत्रो
 क्तमिति एतदेवोपपादयति जलभूम्योरिति जलस्य
 हिरसरूपस्पर्शशब्दबोभूमेश्च गंधरसरूपस्पर्शव
 त्याः पारिणामिकंवनस्पतिलतागुल्मादिषुमूलफल-
 प्रसवपल्लवादि गतरसादिवैश्वरूप्यं दृष्टं सोयमनेव
 मात्मिकायाभूमेरनीदृशस्यवाजलस्यनपरिणामो भ
 वितुमर्हति उपपादितं हि नासदुसद्यतइतितया स्थाव
 राणांपारिणामिकंजंगमेषुमनुष्यपशुमृगादिपुरसादि
 वैचित्र्यं दृष्टं उपयुजानाहितेफलादीनिरूपादिभेदसं-
 पदमासादयति एवंजंगमानांपारिणामिकंस्थावरेषुद

ज्ञातेति क्रतुः किमेकस्य धर्मिण एक एव धर्मलक्षणाव-
 स्थालक्षणः परिणामः उत बहु बो धर्मलक्षणावस्थाल-
 क्षणाः परिणामास्तत्र किंप्राप्त एकत्वाद् धर्मिण एक एव प-
 रिणामः न हि एक रूपात् कारणात् कार्यभेदो भवितुमर्ह-
 ति तस्या कस्मिन् कत्वप्रसंगादिति एव प्राप्त उच्यते क्रमा-
 न्यत्वात् परिणामान्यत्वं एकस्यामृद् चूर्णपिंडघटकपा-
 लकणाकारा परिणति परंपराक्रमवती लौकिक परीक्षा
 कै रध्यक्षं समीक्ष्यते अन्यच्चेद् चूर्णपिंडयोरानंतर्यमन्य-
 च्चपिंडघटयो रन्यच्च घटकपालधोरेकत्र परस्यान्यत्रपू-
 र्वत्वात्सोयंक्रमभेदः परिणामे एकस्मिन् नवकल्पमानः
 परिणामभेदमाप्नादयति एकोपि च मृद्मूर्तीक्रमोपनि-
 पातिततत्तत्सहकारिसमवधानक्रमेणक्रमवती परि-
 णामपरंपरामुद्बुद्धानामाकस्मिकयतीति भावः धर्म-
 परिणामान्यत्ववत् लक्षणपरिणामान्यत्वेवस्था परि-
 णामान्यत्वे च समानं क्रमान्यत्वहेतुरिति तदेतद्वाच्ये-
 णावद्योत्यते एकस्य धर्मिण इति क्रमक्रमवती रभेदमा-
 स्थायसतस्य क्रमइत्युक्त तथावस्थापरिणामक्रमइति
 तथा हि कीनाशेन कोष्ठागारे प्रयत्नसंरक्षिता अपि हि त्री-
 हयो हायनैरिति बहुभिः पाणिस्पर्शमात्रविशीर्यमाणाव-
 यवसंस्थानाः परमाणुभावमनुभवतो दृश्यते न चायम-
 भिनवानामकस्मादिव प्रादुर्भवितुर्महति तस्मात्क्षणप-
 रंपराक्रमणसूक्ष्मसूक्ष्मतरसूक्ष्मतमबृहद्बृहत्तमादिक्र

भिणप्रतिषेधेषु विशिष्टोऽयं लक्ष्यत इति तदिदं क्रमान्यत्वं धर्म
 धर्मिभेदमपेक्षत एवेत्याह तएत इति आविकारेभ्यः
 आचलिंगादापेक्षिको धर्मधर्मिभावो मृदादेरपित-
 न्मात्रापेक्षया धर्मत्वादित्याह धर्मोपीति यदापरमार्थ
 धर्मिण्यलिंगेऽभेदोपचारप्रयोगस्तद्वारेण सामानाधि-
 करण्यद्वारेण धर्म्येव धर्म इति यावत् तदैक एव परि-
 णामो धर्मिपरिणाम एवेत्यर्थः धर्मलक्षणावस्थानां ध-
 र्मिस्वरूपाभिनिवेशात् तदनेन धर्मिणो दूरोत्सारितं
 कूटस्थनित्यत्वेत्युक्तं प्रायं धर्मपरिणामं प्रतिपादयन्
 प्रसंगेन चित्तधर्माणां प्रकारभेदमाह चित्तस्येति परि-
 दृष्टाः प्रत्यक्षाः अपरिदृष्टाः परोक्षाः तत्र प्रत्ययात्मकाः प्र-
 माणादयो रागादयश्च वस्तुमात्रादित्यप्रकाशरूपता
 माह स्यादेतदपरिदृष्टाश्चेन्न संत्येवेत्यत आह अनुमा-
 नेन प्रापितो वस्तुमात्रेण सद्भावो येषां ते तथोक्ताः पश्चा-
 न्मानसाधर्म्यादागमोप्यनुमानम् सप्तपरिदृष्टान्कारि-
 कया संगृह्णाति निरोधेति निरोधो वृत्तीनां मसंप्रज्ञाता
 वस्था चित्तस्यागमतः संस्कारशेषभावो नुमानतश्च-
 समधिगम्यते धर्मग्रहणेन पुण्यापुण्ये उपलक्षयति
 क्वचित्कर्मेति पाठस्तत्रापितज्जनिते पुण्यापुण्ये एव
 गृह्यते ते चागमतः सुखदुःखोपभोगदर्शनाच्चानुमा-
 नतो गम्यते संस्कारस्तु स्मृतेरनुमीयते एवं त्रिगुणत्वा-
 च्चित्तस्य बलं च गुणवृत्तमिति प्रतिक्षणपरिणामो नु-

मीयते एवं जीवनं प्राणधारणं प्रयत्नभेदोऽसंविदितः
 चित्तस्य धर्मः श्वासप्रश्वासाभ्यामनुमीयते एवं चेतसश्चे
 ष्टाक्रियायथायथा तैस्तैरिन्द्रियैः शरीरप्रदेशैर्वासं प्रयुज्यते
 सापितत्संयोगादेवानुमीयते एवं शक्तिरपि उद्भूतानां
 कार्याणां सूक्ष्मावस्था चेतसो धर्मः स्थूलकार्यानुभवदि-
 वानुमीयत इति अतः परमापादपरिसमाप्तेः संयमवि
 षयः तद्दृशीकारसूक्ष्मनीविभूतिश्च वक्तव्या तत्रोक्तप्र
 कारं परिणामत्रयमेव तावत्प्रथममुपात्त सकल यो
 गांगस्य योगिनः संयमविषयतयोपक्षिपति यन्न न
 नुंयत्र संयमः तत्रैव साक्षात्कारणं तत्कथं परिणामत्रय
 संयमोतीतानागतं साक्षात्कारयेदित्यत आह तेन प
 रिणामत्रयं साक्षात्क्रियमाणं तेषु परिणामेष्वनुगतेये-
 अतीतानागते ज्ञद्विषयं ज्ञानं संपाद्यति परिणामत्रय
 साक्षात्कारणमेव तदंतर्भूततीतानागतासाक्षात्कारणा-
 त्कमिति न विषयभेदः संयमसाक्षात्कारयोरित्यर्थः अ
 यमपरः संयमस्य विषय उपक्षिप्यते शनं अत्र वाचक
 शब्दमाचिख्यासुः प्रथमं तावद्वाग्व्यापारविषयमाह
 तत्र वाग्वागिन्द्रियं वर्णं व्यंजकमष्टस्थानं यथाह अष्टौ
 स्थानानि वर्णानासुरः कंठः शिरस्तथा जिह्वामूलचदंता-
 श्रवणासिकौष्ठौ च तालुचेति सावागवर्णेष्वेव यथा लोकप्र
 तीतिसिद्धेः पृथ्वीवती न च वाचक इत्यर्थः श्रोत्रव्यापारवि
 षयं निरूपयति श्रोत्रं पुनर्ध्वनेरुदानस्य वागिन्द्रियमिवा

तिनोयः परिणतिभेदो वर्णात्मातेनाकारेपरिणतं तन्मात्र
 विषयं न तु वाचकविषयमित्यर्थः यथालोकप्रतीतिसि
 द्धेभ्यो वर्णभ्यो वाचकं भिनत्ति पदं पुनर्वाचकं पुनर्ना
 दानुसंहारबुद्धिनिर्ग्राह्यमुथाप्रतीतिसिद्धान्नादान्व
 णान्प्रत्येकं गृहीत्वा अनुपश्वाद्यासंहरत्येकत्वमापाद
 यति गौरित्येतदेकं पदमिति तथा पदं गृह्यते यद्यपि प्रा
 च्योपि बुद्धयो वर्णाकारं पदमेव प्रत्येकं गोचरयंति तथा
 पिन विशदं प्रथते चरमेतु विज्ञाने तदति विशदमिति
 नादानुसंहारबुद्धिनिर्ग्राह्यमुक्तं यस्तु वैजात्यादेकपदा
 नुभवमविज्ञाय वर्णानेव वाचकानातिष्ठते तं प्रत्याह व
 र्णादितितैरखत्वमी वर्णाः प्रत्येकं वाच्यविषयां धियमाद
 धीरन्नागदंतकाद्वशिक्यावलंबनं संहतावाग्रावाणा
 द्वपिठरधारणं न तावत्प्रथमकल्पः एकस्मादर्थप्रती
 तैरनुत्पत्तेरुत्पत्तौ वा द्वितीयादीनामनुच्चारणप्रसंगो नि
 ष्यादितक्रियेकर्मणि विशेषानाधायिनः साधनस्य साध
 नन्यायातियातात् तस्माद्वितीयः परिशिष्यते संभवति
 द्विग्रावाणां संहतानां पिठरधारणमेकसमयभावित्वा
 त् वर्णानां नुयौगपद्यासंभवेतः परस्परं मनुग्राह्यानुग्रा
 हकत्वायोगात्संभूयायिनार्यधियमादधते ते पदरूपमे
 कमसंस्पृशजः तादात्म्येनातएवानुपस्थापयंतः आवि
 र्भूतास्तिरोभूताश्रयः शलाकाकल्पाः प्रत्येकमपदस्वरू
 पा उच्यंते यदि पुनः पदमेकं तादात्म्येन स्पृशेयुर्वर्णास्त

तोनोक्तदोषप्रसंगइत्याह वर्णः पुनरैकैकः यदात्मास-
 र्वाभिधान शक्तिप्रचित्तः सर्वाभिरभिधानशक्तिभिर्निचि-
 तोगोगणः गौरंनगइत्यादिषु हिगकारोगोत्वाद्यर्थाभि-
 धायिषु दृष्टइतितत्तदभिधानशक्तिः एवंसोमशोचिरित्या-
 दिष्वीश्वराद्यर्थाभिधायिषुपदेषु श्रोवर्णो दृष्टः सोपित-
 तदभिधानशक्तिः एवंसर्वत्रोहनीयं सचैकैकोवर्णो ग-
 कारादिः सहकारियदूर्णांतरमेकारादितदेवप्रतियो-
 गिप्रतिसंबंधियस्यसतथोक्तस्तस्यभावस्तत्वंतस्माहै-
 श्वरूप्यंनानात्वमिवापन्नोनतुनानात्वमापन्नः तस्यत-
 त्वादेवपूर्वोवर्णो गकारउत्तरेणश्रोकारेणगणादिपदे-
 भ्योव्यावर्त्योत्तरश्वश्रोकारोगकारेणशोचिरादिपदेभ्यो-
 व्यावर्त्यविशेषेगोस्ववा वकेगोपदस्फोटेवस्थापितोनु-
 संहारबुद्धौअयमभिसंधिरर्थप्रत्ययोहि वर्णैर्नियतक्र-
 मतयापरस्परमसंभवद्विरशक्यः कर्तुंनचसंस्कारद्वा-
 राग्नेयादीनामिवपरमापूर्वेवास्वर्गेवाजनयितव्येनिय-
 तक्रमाणामपिसाहित्यमर्थबुध्युपजननेवर्णानामिति-
 सांप्रतंविकल्पासहत्वात् सखत्वयंवर्णानुभवजन्यः सं-
 स्कारःसृष्टिप्रसवहेतुरन्योवाग्नेयादिजन्यद्वापूर्वा-
 भिधानेनतावदनंतरःकल्पनागौरवापत्तेः सएवतावद-
 दृष्टपूर्वः कल्पनीयस्तस्यचक्रमवद्विर्वर्णानुभवैरेकस्य-
 जन्यत्वंनसंभवतीतितज्जातीयानेकावांतरसंस्कारक-
 ल्पनेतिगौरवं नचैषज्ञापकहेत्वंगमज्ञातस्तदंगतामनु

भवतीतिनखलुसंबंधोर्यप्रत्यायनांगमज्ञातोंगतासुपै=
 तिस्मृतिफलप्रसवानुमितस्तुसंस्कारः स्वकारणानुभव
 विषयनियतोविषयांतरेप्रत्ययमाधातुमुत्सहते अन्य
 यायत्किंचिदैवैकैकमनुभूयसर्वःसर्वजानीयादिति न
 चप्रत्येकवर्णानुभवजनितसंस्कारपिंडलब्धजन्मस्मृ
 तिदर्पणसमारोहिणोवर्णाःसमधिगतसहभावावाच
 कइतिसांप्रतम् क्रमाक्रमविपरीतंक्रमानुभूवानांत्
 त्राविशेषेणार्यधीजननप्रसंगात्नचैतस्मरणज्ञानपूर्वानु
 भववर्तिनींपरापरतांगोचरयितुमर्हति तस्माद्दूर्णेभ्योसं
 भवन्नर्थप्रत्ययएकपदानुभवमेवस्वनिमित्तं उपकल्प
 यति नचैषपदेपिप्रसंगःतद्विप्रत्येकमेवप्रयत्नभेदभि
 न्नाध्वनयोव्यंजयंतःपरस्परविसदृशतत्तत्सद्व्यंजकध्व
 निभिस्तुल्पस्थानकरणनिष्कृताःसदृशाःसंतोन्योन्यविस
 दृशैःपदैःपदमेकंसदृशमापादयंतःप्रतियोगिभेदेनतत्त
 त्सादृश्यानांभेदान्तदुपधानादेकमपिअनवयवमपिसा
 वयवभिवानेकात्मकमिवावभासंयंतियथानियतवर्ण
 परिमसंस्थानंमुखमेकमपिमणिक्कपाणदर्पणादयोवि
 भिन्नवर्णपरिमाणसंस्थानमनेकमादर्शयंतिनपरमार्थ
 तःसादृश्योपधानभेदकल्पिताभागाएवनिर्भागस्यपद
 स्यवर्णाःतेनतद्वृद्धिर्वर्णात्मनापदभेदेस्फोटमभेदमेवनि
 र्भागमेवसभेदमिवसभागमिवालंबतेअतोगोपदस्फो
 टभेदस्यैकस्यगकारभागोगौरादिपदस्फोटसादृश्येनन

निर्द्धारयति स्वभागिनमित्योकारेण विशिष्टे निर्द्धारयत्येव
मोकारोपि भागः शोचिरादिपदसदृशतयानशक्तो निर्द्धार
यति तं स्वभागिनंगोपदस्फोटमिति गकारेण विशिष्टे
निर्द्धारयति असहभाविनामपि च सस्कारद्वारेणास्ति
सहभाव इति विशेष्यविशेषणभावोपपत्तिः तच्च भिन्न
विषयत्वं संस्कारयोर्भागद्वयविषययोरनुभवयोस्तज्ज
न्मनोश्च संस्कारयोरेकविषयत्वात् केवलभागानुभ
वेन पदमव्यक्तमनुभूयते अनुसंहारधिया तु भागानुभ
वयोनि संस्कारत्वव्यजन्मनाव्यक्तमिति विशेषः अव्य-
क्तानुभवाश्च प्राञ्चः संस्काराधानक्रमेण व्यक्तमनुभव
मादधानादृशाः यथा दूराद् दूनस्पतावस्ति प्रत्यया अव्य-
क्ताव्यक्तवनस्पतिप्रत्ययहेतवः न चैयं विधावर्णानाम
र्थप्रत्यायने संभविनीनोरखलुवर्णाः प्रत्येकमव्यक्तमर्थ
प्रत्ययमादधत्तं ते व्यक्तमिति शक्यं वक्तुं प्रत्यक्षज्ञानए
वनियमात् व्यक्ताव्यक्तत्वस्य वर्णाधेयस्त्वर्थप्रत्ययोत
प्रत्यक्षः तदेषवर्णेभ्योजायमानः स्फुटएव जायेत न वा
जायेत न त्वस्फुटः स्फोटस्य तु ध्वनिव्यंग्यस्य प्रत्यक्षस्य-
सतः स्फुटास्फुटत्वे कल्पेते इत्यसमानं एवं प्रत्येकवर्णा
नुभवजनितसंस्कारसहितश्रोत्रलव्यजन्मन्यनुसंहा
रबुद्धौ संहतावर्णा एकपदस्फोटभावमापन्नाः प्रयत्न
विशेषव्यंग्यतया प्रयत्नविशेषस्य च नियतक्रमापेक्ष-
याक्रमस्यान्यत्वे तदभिव्यंजकप्रयत्नविशेषाभावेन त

द्भिव्यक्त्यभावप्रसंगात् क्रमानुरोधिनोर्थसंकेतेनाव
 खिन्नाः संकेतावच्छेदमेवलौकिकं सभागपदविषयं द
 र्शयन्ति इयंतो द्वित्रास्त्रिचतुराः पंचषावा एते सर्वाः
 भिधानशक्तिपरिवृतागकारैकारविसर्जनीयाः सास्त्रा-
 दिमंतमर्थमवद्योतयन्ति तत्किमिदानीं संकेतानुसारेण
 वर्णानामेव वाचकत्वं तथाचनपदं नाम किंचिदेकमि
 त्यत आह तदेतेषामिति ध्वनिनिमित्तः क्रमो ध्वनि क्र
 मः उपसंहृतो ध्वनिक्रमो येषु ते तथोक्ताः बुद्धानिर्भा-
 स्यते प्रकाशयति बुद्धिनिर्भासः संकेतावच्छिन्नाः स्थूल
 दर्शितो काश्यानुरोधेन गकारौकारविसर्जनीया इत्यु-
 क्तं गकारादीनामपि तद्गागतया तादात्म्येन वाचक
 त्वात्प्रतीत्यनुसारस्त्वेकमेव पदं वाचकमित्यर्थः एतदे
 व स्पष्टयति तदेकं पदं लोकबुद्ध्या प्रतीयत इति संबन्धः
 कस्मादेकमित्यत आह एकबुद्धिविषयो गौरित्येकं पद-
 मित्येकाकाराया बुद्धेर्विषयो यतः तस्मादेकं तस्य व्यंज
 कमाह एकप्रयत्नाक्षिप्तमिति रस इति पदव्यंजकात्प्र
 यत्नाद्विलक्षणः सर इति पदव्यंजकः प्रयत्नः सचोपक्र
 मतः सर इति पदव्यक्तिलक्षणफलावच्छिन्नः पूर्वापरीभू
 त एकस्तदाक्षिप्तभागानां सादृश्योपधानभेदकल्पिता
 नां परमार्थसतामभावादभागं अतएव पूर्वापरीभूत-
 भामाभावादक्रमं ननु वर्णाः पूर्वापरीभूतास्ते चास्य भा
 गा इति कथमक्रमभागं चेत्यत आह अवर्णं न ह्यस्य

वर्णाभागाः किंतुसादृश्योपधानभेदात्प्रमेवतेनतेना
 कारेणापरमार्थसताप्रथतेनहिमणिकृपाणदर्पणादि
 वर्त्तानिमुखानिमुखस्यपरमार्थसतोऽवयवाद्दतिबौ
 द्मनुसंहारबुद्धौविदितमंसवर्णप्रत्ययस्यव्यापारः सं
 स्कारः पूर्ववर्णानुभवजनितसंस्कारःसहितस्तेनोप
 स्थापितंविषयीकृतं वर्णानुभवतत्तत्संस्काराणांचप
 द्दविषयत्वमुपपादितमधस्तात्स्यादेतदभागमक्रम
 मवर्णचेत्प्रदत्तत्वंकस्मादेवंविधंकदाचिन्नप्रथतेन
 हिलाक्षारसावसेकोपधानापादितारुणभावःस्फटि
 कमणिस्तदपगमेस्वच्छधवलोनानुभूयतेतस्मात्सार
 मार्थिकाएववर्णादित्यतआह परत्रेति प्रतिपिपादयि
 षयावर्णैरेवाभिधीयमानैरुच्चार्यमाणैःश्रूयमाणश्च
 श्रोतृभिरनादियेषिंवाग्व्यवहारोविभक्तवर्णपदानि
 बंधनस्तज्जनितावासनासायनादिरेवतदनुविद्ध्या
 तद्वासितयालोकबुद्ध्याविभक्तवर्णरचितपदावगा
 हिन्यासिद्धवत्परमार्थवत्संप्रतिपत्यासंवादेनवृद्धानां
 पदंप्रतीयते एतदुक्तंभवति अस्तिकश्चिदुपाधिर्यउप
 धेयेनसंयुज्यते वियुज्यतेच यथालाक्षादिस्तत्रतद्वि
 योगेस्फटिकः स्वाभाविकेनस्वच्छधवलेनरूपेणप्रका
 शतद्वितियुज्यते तदप्रत्ययस्यतुप्रयत्नभेदोपनीतध्वनि
 भेदादन्यतोनुत्यादात्तस्यचसदासादृश्यदोषदूषितत
 यावर्णात्मनैवप्रत्ययजनकत्वमिति कुतो निरुपाधिनः

पदस्य यथायथा ह्रस्वैर्नयः सदृशात्मानो विपर्योसस्य हे
 तवः उपलम्भकमेतेषां विपर्योयासस्य कारणं उपाय-
 त्वाच्च नियतः पददर्शितदर्शिनां ज्ञानस्यैव च बाधे यलो
 के श्रुवमुपप्लवङ्गति यतः पदात्मा विभक्तवर्णरूपितः
 प्रकाशते अतः अतः स्थूलदर्शी लोको वर्णानेव पदम
 भिमन्यमानस्तानेव प्रकारभेदभाजोर्थभेदे संकेतय
 तीत्याह तस्येति तस्य पदस्या जानत एकस्यापि संके
 तबुद्धितः स्थूलदर्शी लोकहिताय वर्णात्ममा विभागः
 विभागमाह एतावतां नन्यूनानामधिकानां वा एव-
 जातीयकैर्नैरंतर्यक्रमविशेषः अनुसंहार एकबुद्ध्य
 पग्रहः एकस्यार्थस्य गोत्वाद्देवाचक इति ननु यद्येक
 स्यार्थस्यायं शब्दो वाचक इति संकेतः हंत भोः शब्दा-
 र्थयोर्नैतरेतराध्यासस्तर्हीत्यत्राह संकेतस्त्विति

दिगोचरोनच पदार्थमात्रंतदोचरः किंतुवाक्यार्थइति
 वाक्यार्थपराएवसर्वेशब्दास्तेनसएवतेषामर्थः अ
 तोयत्रापि केवलस्यपदस्य प्रयोगस्तत्रापि पदांतरे
 ण सहैकीकृत्यततोर्थोगम्यतेननुकेवलाकस्मात्त
 मात्रस्यासामर्थ्यात् तथाच वाक्यमेव तत्रतत्रवाच
 कंननु पदानितद्वागतयातुतेषामप्यस्तिवाक्यार्थवा
 चकशक्तिपदार्थइवपदभागतयावर्णानांतेनयथा व
 र्णएकैकःसर्वपदार्थाभिधानशक्तिप्रचितएवंपदमप्यै
 कैकंसर्ववाक्यार्थाभिधानशक्तिप्रचितंतदिदमुक्तंस
 र्वपदेषुचास्तिवाक्यशक्तिः वक्षइत्युक्तेअस्तीतिगम्य
 तेअध्याहृतास्तिपदसहितं वक्षइतिपदंवाक्यार्थे व
 र्ततइतितद्वा मत्वाहृष्टपदंतत्रवर्तते कस्मात्पुनर
 स्तीतिगम्यतइत्यतआह नसत्तांपदार्थोव्यभिचरती
 ति लोकएवहिपदानामर्थावधारणोपायः सचकेव
 लंपदार्थमस्यर्थेनाभिसमस्यसर्वत्रवाक्यार्थीकरोति
 सोयमव्यभिचारः सतदापदार्थस्यअतएवशब्दव
 त्तिविदांव्यवहारोयत्रान्यक्रियापदंनास्ति तत्रास्ति
 भवतिर्वापरः प्रयोक्तव्यइतिक्रियाभेदाव्यभिचारि
 प्रातिपदिकमुक्ताक्रियाभेदंकारकाव्यभिचारेणदर्श
 यतितथाचपचतीत्युक्तइति पचतीत्युक्तेतिकारक
 मात्रस्यतदन्वययोग्यस्यावगमात् अन्यव्यावृत्तिपर
 रस्तद्देदानामनुवादः तदेवंभेदएववाक्यार्थइति

तथानपेक्षमपि पदं वाक्यार्थवर्तमानं दृश्यत इति सुत
 रामस्ति वाक्यशक्तिः पदानामित्याह दृष्टं चेति न चैता
 वतापि श्रोत्रियादिपदस्य स्वतंत्रस्यैवं विधार्थप्रत्याय
 नं नयावदस्त्यादिभिरभिसमासोस्य भवति तथा चास्या
 पि वाक्यावयवत्वात्कल्पितत्वमेवेति भावः स्यादेतत्प
 दानामेव चेद्वाक्यशक्तिः कृतं तर्हि वाक्येन तेभ्य एव तद्
 वसायादित्यत आह तत्र वाक्यद्विति उक्तमेतत्तन्केव
 लात् पदात्पदार्थः प्रतिपि स्थितः प्रतीयते न यावदेतत्प
 दान्तरेण भिसमस्यत इति तथा च वाक्यात्पदान्ययोद्धृत्य
 कल्पितानि वाक्यार्थाच्चापोद्धृत्य तदेकदेशं कारकं वा क्रि
 यां वा तत्पदं प्रकृत्यादिभिर्भागकल्पनया व्याकरणीयम
 न्वाख्येयं किमर्थं पुनरेतावता क्लेशेनान्वाख्यायत इत्यत
 इत्यत आह अन्यथेति घटो भवति भवति भिक्षां देहि भव
 तिति षतीति नामाख्यातयोश्च साम्यात् एवमश्वस्त्वं अ
 श्वोयातीति एवमजापयः पिब अजापयः शत्रूनि तिनामा
 ख्यातसारूप्यादनिर्ज्ञानं नामत्वेनाख्यातत्वेन वा अन्वा
 ख्यानाभावे निष्कृष्यान्नातं कथं क्रियायां कारके वा व्याक्रि
 येत तस्माद्वाक्यात्पदान्यपोद्धृत्य व्याख्यातव्यानि न तु अ
 न्वाख्याना देवपारमार्थिको विभागः पदानामिति तदेवं
 शब्दरूपं व्युत्पाद्य शब्दार्थप्रत्ययानां संकेतापादितसंकर
 णां संकरमाख्यातुमुपक्रमते तेषां शब्दार्थप्रत्ययानां
 विभागः तद्यथा श्वेतते प्रासाद इति क्रियार्थः शब्दः स्फुरत

रोह्यत्रपूर्वापरीभूतायाः क्रियायाः साध्यरूपायाः सिद्धरूपः
 क्रियार्थः श्वेतइतिभिन्नः शब्दः यत्रापिशब्दार्थयोः सिद्ध
 रूपत्वं तत्राप्यर्थादस्ति शब्दस्य भेदइत्याह श्वेतः प्रासा
 दइति कारकार्थः शब्दोभिहितत्वाच्चकारकविभक्तेर
 भावः अर्थविभजते क्रियाकारकात्मा तदर्थस्तयोः श
 ब्दयोरर्थः क्रियात्मा कारकात्मा च प्रत्ययं विजते प्रत्यय
 श्वेति च शब्देन तदर्थइत्येतत्सदमत्रानुकृष्यते तदत्रान्य
 पदार्थप्रधानं संबध्यते स एव क्रियाकारकात्मार्यो यस्य स
 तथोक्तः नन्वभेदेन प्रतीतेः शब्दार्थप्रत्ययानां संकराकुतः प्रवि
 भागइत्याशयवान्छतिकत्मादिति उत्तरमाह सोयमित्यभिसंधादिति
 केतोपाधिरेकाकारप्रत्ययानुतात्त्विकद्वयार्थः संकेत-
 स्य निमित्ततादर्शितासंकेतइति सप्तम्यापरमार्थमाह यस्तु
 श्वेतोर्थइति अवस्थानचपुराणत्वादयः सहगतः संकीर्ण
 वंचप्रविभागसंयमाद्योगिनः सर्वेषां भूतानां पशुसृगंसरी
 सृपवयः प्रभृतीनां यानि हतामितत्राप्यव्यक्तंपदंतदर्थः त
 प्रत्ययश्चेति तदिह मनुष्यवचनवाच्यप्रत्ययेपुकृतः संय
 मः समानाजातीयतया तेष्वपि कृतएवेतितेषां रूतंतद-
 र्थभेदंतत्प्रत्ययंचयोगीजानातीतिसिद्धंसंज्ञानजाहि
 संस्काराः सृतेर्हेतवो अविद्यादिसंस्कारा अविद्यादीनां
 क्लेशानां हेतवः विपाको जात्यायुर्भोगरूपस्तस्य हेतवो ध
 र्मा धर्मरूपाः पूर्वेषु भवेष्वभिसंस्कृताः निष्पादिताः स्वका
 णैर्यथासंस्कृतं व्यंजनं कृतमिति गम्यते परिणामचेष्टा

निरोधशक्तिजीवनान्येव धर्माश्चित्तस्यतद्दृष्टपरिदृष्टाश्चि
 त्तधर्मास्तेषुश्रुतेषुनुमितेषुसपरिकरेषुसंयमःसंस्कारा
 णांद्वयेषांसाक्षात्क्रियायैसमर्थःअस्तुतत्रसंयमान्तसा
 क्षात्कारःपूर्वजातिक्षात्कारस्तुकुतइत्यतआहनचदेशे
 तिनिमित्तंपूर्वशरीरमिंद्रियादिसानुबंधसंस्कारसाक्षा
 त्कारएवनांतरीकतयाजात्यादिसाक्षात्कारमाक्षिपती
 त्यर्थःस्वसंस्कारसंयमंमरकीयेष्वतिदिशति परत्राप्येव
 मिति अत्रश्रद्धोत्सादेहेतुमनुभवतत्रावध्यस्यजैगीष
 वेणसंवादमुपन्यस्यति अत्रानुश्रूयतइतिमहाकल्पः
 महासर्गःतनुधरइतिनिर्माणकायसंपदुक्ताभव्यःशो
 भनोविगलितरजस्तमोमलइत्यर्थःप्रधानवशित्वमैश्व
 र्यंतेनहिप्रधानंविक्षोभ्ययस्मैयादृशींकार्येन्द्रियसंपदं
 दित्सति तस्मैतादृशींदत्तेपरकीयानिचकार्येन्द्रियसहसा
 णिनिर्मायांतरिक्षेदिविभुविचयथेच्छविहरतीति संतो
 पोहितृष्णाक्षयोबुद्धिसत्वस्यप्रशांतताधर्मःमनंपरप्रस
 यस्यचित्तमात्रस्य साक्षात्कारणादिति यथासंस्कारसाक्षा
 त्कारःतदनुबंधपूर्वजन्मसाक्षात्कारमाक्षिपत्येवंपरचि
 त्तसाक्षात्कारोपि तदात्मचनसाक्षात्कारमाक्षिपेदितिप्रा
 चे आहनत्वात्सानुबंधसंस्कारविषयोसौ संयमःअयं
 तु परिचित्र विषय इत्यभिप्रायः का तम् पंचा =
 त्मकः कायः सच स्तवत्तयाचाक्षुषोभवतिरूपे
 णहि कायश्चतद्रूपंचक्षुर्ग्रहणकर्मशक्तिमनुभवति

तत्रयदारूपे संयमविशेषोयोगिनांक्रियते तदारूपस्य
 ग्राह्यशक्तीरूपवत्कायप्रत्यक्षताहेतुस्तभ्यते तस्माद्ग्रा
 ह्यशक्तिस्तंभेसस्यतर्द्धानंयोगिनस्ततःपरकीयचक्षुर्जनि
 तेनप्रकाशेनज्ञानेनासंप्रयोगश्चक्षुर्ज्ञानाविषयत्वंयो-
 गिनःकायस्येतियावत्तस्मिन्कर्तव्यंतर्द्धानंकारणमि
 त्यर्थःएतेनेतिकार्यशब्दस्पर्शरसगंधसंयमात्तद्ग्राह्य-
 शक्तिस्तंभेश्रोत्रत्वग्रसनप्राणप्रकाशासंप्रयोगेंतर्द्धान
 मितिस्त्रमूहनीयं सोवा आयुर्विपाकंच कर्मद्विविधं
 सोपक्रमंनिरुपक्रमंचयत्स्वत्वेकभविकंकर्मजात्या
 युर्भोगहेतुस्तदायुर्विपाकं तच्च किंचित्कालानपेक्षमेव
 भोगदानायप्रस्थितं दत्तबहुभोगमल्यावशिष्टफलंप्रव
 त्तव्यापारंकेवलंतत्फलस्यसहस्राभोक्तुमेकेनशरीरेणा
 शक्यत्वाद्द्विलंबनेतदिदंसोपक्रममुपक्रमोव्यापास्तस्त
 हितमित्यर्थः तदेवतु दत्तस्तोकफलंतत्कालमपेक्ष्यदा
 नामव्याप्रियमाणंकादाचित्कमंदव्यापारंनिरुपक्रमं
 एतदेवनिदर्शनाभ्यांविशुद्ध्यति तत्र यथेतिअत्रैववि

रितं वा सर्वमाहेंद्रजालादिव्यतिरेकेण ग्रामनगरादिस्व
 र्गमभिमन्यते मनुष्यलोकमेव देवलोकमिति मैति मै
 त्र्यादिषु संयमान्मैत्र्यादिवलान्यस्य भवंति तत्र मैत्रीभा
 वनातो बलं येन जीवलोकसुखाकरोति ततः सर्वहि
 तो भवति एवं ब्रह्मणा बलात् प्राणिनो दुःखात् दुःखहे
 तोर्वा समुद्धरति एवं मुदिता बलात् जीवलोकस्य माध्य
 स्थ्यमाधत्ते वक्ष्यमाणौपयिकं भावनाकारणत्वं समाधे
 राह भावनातः समाधिर्यः संसंयमः यद्यपि धारणाध्यान
 समाधि त्रयमेव संयमो न समाधिमात्रं समाध्यनंतरं का
 र्योत्पादात् समाधेः प्राधान्यात् तत्र संयम उपचरितः क्वचि
 त् भावना समाधिरिति पाठः तत्र भावना समाधी समूहस्य
 संयमस्यावयवो हेतु भवतः वीर्यं प्रयत्नः तेन मैत्र्यादिव
 लवतः पुंसः सुखितादिषु परेषां कर्तव्येषु प्रयत्नोऽवध्यो भ
 वतीति उपेक्षोदासीन्यं न तत्र भावनानापि सुखादिव द्रा
 व्यं किंचिद्स्तीति वलीयस्य बल संयमस्तस्य बलं लभते
 इति प्रनंसूक्ष्मे व्यवहिते विप्रकृष्टे वार्थे संयमेन विन्यस्य
 तमधिगच्छति २३ भुवात् आधुवादि तोमैरुष्टात्तदेवम
 नेन संग्रहश्लोकांतेन संक्षेपतः सप्तलोकानुपन्यस्य विस्त
 रिणाह तत्रावीचेरिति घनशब्देन पृथिव्युच्यते भूमिः स्थान
 मित्यर्थः एते महानरका अनेकोपनरकपरिवारा बोद्धव्याः
 एतानेव नामांतरैणोपसंहरति महेतितस्य सूर्यप्रचाराद्वा
 त्रिदिवंलग्नमिव विवर्त्तते यमेवास्य भागं सूर्यस्त्यजति त

त्ररात्रिर्यमेवभागमलंकरोति तत्रदिनमिति सकलजंबू
 द्वीपपरिणाममाह तदेद्योजनशतसहस्रं किंभूतंयोज-
 नानांशतसहस्रमित्याह सुमेरोर्दिशिदिशितदूर्ध्वेनपंचा-
 शतायोजनसहस्रेण व्यूढं संक्षिप्तं यतोस्यमध्यस्थःसुमे-
 रुःसमुद्राश्चसर्षपराशिलाइतिद्विगुणाद्विगुणाइतिसंबंधःय-
 थासर्षपराशिर्नव्रीहिराशिरिवोच्छ्रितोनापिभूमिसमस्त-
 थासमुद्रात्रपीत्यर्थः विचित्रैःशैलैस्वतंसैरिवसहवर्तते
 इतिसविचित्रशैलावतंसाद्वीपास्तदेतत्सर्वं सद्वीपविपि-
 ननगनगरनीरधिमालावलयलोकालोकपरिवृतंविश्व-
 भ्रामंडलंब्रह्मांडमध्येव्यूढं संक्षिप्तं सुप्रतिष्ठितं संस्थानं
 सन्निवेशोयस्यतत्तथोक्तं येयत्रप्रतिवसंतितत्रतानुदर्श-
 यति तत्रपातालइति ८२ सुमेरोःसन्निवेशमाह सुमेरुरि-
 तितदेवंभूर्लोकंसप्रकारमुक्त्वासप्रकारमेवांतरिक्षलो-
 कमाहग्रहेतिविक्षेपोव्यापारःस्वर्लोकमादर्शयतिमा-
 हेंद्रनिवासिनइति देवानकायादेवजातयः षण्णाम-
 पिदेवनिकायानारूपोत्कर्षमाह सर्वेसंकल्पसिद्धाइ-
 ति संकल्पमात्रादेवैषांविषयाउपनमंति चंदारकाःपू-
 ज्याःकामभोगिनैमैथुनप्रियाः श्रेयपादिकदेहाःपित्रो-
 संयोगमंतरेणाकस्मादेवद्विव्यशरीरमेषां धर्मविशेषा-
 तिसंस्कृतेभ्योणुभ्योभूतेभ्योभवतीति महर्लोकमाह
 महतीति महाभूतवशिनः यद्यदेतेभ्योरोचतेतत्तदेव
 महाभूतानिप्रयच्छति तदिच्छातश्चमहाभूतानितेननेनसं

स्थानेनावतिष्ठते ध्यानमात्रतत्प्राःपुष्टाभवति जनलोक
 माह प्रथमदत्तुक्तक्रमेण भूतेन्द्रियवशिनइति भूतानि
 पृथिव्यादीनि इंद्रियाणि श्रोत्रादीनियथानियोजुमि
 ष्णतितथैव नियुज्यते उक्तक्रमापेक्षया द्वितीयं ब्रह्मणस्त
 पोलोकमाह द्वितीयइति भूतेन्द्रियं प्रकृतिवशिनइति
 प्रकृतिः पंचतन्मात्राणितद्वशिनः तदिच्छातो तन्मात्रा
 एव कायाकारेण परिणमंत इत्यागमिकः द्विगुणेति त्रि
 भास्वरेभ्यो द्विगुणायुषो महाभास्वरास्तेभ्योपि द्विगुणायु
 षः सत्यमहाभास्वराद्व्यर्थः ऊर्ध्वमिति ऊर्ध्वसत्यलो
 के अप्रतिहतज्ञाना आवीचेस्तु प्रभृत्या तपोलोकं सू
 क्ष्मव्यवहितादिसर्वं विजानंतीत्यर्थः तृतीयं ब्रह्मणः
 सत्यलोकमाह तृतीयइति अकृतो भवनस्य गृहस्य =
 न्यासेयैस्ते तथोक्ताः आधाराभावादेवं स्वप्रतिष्ठाः स्वे
 पुशरीरेषु प्रतिष्ठायेषां ते तथोक्ताः प्रधानवशिनस्तदि-
 ष्णतः सत्वरजस्तमांसि प्रवर्तते यावत्सर्गायुषः तथा च
 श्रूयते ब्रह्मणा सह ते सर्वे संप्राप्ते प्रति संचरे परस्यांते कृ
 तात्मानः प्रविशंति परंपदमिति तदेवं चतुर्णां देवनि कायानां सा
 धारणधर्मानुक्तानामविशेषग्रहणेन धर्मविशेषानाह तत्रेति
 अच्युतानामदेवाः स्थूलविषयध्यानसुखाः तेन ते तृप्यंति शुद्ध
 निवासानामदेवाः सूक्ष्मविषयध्यानसुखाः तेन ते तृप्यंति सत्या
 भानामदेवा इंद्रियविषयध्यानसुखास्तेन ते तृप्यंति संज्ञासंज्ञिनो
 नामदेवा अस्मितामात्रध्यानसुखास्तेन ते तृप्यंति त एते सर्वे संप्र

ज्ञानसमाधिमुपासते ८३ अथासंप्रज्ञातसमाधिनिष्ठा-
 विदेहप्रकृतिलयाः कस्मान्नलोकमध्येन्यस्यंते इत्यत
 आह विदेहप्रकृतिलयास्त्विति बुद्धिवृत्तिमंतो हि द
 र्शितविषयालोकयात्रां वहंतो लोकेषु वर्तन्ते न चैवं वि
 देहप्रकृतिलयाः सत्यपिसाधिकारत्व इत्यर्थः तदे
 तदासत्यलोकमाचारी चैर्योगिना साक्षात्कारणीयं सूर्य
 र्यद्वारे सुषुम्नायां नाड्यां न चैतावतापि तत्साक्षात्का
 रो भवतीत्यत आह एव तावदन्यत्रापि सुषुम्नाया
 अन्यत्रापियोगोपाध्यायोपदिष्टेषु यां वदिदं सर्वजग
 दृष्टमिति बुद्धिसत्त्वं हि स्वभावतएव विश्वप्रकाशनस
 मर्थतमो मलावृतं यत्रैव रजसोद्वाह्यते तदेव प्रका-
 शयति सूर्यद्वारसंयमोद्घाटितं भुवनं प्रकाशयति न चै
 व मन्यत्रापि प्रसंगस्तसंयमस्य तावन्मात्रोद्घाटनसा-
 मर्थ्यादिति सर्वमवदातं तत्र तत्र जिज्ञासायां योगिन-
 स्तत्र तत्र संयमः एवं क्षुत्पिपासानिवृत्तिहेतुः संयमः
 स्यैर्ये हेतुश्च सूत्रपदैरुपदिष्टो भाष्येण निगद्व्याख्या
 तेन व्याख्यात इति न व्याख्यातः मूलमूर्द्धशब्देन सुषु
 म्नानाडी लक्ष्यते तत्र संयम इति प्रांवं प्रतिभा ऊहस्त
 द्रुवं प्रातिभं प्रसंख्यानहेतु संयमवतो हितत्त्वकर्षे प्रसं
 ख्यानोदयपूर्वलिङ्गं यदूहजं ज्ञानं तेन सर्वं विजानाति
 योगी तच्च प्रसंख्यानसन्निधायनेन संसारान्तरयती
 तितारकं हवित् हृदयपदं व्याचष्टे यदिदमस्मिन्नहपु

रवहत्वादात्मा ब्रह्मतस्य पुरनिलयस्तद्धितत्रविजाना-
 तित्वमिति दहरं गते तदेव पुंडरीकं अधोमुखं वेश्मम-
 नसः चित्तसंवेदनत्वे हेतुमाह तत्रविज्ञानतत्रसंय-
 माच्चित्तविजानातित्वदृष्टि विशिष्टं सनयत्र प्रकाश-
 रूपस्यातित्वदृष्टस्य निताताभिभूत रजस्तमस्तया विवे-
 करव्यातिरूपेण परिणतस्य बुद्धिसत्त्वस्यात्यतिकश्चैत-
 न्यादसकरस्तत्रकैव कथा रजस्तमसोजडस्वभावयो-
 रित्याशयत्रान्तराकारः सत्त्वपुरुषयोरित्युवाच इम-
 मेवाभिप्रायं गृहीत्वा भाष्यकारोप्याह बुद्धिसत्त्वप्रख्या-
 शीलमिति न प्रख्याशीलं मात्रमपितु विवेकरव्यातिरूपे-
 ण परिणतमतो नितांतशुद्धप्रकाशतया त्यंतसारूप्य-
 चैतन्येनेति संकर इत्यत आह समानेति सत्त्वेनोपनि-
 बंधनमविनाभावः संबधः समानसत्त्वोयतिबधनय-
 योरजस्तमसोस्ततथोक्तेव शीकारोभिभवः असकरमा-
 ह तस्माच्चैति चकारोप्यर्थः न केवलं रजस्तमोभ्यामि-
 त्यर्थः परिणामिन इति वैधर्म्यमपरिणामिनः पुरुषा-
 दुक्तप्रत्यया विशेषः शांताच्चारमृदस्ताया बुद्धेश्चैतन्य-
 विबोद्धाहेण चैतन्यस्य शांताद्याकाराधारोपश्रद्धम-
 सद्बस्वच्छ सलिलप्रतिबिंबितस्य तत्कपनात् कपना-
 रोपः भोगहेतुमाह दर्शितविषयत्वादिति असकृ-
 द्धारव्यातं ननु बुद्धिसत्त्व स्तुपुरुषभिन्नं भोगस्तु पुंसः कु-
 तो भिद्यते इत्यत आह सभोगप्रत्ययो भोगरूपः प्रस-

यः सत्वस्यातः परार्थत्वाद्दृश्योभोग्यः सत्वहि परार्थसह
 तत्वात्तद्भ्रमश्चभोगः इति सोऽपि परार्थः यस्मै च परस्मा
 अस्मै तस्य भोक्तुर्भोग्यः अथवानुकूलप्रतिकूलवेदनी
 यस्तु सुखदुःखानुभावोभोगः नचायमात्मानमेवानु-
 कूलयति प्रतिकूलयति वा स्वात्मनि दृष्टिविरोधाद्
 तानुकूलनीयप्रतिकूलनीयार्थोभोगः समोक्ता आत्मा
 तस्य दृश्योभोग्य इति यस्तु तस्मात्परार्थोद्दिशिष्ठ इति परा
 र्थादिति प्रचम्प्यन्यपदाध्याहारैण व्याख्याता स्याद्देत-
 सुरूपविषयाचेत्प्रज्ञाहंतभोः पुरुषः प्रज्ञायः प्रज्ञेय इ
 ति प्रज्ञांतरमेव तत्र तत्रेति अनवस्थापात इत्यत आ
 ह नच पुरुषप्रत्ययेनेति अयमभिसंधिः चित्याजडः प्र
 काशयते न जडेन चितिः पुरुषप्रत्ययस्त्वचिदात्मा क
 थंचिदात्मानं प्रकाशयेत् चिदात्मात्वपराधीनप्रकाशो
 जडं प्रकाशयतीति युक्तम् बुद्धिसत्त्वेनेति अचिद्रूपता
 दात्मेन जडत्वमाह बुद्धिसत्त्वगतपुरुषप्रतिविंबालं
 वनात् पुरुषालंबनं नतु पुरुषप्रकाशनात् पुरुषा-
 लंबनं नतु पुरुषप्रकाशनात् पुरुषालंबनं बुद्धिसत्त्व
 मेव नतु तेन प्रत्ययेन संक्रांतपुरुषाप्रतिविंबंपुरुष
 छायापन्नं चैतन्यमालंबत इति पुरुषार्थः अत्रैव श्रुति
 मुदाहरति तथा ह्युक्तमीश्वरेण विज्ञातारमिति नके
 नचिदित्यर्थः नच स्वार्थसंयमो नयावक्ष्यानं स्वका
 र्यं पुरुषज्ञानमभिनिर्वर्तयति तावत्तस्य पुरस्ताथावि

भूतीराधत्तेताःसर्वोदर्शयति तत्ते तदनेनयोगजधर्मा
 नुगृहीतानांभनःश्रोत्रत्वक् चक्षुर्जिह्वाघ्राणानांयथा
 संख्यंप्रातिज्ञानदिव्यशब्दाद्यपरोक्षहेतुभावउक्तः
 श्रोत्रादीनांपंचानांदिव्यशब्दाद्युपलभकानां तात्रि-
 काःसंज्ञाःश्रावणाद्याःसुगमंभाष्यंकदाचिदात्मविष-
 यसंयमप्रवृत्तस्तत्प्रभावात्सूर्यांतरसिद्धीरधिगम्य
 कृतार्थमन्यः संयमाहिरमेदत्तत्राह तेयः व्युत्थितचि-
 तोहिताः सिद्धीरभिमन्यतेजन्मदुर्गतद्रवद्रविणक
 णिकामपि द्रविणसंभारं योगिनातु समाहितचित्ते
 नोपनताभ्योपिताभ्योविरंलव्यंअभिसंहिततापत्रया
 त्यंतिकोपशमरूपपरमपुरुषार्थःसखत्वयं कथंतसु
 त्यनीकासु सिद्धिपुरज्येतेतिसूत्रभाष्ययोरर्थःतदेवं
 ज्ञानरूपमैश्वर्यं पुरुषदर्शनार्थंसंयमफलमुक्त्वाक्रि-
 यारूपमैश्वर्यं संयमफलमाह वंशःसमाधिवलादि-
 ति बंधकारणसंयमवलात् प्राधान्यात्समाधिग्रह-
 णं प्रचरत्यनेनास्मिन्नितिप्रचारःचित्तस्यगमागमा
 ध्वानोनाड्यः तस्मिन्प्रचारेसंयमात्तद्देहनं तस्माच्च
 बंधकारणंशैथिल्यात् नतेनप्रतिबध्यते अप्रति-
 बद्धमप्युन्मार्गेणगच्छन् स्वशरीरात्प्रत्यूहं निष्क्रा-
 मति नच परशरीरमाविशति तस्मात्तत्प्रचारोपिज्ञा-
 तव्यः इंद्रियाणिच चित्तानुसारीणि परशरीरे यथा
 धिष्ठानंनिविशंतेइति उच्च समस्तेन्द्रियवृत्तिर्जीव

नंप्राणादिलक्षणाप्राणाद्योलक्षणंयस्याःसातथोक्ताद्व
 यौद्रियाणां वृत्तिर्वाद्याभ्यंतरीचवाद्यारूपाद्यालोचनल
 क्षणात्राभ्यंतरीतुजीवनंसहिप्रयत्नभेदःशरीरोपगृ
 हीतमास्तक्रियाभेदहेतुःसर्वकरणसाधारणःयथाहुः
 सामान्यकरणवृत्तिःप्राणाद्यावायवःपंचेति तैरस्यल
 क्षणीयत्वात्तस्यप्रयत्नस्यक्रियाकार्यं पंचतपो प्राण
 आनासिकाग्रादाचहृदयाद्वस्थितःअसितपीताहार
 परिणतिमिदं संतत्रतत्रस्थानेसममनु रूपंनयन्समा
 नःआहृदयादाचनाभेरस्यस्थानंमूत्रपुरीपुरीष=
 गर्भादीनामपनयनहेतुरपानःआनाभेराचपादतलाद
 स्यवृत्तिःउन्नयनादूर्ध्वंनयनाद्रसादीनामुदानःआ
 नासिकाग्रात्आचशिरसोवृत्तिरस्यव्यापीव्यानःएषा
 मुक्तानांप्रधानं प्राणस्तदुक्रमेसर्वोक्रमश्रुतेःप्राणामु=
 क्रामंतमनुसर्वे प्राणाउक्रामंतीति तदेवंप्राणादी=
 नांक्रियास्थानभेदेनभेदंप्रतिपाद्यस्त्रार्थमवतारयति
 उदानजयादिति उदानेकृतसंयमस्तज्जयाज्जलादि
 भिर्नप्रतिहन्यते उक्रांतिश्चाचिरादिमार्गेणभवति प्रपा
 णकालेतस्मात्तामुक्रांतिं वशित्वेनप्रतिपद्यते प्राणादि
 संयमान्तद्विजयेभूतजयएताःक्रियाःस्थानविजयादि
 भेदात्प्रतिपत्तव्यःसंनंतेजसःशारीरस्योपधानमुत्तेज
 नंस्वार्थसंयमादन्वाचयंशिष्टंश्रावणाद्युक्तंसंप्रतिश्राव
 णायर्थादेवसंयमाद्व्रावणादिभवतीत्याहश्रोत्रसंयम=

च पृथिव्यांगंधवर्जचत्वारोऽसुर्गंधरसवर्जत्रयस्तेजसि
 गंधरसरूपवर्जद्वेनभस्वतिशब्दंवाकाशतएतईदृ
 शाविशेषाः सहाकारादिभिर्धर्मैः स्थूलशब्देन परिभा
 षिताः शास्त्रे तत्रापि पार्थिवास्तावद्धर्माः आकारोगौर
 वंरौक्ष्यंवरणं स्थैर्यमेवचवृत्तिर्भेदः क्षमाकास्म्यंकाठि
 न्यं सर्वभोग्यता अपांधर्माः स्नेहः सौक्ष्म्यं प्रभाशौक्य
 मार्दवंगौरवंचयत् शैत्यरक्षापवित्रत्वं संधानंचौदका
 गुणाः तैजसाधर्माः ऊर्ध्वभाक् पाचकं दग्धपाचकं ल
 घुभास्वरप्रध्वंस्योजस्विवैतेजः पूर्वाभ्यांभिनलक्षणं वा
 यवीयाधर्माः तिर्यग्ज्ञानं पवित्रत्वमाक्षेपोनोदनंबलं
 बलमन्त्रायतारौक्ष्यंवायोर्धर्माः पृथग्विधाः आकाशी-
 याधर्माः सर्वतोगतिरव्यूहो विष्टंभश्चेतिच त्रयः आका
 शाधर्माव्याख्याता पूर्वधर्मविलक्षणाइति तएतआ
 कारप्रभृतयोधर्मास्तैः सहेति आकारश्च सामान्य वि
 शेषेगोत्रादिः द्वितीयरूपमाह द्वितीयरूपं स्वसामा-
 न्यमूर्तिः सांसिद्धिकंकाठिन्यं स्नेहोजलं भज्जापुष्टिव
 लाधानहेतुः वन्दिरुस्मता औदर्येसौर्ये भौमेच सर्व-
 त्रैव तेजसि समवेतोऽस्मतेति सर्वचैतद्धर्मधर्मिणोर
 भेदविवक्षयाभिधानंवायुः प्राणामीवहनशीलः त-
 दाहचलनेन तणादीनां शरीरस्याटनेनचसर्वगंवायुसा
 मान्यं नामित्वमनुमीयते सर्वतोगतिराकाशः सर्वत्रश
 दोपलब्धिदर्शजात् श्रोत्राश्रयाकाशगुणेन हिशब्देन

हनीयं कानं कायाकाशसंबन्धसंयमाद्बालघुनिवा-
 त्कलादौ कृतसंयमापत्तिचेतसस्तस्थ तदंजनतांल
 ध्वेति सिद्धिक्रममाह जलइति अपरमपि परशरीरा
 वेशहेतुसंयमं क्लेशकर्मविपाकक्षयहेतुमाह वयः
 विदेहमात्रमाह शरीरादिति अकल्पितायामहावि
 देहायाथउपायस्तत्प्रदर्शनायकल्पितां विदेहमाह
 सायदीति वृत्तिमात्रकल्पनाज्ञानमात्रं तेन महावि
 देहामाह यात्विति उपायेपियते कल्पिताकल्पितयो
 राह तत्रेति किंपरशरीरावेशमात्रमितेनेत्याह तत्
 श्वेति ततोधारणातोमहाविदेहायामनःप्रवृत्तेः सि
 द्धिः क्लेशश्चकर्मच ताभ्यांविपाकत्रयं जात्यायुर्भोगाः
 तदेतद्रजस्तमोमूलंविगलित रजस्तमसःसत्त्वमात्रा
 त् विवेकरव्यातिमात्रसमुत्पादात्तदेतद्विपाकत्रयंर-
 जस्तमोमूलतया तदात्मकं सद्बुद्धिसत्त्वमावृणोति त
 त् क्षयाच्चनिरावरणयोगिचित्तयथेच्छंविहरति वि-
 जानातिचेति स्थूलः स्थूलं च स्वरूपं च सूक्ष्मं चान्वयश्चा
 र्थवत्त्वंचेति स्थूलस्वरूपसूक्ष्मान्वयार्थवत्वानि तेषुसं
 यमात्तज्जयः स्थूलमाह तत्रेति पार्थिवाः पाथसीयास्तै
 जसा वायवीयाः आकाशीयाः शब्दस्पर्शरूपरसगंधा-
 यथासंभवंविशेषाः षड्गंधाधारादयः शीतोष्मादयोनी
 लपीतादयः कषायमधुरादयः सुरभ्यादयः एतेहिनाम
 रूपप्रयोजनैः परस्परतोभिद्यतइतिविशेषाः एतेषांपं

च पृथिव्यांगंधवर्जचत्वारोऽसुर्गंधरसवर्जत्रयस्तेजसि
 गंधरसरूपवर्ज द्वौ न भस्वति शब्दं वाकाशत एतद्दृ
 शाविशेषाः सहाकारादिभिर्धर्मैः स्थूलशब्देन परिभा
 षिताः शास्त्रे तत्रापि पार्थिवास्तावद्धर्माः आकारोगौर
 वं रौक्ष्यं वरणं स्थैर्यमेव च वृत्तिर्भेदः क्षमाकास्म्यं काठि
 न्यं सर्वभोग्यता अपांधर्माः स्नेहः सौक्ष्म्यं प्रभाशौक्य
 मार्दवं गौरवं च यत् शैत्यरक्षापवित्रत्वं संधानं चौदका
 गुणाः तैजसाधर्माः ऊर्ध्वभाक् पाचकं दग्धपाचकं ल
 घुभास्वरप्रध्वंस्यौजस्विचैतेजःपूर्वाभ्यां भिन्नलक्षणं वा
 यवीयाधर्माः तिर्यग्ज्ञानं पवित्रत्वमाक्षेपो नोदनं बलं
 बलमच्छायतारौक्ष्यं वायोर्धर्माः पृथग्विधाः आकाशी-
 याधर्माः सर्वतोगतिरव्यूहो विष्टं भश्चेति च त्रयः आका
 शाधर्मा व्याख्याता पूर्वधर्मविलक्षणादिति त एत आ
 कारप्रभृतयो धर्मास्तैः सहेति आकारश्च सामान्य वि
 शेषो गोत्वादिः द्वितीयं रूपमाह द्वितीयं रूपं स्वसामा-
 न्यमूर्तिः सांसिद्धिकं काठिन्यं स्नेहो जलं मज्जा पुष्टि
 लाधानहेतुः बन्धिरुष्मता औदर्ये सौर्ये भौमे च सर्व-
 त्रैव तेजसि समवेतोऽस्मतेति सर्वचैतद्धर्मधर्मिणोर
 भेदविवक्षयाभिधानं वायुः प्राणामीव हनशीलः त-
 दाहचलनेन तृणादीनां शरीरस्याटनेन च सर्वगं वायुसा
 मान्यं नामित्वमनुमीयते सर्वतोगतिराकाशः सर्वत्र श
 दोपलब्धिदर्शजात् औत्राश्रयाकाशगुणेन हि शब्देन

पार्थिवादिशब्दोपलब्धिरित्युपपादितमधस्तात् एतत्स्व
 रूपशब्देनोक्तं अस्यैवमूर्त्यादि सामान्यस्य शब्दादयः
 षड्गादयः उष्मत्वादयः शुकृत्वादयः कषायत्वादयः
 सुरभित्वादयो मूर्त्यादीनां सामान्यानां भेदः सामान्या
 न्यपि मूर्त्यादीनि जंबीरपनसामलंकफलादीनि रसा
 दिभेदात् परस्परं व्यावर्तते तेनैतेषामेते रसादयो वि
 शेषाः तथोक्तं एकजातिसमन्वितानां प्रत्येकं पृथिव्या
 दीनामैकैकया जात्या मूर्त्तिस्नेहादिना समन्वितानां भे
 दां षड्गादिधर्ममात्रव्यावृत्तिरिति तदेवं सामान्यं मूर्त्या
 द्युक्तं विशेषाश्च शब्दादय उक्ताः ये चाहुः सामान्यविशे
 षाश्रयो द्रव्यमितितान्प्रत्याह सामान्यविशेषसमुदा
 योत्र दर्शने द्रव्यं ये पितदाश्रयो द्रव्यमास्थिष ततैरपित
 त्तमुदायो नुभूयमानो नापन्हेतव्यः न च तदपन्हेत
 योराधारो द्रव्यमिति भवति ॥ तस्मात्तदेवास्तु द्रव्यं
 न तु ताभ्यां तत्समुदायाच्च तदाधारमपरं द्रव्यमुपलंभा
 महे ग्रावभ्यो ग्रावसमुदायादिव न च तदाधारमपरं पृथ
 ग्विधं शिखरं समूहो द्रव्यमित्युक्तम् तत्र समूहमात्रं द्र
 व्यमिति भ्रमापनुत्तये समूहविशेषो द्रव्यमिति निर्धार
 यितुं समूह प्रकारानाह द्विषो हीति यस्मादेवं तस्मान्न
 समूहमात्रं द्रव्यमित्यर्थः ह्यभ्यां प्रकाराभ्यां तिष्ठतीति
 द्विषः एकप्रकारमाह प्रत्यस्तमितेति प्रत्यस्तमितो भेदो
 येषामवयवानां ते तथोक्ताः प्रत्यस्तमितभेदात्प्रवयवा

यस्य सतथोक्तः एतदुक्तं भवति शरीरवृक्षयूथवनशब्दे
 भ्यः समूहः प्रतीयमानो प्रतीतावयवभेदस्तद्वाचकश
 ब्दप्रयोगात् समूह एकोवगम्यते इति युतायुत सिद्धाव
 यवत्वेन चेतनाचेतनत्वेन चोदाहरणचतुष्टयं युतायु
 त सिद्धावयवत्वं चाग्रेवक्ष्यते द्वितीयं प्रकारमाह शब्दे
 नोपात्तभेदावयवानुगतः समूहः उभये देवयनुष्या इति
 देवमनुष्या इति हि शब्देनोभयशब्दवाच्यस्य समू
 हस्य भागौ भिन्नावुपात्तौ ननु भयशब्दान्तावदवयवभे
 दोनप्रतीयते तत्कथमुपात्तभेदावयवानुगत इत्यत
 आह ताभ्यां भागाभ्यामेव समूहोभिधीयते उभयशब्दे
 नभागद्वयवाचि शब्दसहितेन समूहोवाच्यः वाक्यस्य
 वाक्यार्थवाचकत्वादिति भावः पुनर्द्विविध्यमाह सचेति
 भेदेन च भेदेन च विवक्षितः भेदविपक्षितमाह आम्नाणां
 वनं ब्राह्मणानां समूह इति भेद एव षष्ठीश्रुतेः यथा ग
 र्गाणां गौरिति अभेदविपक्षितमाह आम्नवनं ब्राह्मणसं
 यम इति आम्नश्च ते वनं चेति समूहसमूहिनोरभेदं
 विवक्षित्वा सामानाधिकरण्यमित्यर्थः विधांतरमाह स
 पुनर्द्विविधः युत सिद्धावयवः समूहः युत सिद्धाः पृथक्सि
 द्धाः सांतराला अवयवा यस्य सतथोक्तः यस्य वनमिति सां
 तरालाहितद्वयवा वृक्षाश्च गावश्चायुत सिद्धावयवश्च
 समूहो वृक्षो गौः परमाणुरिति निरंतराहितद्वयवाः
 सामान्यविशेषावासास्मादयोवेति तदेतेषु समूहेषु

व्यभूतं निर्धारयति अयुतसिद्धेति तदेवं प्रासंगिकं इव्यं
 व्युत्पाद्यप्रकृतमुपसंहरति एतत्स्वरूपमित्युक्तमिति त
 तीयरूपं विवक्षुः पठति अयेति उत्तरमाह तन्मात्रमि
 तिवस्यैकोवयवः परिणामभेदः परमाणुः सामान्यं
 मूर्तिः शब्दादयो विशेषाः तदात्मा अयुतसिद्धानिरंत
 रावयवाः सामान्यविशेषास्तद्देधेनुगतः समुदायः
 यथान्व परमाणुः सूक्ष्मरूपं एवं सर्वतन्मात्राणिसू
 क्ष्मरूपमिति उपसंहरति एतदिति अथभूतानांचतु
 र्यरूपं ख्यातिक्रियास्थितिशीलागुणाः कार्यस्वभावम
 नुपतितु मनुगंतुं शीलं येषां ते तथोक्ताः अतएवान्व
 यशब्देनोक्ताः अथैषां पंचमं रूपं मर्थवत्त्वं विवृणोति
 भोगेति नन्वेवमपिसंतुगुणां अर्थवत्तस्तत्कार्याणां
 तु कुतोर्यवत्त्वमित्यत आह गुणा इति भौतिकागोघटाद
 यः तदेवं संयमविषयमुक्त्वा संयमं तत्फलं चाह तेषि
 ति भूतप्रकृतयो भूतस्वभावाः संकल्पानुविधाने भू
 तानां कियोगिनः सिद्धतीत्याह वतश्च स्थूलसंयम
 जपाच्च तस्वः सिद्धयो भवंतीत्याह तत्राणि मामहानपि
 भवत्यणुः लघिमामहानपिलघुभूत्वेपीका तूलइवाका
 शे विहरति महिमा लोपि नागनगगगनपरिमाणो भ
 वति प्राप्तिः सर्वेभावाः संनिहिता भवंति योगिनस्तद्य
 था भूमिष्ठा एत्रांगुल्यग्रेण स्पृशति चंद्रमसं स्वरूपसंय
 मविनयात् सिद्धिमाह प्राकाम्यमिच्छानभिघातो नास्यरु

पंभूतस्वरूपैर्मूर्त्यादिभिरभिहतेभूमावुन्मज्जति निम-
 ज्जति च यथोदके सूक्ष्मविषयसंयमजयात्सिद्धिमाह
 वशित्वंभूतानिष्टयिव्यादीनि भौतिकानि गोघटादीनि
 तेषु वशीस्वतंत्रोभवति तेषांत्ववश्यः तत्कारणतन्मा-
 त्रष्टयिव्यादि परमाणु वशीकारत्तत्कार्यं वशी कारस्ते
 नयानियथावस्थापयति तानि तथावतिष्ठते इत्यर्थः
 अन्वयविषयसंयमजयात्सिद्धिमाह ईशित्वंतेषांभू-
 तभौतिकानांविजितमूलप्रकृतिः सन्यः प्रभवउत्पादो
 पश्चाप्ययोविनाशोऽश्वव्यूहो यथावदवस्थापनं ते
 पामीष्टेऽर्थवत्संयमात्सिद्धिमाह यत्र कामावसायि-
 त्वसत्यसंकल्पता विजित गुणार्थवत्वोहि योगीयद्य-
 दर्थं तथासंकल्पयति तत्तस्मै प्रयोजनाय कल्पते वि-
 षमप्यमृतकार्यैसंकल्पभोजयतुज्जीवयतीति स्यादे-
 तद्यथाशक्तिविपर्यासं करोत्येवंपदार्थविपर्यासमपि
 कस्मान्न करोति तथा चंद्रमसमादिसं कुर्यात् कु-
 ह्वसिनीवालीमित्यत आह नचशक्तेपीति नखल्वे-
 तेयत्र कामावसायिनस्तत्र भगवतः परमेश्वरस्या-
 रामनिष्क्रमितुमुत्सहंते शक्तयस्तु पदार्थानां जाति दे-
 शकालावस्थाभेदेनानियतस्वभावा इतियुज्यते ता-
 सु तदिद्वानुविधानमिति एतावद्यवैश्वर्याणितद्गुणो-
 नभिघात इति अणिमादि प्रादुर्भाव इत्यनेनैव तद्गुणो-
 नभिघातसिद्धौ पुनरुपादानं कायसिद्धि वत् एतत्तत्रो-

पबद्ध सकलविषयसंयमफलवत्त्वज्ञापनाय सुगम
 मन्यत् कायसंपदमाह रूपसंपत् वज्रस्येवसंहन
 नमवयव व्यहो दृढो निबिडो यस्यसतथा जितभूत
 स्य योगिनइंद्रिय जयोपायमाह ग्रयः ग्रहणंचस्वरू
 पंचास्मिताचान्वयश्चार्थवत्त्वंच तेषु संयमस्तस्मादि
 त्यर्थः गृहीतिर्ग्रहणं तच्च ग्राह्याधीननिरूपणमिति
 ग्राह्यं दर्शयति सामान्यविशेषात्मेति ग्राह्यमुक्त्वाग्रह
 णमाह तथेति वृत्तिरालोचनं विषयाकारापरिणतिरि
 तियावत् येत्वाहुः सामान्यमात्रगोचरेंद्रिय वृत्तिरिति
 तान्प्रत्याह नचेति गृह्यतेइतिग्रहणं सामान्यमात्रगो
 चरग्रहणं वाद्येंद्रियतत्रहिमनोबाह्ये प्रवर्तते अन्य
 थांध बधिराद्यभावप्रसंगात् तदिह यदि न विशेषः
 त्रिपयमिंद्रियतेनासावनालोचितोविशेषइतिकथंम
 नसानुव्यवसीये तत्तस्मात्सामान्यविशेष विषयमिं
 द्रियालोचनमिति तदेतद्ग्रहणमिंद्रियाणां प्रथमंरूपं हि
 तीयरूपमाह स्वरूपं पुनरिति अहंकारोहि सत्वभागे
 नात्मीयेनेंद्रियाण्यजीजनत् अतोयत्तत्रकरणत्वंसामा
 न्यंयच्च नियतरूपादिविषयत्वं विशेषस्तदुभयमपि
 प्रकाशात्मकमित्यर्थः तेषां तृतीयरूपमिति अहंका
 रोहि इंद्रियाणांकारणमिति यत्रेंद्रियाणि तत्र तेनभ
 वितव्यमिति सर्वेंद्रियसाधारणात्सामान्यमिंद्रियाणा
 मित्यर्थः चतुर्थरूपमिति गुणानां हि द्वैतव्यवसाया

सकत्व व्यवसेयात्मकत्वं च तत्र व्यवसेयात्मकतां ग्रा-
 ह्यतामास्थाय पंचतन्मात्राणि भूतभौतिकानि निर्मिते
 व्यवसायात्मकत्वं तु ग्रहणरूपमास्थाय साहंकारा-
 णीन्द्रियाणीत्यर्थः शेषं सुगमम् एवं रूपेन्द्रियजयास्ति
 द्वीराहततोश्च विदेहानामिन्द्रियाणां करणभावो वि-
 करणभावः देशः काश्मीरादिः कालातीतादिर्विषयः
 सूक्ष्मादिः सान्वयेन्द्रियजयात्सर्वप्रकृतिविकारवशि-
 ल्वं प्रधानजयः ता एताः सिद्धयो मधुप्रतीका इत्युच्यंते
 योगशास्त्रनिष्पत्तैः स्यादेतत् इन्द्रियजयादिन्द्रियाणि
 सविषयाणि वश्यानि भवंतु प्रधानादीनां तत्कारणा-
 नां किमायातमित्यत आह एताश्चेति करणानामिन्द्रि-
 याणां पंचरूपाणि ग्रहणादीनि तेषां जयात् एतदुक्तं
 भवति नैन्द्रियमात्रजपस्यै ताः सिद्धयोपितु पंचरूप-
 स्यतदंतर्गतं च प्रधानादीति तएते ज्ञानक्रियारूपैश्वर्य
 हेतवः संयमाः साक्षात्पारंपर्येण च स्वसिद्धुपसंहार सं-
 पादितश्रद्धाद्वारेण यदर्थस्तस्याः पुरुषान्यताख्यातेर-
 वांतरविभूतीर्दर्शयति सच निर्द्धूत रजस्तमोमलत-
 याचैशारद्यं ततः परावशीकारसंज्ञोरजस्तमोभ्यामुप-
 पुत्वं हि चित्तसत्त्वमवश्यनासीत्तदुपशमेतु तद्दृश्ययोगि-
 नो वशिनः तस्मिन्वश्ये योगिनः सत्त्वपुरुषान्यताख्या-
 तिमात्ररूपप्रतिष्ठस्य सर्वभावाधिष्ठातृत्वं एतदेव वि-
 षणोति सर्वात्मानइति व्यवसायव्यवसेयात्मानोजड

प्रकाशरूपादत्यर्थः तदनेन क्रियैश्वर्यमुक्तं ज्ञानैश्वर्य-
 र्यमाह सर्वज्ञात्त्वमिति अस्याऽपि द्विविधायाः सि-
 द्वैर्वैराग्यापयोगिन प्रसिद्धां संज्ञामाह एषा विशेषे-
 ति क्लेशाश्च बंधनानि च कर्माणितानि क्षीणानियस्य
 स तथा संयमांतराणां पुरुषार्थाभासफलत्वात् विवेक-
 ख्यातिसंयमार्थतां दर्शयितुं विवेकख्यातेः परवैरा-
 ग्योपजननद्वारेण कैवल्यं फलमाह तस्य यदा-
 स्ययोगिनः क्लेशकर्मक्षये एव ज्ञानं भवति किं भू-
 तमित्याह सत्त्वस्यायं विवेकप्रत्ययो धर्मः शेषं तत्र
 तत्र व्याख्यातत्वात्सुगमं संप्रतिकैवल्यसाधने प्रवृ-
 त्तस्य योगिनः प्रत्यूह संभवे तन्निराकरणमुपदिश-
 ति स्थागात् तानि स्थानानि येषां संति ते स्थानिनो
 महेंद्रादय तैरुपमंत्रणं तस्मिन्संगश्च स्मयश्च न
 कर्तव्यः पुनरनिष्टप्रसंगतः तत्रेयं देवास्थानैरुपमं
 त्रयंते तं योगिनमेकं निर्द्धारयितुं यावंतो योगिनः सं-
 भवंति तावत् एवाह चत्वार इति तत्र प्रथमकल्पि-
 कस्य स्वरूपमाह तत्राभ्यासीति प्रवृत्तमात्रं न पुन-
 र्वशीकृतं ज्योतिर्ज्ञानं परचित्ताटि विषयं य सत-
 था द्वितीयमाह ऋतं भरप्रज्ञ इति वत्र दमुक्तं ऋतं भ-
 रत्तत्र प्रज्ञेति सहि भूतेन्द्रियाणि जिगीषुः तृतीयमाह
 भूतेंद्रियजयीति तेन हि स्थूलादिसयमेन ग्रहणादि
 संयमेन च भूतेंद्रियाणि जितानि तमेवाह सर्वेषु भा

वितेषु निष्पादितेषु भूतैर्द्रियजयासरचित्तादिज्ञानादि
 पुकृतरक्षाबंधः यतस्तेभ्योनच्यवते भावनीयेषु नि
 ष्पादनीयादिषु विशोकादिषु परवैराग्यपर्यन्तेषु कर्त
 व्यासाधनवान्तरुषप्रयत्नस्य साधनविषयस्यैव सा
 ध्यनिष्पादकत्वात् चतुर्थमाह चतुर्थेति तस्य हि
 भगवतो जीवन्मुक्तस्य चरं मदेहस्य चित्तप्रतिसर्गए
 कोर्थः तदेतेषु योगिषु उपनिमंत्रणविषयं योगिनम
 वधारयति तत्र मधुमतीमिति प्रथमं कलिकेताव-
 त्सहेंद्रादीनां तस्यातिशक्त्वेनास्ति तृतीयोपितैर्नापनि
 मंत्रणीयः भूतैर्द्रियवशित्वेनैव तस्यासेः चतुर्थेपि पर-
 वैराग्यसंपत्तेरासंगशंकादूरोत्सारितैवेति परिशिष्या
 त् द्वितीयएव क्रुतं भरपन्नस्तदुपनिमंत्रविषय इति
 वैहायसं आकाशगामि अक्षयं मविनाशि अजरं स
 दाभिनवम् समयकरणे दोषः आह समयोद्यमिति स
 यास्तु स्थितं मन्यो नानित्यतां भावयिष्यति न तस्यां प्र
 णिधास्यतीत्यर्थः सुगममन्यत् क्वचिक्वचित्संयमात्स
 र्वज्ञतांसाच्च ननिःशेषज्ञता अपितु प्रकारमात्रविव
 क्षया यथा सर्वैर्व्यजनैर्भुक्तमिति अत्र हि यावतो व्यज
 नप्रकारास्तैर्भुक्तमिति गम्यते न तु निःशेषैरिति अ-
 स्ति त्वनिःशेषवचनः सर्वशब्दः यथोपनीतमंत्रं सर्व-
 मप्राशक्तेनेति ॥ तत्र हि निःशेषमिति गम्यते तदिह
 निःशेषज्ञातालक्षणस्य विवेकज्ञानस्य साधनसंज्ञ

ममाह क्षणं क्षणपदार्थनिदर्शनपूर्वकमाह यथेति-
लोष्टस्यहिप्रविभज्यमानस्ययस्मिन्नवयवेल्पत्वतार
तम्यं व्यवतिष्ठते सोपकर्षपर्यंतः परमाणुर्यथा तथा
पकर्षपर्यंतः कालः क्षणः पूर्वापरभागविकलकाल
कलेतियावत् तमेव क्षणं प्रकारान्तरेण दर्शयति याव
तावेति परमाणुमात्रं देशमतिक्रामेदित्यर्थः क्रमप
दार्थमाह तत्त्ववाहेति तस्य देन क्षणः परामृश्यते न चे
दृशः क्रमो वास्तवः किंतु काल्पनिकस्तस्य समाहाररू
पस्यायुगपदुपस्थितेषु वास्तवत्वेन विचारा सहत्वा
दित्याह क्षणतक्रमयोरिति अयुगपद्वाविक्षणधर्मः
त्वात् क्रमस्य क्षणतक्रमयोरप्यवास्तवत्वं समाहार
स्य नैः सर्गिकवैतंडिक बुध्यति शयरहिता लौकिकाः
प्रतिक्षण एव व्युत्थितदर्शनाभ्रान्ताये कालमीदृशं वा
स्तवमभिमन्यत इति तत्किं क्षणोप्यवास्तवोनेत्याह
क्षणस्तु वस्तुपतितो वास्तव इत्यर्थः क्रमस्यावलंब
नं अवलंबः सोऽस्यास्तीति क्रमेणावलंब्यते वैकल्पि-
केनेत्यर्थः क्रमस्य = क्षणावलंबनत्वे हेतुमाह क्रम
श्चेति क्रमस्यावास्तवत्वे हेतुमाह नचेति चोहत्व-
र्ये यस्तु वैजात्यासहभावमुपेयात्तप्रत्याह क्रमश्च न
द्वयोरिति कस्मादसंभव इत्यत आह पूर्वस्मादिति उ
पसरसितस्मादिति तत्किमिदानीं शशविषाणायमा
णा एव पूर्वोत्तरक्षणाः नेत्याह येत्विति अचितास्ता

भेनसमन्वागताइत्यर्थः उपसंहरति तेनेति वर्तमान
 स्यार्थक्रियासु खोचितासु सामर्थ्यादिति यद्यप्येत-
 द्विवेकजं ज्ञानं निःशेषभावविषयमित्यग्रे ब्रूयते
 तथाप्यतिसूक्ष्मत्वात् प्रथमं तस्य विषयविशेष उप-
 क्षिप्यते जातिः लौकिकानां जातिभेदोऽन्यताया ज्ञापक
 हेतुः तुल्याजातिः गोत्वं तुल्यश्च देशः पूर्वत्वादिः काला-
 क्षीस्वस्तिमसोर्लक्षणभेदः परमिति ह्योरामलकयो-
 स्तुल्या आमलकत्वजातिर्वर्तुलादिलक्षणं तुल्यदेशभे-
 दः परमिति यदा तु योगिज्ञानं जिज्ञासुना केनचित्पूर्वा-
 मलकमन्यव्यग्रस्य योगिनो ज्ञानुरुत्तरदेशे उपावर्त-
 ते उत्तरदेशमामलकं ततोपसार्य पिधायवा तदा तु-
 ल्यदेशत्वे पूर्वमेतदुत्तरमेतदिति प्रविभागानुपपत्तिः
 प्राज्ञस्य लौकिकस्य त्रिप्रमाणीनिपुणस्य असदिग्धेन
 चतत्त्वज्ञानेन भवितव्यं विवेकजज्ञानवतो योगिनः सं-
 दिग्धत्वानुपपत्तिः अत उक्तं सूत्रकृता ततः प्रतिपत्ति-
 तत इति व्याचष्टे विवेकजज्ञानादिति क्षणतक्रमसं-
 यमान्नीतं ज्ञानं कथमामलकं तुल्यजातिलक्षणदेशा-
 दामलकांतरादिवेचयतीति चकृत् कथमिति उच-
 रमाह पूर्वामलकसहक्षणो देशः तेन सह निरंतर
 परिणाम इति यावत् उत्तरामलकसहक्षणादेशादुत्त-
 रामलकनिरंतरपरिणामाद्भिन्नः भवतु देशयोर्भेदः कि-
 मायातमामलकभेदस्येत आह ते चालमके स्वदे-

शक्षणानुभवमिव स्वदेशसहितोयः क्षणस्तस्यामल
 कस्यकालकलात्स्वदेशेन सहैन्तराध्ययरूपपरिणाम
 लक्षितासा स्वदेशक्षणस्तस्यानुभवः प्राप्तिर्वाज्ञानं
 वा तेन भिन्ने आमलके ययोरामलकयोः पूर्वोत्तरा-
 भ्यांदेशाभ्यामौत्तराध्ययरूपपरिणामक्षणआसीत्तयोर्देशां
 तौत्तराध्ययरूपपरिणामक्षणविशिष्टत्वमनुभवसंयमी
 वेभिन्नएवप्रत्येति सप्रतिवद्देशपरिणामेपि पूर्वभिन्न
 देशपरिणामाद्विशिष्टस्यैतद्देशपरिणामक्षणस्यसं
 यमतः साक्षात्करणत्तदिदमुक्तमन्यदेशक्षणानुभ-
 वस्तुतयोरन्यत्वेहेतुरिति ६९ अनेवैवनिदर्शनेनलो
 किकपरीक्षकसंवादादिना परमाणोरपीदृशस्यभेदो
 योगीश्वरं बुद्धिगम्यः श्रद्धेयइत्याह एतेनेति अपरेतु
 वर्णयति वर्णनमुदाहरति यइति वैशेषिकाहि नित्यद्र
 व्यक्तयोत्याविशेषाद्व्याहुः तथाहि योगिनोमुक्ता
 न्तुल्यजातिदेशकालान्वयवधिरहितान् परस्परतो
 भेदेनप्रत्येकतत्वेनचप्रतिपद्यंतेतस्मादस्तिकश्चिद्
 त्योविशेषइति तथाच सएव नित्यानां परमाण्वादीनां
 द्रव्याणांभेदकइति तदेतत् दूषयति तत्रापीति जाति
 देशलक्षणान्युदाहृतानि मूर्तिः संस्थानंयथैकं विशुद्ध
 वयं वसंस्थानोपपन्नंमपसार्यतस्मिन्नेवदेशेन्यव्यग्र
 स्पद्रष्टः कुस्तितावयं वसंनिवेश उपावर्त्यते तदातस्य
 संस्थानभेदेन भेदप्रत्ययः शरीरं वा मूर्तिः तत्संबंधेना

त्मनासंसारिणां मुक्तात्मनां वा भूतचरेण वा दृशतादृ
 शेन भेद इति सर्वत्र भेदप्रत्ययस्यान्यथा सिद्धिर्नोत्यवि
 शेषकल्पनाव्यवधिर्भेदकारणं यथा कुशपुष्करद्वीप
 योर्देशस्वरूपयोरिति यतो नातिदेशादिभेदालोकबुद्धि
 गम्या अत उक्तं क्षणभेदस्तु योगिबुद्धिगम्य एवेति एवका
 रः क्षणभेदमवधारयति न योगिबुद्धिगम्यत्वं तेन भूतच
 रेण देहसंबन्धेन मुक्तात्मनामपि भेदो योगिबुद्धिगम्य उ
 नैय इति यम्यतूक्ता भेदहेतवो न संतितस्य प्रधानस्य
 भेदो नास्तीत्याचार्यो मेने यस्माद्चेकृतार्थं प्रतिनष्टमप्य
 नष्टं तदप्यसाधारणत्वादिति तदाह मूर्त्तिव्यवधीति उक्तं
 तद्देहूपलक्षणमेतत् जगन्मूलस्य प्रधानस्य पृथक् भे
 दो नास्तीत्यर्थः तदेवं विषयैकदेशं विवेकजज्ञानस्य द
 र्शयित्वा विवेकजं ज्ञानं लक्षयति तानं विवेकजं ज्ञानमि
 तिलक्ष्य निर्देशः शेषलक्षणं संसारसागरान्तरयतीति
 तारकं पूर्वस्मात् प्रातिभाद्विशेषयति सर्वथा विषमिति
 पर्याया अवांतरविशेषाः अतएव विवेकजं ज्ञानं परि
 पूर्णं नास्य क्वचित्किंचित्कथंचित्कदाचिद्गोचर इत्य
 र्थः आस्तां तावत् ज्ञानान्तरं संप्रज्ञातोपि तावदस्यांशः
 तस्मादतः परं किं परिपूर्णमित्याह अस्यैवांशो योगप्र
 दीपः संप्रज्ञातः किमुपक्रमः किमवसानश्वासावित्सा
 ह मधुमतीमिति ऋतं भराप्रज्ञैव मधुमोदकारणत्वा
 त् यथोक्तं प्रज्ञाप्रसादमाह्येति तद्वती मधुमती धियो

वस्थातामुपादाययावदस्यपरिसमाप्तिःसप्तधाप्रांत
 भूमिःप्रज्ञाअतएवविवेकजंज्ञानं तारकंभवति तदंशस्य
 योगप्रदीपस्यतारकत्वादिति तदेवंपरंपरयाकैवल्य
 स्यहेतून्सविभूतीन्संयमानुक्त्वा सत्वपुरुषान्यताज्ञानं
 साक्षात्कैवल्यसाधनमित्यत्र सूत्रमवतारयति प्राप्ते
 तिविवेकजंज्ञानंभवतुमावाभूत् सत्वपुरुषान्यता
 रव्यातिस्तु कैवल्यप्रयोजिकेत्यर्थः सत्यमिति इति सू
 त्रसमाप्तौ ईश्वरस्यपूर्वोक्तैःसंयमैर्ज्ञानक्रियाशक्तिम
 तोऽनीश्वरस्यवासमनंतरोक्तेन संयमेनविवेकज-
 ज्ञानभागिन इतरस्यचानुत्पन्नज्ञानस्यनविभूतिषु
 काचिदपेक्षास्तीत्याह नहीति ननुयद्यनपेक्षिता वि
 भूतयःकैवल्येव्यर्थस्तर्हि तासामुपदेश इत्यत आह
 सत्त्वशुद्धिद्वारेणेति इयंभूतलक्षणे तृतीयानात्यंतम
 हेतवःकैवल्येविभूतयःकिंतु नसाक्षादित्यर्थः ज्ञानं
 विवेकजमुपक्रांतं यच्च पारंपर्येणकारणं तदौपचारि
 कंनमुख्यं परमार्थतस्तु रव्यातिरेव मुख्यमित्यर्थः ज्ञा
 नादिति प्रसंख्यानादित्यर्थः अत्रांतरंगान्यंगानिपरि
 णामाःप्रपंचिताःसंयमाद्भूतिसंयोगस्तासुज्ञानंविवे
 कजमिति पादार्थसंग्रहस्तौकः ॥ इति श्रीवाचस्प-
 तिमिश्रविरचितायापातंजलभाष्यव्याख्यांतत्ववै
 शारव्याविभूतिपादस्तृतीयःसमाप्तः ३ ॥ ॥ ७ ॥ त
 देव प्रथम द्वितीय तृतीयःपादैःसमाधितसाधनतद्वि

भूतयः प्राधान्येन व्युत्पादिताः इतस्तु प्रासंगिकमौपो
 ह्यतिकंचोक्तं इदानीं तद्धेतुकं कैवल्यं व्युत्पादनीयं न
 चैतत्कैवल्यभागीयं चित्तपरलोकंच पारलौकिकं विज्ञा
 नातिरिक्तं चित्तकरणकसुरवाद्यात्मकशब्दाद्युपभोक्ता
 रमात्मानंच प्रसंख्यानपरमकाष्ठांच विना व्युत्पाद्यश
 क्यं वक्तुमिति तदेतत्सर्वमंत्रपादे व्युत्पादनीयं इतर
 च प्रसंगादुपो ह्युता ह्यतत्र प्रथमं सिद्धचित्तेषु कैवल्य
 भागीयंचित्तं निर्धारयितुकामः पंचतयीं सिद्धिमाह
 जन्मौषधिमंत्रतपःसमाधिजाः सिद्धयः व्याचष्टे देहांत
 रितेति स्वर्गोपभोगभागीयात्कर्मणो मनुष्यजातीयाः
 चरितात्कृतश्चिन्निमित्तात् लब्धपरिपाकात्कृत्विदेव
 निकाये जातमात्रस्यैव दिव्यदेहांतरितासिद्धिरणिमा
 द्या भवतीति श्रेषधिसिद्धिमाह असुरभवनेष्विति मनु
 ष्यो हिकृतश्चिन्निमित्तात्सुरभवनमुपसंप्राप्तकमनी
 याभिरसुरकन्याभिरुपनीतं रसायनमुपयुज्याजरामर
 णत्वमन्याश्च सिद्धीरसादयति इहैव वारसायनोपयो
 गेन यथामांडव्यो मुनीरसोपयोगाद्दिध्यवासीति मंत्रसि
 द्धिमाह मंत्रैरिति तपःसिद्धिमाह तपसेति संकल्पसिद्धि
 माह कामरूपीति यदेव कामयते णिमादितदेकपदेस्य
 भवतीति यत्र कामयते श्रोतुं वामंतुवा तत्र तदेव शृणो
 ति मनुते चेति आदिशब्दादर्शनादयः संगृहीता इति
 समाधिजाः सिद्धयो व्याख्याता अधस्तने पादे अ=

यच्चतसृष्टिसिद्धिष्वौषधादिसाधनासुतेषामेवकार्येन्द्रि
 याणांजात्यंतरपरिणतिरिष्यते सापुनर्न नांवदुपादान
 मात्रात् नहितावन्मात्रमुपादानं न्यूनाधिकदिव्यादि
 व्यभावेस्यभवति नोरखत्वविलक्षणं कारणंकार्यवैल
 क्षण्यायालमाऽस्यात्राकस्मिकत्वं भूदित्याशंक्य पूर
 यित्वासूत्रंपठति तत्रकार्येन्द्रियाणामन्यजातीय परि
 णतानां जात्यंतरपरिणामः प्रकृत्यापूरात् मनुष्यजाति
 परिणतानां कार्येन्द्रियाणां योदेवतिर्यग्जातिपरिणा
 मः सखलु प्रकृत्यापूरात् कायस्यहि प्रकृतिः पृथिव्या
 दीनिभूतानिभूतानि इंद्रियाणांच प्रकृतिरस्मिता तद
 वयवानुप्रवेशत्रापूरः तस्माद्भवति तदिदमाह पूर्वप
 रिणामेति ननु यथा पूरेणानुग्रहः कस्मात्पुनरसौ न सदा त
 न इत्यत्र आह धर्मादीति तदनेन तस्यैव शरीरस्य बाल्य
 कौमार्यौवनवार्द्धकादीनि च न्यग्रोधधानायान्यग्रो
 धतरुभावश्च वह्निकणिकायास्तृणराशिनिवेशिना
 यावाप्रोद्भवज्ज्वालासहस्रसमालिंगितगगनमंडलत्वं
 च व्याख्यातं प्रकृत्यापूरादित्युक्तं तत्रेदं सदिद्यते किमा
 पूरः प्रकृतीनां स्वाभाविको धर्मादिनिमित्तो वेति किंप्रा
 त्तंसतीघपि प्रकृतिषुकदाचिदद्भुर्मादि निमित्तश्रव
 णाच्च तन्निमित्तएवेति प्राप्तएव प्राप्त आह निमित्तं
 क्षेत्रिकवत् सत्यंधर्मादयो निमित्तं ननु प्रयोजकाः ते
 यामपि प्रकृतिकार्यत्वात् न च कार्यकारणं प्रयोज

यति तस्य तदधीनोत्पत्तितया कारणपरतंत्रत्वात् स्व
 तंत्रस्य च प्रयोजकत्वात् न खलु कुलालमंतरेण मृदुद्दंड
 चक्रसलिलाद्यउत्पत्तितेनोत्पत्तेन वा घटेन प्रयुज्यं
 ते किंतु स्वतंत्रेण कुलालेन च पुरुषार्थोपि प्रवर्तकः किं
 तु तदुद्देशेनेश्वरः उद्देशतामात्रेण पुरुषार्थः प्रवर्तकः
 कइत्युच्यते उत्पत्तिसोत्त्वस्य पुरुषार्थस्याव्यक्तस्य =
 स्थितिकारणत्वयुक्तं न चैवताधर्मादीनामनिमित्त
 ताप्रतिबंधापनयनमात्रेण क्षेत्रिकवदुपपत्तेरी =
 श्वरस्यापि धर्माधिष्ठानार्थप्रतिबंधापनयएव व्या
 पारो वेदितव्यः तदेतन्निगदव्यारव्यतिनभाष्येणोक्तं
 प्रकृत्या पूरणसिद्धीः समर्थसिद्धिर्विनिर्मितनानाका
 यवर्त्तिचित्तैकत्वनानात्वे विचारयति यदा त्विति यत्र
 नानामनस्त्वेकायानां प्रतिचित्तमभिप्रायभेदादेका
 भिप्रायानुरोधश्च परस्परप्रतिसंधानंच न स्यातां पुरु
 षांतरवत् तस्मादेकमेवचित्तं प्रदीपवद्विसारितया
 बहून्पि निर्माणकायान् व्याप्नोतीति प्राप्त्याह नि
 र्माणचित्तान्यस्मितामात्राद् यथावज्जीवच्छरीरतत्स
 र्वमेकैकासाधरणचित्तान्वितं दृष्टं तद्यथा चैत्रमैत्रा
 दिशरीरंतथाच निर्माणकायाइतिसिद्धं तेषामपि
 प्रातिस्विकं मनइत्यभिप्रायेणाह अस्मितामात्र =
 मिति यदुक्तं मनेकचित्तत्वे एकाभिप्रायानुरोधश्च
 प्रतिसंधानंच न स्यातामिति तत्रोत्तरं सूत्रं प्रवृत्तिभे

देवयोजकंचित्तमेकमनेकेषां अभविष्यदेष दोषोय
 दिचित्तमेकं नानाकायवर्ति मनोनयं कंनिरमास्य
 त्निर्माणे त्वदोषः नचैकं गृहीत्वा कृतं प्रातिस्विकैर्म
 नोभिः कृतं वा नायकनिर्माणेन निजस्यैव मनसो
 नायकत्वादिति वाच्यं प्रमाणसिद्धस्य नियोगपर्यन्तु
 योगानुपपत्तेरिति अत्र पुराणं भवति एकस्तु प्रभुश
 क्त्या वै बहुधा भवतीश्वरः भूत्वा यस्मात्तु बहुधा भ
 वत्येकः पुनस्तु सः तस्माच्च मनसोभेदा जायंते चैत
 एव हि एकधा स द्विधा चैव त्रिधा च बहुधा पुनः योगी
 श्वरः शरीराणिकरोति विकरोति च प्राप्नुयाद्विषया
 न्कैश्चि सैश्चि दुर्गंतपश्चरेत् संहरेच्च पुनस्तानि स
 र्यो रश्मिगणानिवेति तदेतेनाभिप्रायेणाह बहु
 नांचिन्तानामिति तदेव मुदितेषु पंच सु सिद्धचित्ते
 पु अपवर्गभागीयं चित्तं निर्धारयति तत्र ध्यानजम
 नाशयं आशेरत् इत्याश्याः कर्मवासनाः क्लेशवा
 सनाश्च त एते न विद्यंते यस्मिन् तदनाशयंचित्तं अ
 पवर्गभागीयं भवतीत्यर्थः यतीरागादिनिबंधनाप्र
 वृत्तिर्नास्ति अतो नास्ति पुण्यपापाभिसंबंधः कस्मा
 त्पुनारागादिजनिताप्रवृत्तिर्नास्तीत्यत आह क्षीण
 क्लेशत्वादिति ध्यानजस्यानाशयस्य मनोंतरेभ्यो विशे
 पं दर्शयितुमिंतरेषामाशयवतामाह इतरेषां त्विति
 तत्रैव च हेतु परं सूत्रमवतारयति यत इति कर्माशु

क्लृप्तामितरेषामाशयवतामाह इतरेषांपदंस्था-
 नं चतुर्षु समवेता चतुष्पदा यद्यावद्बुद्धिः साधन-
 साध्यं तत्र सर्वत्रास्ति कस्यचित्पीडा नहि व्रीह्यादि
 साधनेपि कर्मणि परपीडानास्ति अवघातादिसम-
 येपिपीलिकादिवधसंभवात् अंततोबीजादिव धेन-
 स्तवादिभेदेत्यत्तिप्रतिबंधात् अनुग्रहश्च दक्षिणा
 दिना ब्राह्मणादेरिति शुक्लातपः स्वाध्यायध्यानवता-
 मसंन्यासिनां शुक्लत्वमुपपादयति साहीनि अशुक्ला
 कृष्णासंन्यासिनां संन्यासिनो दर्शयति क्षीणेति कर्म-
 संन्यासिनो हि नक्वच्चिद्बुद्धिः साधनसाध्ये कर्मणि प्रवृ-
 त्ता इति न चैषामस्ति कृष्णः कर्माशयः योगानुष्ठान-
 साध्यस्य कर्माशयफलस्येश्वरे समर्पणान्नशुक्लः क-
 र्माशयः निरत्ययफलो हि शुक्ल उच्यते यस्य फलमेव
 नास्ति कुतस्तस्य निरत्ययफल इत्यर्थः तदेवं चतु-
 ष्ठीं कर्मजातिमुक्तां कतमाकस्येत्यवधारयति त-
 त्राशुक्लमिति कर्माशयं विविच्य क्लेशाशयगतिमा-
 ह ततस्तद्विपाकानुगुणानामेवाभिव्यक्तिर्वासनानां
 यज्जातीयस्य पुण्यजातीयस्यापुण्यजातीयस्य वा क-
 र्मणो यो विपाको दिव्यो वा नारको वा जात्यायुर्भोग-
 स्तस्य विपाकस्यानुगुणाः ता एवाह या वासनाः कर्म-
 विपाकमनुशेरते अनुकुर्वन्ति दिव्यभोगजनिता हि-
 दिव्यकर्मविपाकानुगुणा वासनाः नहि मनुष्यभोग

वासनाभिव्यक्तौ दिव्यकर्मफलोपभोगसंभवः तस्मा
 स्वविपाकानुगुणा एव वासनाः कर्माभिव्यजनीया
 इति भाष्यार्थः स्यादितत् मनुष्यस्य प्रापणानंतर म
 धिगतमार्जाभावस्यानंतरतयामनुष्य वासनाया ए
 वाभिव्यक्त्या भ्रितव्य नखत्वस्ति संभवोयदनंतर
 दिवसानुभूत न स्मर्यते व्यवहित दिवसानुभूतस्म
 र्यत इत्यत आह जातिदेशकालत्वात् भवतु वृषदश
 वासनाया जात्यादिव्यवधि स्तथापि तस्याः फलन
 आनंतर्यवृष दशविपाकेन कर्मणा तस्या एव स्व
 विपाकानु गुणाया अभिव्यक्तौ तत्स्मरण समुत्पादा
 दित्याह वृषदश विपाकोदय इति उदेत्यस्मादित्युद
 यः कर्माशयः पुनश्च स्वव्यजकाजन एव उदयात् अ
 भिव्यज्येत विपाकारं भाभिमुखः क्रियेतेत्यर्थः अभि
 संस्कारः क्रिया उपादाय गृहीत्वा व्यज्येत यदि व्यज्ये
 त स्वविपाकानुगुणा एव वासना गृहीत्वा व्यज्येते
 त्यर्थः आनंतर्यमेव फलनः कारण द्वारकमुपपाद्ये
 कार्य द्वारकमुपपादयति कुतश्च स्मृतीति एकस्त्व
 तथा सादृश्य तदेवाह यथेति ननु अनुभवसंस्था
 श्वत्संस्काराः तथा सत्यनुभवा विशरारव इत्येतेपि वि
 शरारवः कथं चिरभाविने अनुभवाय कल्पे रन्वित्य
 त आह ते च कर्म वासनानुरूपाः यथाऽपूर्वस्थापि क्ष
 णिक कर्म निमित्तमपि एव क्षणिकानु भवनिमित्तोपि

निमित्तं विभजते निमित्तं चेति आदिग्रहणेनेन्द्रिय-
 धनादयोगृह्यंते श्रद्धावीत्यत्रापि वीर्यस्मृत्यादयोग-
 ह्यंते आंतरत्वेसंमतिमाचार्याणामाह तथाचोक्तं वि-
 हारो व्यापारः प्रकृष्टं शुक्लं तयोर्बाह्याभ्यंतरयोर्मध्ये ज्ञा-
 नवैराग्येतज्जनितो धर्मः केन बाह्यसाध्येन धर्मेणाति-
 शय्येते अभिभूयेते ज्ञानवैराग्यजाविवधमौतमभिम-
 वतः जीवभावात्पनयत इत्यर्थः अत्रैव सुप्रसिद्धः =
 मुदाहरणमाह ॥ दंडकारण्येति अथैताश्चित्त-
 वृत्तयो वासनाश्च अनाद्यश्चेत्कथमासामुच्छेदो न
 खलु चित्तिशक्तिरनादिसुखिद्यते इत्यत आह हेतुफ-
 लाभावः अनादेरपि समुच्छेदो दृष्टः तद्यथाऽनागतत्वस्ये-
 ति सव्यभिचारत्वात्साधनं चित्तिशक्तिस्तु विनाशका-
 रणाभावात् न विनश्यति न त्वनादित्वात् उक्तं च वा-
 सनानामनादीनामपि समुच्छेदे कारणं सूत्रेणेति ॥
 अनुग्रहोपघातावपि धर्माधर्मादिनिमित्तमुपलक्ष्य-
 तः तेन सुरापानाद्योपिसंगृहीता भवंति नेत्रीनायि-
 का अत्रैव हेतुमाह मूलमिति प्रत्युत्पन्नतावर्तमान-
 ता न तु धर्मस्वरूपोत्पादः अत्रैव हेतुर्न हीति यद्भि-
 मुखीभूतं वस्तुकामिनी संपर्कादि व्यापकाभावे व्या-
 प्यस्याभाव इति सूत्रार्थः उत्तरसूत्रमवतारयितुं शं-
 कते नास्तीति श्रमत इति तु संपाताद्यातं निदर्शनाय
 वा अतीताधर्माणां नासतामुत्पादो न सत्तां विनाशः

किंतु सत्तामेवधर्माणांमध्वभेदएवोदयव्ययाविति
 सूत्रार्थः अनुभूताप्राप्तयेनव्यक्तिस्तत्तया संप्रतिव्य
 क्तिर्नास्तीति यावत् ततश्चत्रैकाल्येपि धर्मः सन्नित्या
 ह यद्विचेति नद्वयसन् ज्ञानविषयः संभवतीति निरु
 पारख्यत्वात् विषयावभासं हि विज्ञानं नासति विष
 ये भवति त्रैकाल्यविषयं च विज्ञानं योगिनां अस्म-
 दादीनां च विज्ञानमसति विषये नोत्पन्नं स्यात् उच्य
 यते च तस्मादतीतानागते सामान्यरूपेण समनुगते
 स्त इति एवमनुभवतो ज्ञानविषयसत्त्वे हेतुरुक्त उद्दे
 श्यत्वाद्दृश्यनागतस्य विषयत्वेन सत्त्वमेवेत्याह किं
 च भोगभागीयस्येति कुशलोनिपुणः अनुष्ठेयेपि च
 यद्यन्निमित्तं तत्सर्वं नैमित्तिके सत्येव विशेषमाधत्ते
 यथाकांडलाववेदाध्यायादयः नखत्वेते कांडलावा
 द्योऽसतमुत्पादयति सतएव तु तत्प्राप्तिविकारौ कु
 र्वति एव कुलालाद्योपि सतएव घटस्य वर्तमान
 भावहेतव इत्याह सतश्चेति यदि तु वर्तमानत्वाभा-
 वादतीतानागतयोरसत्त्वं हतमोः वर्तमानस्याप्यभा
 वः अतीतानागतत्वाभावात् स्वार्थविशिष्टतया तु स
 त्वं त्रयाणामप्यविशिष्टमित्यभिप्रायेणाह धर्मे चै-
 ति प्रत्येकमवस्थानं प्रत्यवस्थितिरिति द्रव्यत इति
 द्रव्यधर्मिणी सार्व विभक्तिकस्तसिः यद्यतीतानाग
 तावतीतानागतत्वेनस्तः तर्हि वर्तमानसमये तत्त्वा

भावान्नस्यातामित्यत आह एकस्यचेति प्रकृतमुपसं
 हरति नाभूत्वाभावइति स्यादेतत् अयंतु नानाप्रकारो
 धर्मिधर्मावस्था परिणामरूपो विश्वभेदप्रपंचो न प्र
 धानादेकस्माद्भवितुमर्हति न ह्यविलक्षणात्कारणा
 त् कार्यभेदसंभवइत्यत आह तेनः ते त्र्यध्वानो धर्मा
 व्यक्ताश्च सूक्ष्माश्च गुणात्मानो न त्रैगुण्यातिरिक्तमे
 षामस्ति कारणं वैचित्र्यं तु तदाहिताऽनादिक्लेशवा
 सनानुगता द्वैचित्र्यात् यथोक्तं वायुपुराणे वैश्वरू
 प्यात्प्रधानस्य परिणामो यमद्भुतइति व्यक्तानां पृथि
 व्यादीनामेकादशेन्द्रियाणां च वर्तमानानामतीताना
 गतत्वं षड्विंशैषा यथायोगं भवंति संप्रति विश्वस्य
 नित्यानित्यरूपे विभजन् नित्यरूपमाह सर्वमिदमि
 ति दृश्यमानं संनिवेशः संस्थानभेदवान् परिणामइ-
 त्यर्थः अत्रैव षष्टितंत्रशास्त्रस्यानुशिष्टिः भायेव तु न
 मायास्तुतुल्यं विनाशियथा हि मायान्हायैवान्यथा
 भवति एवं विकारत्रय्या विभाव तिरोभावधर्माणः
 प्रतिक्षणमन्यथा प्रकृतिर्नित्यतया माया विधर्मेण प
 रमार्थेति भवतु त्रैगुण्यस्येयं परिणामवैचित्र्यं एक
 स्तु परिणामः पृथिवीयमिति वा तोयमिति वा कुतः आ
 त्मन एकत्वविरोधादित्याशंक्य सूत्रमवतारयति
 यदा तु सर्वे गुणा इति परिणामत्वं बहूनामप्येकः परि
 णामो दृष्टः तद्यथा गताश्वमहिषमातंगानां रुमानि

क्षिप्तानामेकोलवणत्वजातीयलक्षणः परिणामः व
 र्ति तैलानलानां च प्रदीपइति एवं बहुत्वेपि गुणानां
 परिणामैकत्वं ततस्तन्मात्रभूतभौतिकानां प्रत्येकं
 तत्त्वमेकत्वं ग्रहणात्मकानां सत्त्वप्रधानतया प्रका
 शात्मनामहंकारावांतरकार्याणां करणभावेनैकः प
 रिणामः श्रोत्रमिंद्रियं तेषामेवं गुणानां तमः प्रधानत
 या जडत्वेन ग्राह्यात्मकानां शब्दतन्मात्रभावेनैकः
 परिणामः शब्देविषयः शब्दइति शब्दतन्मात्रविष
 यइति जडत्वमाह नतु तन्मात्रस्य श्रोत्रविषयत्वसं
 भवइति शेषं सुगमं अथ विज्ञानवादिनं वैनाशिक
 मुख्यापयति नास्त्यर्थो विज्ञानविसहचरइति यदि हि
 भूतभौतिकानि विज्ञानमात्राद्भिन्नानि भवेयुस्ततस्त
 दुत्पत्तिकारणमीदृशं प्रधानकल्पेत नतु तानि विज्ञा
 नानिरिक्तानिसंति परमार्थतः तत्कथं प्रधानकल्पे
 नं कथंच ग्रहणानामिंद्रियाणामहंकारविकाराणां
 कल्पनेति तथा हि जडस्यार्थस्य स्वयमप्रकाशत्वान्ना
 स्त्यर्थो विज्ञानविसहचरः साहचर्यसंबंधः तद्भावो
 विसहचरः चिरभावार्थः विज्ञानासंबंधी नास्तिइति
 व्यवहारयोग्यइत्यर्थः अस्तितु ज्ञानमर्थविसहच
 रंतस्य स्वयंप्रकाशकत्वेन स्वगोचरस्ति ताव्यवहारे क
 र्त्तव्ये जडमर्थप्रत्यक्षभावात्तदनेन वेद्यत्वसहोपलं
 भनियमौ सूचितौ विज्ञानवादिनातौ चैवं प्रयोगमारो

हतः यद्देद्यते येन वेदनेन तत्ततो न भिद्यते यथा ज्ञान
 स्यात्मा वेद्यंते च भूतभौतिकानीति विरुद्धव्यासोपल
 ब्धिः निषेध्यभेदविरुद्धेनाभेदेन व्यासं वेद्यत्वं दृश्यं
 मानेस्वव्यापकमभेदमुपस्थापयन्तद्विरुद्धं भेदं प्रति
 क्षिपतीति २ तथा यद्येन नियतसहोपलंभं तत्ततो न भिद्य
 ते यथैकस्माच्च द्वातद्वितीयश्चंद्रः नियतसहोपलं भश्चा
 र्थज्ञानेनेति व्यापकविरुद्धोपलब्धिः निषेध्यभेद
 व्यापकानियमविरुद्धो नियमोऽनियमं निवर्तयं
 स्तद्धासंभेदं प्रतिक्षिपतीति स्यादेतदर्थश्चेन्नभिन्नो
 ज्ञानात्कथं भिन्नवत्प्रतिभासतइत्यत आह कल्पि
 तमिति यथा हुर्वैनाशिकाः सहोपलंभनियमाद्भेद
 दो नीलतद्वियोः भेदश्च भ्रंतिविज्ञानैर्दृश्यदं द्राविवा
 द्द्वये इति कल्पितत्वं विशदयति ज्ञानपरिकल्पनेति
 निराकरोति ते इति ते कथं श्राद्धेयवचनाः स्युरिति सं
 बंधः प्रतिज्ञानमुपस्थितं प्रत्युपस्थितं कथं तथेति य
 धायथावभासते इदं कारास्पदत्वेन तथा तथा स्वयमु
 पस्थितं न तु कल्पनोपकल्पितं विज्ञानविषयताप
 न्नं स्वमहात्म्येनेति कारणत्वं विज्ञानं प्रत्यर्थस्य दर्श
 यति यस्मादर्थेन स्वकीययाग्राह्यैशक्त्या विज्ञानम
 जनितस्मादर्थस्य ग्राहकं तदेव भूत वस्तुकथमप्र
 माणात्मकेन विकल्पविज्ञानवलेन विकल्पस्याप्रा
 माणिकत्वात् तद्बलस्यापि तदात्मनोऽप्रमाणात्मक

लतेन वस्तुस्वरूपमुत्सृज्योपसृतं कृत्वा उपगृह्येति
 क्वचित्पाठः तत्रापि स एवार्थः तदेवापलंपंतः श्रद्धात्
 व्यञ्चनाः स्युरिति इदमत्राकूतं सहोपलंभनियम
 श्रवणेद्यत्वं च हेतुसंदिग्धव्यतिरेकतया नैकांतिको
 तथाहि ज्ञानाकारस्य भूतभौतिकादेर्यदेतत् बाह्य
 त्वं स्थूलत्वं च भासते न ते ज्ञाने संभवतः तथाहि नाना
 देशव्यापितास्थौल्यं विच्छिन्नदेशता च बाह्यत्वं नैक-
 कविज्ञानस्य नानादेशव्यापिता विच्छिन्नदेशता चो-
 पपद्यते तद्देशत्वात्तद्देशत्वलक्षणविरुद्धधर्मसंसर्ग
 स्यैकत्रासंभवासंभवेवात्रैलोक्यस्यैकत्वप्रसंगात्
 अतएवास्तु विज्ञानभेदइति चेत् हंत भोः परमसू-
 क्ष्मगोचराणां प्रत्ययानां परस्परवार्तानभिज्ञानां स्व
 गोचरमात्रजागरूकाणां कुतस्तोयं स्थूलावभासः
 न च विकल्पगोचराभिलापः संसर्गभावात् न च स्थू-
 लमालोचितं यतस्तदुपाधिकस्य विशदता भवेत्तत्स
 ष्ठभाविनः न चाविकल्पवत् विकल्पोपि स्वाकारमा-
 त्रगोचरः तस्य चास्थूलत्वात् न स्थूलगोचरो भवितुम-
 र्हेति तस्माद्वाद्ये च प्रत्यये स्थूलस्य बाह्यस्य चासंभ-
 वादलीकमेतदास्यात्तव्यं न चालीकं विज्ञानादभि-
 त्तं विज्ञानस्य तद्वत् तुच्छत्वप्रसंगात् तथा च वेद्यत्व-
 स्याभेदव्याप्यत्वाभावात् कुतोभेदप्रतिपक्षत्वं सहो-
 पलंभनियमश्च सदसत्तोरिव विज्ञानस्थौल्ययोः स

तोरपिस्वमावाहाकृतश्चित्प्रतिबंधाद्दोषपस्यते त
 स्मादनैकांतिकत्वादेतौ हेत्वाभासौ विकल्पमात्रमे
 वबाह्याभावे प्रसुवातेन च प्रत्यक्षमाहात्म्यविकल्प
 मात्रेणाऽपोद्यते तस्मात्साधूक्तं कथमप्रमाणात्मके
 न विकल्पज्ञानबलेनेति एतेन प्रत्ययत्वमपि स्वप्ना
 दिप्रत्ययदृष्टान्तेन निरालंबतत्त्वसाधनमपास्तं प्रमे
 यविकल्पस्त्ववयवि व्यवस्थापनेन प्रत्युक्तः विस्त
 रस्तु न्यायकणिकायामनुसरणीय इति तदिह कृ
 तं विस्तरेणेति ३ तदेवमुत्सृज्य भाष्यकृद्भिर्ज्ञानाति
 रिक्तस्थापनेयुक्तिमुक्त्वा सौत्रीयुक्तिमवतारयति कु
 तश्चैतदिति वस्तुपंथाः यन्नानालेयस्यैकत्वं तत्ततो
 संतं भिद्यते यथा चैत्रस्य ज्ञानमेकं भिन्नेभ्यो देवदत्त
 विष्णुमित्रमैत्रप्रत्ययेभ्यो भिद्यते ज्ञाननानालेपि चा
 र्थानभिद्यते इति भवति विज्ञानेभ्यो न्यः अभेदश्चार्थ
 स्य ज्ञानभेदेऽपि प्रमातृणां परस्परप्रतिसंधानादव
 सीयते अस्ति हि रक्तद्विष्टविमूढमध्यस्थानमेक
 स्यां येषि प्रतीयमानायां प्रतिसंधानं पालयाद्दृ
 श्यते सैव मद्यापीति तस्माद्दस्तु साम्ये चित्तभेदाः
 त् ज्ञानभेदान्तयोरर्थज्ञानयोर्विभक्तः पंथाः स्वरूप
 भेदोपायः सुखज्ञानं कांतायां कांतस्य सपत्नीनां दुः
 खज्ञानं चैत्रस्यंतामविंदतो मूढज्ञानं विषादः स्यादे
 तत् य एकस्य चित्तेन परिकल्पितः कामिनीलक्षणा

र्थः तेनैवान्येषामपि चित्तमुपरज्यते इति साधारणमु-
 पपद्यते इत्यत आह नचान्येति तथा सत्येकं सिद्धौ
 लज्ञानवति सर्वेष्वनीलज्ञानवंतः स्युरिति नन्व-
 र्थवादिनामप्येकोऽर्थः कथं सुखादिभेदभिन्नविज्ञान
 हेतुर्नैव विलक्षणात्कारणात्कार्यभेदोयुक्त इत्यत आ-
 ह सांख्यपक्ष इति एकस्यैव वाद्यस्य वस्तुनस्त्रैगुण्य
 परिणामस्य त्रैरूप्यमुपपन्नम् एवमपि सर्वेषामपि
 शेषेण सुखदुःखमोहात्मकं विज्ञानं स्यादित्यत आ-
 ह धर्मादिनिमित्तापेक्षं रजःसहितं सत्त्वं धर्मापेक्षं
 सुखज्ञानं जनयति सत्त्वमेव तु विगत रजस्कं विद्या
 पेक्षं माध्यस्थ्यज्ञानमिति ते च धर्मादयो न सर्वे सर्व-
 त्रपुरुषे संति किंतु कश्चिच्चिदिति अभ्युपपन्ना
 व्यवस्थेति अत्र केचिदाहुः प्राचादकाः ज्ञानसहभूरेवा-
 र्थोभोग्यत्वात्सुखादिवदिति एतदुक्तं भवति भवत्वर्थो
 ज्ञानात् व्यतिरिक्तः तथाप्यसौ जडत्वात् न ज्ञानमंतरे-
 ण शक्यः प्रतिपत्तु ज्ञानेन तु भासनीयः तथा च ज्ञान-
 समय एवास्ति तान्यदाप्रमाणाभावादिति तदेतदु-
 त्तं त्रं तावद्दूषयति भाष्यकारः त एतया द्वारेति वस्तु-
 खलु सर्वचित्तसाधारणमनेकक्षणपरंपरोद्दमानं
 परिणामात्मकमनुभूयते लौकिकपरीक्षकैः तच्चे-
 दिज्ञानेन सह भवेत् न्यूनमेवं विधमेव चेदिदं श-
 स्योपरिकोयमनुरोधयेन सोपि नापन्तु ये तेत्यर्थः

भावाभूदित्मंशस्यापन्हवो ज्ञानसहभूरेवास्त्वर्थः तत्रा
 प्याह नचैकं किं स्यात् यद्विघटग्राहिवित्तंतद्यदा पट
 द्रव्यव्यग्रतया नघटे वर्तते यद्वा विवेकविषयमासी
 त् तदेवच निरोधं समापद्यते तदा घटज्ञानस्य वा वि
 वेकज्ञानस्य वा अभावाद्विवेको वा घटो वा ज्ञानभे
 दमात्रजीवनस्तन्नाशान्नष्ट एव स्यादित्याह एक
 चित्तेति किं तत् स्यात् न स्यादित्यर्थः ४ संबध्यमानं-
 चचित्तेन तद्द्वस्तुविवेको वा घटो वा कुतः उच्येतेति
 यतकारणान्वयव्यतिरेकानुविधायिभावानिहिका
 र्याणि न स्वकारणमतिवर्त्यकारणांतराद्भवितुमीश
 तेभाभूदकारणत्वे तेषां कदाचित्कत्वव्याघातः नच
 तज्ज्ञानकारणमेव तत्कारणमिति युक्तं आशामोद
 कस्यमोदकस्य चोपयुज्यमानस्य रसवीर्यविपाका
 दिसाम्यप्रसंगात् तस्मात्साधूक्तं संबध्यमानं वा पुन
 श्रित्तेनेति अपि च यो योऽर्वाग्भागः स सर्वो मध्यपर
 भागव्याप्तः ज्ञानार्थीने सद्भावे त्वस्याननुभूयमानत्वा
 त्मध्यपरभागौ नस्तद्विव्यापकाभावादर्वाग्भा
 वौपिन स्यात् इत्यर्थाभावात् कुतो ज्ञानसहभूरर्थ
 इत्याह ये चान्येति अनुपस्थिता अज्ञाताः उपसहर
 ति तस्मादिति सुगमं शेषस्यादेतत् अर्थश्चेत्त्वतंत्रः
 स च जडत्वभाव इति न कदाचित्प्रकाशेन प्रकाशने
 वाजडत्वमप्यस्यापगतमिति भावोपपगच्छेत् नजा

नुस्वभावमपहायभावोवर्तितुमर्हेति नचेंद्रियाद्याधे
 योजडस्वभावस्यार्थस्य धर्मः प्रकाशतइतिसांप्रतम्
 अर्थधर्मत्वेनीलत्वादिवत् सर्वपुरुषसाधारणइत्ये-
 कः शास्त्रार्थज्ञइति सर्वएवविद्वांसः प्रसज्येरन् नजा
 ल्मः कश्चिदस्ति नचातीतानागतयोर्धर्मः प्रत्युत्पन्नो
 युक्तः तस्मात्स्वतंत्रोर्थ उपलभविषयइति मनोरथमा
 त्रमेतदित्यत्र आह तद्ज्ञातं जडस्वभावोप्यर्थं द्द्रि
 यप्रनाडिकयाचित्तमुपरंजयति तदेवंभूतं चित्तदर्प
 णमुपसंक्रांतं प्रतिर्विवाचितिशक्तिश्चित्तमर्थोपरक्तं
 चेतयमानार्थमनुभवति नत्वर्थे किंचित् प्राकट्या
 दिकमाधत्तेनाप्यसंबद्धचित्तेन तत्प्रतिविवसंक्रांते
 रक्तत्वादितियद्यपिच सर्वगतत्वाच्चित्तस्यचेंद्रियस्य
 चाहकारिकस्य विषयेणास्तिसंबंधः तथापि यत्रश
 रीरेवृत्तिमच्चित्तनेनसहसंबंधोविषयाणामित्यय-
 स्कांतमणिकल्या इत्युक्तं अयः सधर्मकंचित्तमिति
 इन्द्रियप्रनाडिकयाभिसंबन्धोपरंजयति अतएवचि
 त्तं परिणामीत्याह्वस्तुनइति तदेवंचित्तव्यतिरेकिण
 मर्थमवस्थाप्यतेभ्यः परिणतिधर्मकेभ्योव्यतिरिक्तमा
 त्मानमादर्शयितुंतद्वैधर्म्यपरिणामिलमस्यवक्तुं पूर
 यित्वासूत्रंपठति यस्यतुतदेवचित्तंविषयस्तस्यसदापरि
 णामित्वात् क्षिप्तमूढविद्विषैकाग्रतावस्थितंचित्तमानि
 शिधात्सर्वदापुरुषेणानुभूयते वृत्तिमत् तत्कस्यहेतोः

यतःपुरुषोपरिणामीऽपरिणामित्वे चित्तवत्पुरुषोपि
 ज्ञाताज्ञातविषयोभवेत् ज्ञातविषयएवत्वयं तस्मा
 दपरिणामीततश्च परिणामिभ्योतिरिच्यतेइति तदेत
 दाह यदिचित्तवदिति सदाज्ञातत्वंतु मनसः सच्चित्तक
 स्यतस्ययःप्रभुःस्वामीभोक्तेतियावन्तस्यप्रभोः पुरु
 षस्यापरिणामित्वमनुभापयतितथाचापरिणामिनस्त
 स्यपरिणामिनश्चित्तात्पुरुषस्यभेदइतिभावः अत्र
 वैनाशिकमुथापयति स्यादाशंकेति अयमर्थः स्यादेवं
 यदिचित्तमात्मनोविषयःस्यात् अपितुस्वप्रकाशमे
 तत्विषयाभासं पूर्वचित्तंप्रतीत्यसमुत्पन्नतत्कुतःपु
 रुषस्यसदाज्ञातविषयत्वंकुतस्तरांवापरिणामितया
 परिणामिनश्चित्तादेदइति नतत्वात् भवेदेतदेवंयदि
 स्वसंवेदनंचित्तस्यान्नतत्वे तदस्ति तद्धिपरिणामितया
 नीलादिवद्नुभवव्याप्यंयच्चानुभवव्याप्यंनतत् स्वा
 भासंभवितुमर्हतिस्वात्मनिवृत्तिविरोधात् नहितदेव
 क्रियाचकर्मच कारकंचनहिपाकःपच्यतेछिदावा
 छिद्यतेपुरुषस्त्वपरिणामीनानुभवकर्मतिनास्मिन्
 स्वयंप्रकाशतानयुज्यतेअपराधान्प्रकाशतो ह्यस्य
 स्वयंप्रकाशतानानुभवकर्मतातस्माद्दृश्यत्वात्दर्शन
 कर्मचित्तंनस्वाभासंआत्मप्रकाशप्रतिबिंबितस्यैव
 चित्तस्य तद्वृत्तिविषयाःप्रकाशंतइतिभावः ननुदृश्यो
 वि स्वयंप्रकाशश्चनहियथाघटादयोग्निनाव्यज्जंते

एवमग्निरग्न्यंतरेणेत्यत्राह नचाग्निरत्रैतिकस्मात् न
 हीतिमानामाग्निरत्यंतरात् प्रकाशिष्टविज्ञानान्तुप्रका
 शत्तद्वृत्तिनस्वयं प्रकाशद्वृत्तिन व्यभिचारद्वयर्थः प्र-
 काशश्चायमिति त्रयमिति पुरुषस्वभावात्प्रकाशा
 द्ववच्छिनत्ति क्रियारूपः प्रकाशद्वृत्तियावत् एतदुक्तं
 भवतियायाक्रियासासासर्वाकर्तृकरणकर्मसंबंधे
 नदृशायथापाके दृष्टश्चैत्राग्नितंडुलसंबंधेन तथा
 प्रकाशेपिक्रियेति तथापितथाभवितव्यं संबंधश्च भे
 दाश्रयोनाभेदेसंभवतीत्यर्थः किंचस्वाभासंचित्तमित्य-
 ग्राह्यमेवकस्यचिदितिशब्दार्थः स्यादेतत्माभूत्तुग्रा
 ह्यंचित्तंनहिग्रहणस्याकारणस्याव्यापकस्यचनिवृत्तौ
 चित्तनिवृत्तिरित्यत्राह स्वबुद्धीति बुद्धिश्चित्तप्रचारा
 व्यापाराः सत्त्वाः प्राणिनश्चित्तस्यवृत्तिभेदाः क्रोधलोभाद
 यः स्वाश्रयेणचित्तेनस्वविषयेणत्वसहप्रत्यात्ममनुभूय
 मानाश्चित्तस्याग्राह्यतांविघटयंतीत्यर्थः स्वबुद्धिप्रचा
 रप्रतिसंवेदनमेवविशदयति क्रुद्धोहमिति एकरणं
 स्वाभासंचिषयाभासंचित्तमिति ब्रुवाणोनतावदेनैव
 व्यापारेणात्मानमवधारयति तेनैवविषयमपीतिव-
 क्तमर्हति नह्यविलक्षणोव्यापारः कार्यभेदायपर्यासात्
 स्माद्व्यापारभेदोंगीकर्तव्यः नचवैनाशिकानामुत्पत्तिभे
 दातिरिक्तोस्तिव्यापारः नचैकस्याएवोत्पत्तेरविलक्षणा
 याः कार्यवैलक्षण्यसंभवः तस्याकस्मिकत्वप्रसंगात् च

चैकस्योत्पत्तिद्वयसंभवः तस्मादर्थस्यचज्ञानरूपस्य
 चावधारणंनैकस्मिन्समयइति तदेतद्वाप्येणोच्यते
 नचैकस्मिन्क्षणेइति तथान्वोक्तंनैनाशिकैः भूतिर्येषां
 क्रियासैवकारकंसोच्यतइति तस्माद्दृश्यत्वमेतच्चित्त
 स्य सदातनं स्वाभासत्वमपनयत् द्रष्टारं च द्रष्टुरपरि
 णामित्वं च दर्शयतीति सिद्धं पुनर्वैनाशिकमुत्थापयति
 स्यान्मतिः मा भूद्दृश्यत्वेन स्वसंवेदनं एवमप्यात्मान
 सिद्धति स्वसंतानवर्तिना चरमचित्तक्षणेन स्वरस
 निरुद्धस्वजनकचित्तक्षणग्रहणादित्यर्थः समंचतत
 ज्ञानत्वेनानंतरं चाव्यवहितत्वेन समनंतरं तेन चि
 त्तबुद्धिरिति चित्तमित्यर्थः नागृहीता चरमा बुद्धिः पू
 र्वबुद्धिश्रहणसमर्थानहि बुद्ध्या संवद्वा पूर्वा बुद्धिर्बु-

मुथित चित्तेः स्वबुद्धिसंवेदनं बुद्धेस्तदाकारापत्तौ चिति
 प्रतिविंबाधारतया तद्रूपतापत्तौ सत्यां यथाहि चंद्रमस
 क्रियामंतरेणापिसंक्रांतचंद्रप्रतिविंबमंडलं चलमच
 लंचलमिव आलबालमरालमिव चंद्रमसमवभासय
 ति एवंविनापि चितिव्यापारं उपसंक्रांतचितिप्रतिविं
 बंचित्तं स्वगतयाक्रियया क्रियावतीमसंगतामपिम
 यिसंगतांचितिशक्तिमवभासयत् भोग्यभावमासाद्
 यत् भोक्तृभावमापादयति तस्याइतिसूत्रार्थः भाष्यम
 प्येतदर्थमसकृत्तत्रतत्रव्याख्यातं इतिनव्याख्यातमत्र
 बुद्धिचक्षुर्विशिष्टत्वे ज्ञानवृत्तेरागममुदाहरतितथाचो
 क्तं नपातालमितिशाश्वतस्यशिवस्यब्रह्मणोविशुद्धस्व
 भावस्यचितिच्छायांमनोवृत्तिमेवचितिच्छायापत्रत्वाच्चि
 तेरप्यविशिष्टांगुहांवेद्यंते तस्यामेवगुहायां तद्गुह्य
 ब्रह्म तदपनयेतु स्वयंप्रकाशमनावरणमनुपसर्गं प्र
 द्योतनेचरमदेहस्य भगव तितदेवंदृश्यत्वेनचित्त
 स्य परिणामिनस्तदितिस्तिः पुमानपरिणतिधर्मोपपा
 दितः संप्रतिलोकप्रत्यक्षमप्यत्रप्रमाणयतिअतश्चैलदि
 तिअवश्यं चैतदित्यर्थः द्रष्टृर्थं यथाहि नीलाद्यनुरक्त
 चित्तनीलाद्यर्थप्रत्यक्षेणैवावस्थापयति एवं दृष्टच्छाया
 पत्त्यातद्वनुरक्तंचित्तंद्रष्टारमपि प्रत्यक्षेणावस्थापयति
 अस्तिहिआकारज्ञाननीलमहंसंप्रत्येमि इतितस्मात्
 रैववत् ज्ञातापि प्रत्यक्षसिद्धोपिनविविच्यावस्थापि=

तो यथाजले चंद्रमसो विंबंनत्वे तावता तदप्रत्यक्षं न चा
 स्य जलगतत्वे तदप्रमाणमिति चंद्ररूपेऽप्यप्रमाणं भवि
 तुमर्हति तस्माच्चित्तप्रतिबिंबिततया चैतन्यगोचरा
 पिनचैतन्यगोचरेति तदिदं सर्वार्थत्वं चित्तस्येति त
 देतदाह मनोहीति न केवलं तदाकारपत्यामंतव्येना
 र्थेनोपरक्तं मनः अपितु स्वयंचेति चकारोभिन्नक्रमः
 पुरुषेणेत्यस्यानंतरं द्रष्टव्यः तच्छायापत्तिः पुरुषस्य व
 त्तिः इयंच चैतन्यच्छायापत्तिश्चित्तस्यैव नाशिकैरभ्युपे
 तव्या कथमन्यथा चित्ते चैतन्यमेते आरोपयावभूवु
 रित्याह तदनेनेति केचिद्द्वैनाशिका बाह्यार्थवादिनः
 अपरे विज्ञानमात्रवादिनः ननु यदि चित्तमेव द्रष्टा
 कारं दृश्याकारं हंत चित्ताद्भिन्नावेवास्तां द्रष्टा दृ
 श्यैयथाहुः अभिन्नोपि हि बुद्ध्यात्मा विपर्यासितदर्श
 नैः ग्राह्यग्राहकसंचित्तिभेदवानिवलस्य तद्वृत्ति त
 क्थमेतेन कं पनीया इत्यत आह समाधिप्रज्ञायामि
 ति तेऽखलूक्ताभिरुपपत्तिभिश्चित्तातिरिक्तं पुरुषम
 भ्युपगम्याप्यष्टांगयोगोपदेशेन समाधिप्रज्ञायामा
 त्मगोचरायामवतार्य बोधयितव्याः तद्यथा समा
 धिप्रज्ञायां प्रज्ञेयार्थे आत्मा प्रतिबिंबीभूतो न्यः क
 स्मात् तस्यात्मनः आलंबनीभूतत्वात् अथ चित्ताद्
 भिन्नमेव कस्मान्नालंबनं भवतीति यदि युक्तिबोधि
 तोपि कैजात्याह दत्तवृहेतनाह सचेदात्मरूपो

र्थश्चित्तमात्रं स्यात् तत्तु ततो व्यतिरिक्तः ततः कथं प्रज्ञयैव
 प्रज्ञारूपमवधार्येत स्वात्मनिवृत्तिविरोधात् उपसंहर
 तितस्मादिति समीचीनोपदेशेनानुकंपिता भवन्ती
 त्याह एवमेतदिति जातितः स्वभावप्रद्वैत्यैः चित्ता-
 तिरिक्तात्सद्भावहेत्वंतरमवतारयति कुतश्चेति त
 दरित्वात् यद्यप्यसंख्ययाः कर्मवासनाः क्लेशवासना
 श्च चित्तमेवाधिशेस्तेन तु पुरुषं तथा च वासनाधीना
 विपाकाश्चित्ताश्रयतया चित्तस्य भोक्तृतामावहन्ति भो
 क्तुरर्थे च भोग्यमिति सर्वे चित्तार्थप्राप्तं तथापि तच्चित्त
 मसंख्येयवासनाविचित्रमपि परार्थकस्मात्संहत्य-
 कारित्वादिति सूत्रार्थः व्याचष्टे तदेतदिति स्यादेतच्चि-
 त्तसंहत्यापि कारिष्यति स्वार्थे च भविष्यति कः खलु वि
 रोध इति यदिकश्चिद्भूयात् तं प्रत्याह संहत्यकारिणेति
 सुखचित्तमिति भोगमुपलक्षयति तेन दुःखचित्तमपि
 द्रष्टव्यं ज्ञानमित्यपवर्गोक्तः एतदुक्तम् भवति सु
 ख दुःखे चित्ते प्रतिकूलानुकूलात्मकेनात्मनिसंभ
 वतः स्वात्मनिवृत्तिविरोधात् न चान्योपि संहत्यका
 री साक्षात्परया वा सुखदुःखे विदधानस्ताभ्याम
 नुकूलनीयः प्रतिकूलनीयो वा तस्माद्यः साक्षात्परं
 परया वा न सुखदुःखयोर्व्याप्रियते स एवाभ्यामनुकू
 लनीयः प्रतिकूलनीयो वा स च नित्योदासीनः पुरुषः
 एवमपवृज्यते येन ज्ञानेन तस्यापि ज्ञेयतंत्रत्वात्

स्वात्मनि च वृत्तिविरोधान्नं ज्ञानार्थत्वनवान्यविष-
 याद्स्मात्प्रवर्तसंभवो विदेहप्रकृतिलयानामवव-
 र्मासंभवात् तस्मात्तत्ज्ञानमपि पुरुषार्थमेव न तत्
 स्वार्थनापि परमात्रार्थसंहतपरार्थत्वे चानवस्थाप्रसं-
 गाद्संहतपरार्थसिद्धिरिति तदेव कैवल्यमूलबीजयु-
 क्तिमयमात्मदर्शनमुक्त्वा तदुपदेशादिकृतं पुरुष-
 मनधिकृतपुरुषांतराद्यावत्तमाह विशेषनिवृत्तिः य-
 स्यात्समावेभावनास्ति तस्याष्टांगयोगोपदेशाद्नुति-
 ष्टतोयुं जानस्य तस्य रिपाकात् चित्तसत्त्वपुरुषयोर्विशे-
 षदर्शनादात्मभावभावनानिवर्तते यस्यात्मभावभाव-
 नैव नास्ति नास्तिकस्य तस्योपदेशानधिकृतस्यापरि-
 निश्चितात्मतत्परलोकभावस्य नोपदेशानविशेषदर्श-
 नं नात्मभावभावनानिवृत्तिरिति सूत्रार्थः नच्चात्मभा-
 वभावनायाः चित्तवर्तिन्याः कुतो वागम इत्यत आह
 यथा प्रावृषीति प्राग्भवीयं तत्त्वदर्शनबीजमपवर्गभा-
 गीयं यत्कर्माष्टांगयोगानुष्ठानं तदेकदेशानुष्ठानं वा तर-
 भिनिवर्तितमस्तीत्यनुमीयते तस्य चात्मभावनातश्च
 मेव स्वाभाविकी वस्त्वभ्यासविनापि प्रवर्तते अनधिका-
 रिणामभिनां वचनेन दर्शयति यस्याभावादिदमिविपू-
 र्वपक्षः नास्तिकर्मफलं परलोकिनोभावात् परलोका-
 भावइति तत्र रुचिररुचिश्च निर्णये पंचविंशतितत्त्व-
 विषये आत्मभावभावनाप्राग्व्याख्याता विशेषदर्शिनः

परामर्शमाह चित्तस्यैवेति तस्यविशेषदर्शनकुशल
 स्यात्मभावभावनाविनिवर्ततेइति अथविशेषदर्शि
 नःकीदृशं चित्तमित्यत आह तदाचित्तंनिगदव्याख्या
 तम् स्यादेतद्विशेषदर्शनंचेद्विवेकनिष्ठंनजातुचि-
 त्तं व्युत्थितंस्याद्दृश्यतेचास्यभिक्षामठतो व्युत्थितमित्य
 तत्राहतेभ्यःप्रत्ययेति प्रतीयतेयेन सप्रत्ययश्चित्त
 सत्त्वंतस्माद्विवेकश्चित्तेःतेननिम्नस्यजानामीतिसा
 क्षात्तमोक्षेऽविविच्यदर्शितो नजानामीति मोहस्तन्मू
 लावहंकारममकारावहमस्मीतिवा ममेतिदर्शितौ
 क्षीयमाणानिच.तानिबीजानिचैतिसमासःपूर्वसं-
 स्कारेभ्योव्युत्थानसंस्कारेभ्यः स्यादेतत्सत्यपिविवे
 कज्ञानेव्युत्थानसंस्कारायदि प्रत्ययांतराणिप्रसुवते-
 कस्तर्हि दानहेतुरेतेषां यतःप्रत्ययांतराणि नपुनःप्र
 सवीरन्तित्यत आह हानक्तं अपरिपक्वविवेकज्ञान
 स्याक्षीयमाणाव्युत्थानसंस्काराःप्रत्ययांतरं प्रसुवतेन
 तु परिपक्वविवेकज्ञानस्यक्षीणाःप्रत्ययांतराणिप्रस्तौ
 तुमर्हति यथा विवेकबिद्समुत्पन्ना अपिकेशानसं
 स्कारांतरं प्रसुवते तत्कस्यहेतोः तदेते क्लेशाविवेक-
 ज्ञानवन्निदग्धबीजभावाइति एव व्युत्थानसंस्का
 राअपीति अथ व्युत्थानसंस्काराविवेकज्ञानसंस्कारै
 निर्रोद्धव्याःविवेकसंस्काराश्च निरोधसंस्कारैर्निरोध
 संस्काराणांत्ववाह्यविषयत्वं दर्शितंनिरोधोपायः प्रा

यश्चिंतनीय इत्यत आह ज्ञानसंस्कारास्त्विति परवैरा
 ग्यसंस्कारा इत्यर्थः तदेवं सूत्रकारो व्युत्थाननिरोधोपा
 यं प्रसंख्यानमुक्त्वा प्रसंख्याननिरोधोपायमाह प्रसमा
 धिः ततः प्रसंख्यानात् किञ्चित् सर्वभावाधिशात्त्वा
 दिप्रार्थयते प्रत्युत तत्रापि क्लृप्नाति परिणामित्वदो-
 षदर्शनेन विरक्तः सर्वथा विवेकरव्यातिरेव भवति ए
 तदेव विवृणोति तत्रापीति यदा व्युत्थानप्रत्ययाभवे
 युः तदानायं ब्राह्मणः सर्वथा विवेकरव्यातिः यतस्त-
 स्य न प्रत्ययांतराणि भवंति ततः सर्वथा विवेकरव्या-
 तिरिति तदास्य धर्ममेघः समाधिर्भवति एतदुक्तं भव
 ति प्रसंख्याने विरक्तस्तन्निरोधमिच्छन् धर्ममेघं समा
 धिमुपासीत तदुपासने च सर्वदा विवेकरव्यातिर्भव
 ति तथा च तन्निरोद्धुं पारयतीति तस्य च प्रयोजनमा
 ह ततः तिः कस्मात्पुनर्जीवन्नेव विमुक्तो भवति उक्त-
 रं यस्मादिति क्लेशकर्मवासेद्भूः किल कर्माशयो जात्या
 दिनिदानं न चासति निदाने निदानी भवितुमर्हति य
 आहात्र भगवानक्षपादः वीतरागजन्मादर्शनादिति
 अथैवं धर्ममेघे सति कीदृशं चित्तमित्यत आह तदा
 सर्वात्म्यं आव्रियते चित्तसत्त्वमेभिरिति आवरणानि
 मलाः क्लेशकर्माणिसर्वे च ते आवरणमलाश्चेति स-
 र्वावरणमलाः तेभ्योऽप्येतस्य चित्तसत्त्वस्य ज्ञानस्य-
 ज्ञायतेनेनेति अनया व्युत्पत्त्या आनंसात्परिमेय-

त्वात् ज्ञानमल्पम् यथा हि शरदि घनपटलमुक्तचंद्रा =
 श्विषः परितः प्रद्योतमानस्य प्रकाशानंत्यास्रकार्याः घ
 टाद्योल्पाः प्रकाशंते एवमुपग रजस्तमस = = =
 श्चित्तसत्त्वस्य प्रकानत्यादल्पप्रकाशमिति तदेतदाह
 सर्वैरिति एतदेव व्यतिरेकमुखेन स्फोरयति आवर
 केण तमसाभिभूतमिति क्रियाशीलेन रजसा प्रवर्त्ति
 तमतएवोद्घाटितं प्रदेशादपनीततमइत्यर्थः अतए
 व सर्वान् धर्मान् ज्ञेयान् मेहति वर्षति प्रकाशनेने
 ति धर्ममेघइत्युच्यते नन्वयमस्तु धर्ममेघः समाधिः
 सवासनकेशकर्माशयप्रशमहेतुः अथ सत्यप्यस्मि =
 न्कस्मात् नजायते पुनर्जंतुरित्यत आह यत्रेदमुक्त =
 मिति कारणसमुच्छेदादपि चेत्कार्यं क्रियते हंतभोः म =
 णिवेधाद्योधादिभ्यो भवेषुः प्रत्यक्षाः तथा चानुपपन्ना
 र्थतायामाभाणकोलौकिक उपपन्नार्थः स्यात् अवि =
 ध्यदंधोमणिमिति आवयत् ग्रथितवान् प्रत्यमुंचत्पि
 नड्वान् अभ्यपूजयत् स्तुतवानिति ननु धर्ममेघ =
 स्य पराकाष्ठाज्ञानप्रसादमात्रं परं वैराग्यं समूलया
 तमपहंतु व्युत्थानसमाधिसंस्कारान् केशकर्माश्या
 न् गुणास्तु स्वतएव विकारकरणशीलाः कस्मान्ताद =
 श्मपि पुरुषं प्रति देहेन्द्रियादि नारभंत इत्यत आह
 ततो गुणानां शीलमिदं गुणानां पदमीयं प्रति कृतार्थास्त
 प्रति न प्रवर्त्तते इति भावः अत्रांतरे परिणामक्रमं पृच्छ

ति अथ कोयमिति क्षणक्रमः परिणामक्रमः क्षणप्रति-
 योगीक्षणः प्रतिसवधी यस्य सतथोक्तः क्षणप्रचयाश्र-
 यइत्यर्थः नजातुक्रमः क्रमवंतमंतरेण शक्यो निरूपयि-
 तु नचैकस्यैव क्षणस्य क्रमः तस्मात् क्षणप्रचयाश्रयः प-
 रिशिष्यते तदिदमाह क्षणानंतर्येति परिणामक्रमे प्र-
 माणमाह परिणामस्येति नवस्य हि वस्त्रस्य प्रयत्न सं-
 रक्षितस्यापि चिरेण पुराणता दृश्यते सोयं परिणामस्या-
 परांतः पर्यवसानं तेन हि परिणामस्य क्रमः ततः प्राग-
 पि पुराणतायाः सूक्ष्म सूक्ष्मतर सूक्ष्मतम स्थूलतमत्वा-
 दीनां पौर्वापर्यमनुमीयते एतदेव व्यतिरेकमुखेन द-
 र्शयति नहीति अननुभूतोऽप्राप्तः क्रमक्षणोपयासात्
 योक्तानन्वेषक्रमः प्रधानस्य न संभवति तस्य नित्यत्वादि

रूपेण परिणामादस्तु परिणामक्रमः पुरुषस्य त्वपरि-
 णामिनः कुतः परिणामक्रम इत्यत आह कूटस्थेति
 तत्र बद्धानां चित्ताव्यतिरेकाभिमानात्तत्परिणामाध्या-
 सः मुक्तानां चास्ति क्रियामुपादायावास्तवोपि परिणा-
 मो मोहकल्पितः शब्दस्य पुरःसरतया तत्सृष्टौ विक-
 ल्योस्ति क्रियामुपादत्त इति गुणेष्वलव्यपर्यवसानः
 परिणामक्रम इत्युक्तं तदसहमानं पृच्छति अथेति स्थि-
 त्येति महाप्रलयावस्थायां गत्येति सृष्टौ एतदुक्तं भ-
 वति यथानंत्यान् परिणामसमाप्तिः संसारस्य हंत भोः
 कथं महाप्रलयसमये सर्वेषामात्मनां सहसा समुच्छि-
 येत कथंच सृष्ट्यादौ सहसोत्पद्येत संसारः तस्मादेकैक-
 स्यात्मनो मुक्तिक्रमेण सर्वेषां विमोक्षादुद्धेदः सर्वेषां सं-
 सारक्रमेणेति प्रधानपरिणामपरिसमाप्तिः एवं च प्र-
 धानस्याप्यनित्यत्वप्रसंगः नचापूर्वसत्त्वप्रादुर्भाव इ-
 ष्यते येनानंत्यं स्यात् तथा सत्यनादित्वव्याहतेः सक-
 लशास्त्रार्थभंगप्रसंग इति भावः उत्तरमाह अवचनी-
 यं अनुत्तराहमेतत् एकांतता एव तस्यावचनीयतां दर्-
 शयितुमेकांतवचनीयं प्रश्नं दर्शयति अस्ति प्रश्न इति
 सर्वो जातो मरिष्यतीति प्रश्नोत्तरम् ॐ भो इति सत्यं भो इ-
 त्यर्थः अविभज्यवचनीयमुक्त्वा प्रविभज्यवचनीयं प्र-
 श्नमाह अथ सर्व इति विभज्यवचनीयतामाह विभ-
 ज्येति विभज्यवचनीयमेव प्रश्नांतरं निस्पृष्टार्थमाह

तथामनुष्येति अयंत्ववनीयएकांततः नहिसामान्ये
 नकुशलाकुशलपुरुषसंसारस्यांतवत्वमनंतवत्त्वं वा
 शक्यमेकांततोवक्तुं यथाप्राणभृन्मात्रस्यश्रेयस्त्वम
 श्रेयस्त्वंवा नैकांततः शक्यमवधारयितुं यथा जात
 मात्रस्य मरणमेकांतो विभज्य पुनः शक्यावधारणमि
 त्याह कुशलस्येति अयमभिसंधिः क्रमेण मोक्षे सर्वेषां
 मोक्षात्संसारोच्छेदद्वयनुमानं तच्चागमसिद्धमोक्षाश्र
 यंतथाचाभ्युपगतमोक्षप्रतिपादकागमप्रमाणभावः
 कथं तमेवागमं प्रधानविकारनित्यतायामप्रमाणीकु
 र्यात् तस्मादागमबाधितविषयमेतदनुमानं नप्रमाणं
 श्रूयतेहि श्रुतिस्मृतीतिहासपुराणेषुसर्गप्रतिसर्गपरं
 परायाअनादित्वमनंतत्वंचेति अपिचसर्वेषामेवात्म
 नांसंसारस्यनतावद्युगपदुच्छेदः संभवीनहिपंडित
 पाणामप्यनेकजन्मपरंपराभ्यासपरिश्रमसाध्याविवे
 करव्यातिप्रतिष्ठाकिंपुनःप्राणभृन्मात्रस्यस्थावस्जंगमा
 देरेकदाऽकस्माद्भवितुमर्हेतिनचकारणायौगपथेका
 र्ययौगपद्युज्यतेक्रमेणतुविवेकख्यातावसंख्येयानां
 क्रमेणमुक्तौनसंसारोच्छेदो नंतत्वाज्जंतूनामसंख्येय
 त्वादितिसर्वमवदातं कैवल्यरूपावधारणपदस्यसूत्र
 स्यावांतरसंगतिमाहगुणाधिकारेतिपुरुषार्थशून्यानां
 गुणानांप्रतिप्रसवःकैवल्यंस्वरूपप्रतिष्ठावाप्तिशक्ति
 रितिकृतकर्णीयतयापुरुषार्थशून्यानांयःप्रतिप्रस

स्वकारणे प्रधाने लयः तेषां कार्यकारणात्मनां गुणानां व्यु-
 थानसमाधिनिरोधसंस्कारामनसिलीयंते मनोस्मिता-
 यां अस्मितालिंगं लिंगमलिंगे इति योयं गुणानां कार्यका-
 रणात्मकानां प्रतिसर्गः तत्कैवल्यं यं कंचित्पुरुषं प्रति प्र-
 धानस्य मोक्षः स्वरूपप्रतिष्ठापुरुषस्य चामोक्ष इत्याह
 स्वरूपेति अस्ति हि महाप्रलयेऽपि स्वरूपप्रतिष्ठा चिति
 शक्तिः न चासौ मोक्ष इत्यत आह पुनरिति सौत्र इति-
 शब्दः शास्त्रपरिसमाप्तौ मुक्त्यर्हं चित्तं परलोके मे यज्ञ-
 सिद्धयो धर्मघनः समाधिः द्वयी च मुक्तिः प्रतिपादिता-
 स्मिन्पादे प्रसंगादपि चानन्यदुक्तं निदानं तापानामुदि-
 तमथ तापाश्च कथिताः सहांगैरष्टाभिर्विहितमिह यो-
 गद्वयमपि कृतो मुक्तेरध्वागुणपुरुषभेदः स्फुटतरो वि-
 चित्तं कैवल्यं परिगलिततापान्वितिरसौ ॥ इति श्रीवा-
 चस्पतिमिश्रविरचितायां पातंजलभाष्यव्याख्यायां कै-
 वल्यपादश्चतुर्थः समाप्तः ४ ॥ ७ ॥ ॐ ॥ ७ ॥

